

OYUNLAR 2

Sokağa ıkma Yasağı • Erkekler Tuvaleti

Civan Canova

OYUNLAR 2

Sokağa Çıkma Yaşığı • Erkekler Tuvaleti

OYUNLAR

Civan Canova

CİNİUS YAYINLARI
ÇAĞDAŞ TÜRK YAZARLARI | OYUN

Babiali Caddesi, No. 14 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: (0212) 5283314 – (0212) 5277982
<http://www.ciniusyayinlari.com>
iletisim@ciniusyayinlari.com

Civan Canova
OYUNLAR 2
Sokağa Çıkma Yaşığı
Erkekler Tuvaleti

Yayına hazırlayan: Zeynep Gülbay
Kapak tasarımı: Diren Yardımlı
Dizgi: Neslihan Yılmaz

BİRİNCİ BASKI: Ağustos, 2011

ISBN 978-605-127-306-8

Baskı ve cilt:
Kitap Matbaacılık
Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. No. 123 Kat 1
Topkapı, Zeytinburnu
İstanbul
Tel: (212) 482 99 10

Sertifika No: 16053

© CİVAN CANOVA, 2011

© CİNİUS YAYINLARI, 2011

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü yazarın yazılı ön izni olmaksızın,
herhangi bir şekilde yeniden üretilemez,
basılı ya da dijital yollarla çoğaltılamaz.
Kısa alıntılarda mutlaka kaynak belirtilmelidir.

 Cinius Yayınları

ÖNSÖZ

n beş tiyatro oyunu yazmışım bugüne kadar. Bir röportaj sırasında, oyunlarımı yazıp bitirdikten kısa bir süre sonra unuttuğumu söylemişim. Doğrudur.

Ful yapraklarımı, farklı yapraklar toplamak uğruna, yönetmen, oyuncu ve seyircilere emanet ederek çıkarmıştım aklımdan. “Sokağa Çıkma Yasağını” da öyle. Üstat Harpagon” u da, “Erkekler Tuvaleti”ni de, diğerlerini de. Biri soracak olsa, “Falanca oyunun konusu ne?” diye, uzun süre cevap veremem. Belleğimde hepsi birbirine karışmış durumdadır. Ayıklamak epey zaman alır.

Zaman geçip de oyunlarım sahnelenmeye başlayınca, onları farklı bir gözle izlediğimi hissettim. Sanki bir başkası yazmış gibi. Bazan eleştirdim izlerken. Bazan sinirlendim yazara, lafı uzattığı için. İçin için yönetmene kızdım bazan. Hatta oyunculara bile öfkeli olduğüm anlar oldu, çok nadir de olsa. Gene de, ne olursa olsun, sahnedeki oyunların ruhu, benim ruhumu yansıtıyordu. Kızısam da, öfkelensem de, bazan sıkıcı da bulsam, aslında hepsini çok sevdiğimi anladım.

Oyunlar oynandığı zaman hayat bulur, şekillenir. Oynanan her oyunum, yazdıklarımı yeniden gözden geçirmeme neden oldu. Basılanları ve kendi karaladıklarımı önüme dökerek yeni baştan okudum, kırdım, dizgi hatalarını düzelttim, ufak tefek eklemeler yaptım; çocuklarıyla her zaman ilgilenmese bile, arada saçlarını düzelter, onlara çeki düzen vermeye çalışan bir baba misali.

Kitap kapağı olarak oynanmış oyunlardan birer fotoğraf düşünmüştüm ilkin. Gelgelelim bu işin bürokrasisi benim tahammül sınırlarımı aştığından, bu dileğimi gerçekleştiremedim. İzin verilmesi için tiyatronun hangi birimine dilekçe yazmam gerektiğini öğrenmek, birkaç ziyaret ve bir o kadar da telefon konuşmasına mal oldu. Sonunda sıkıldım, pes ettim. Belki de doğrusu buydu. Sade bir kapak, oyunları sahne geçmişlerinin dışında bırakıyor. Oyunu ,sahnelenmiş olan herhangi bir versiyonuyla ya da rolü canlandıran oyuncularla paralellik kurmadan, en saf haliyle, kendi hayal gücünüze teslim ediyorsunuz.

Ben de oyunlarımı sizlerin hayal gücüne teslim ediyorum.

İÇİNDEKİLER

Sokağa Çıkma Yasağı'nın Çıkış Noktaları • 9

Oyun: SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI • 13

1. Perde • 15

2. Perde • 52

2. Sahne • 79

3. Sahne • 84

4. Sahne • 96

Makale (Nevin Nazman) • 105

Makale (Sibel Arslan Yeşilay) • 107

Oyun: ERKEKLER TUVALETİ • 111

1. perde • 113

2. Perde • 160

Röportaj • 222

Röportaj • 230

'SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI'NIN ÇIKIŞ NOKTASI

oğal talihsizlikler dışında insanın zorunlu olarak bir yere tıklı kalması... Ne korkunç. Enkaz altında kalmak kadar beter bir şey bu bence. Hatta daha da beter. Enkaz kurbanları bile içinde buldukları durumu bir nebze olsun kabullenebilirler belki. Çünkü onları oraya tıkan doğa şartlarıdır. Ya da insan ihmalidir.

Evrenin gücü karşısında boynumuz kıldan ince. İnsan ihmali ise adil bir muhakeme sonucunda, kurbanları geri getirmese bile, cezasını bulur sonuçta.

(Diye umarız hep! Zaten cezasını bulmayanlar, bu oyunun konusu içine giren ikinci ya da üçüncü derecedeki erk sahipleridir.)

Ya kendini doğa kadar, hatta ondan da güçlü sananlar? Sözgelemi sokağa çıkma yasağı koyarak o an bulunduğumuz mekana mihlanmamızı isteyenler? Bizim bir yerlere tıklılmamızı kendileri için kurtuluş olarak gören ya da toplum düzenini ancak böyle sağlayabileceğini düşünenler? Üstümüze ne büyük betonlar attıklarının farkında değiller mi? Değiller sanırım. Çünkü ya-

sakzedelerden bazıları böyle bir yasağı hiç umursamazlar. Tıpkı oyundaki 555'ler gibi. Bence bu oyunun en güzel tipleridir onlar.

Çoğunluğu temsil ederler. Büyük depremde bile hararetle bulmaca çözmeyi sürdürmüşlerdir. Eski yasaklarda Dallas ya da Görevimiz Tehlike izleyenler gibi.

Bazıları ise bunalır. Hatta öyle bunalır ki, kendilerini rahatlatmak, kafalarının içindeki sorulara cevap bulmak için düşünme gerçek arasında koşturup dururlar. Sokağa çıkma yasağı olmasa belki gene oturdukları yerde oturacaklar ama yasak zorlar onları. Kendilerini sokağa atmaya zorlar. Özgürce düşler, çareler üretmeye zorlar.

Ben bütün bu karmaşayı bir de tersinden düşünmek istiyorum.

Şöyle diyelim sözgelimi: Ben bir yazar olarak yasakları sevebilir miyim? İnsanda uyandırdığı şeytani arzular ve yasak edinilenlerin tersini yapma dürtüsü nedeniyle yasakların en büyük düşmanı gene yasaklardır bence. Ya ben?... Yazar olarak yasakların düşmanı olabilir miyim?... Sanırım olamam. İnsanoğlunun çare üretme sınırını zorladıkları için belki. Belki yaratıcılığı körüklediği için. Birçok estetik ve düşüncel güzelliğin yasaklar nedeni ile filizlendiğini düşündüğüm için ben sevmek zorundayım yasakları.

Toplum düzenini korumak amacı ile koyulan gerekli yasaklardan söz etmiyorum elbet. Trafik yasakları ile ne alıp veremediğim olabilir ki? Sözüme ettiğim, kişi özgürlüğünü kısıtlayıcı yasaklar benim. Ben onları seviyorum. Çocukken milyonlarca hayalimden biri de O'Henry gibi hapse düşerek orada güzel hikayeler yazabilmektir. Yazacağım hikayelerin konuları değil de tek kişilik hücredeki durumum cezbederdi beni. Bazı geceler, parmaklıklar arkasında tahta bir masada, daktilo tuşlarına basan hayali bir benin görüntüleriyle dalardım uykuya. Özgürlüğümün kısıtlanması beynimin içindeki özgürlüğün bir volkan gibi püskürmesi

demektir benim için. Yasakları seviyorum. Çünkü onlar çok şey ifade ediyor bana.

Yasaklarını gördükçe, onların gölgesinde kendini erk sahibi sananlardan daha güçlü olduğumu hissediyorum. Kendimi daha güçlü hissederken yasakların ne kadar saçma, ne kadar ilkel ve ne kadar aciz olduğunu görüyorum. Belki de uyuzumu kaşıtıyor yasaklar bana. Onun için seviyorum. Yasaklar olmasa belki sesimi bile çıkarmayacağım. Ama yasaklar evrene haykırışımı sağlıyor. Acıyla değil ama alayla. Kimine göre açıkça değil ama çoğuna göre apaçık. Hücre anahtarlarını elinde tutanı çaresiz ve gerekçesiz bırakarak. Kimsenin eline koz vermeden. Hem sezdirerek hem de sezdirmeden... Anlatılmak istenenin bir rüya mı, yoksa gerçek mi olduğunu belli etmeden. Ve de satır aralarına kafa yoranlarla sohbet ederek. Başarabiliyorsam onlara tebessüm ettirerek. Söylemek istediklerimizi kolayca söyleyebilmenin rahatlığı ve biteviyeliği yoktur yasaklarda. Kendinizi bir şeyler söylemek zorunda hissediyorsanız farklı söylemler geliştirmeniz gerekir. Bu da benim bir yazar olarak yasakları sevmem için yeterli bir neden değil mi sizce?

Gene de benim söyleme arayışı içinde bir yazar olarak yasakları sevmem, bir insan ve bir vatandaş olarak onlardan bunalmama, nefret etmeme engel olamıyor. Belki de oyundaki çatışma bu çelişkiyi çıkarıyor. Sokağa Çıkma Yasağı bu düşüncelerin ürünü işte. Yazdıklarımı açıklayan ek bir yazı yazmayı gereksiz bir angarya olarak gördüğümünden, çıkış noktamı anlatmak istedim. İyi seyirler.

CIVAN CANOVA

YASSAKKK!

Yasaklarla dolu bir –yerde– kısıtılmış, kimliksizleştirilmiş, çabuk unutmaya alışmış ya da alıştırılmış ve sonuçta yalnız kalmış bireylerin trajikomik durumu...

“Akvaryumdaki balıklar misali”

Düş ile gerçek arkasında gidip gelen bu oyunda, emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

İyi seyirler...

ARİF AKKAYA

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI

1. PERDE

Kişiler

Bayan 555: Orta yaşlı. Otel müşterisi.

Bay 555: Orta yaşlı. Otel müşterisi.

302: 50 Yaşlarında. Otel müşterisi.

Şişman: 45 yaşlarında. Resepsiyon görevlisi.

Müdür: Otel Müdürü. 35 Yaşlarında. Şık Giyimli.

I. Garson: 30 yaşlarında. Aptalca.

II. Garson: 25 yaşlarında. Cüce irisi.

402: 30 Yaşlarında. Film yıldızı. Otel müşterisi.

101: 65 Yaşlarında. Dinç görünümlü. Otel müşterisi.

303: 40 Yaşlarında. Otel müşterisi.

100: 45 Yaşlarında. Dağınık görünümlü. Otel müşterisi.

Turist: 35 yaşlarında. Çekik gözlü.

Bayan 101: 60 yaşlarında. İri bir kadın.

Zayıf: 30 yaşlarında. Resepsiyon memuru.

Bir otelin lobisi. Arka sağda döner kapı. Ortada resepsiyon bölümü. Hemen yanında müdür odası. Müdür odasının yanında yukarıya çıkan merdivenler. Merdivenlerin yanında asansör. Önde koltuklar, ikili koltuklar, kanepeler vs.

Sağ taraf ve sahne ağız otelin caddeye bakan camekanları olarak düşünülmüştür. Böylelikle seyirci dışarıdan otelin içini gözetliyor gibidir. Sağda, camekanın ardından bomboş cadde ve binaların ışıkları görülür.

Şişman resepsiyon bölümünde, ayakta, önünde adisyonlar, hesap yapmaktadır. Arada tik halinde gömleğinin koluna terini siler. Terlemediği anlar bile yapar bunu.

Bay ve Bayan 555 bir köşede oturmuşlar, ikisinin de elinde birer dergi, bilmece çözmektedirler. Bütün oyun boyunca bilmece çözeceklerdir zaten.

302 ön koltuklardan birine oturmuştur. Hafif içkili ama kesinlikle sarhoş değildir. Oyunun sonuna kadar belli bir dozda götürecektir çakırkeyifliğini. Boş gözlerle dışarıya, seyirciye bakmaktadır. Fonda, yani otelin lobisinde, Paganini'nin kapriçyolarından biri çalmaktadır. Lobi hafif loştur.

1. TABLO

BAYAN 555: (*Elinde kalem, başını dergiden kaldırmadan*) Üç kelimeli bir film. İkinci ve üçüncü kelimesi: Kadar, Bekle.

302: (*Dışarıya bakarak*) Karanlığa Kadar Bekle.

BAY 555: (*Onu duymamış gibi, gözü kendi dergisinde karısına cevap verir*) İlk kelimededen hiç harf çıkmış mı?

BAYAN 555: Baş harfi K.

BAY 555: Kısa Kadar Bekle.

BAYAN 555: Olmuyor. Daha uzun bir kelime.

302: (*Hafifçe onlara doğru dönerek*) Karanlığa Kadar Bekle.

BAY 555: (302'yi duymamış gibi karısına) Bilmiyorum.

302: (*Şişman'a bakar*) Şunu değiştirir misin?

ŞİŞMAN: (*Onu duymamış gibi işini sürdürür*) İki yüz elli artı yirmi beş.

302: Şu müzik kasetini diyorum... değiştirir misin lütfen? (*Şişman, sanki o söylememiş de, kendiliğinden yapıyormuş gibi bir an işini bırakır, kurulmuş bir robot gibi bankonun yanındaki teybe döner, kaseti ters çevirir, düğmeye basar ve tekrar işini sürdürür. Kasetin arka yüzü çalmaya başlar.*) Nedir bu?

ŞİŞMAN: (*Başını işinden kaldırmadan*) Hangisi?

302: Çalan.

ŞİŞMAN: Müzik.

302: (*Kadehini dışarıya doğru kaldırarak*) Şerefine ey karanlık.

BAY 555: (*Karısına dönerek*) Karanlığa Kadar Bekle.

302: (*Şişman'a*) Müzik olduğunu ben de biliyorum. Onu sordum. Ne çalıyor demek istedim. Yani bu çalan nedir?

ŞİŞMAN: (*Bir an başını kaldırır, kibarca*) Keman galiba. (*İşine devam eder.*)

BAYAN 555: (*Elinde kalem, yazarken*) Ka... ran.. lı.. ğa. Tamam oldu. Karanlığa kadar bekle.

302: (*Dışarıya bakarak Şişman'a*) Bizi görmezler değil mi?

ŞİŞMAN: (*İlgisiz*) Artı altı yüz kırk dokuz... Eşittir...

302: Sözelimi dışarıda biri olsa... ya da birileri... Ya da gün içinde. İnsanlar sokaklara dökülmüşken. Kimsecikler görmez bizim burada olduğumuzu. Öyle değil mi? (*Bir an Şişman'a bakar*) Heeey!

ŞİŞMAN: (*Dalgın, işini sürdürürken, soruyu duymadığı halde alışkanlıkla cevap verir*) Evet. Aynen dediğiniz gibi.

302: Bütün bu camlar, dışarıdan bakıldığında ayna gibi. O taraftan herhangi biri cama yaklaşıp sivilcesini falan sıkmaya kalksa, biz ona rahatça nanik yapabiliriz bu taraftan. Ruhu bile duymaz enayinin. (*Kıkırdar*) Hatta pantolonumuzu indirip kığımızı bile gösterebiliriz. (*Kıkırdar*) Ve de dışarıdan aynaya baktığını sanan akıllı, tam kığımızın hizasında kendi yüzünü görür. Sonra o iki görüntüyü bir araya getirince ortaya ne çıkar söyle bakalım. (*Bir yudum içer*) Kravat takmış bir göt! (*Bay ve Bayan 555 bir an 302'ye bakarlar. Şişman ilgisiz hesap yapmayı sürdürür.*) (*Dışarıya el sallayarak*) Merhaba. (*Şişman'a*) Kimsecikler yok nasılsa. İstediyimi yapabilirim. Boşlukla dalga geçebilir insan. Öyle değil mi? Vicdan azabı çekmez sonra. (*Sessizlik*)

BAY 555: (*Elindeki dergiden soruyu okur*) Yoldan çıkmış.

BAYAN 555: (*Düşünerek*) Yoldan çıkmış... (*Ansızın*) Zirzop!

BAY 555: Zirzop?.. Yok, olmadı. Uymuyor.

302: Ne sıkıcı bir gece. (*Sessizlik*) Neyse, daha da kötü olabilirdi.

ŞİŞMAN: Hı?

302: Bu camlar diyorum... Eğer ters takılmış olsalardı. Biz aynaya baktığımızı sanırken dışarıdakiler bizi izlerdi. Ne korkunç. Akvaryum balıkları gibi.

(Yerinden kalkar, resepsiyona gider, elindeki anahtarı bankonun üzerine bırakır.)

Arayan olursa ben dışarı çıkıyorum. (Şişman oralı olmaz. Bay ve Bayan 555 de kendi işleriyle ilgilenmektedirler. Şişman terini silerek hesap yapmayı sürdürür.) 'Dolaşmaya çıktı.' dersin, 'Ne zaman döneceği belli değilmiş.' (Kapıya doğru iki adım atar, durur, Şişman'a bakar.)

Anladın değil mi dediğimi?

ŞİŞMAN: (İlgisiz, farkında olmadan onaylar.) Hı hı.

302: Emin misin?

ŞİŞMAN: Hı hı.

302: Dışarıya çıkacağımı söylüyorum.

ŞİŞMAN: (Mırıldanarak) Üç yüz kırk artı otuz dört... Üç yüz yetmiş dört dolar ediyor. Artı...

302: (Bir an Şişman'a bakar. Hafif yalpalayarak döner kapıdan çıkar. Kapıyla birlikte 360 derece döner ve tekrar içeri girer. Bankoya yaklaşır) İyi akşamlar.

ŞİŞMAN: (Kurulmuş gibi başını kaldırarak) Hoşgeldiniz.

302: 302'nin anahtarını verir misiniz?

ŞİŞMAN: (Robot gibi anahtarların bulunduğu göze döner, bakar, tekrar döner, bankonun üzerindeki anahtarı fark eder, alır, 302'ye uzatarak) Buyurun efendim.

302: (Anahtarı alır) Beni arayan oldu mu?

ŞİŞMAN: Olmadı. Olacak mıydı?

302: Yoo. (Öne doğru yürür, içki bardağını sehpadan alır, başka bir koltuğa oturur.) **BAYAN 555:** (Ansızın yüksek sesle) Elizabeth Taylor'un ikinci kocası.

ŞİŞMAN: (Dalgın) Hayır efendim, burada kalmıyor. Artı iki yüz kırk...

302: Şu uçak kazasında ölen olmalı.

BAY 555: (Karısına) Kaç harfli?

(Karısının dergisine doğru eğilir, birlikte bulmacaya bakarlar.)

ŞİŞMAN: (İşini bitirerek) Tamaaam. İşte bu kadar. (Adisyonları toparlarken 302'ye bakarak) Hoşgeldiniz. Nasılsınız bu akşam?

302: Döndünüz demek.

ŞİŞMAN: Nereye?

302: Dünyaya.

ŞİŞMAN: Dünyaya mı?

302: Dalga geçiyorum sadece. Kendimi eğlendiriyorum.

ŞİŞMAN: Ne güzel. Demin bir şey mi sormuştunuz bana?

302: Ne zaman?

ŞİŞMAN: Bilmem.

BAY 555: (Karısına) Istakozun tersi.

302: (Bay ve Bayan 555'i göstererek) Belki onlar sormuştur.

ŞİŞMAN: Siz ne zaman geldiniz?

302: Nereye?

ŞİŞMAN: Buraya.

302: Nereden?

ŞİŞMAN: Nereden mi? Odanızdan tabii. Başka nereden gelebilirsiniz ki?

302: (Dalga geçerek) Örneğin dışarıdan. Olamaz mı?

ŞİŞMAN: Dışarıdan mı?

302: Tabii ya. Dışarıdan.

ŞİŞMAN: Nasıl yani?

302: Basbayağı dışarıdan işte. Ben çıktım az önce.

ŞİŞMAN: Nereye?

302: Dışarıya.

ŞİŞMAN: Şaka yapıyorsunuz.

302: Hayır, ciddi söylüyorum.

ŞİŞMAN: Aman Tanrım! Peki sonra?

302: Ne sonrası?

ŞİŞMAN: Yani ne yaptınız? Yani ne kadar kaldınız dışarıda?

302: Everest'e tırmanan dağcılar zirvede ne kadar kalabiliyorlarsa o kadar. Bayrağı diktim ve döndüm.

ŞİŞMAN: Ben neredeydim peki?

302: Yoktun sen. Yani ne içerdedin ne de dışarıda.

ŞİŞMAN: Hep bu şeker illetinden. Bazen öyle içim geçiyor ki, yani yanımda bomba patlatsalar fark etmiyorum.

BAYAN 555: (*Başımı dergisinden kaldırmadan*) Bir nota.

302: (*Şişman'a*) İşini yapıyordun ama.

ŞİŞMAN: Alışkanlık. Şimdi bana neyi hesapladığımı sorsanız söyleyemem. Bir de öyle tuhaf bir huyum var ki evlere şenlik. Hayatta iki işi bir arada yapamam. Karım hep takılır, sen aynı anda nasıl hem sigara yakıp, hem de dumanı içine çekmeyi becerebiliyorsun diye. Komik kadın.

302: (*Bir an gözü dışarıya takılır*) Araba geçti!

ŞİŞMAN: Mesela gitar çalarken birisiyle konuşamam.

302: Gördün mü, araba geçti!

ŞİŞMAN: Çalmak da denemez pek ama, tıngırdatıyorum işte.

302: Koyu renk bir Mercedes!

ŞİŞMAN: Tamam buldum!

302: Mavi ışıklı...

ŞİŞMAN: Müzikle ilgili bir şey sormuştunuz.

302: Koyu renk bir Mercedes.

ŞİŞMAN: Tamam. Hatırladım. 'Bu çalan ne?' diye sormuştunuz.

302: Kimbilir nereye gidiyor...

ŞİŞMAN: Paganini'nin kapriçyolarından biri.

302: 450 SEL? Dizel olmalı.

ŞİŞMAN: Keman konçertosu da olabilir. Bir numara mesela. D majör. Anladığımdan değil ha, kasetin üzerinde yazıyor. Bir taraf kapriçyolar, öteki taraf konçerto. Çevire çevire çalışıyorum.

302: (*Onu dinlemeden dışarıya doğru el sallar.*) İyi yolculuklar! Hiçbir cazibesi yok Everest'in sizler için, öyle değil mi?

Yıllardır zirvedesiniz ve her tarafınız uyuşmuştur soğuktan. (*İçkisinden içer.*) Hatta beyniniz bile.

BAYAN 555: (*Kocasına*) Hayal peşinde koşan.

BAY 555: Hayalperest.

302: (*Dalgın*) Beyniniz bile... (*Giderek sayıklar gibi.*) Beyniniz bile... Beyniniz bile... Şerefine ey muhteris karanlık... (*Gözleri kapanır gibi olur.*) Şerefimize...

(*Müzik giderek yükselir, ışık değişir. Bir rüyaya geçiş anı gibidir bu an. Gene de 'Kör kör parmağım gözüne' olmamalıdır.*)

ŞİŞMAN: (*Sesini duyurmak için bağırarak*) Paganini'nin kapriçyoları. D majör.

302: (*Gözlerini açarak*) Ne?

ŞİŞMAN: Çok ünlü.

302: Kim?

ŞİŞMAN: Kapriçyolar diyorum. Çok ünlü çok.

BAYAN 555: Bir nota.

BAY 555: Si bemol.

(*302 konuşulanları izlemektedir. Telefon çalar. Şişman müziği kısar. Telefonu açar. 302 bu sefer onu izlemeye koyulur.*)

ŞİŞMAN: (*Telefona*) İyi geceler resepsiyon. (*Dinler*) Hayır efendim. Oda servisi için 02'yi tuşlayacaksınız. Ama korkarım tuşlayamayacaksınız, çünkü tuşlarsanız bile size cevap veren olmaz. (*Dinler*) Çünkü Müdür Bey geceleri odalara servis yapılmasını yasakladı. Hayır, bunun sokağa çıkma yasağı ile bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. (*Dinler*) Hayır canım, niye keyfi

olsun? Müdür Bey'in koyduğu bir yasak. Neden mi? Galiba asansörler çalışırken çok gürültü çıkarıyorlarmış, ondan. Evet. Asansörlerin çalışmasını da yasakladı Müdür Bey. Hayır, merdivenler serbest. Uyku ilacı mı? Korkarım onu da bulamayız, çünkü ecza dolabı mühürlü. Yani Müdür Bey mühürledi. Saat on ikiden sabah saat altıya kadar. İsterseniz sabah saat altıda yollarım uyku ilacınızı. Siz bilirsiniz. İyi geceler. *(Telefonu kapatır. 302'ye)* 303 aradı. Uykusu kaçmış, ilaç istiyor.

302: Beter olsun. Bütün gün uyutmadı beni, şimdi de kendi uyu-yamıyor işte. Akşama kadar marş dinledim sayesinde.

ŞİŞMAN: Hay Allah. Üzüldüm şimdi. Keşke bildirseydiniz resepsiyona. Gündüz görevlisi arkadaş uyarırdı.

302: Yok canım, önemli değil aslında. Ben müzik severim. Hangi tarz olursa.

ŞİŞMAN: Bu iyi işte. Rahatsız olmadığınıza sevindim.

302: Rahatsız olmadığımı söylemedim ki.

ŞİŞMAN: O zaman ben anlayamadım.

302: Bak... Şöyle söyleyeyim. Yağmurun sesini duymak bile, dayanılmaz gelebilir insana... bazen. Kendi iradesi dışında dinliyorsa eğer.. Dinlemek zorunda kalıyorsa. En hoş ses bile gürültü gibi gelebilir.

ŞİŞMAN: Ne olursa olsun ben gene de severim yağmur sesini. Şıp, şıp, şıp, şıp...

302: *(Bir an Şişman'a bakar)* Ya. Güzeldir tabii.

BAYAN 555: *(Kocasına)* Fransız Devrimi'nin ana ilkelerinden biri.

BAY 555: Kaç harfli?

BAYAN 555: Baş harfi Ö.

BAY 555: *(Düşünür)* Ör.. Öy.. Öt.. Bilemedim.

ŞİŞMAN: Yağmur. Yine yağmur, yine yağmur..

302: Ne bu?

ŞİŞMAN: Şiir. Hani var ya öyle bir şiir. Yağmur, yine yağmur..

302: Öyle değil o. Akşam. Yine akşam, yine akşam.

ŞİŞMAN: Her neyse. Aynı şey.

302: Tabii. Aynı şey. Neden olmasın? *(İçkisini bitirir.)* İşte böyle.

Sonra çıkıp biraz dolaşayım dedim, ama vazgeçtim hemen.

ŞİŞMAN: Neden?

302: Gürültü, kalabalık... Oysa şimdi... nasıl da çağırıyor dışarıyı insanı.

ŞİŞMAN: Gördünüz mü? Eğer yasak başlamadan önce doyasıya dolaşsaydınız böyle olmazdı.

302: Acaba?

ŞİŞMAN: Elbette. Mesela ben, ramazanda sahura kalktığımda, acıkmış olmasam bile bir karavana yemek yerim. Haşlama, pilav, cacık, meyve, sonra hamur tatlısı...

302: Niye? Zorun ne?

ŞİŞMAN: Sonra yasak ya yemek. Bunu bildiğim için tıka basa doldururum midemi.

302: Sonra?

ŞİŞMAN: Sonrasını hiç sormayın. Aksilik bu ya, her zamankinden fazla acıkırım. Ama dedim ya, benimkisi başka. Şekerden.

302: Bana bir içki söylesene.

ŞİŞMAN: Hay hay. *(Telefonu açar, çevirir)* 302'ye bir sek konyak. Evet 302. Hayır yasaklar kapsamına girmiyor çünkü lobiye getireceksin. *(Telefonu kapatırken)* Salak. Kraldan çok kralcı geçiniyor. Yasakmış. Biz sanki bilmiyoruz neyin yasak olduğunu. *(302'ye dönerek)* Ne diyorduk?

302: Ne konuda?

ŞİŞMAN: Ha, 303 diyordum. Aslında çok kibar bir bey. Şu marş dinleyen yani. Oda komşunuz. Bu şehre her geldiğinde biz misafir ederiz onu. Sanırım sinir sistemiyle ilgili bir sorunu var ama, iyidir aslında. Nasıl derler.. korku hastası yani.

302: Paranoyak mı?

ŞİŞMAN: Öyle gibi. (*Bankonun tahtasına vurur, kulağını çekerek*)

Allah kimsenin başına vermesin.

BAYAN 555: (*Kocasına*) Kendini bilmez. Yedi harfli.

BAY 555: Dangalak.

BAYAN 555: Olmuyor.

302: (*Şişman'a*) Korku hastası ha? Nelerden korkuyor peki?

ŞİŞMAN: 303 mü? Mesela geçen sene burada bir garson vardı.

Kendi halinde bir adamcağız. Kimseyle konuşmaz falan...

302: Kim? Garson mu?

ŞİŞMAN: Garson garson. Öyle biri işte. Onu kiralık katil sanmıştı.

302: Niye ki?

ŞİŞMAN: 'Allah rahatlık versin' dediği için. Onu her gördüğünde korkudan bembeyaz olurdu.

302: Vay kaçık vay!

ŞİŞMAN: Ya. Neyse ki adam emekli oldu da, rahat bir nefes aldı sizin komşu.

302: Komşu mu?

ŞİŞMAN: 303 yani. Hastalık işte. Elinde değil ki adamın. Bir bakarsınız aşçıdan şüphelenir, yaptığı yemekleri geri gönderir, bir bakarsınız... (*Asansör çalışır. Asansörün kat ışıkları birinci kattan yukarıya doğru yanıp sönmeye başlar. Şişman ve 302 asansörün bulunduğu yöne doğru şaşkınlıkla bakarlar. Bay ve Bayan 555 orali olmazlar.*) Asansör çağırıldı. (*302'ye bakar*) Ne yapacağız şimdi?

302: Nasıl yani? Bir şey mi yapmamız gerekiyor?

ŞİŞMAN: Öyle ya. Müdür Bey yasakladı asansörün çalışmasını. Şimdi bana kızacak.

302: Niye? Sen çalıştırmadın ki.

ŞİŞMAN: Olsun. Asansör kapısını açık bırakmamı söylemişti. Kendiliğinden kapanmış işte. Kör şeytan! Dikkat etmem gerekirdi.

302: (*Dışarıya bakarak*) Bak bak! Bir tane daha geçiyor. Bir

Mercedes daha. Eskiden Cadillaclar revaçtaydı. Sonradan Mercedes'e geçtiler. Eeee, n'aparsın moda. Çağı yakalamak için uymak gerek. (*Asansör dördüncü kattan aşağıya doğru iner. Kat ışıkları yanıp söner. Şişman 302'yi dinlememekte, dikkatle ışık tablosuna bakarak asansörün hareketini izlemektedir.*)

Beş yaşını doldurdu mu da çıkartıyorlar satışa. Gazeteler hep ikinci el resmi araba ilanlarıyla dolu. Ne kadar üzüyorlardır arabalar kimbilir, sahip değiştirince. Öyle değil mi?

ŞİŞMAN: Pardon?

302: Arabalar diyorum. Sahip değiştirince üzüyorlardır. Dü-şünsene.. Everest'in tepesinden, ne idüğü belirsiz bir garaja.. Geçerken selam duranlar yerine ceza yazan trafik polisleri. (*Asansör bir süre birinci katta durur.*)

ŞİŞMAN: Birinci katta durdu.

302: (*Taklit yaparak*) 'Mesleğiniz?' (*Sesini değiştirir*) 'Rütbesi sökülmiş bir Mercedes!' (*Asansör tekrar hareket eder.*)

ŞİŞMAN: Geliyor.

(*Asansör lobide durur. Kapı açılır. Müdür çıkar. Oldukça şık, kravatlı.*)

ŞİŞMAN: (*Şaşkın*) Aaa! Müdür Bey!

MÜDÜR: Ne oldu? Niye şaşırdın?

ŞİŞMAN: Siz.. odanızda değil miydiniz?

MÜDÜR: Hayır. Oteli teftiş ediyordum. Kapat şu müziği. (*Şişman teybi kapatır.*) Bundan böyle asansör çalışabilir. Oda servisi de serbest.

ŞİŞMAN: Neden Müdür Bey?

MÜDÜR: Nasıl neden?

ŞİŞMAN: Yani.. Emredersiniz müdürüm.

MÜDÜR: (*Odasına doğru yürürken*) Bana bir sek rakı söyle. Yanına da..

ŞİŞMAN: Havuç müdürüm.

MÜDÜR: Aferin. (402 merdivenlerden iner. Resepsiyona doğru yürür. Makyajsız, üzerinde gündelik bir kazak, blue jean.)

402: (Şişman'a) İyi akşamlar.

ŞİŞMAN: Buyurun efendim?

402: Otelde sıcak su yok mu?

ŞİŞMAN: Olmaz olur mu, var efendim. Hem asansör de çalışıyor artık.

402: Asansörü kaçırdım. Tam odamdan çıkarken bir başkası aşağıya doğru inmeye başladı. Neyse. Ben sıcak suyu soruyorum. Akmıyor.

ŞİŞMAN: Nasıl akmıyor?

402: Basbayağı akmıyor.

ŞİŞMAN: Akması lazım.

402: Nasıl akması lazım?

ŞİŞMAN: Basbayağı akması lazım. Yani.. akıyor olması gerekir şu anda.

402: Ama akmıyor!

MÜDÜR: Denediniz mi?

402: Anlamadım?

MÜDÜR: (Alaylı bir kibarlıkla) 'Denediniz mi?' diye sordum. (302 kuytu bir köşeye oturup onları izler.)

402: Sağır değilim. Ne sorduğunuzu duydum.

MÜDÜR: Öyleyse?

402: (Alaylı bir kibarlıkla) Nasıl denemek gerekiyor acaba?

MÜDÜR: Kırmızı noktalı armatür kolunu hafifçe kendinize doğru çeviriyorsunuz, birkaç saniye bekliyorsunuz. (Çapkın çapkın sırttır.)

402: (Alayla) Sonra?

MÜDÜR: Sonrası bıç bıç.

402: Alay mı ediyorsunuz siz benimle?

ŞİŞMAN: (Araya girerek 402'ye) Yanlış anladınız. Öyle demek

istemedi.

402: (Şişman'a) Ya ne demek istedi?

ŞİŞMAN: Yani şey demek istedi.. Gelir sıcak su. Biraz beklerseniz yani. Yani demek istediğim, var su. Yani su sıcak aslında.

402: Bu otelde sıcak su başka anlamda kullanıyorsunuz herhalde.

ŞİŞMAN: Yo, hayır. Aynı anlamda kullanırız. Sıcak eşittir sıcak.

BAY 555: (Karısına) Marilyn Monroe ile Tony Curtis'in birlikte oynadıkları film.

402: (Şişman'a) Olur mu? Sıcak çay istiyorum buz gibi çay geliyor. Sıcak suyu açıyorum kuyu suyu akıyor. Kaloriferin ısınımsını yükseltiyim diyorum..

BAYAN 555: Bazıları Sıcak Sever! (402, Müdür. Şişman bir an Bayan 555'e bakarlar. Kadın orali olmaz.)

MÜDÜR: (402'ye) Duydunuz değil mi?

402: Neyi?

MÜDÜR: Bazıları Sıcak Sever.

402: Anlayamadım?

MÜDÜR: Marilyn Monroe.

402: Ne?

MÜDÜR: Marilyn Monroe. Bir grupla turneye çıkıyorlar hani. Sizin gibi. Sonra Tony Curtis onu görüyor ve büyük bir aşk yaşıyorlar.

402: (Şişman'a dönerek) Ne anlatıyor bu?

ŞİŞMAN: (Ne diyeceğini bilemez. Döner, önce Müdüre, sonra kadına bakar. Zoraki gülümseyerek) Film galiba. (Müdüre dönerek) Yanlış anlamadıysam film anlatıyorsunuz. Öyle değil mi?

(Telefon çalar. Şişman açar. Müdür çapkınca 402'ye bakmaktadır.) İyi akşamlar resepsiyon. Hay aksi, hala mı uyuyamadınız? Tamam.

Ben hallederim. Yasaklar kalktı zaten. Şansınız var bu gece. (Telefonu kapatır. Tekrar açar, iki numara çevirir.)

303'e bir cin tonik götüreceksin. Tamam. Serbest dedim sana. 302'nin içkisini de unutma. Ayrıca Müdürümün rakısı ve ha-

vucu da var. Evet. Bir sek rakı, yanına da havuç. Önce hangisi mi? 303'e çık ve buraya gel. (*Telefonu kapatırken*) Salak. (*Ki-barca gülümseyerek 402'ye bakar.*) Ne diyorduk? Evet. Bazıları sıcak sever. (*Müdür'ü göstererek*) Müdür Bey'in de arz ettiği gibi suyumuz sıcaktır bizim.

402: (*Müdür'e bakarak*) Bu bey Müdür mü?

ŞİŞMAN: Evet. Otelimizin çiçeği burnunda müdürü olur kendileri.

MÜDÜR: (*Sanki tanıştırmış gibi, 402'ye çapkınca sırttır.*) Memnun oldum. (*Birden elini kadına uzatır. 402 boş bulunur, o da elini uzatır. Müdür, okşar gibi kadının elini elinin arasına alır.*) Siz de yanılmıyorsam 402'siniz.

402: 402 mi?

MÜDÜR: Evet. Bir başka deyişle 'Otel Yosması.'

402: (*Aniden elini çekerek*) Ne?

MÜDÜR: Yo, alınmayın. Latife ediyorum. Siz de film yıldızısınız ya. Hayatımda gördüğüm en güzel filmdi 'Otel Yosması'. Keşke o rolü siz oynasaydınız. Eminim yer yerinden oynardı. (*Pis pis sırttır.*)

402: (*Şişman'a dönerek, alayla*) Tam bu otele göre bir müdür. Çok sıcak bir bey.

MÜDÜR: Teveccühünüz.

402: (*Şişman'a*) Bilseydim başka otel seçerdim.

MÜDÜR: (*402'ye*) Yeni film çalışmalarınız var mı?

ŞİŞMAN: (*402'ye*) Gerçekten iyice akıttınız mı suyu?

MÜDÜR: (*402'ye*) Saç renginiz eskiden daha güzeldi.

402: (*Müdür'ü dinlemeden*) En az on dakika.

MÜDÜR: Tabii benim fikrim bu.

ŞİŞMAN: Biraz daha akıtsaydınız. Yani demek istediğim, diğer odalarda da kullananlar varsa, gecikebilir ısınması.

402: Sabaha kadar mı akıttmam gerekiyor?

MÜDÜR: Dünyanın Tüm Sabahları.

402: (*Dönüp Müdür'e bakar, bir anlık suskunluktan sonra*) Par-don?

MÜDÜR: Gerard Depardieu.

402: Eee?

MÜDÜR: Bir de size benzeyen kadın.

402: Yani?

MÜDÜR: Yanisi... Dünyanın Tüm Sabahları.

ŞİŞMAN: Ne ilgisi var şimdi Müdür Bey? (*Asansör yukarıdan çağırılır. Diyalog sürerken ışık göstergesi üçüncü katta duracak, sonra tekrar aşağıya doğru yanıp sönecektir.*)

402: Bakın. Uçaktan iki saat önce indim. Yasağın başlamasına tam beş dakika kala, ucu ucuna buraya geldim. Yarın sabah da erkenden yola çıkmak zorundayım. Bu nedenle de sıcak bir duş alıp..

MÜDÜR: (*Sertçe keser*) Ben (*Yumuşar*) size yardımcı olabilirim.

402: Sevinirim.

MÜDÜR: (*Şişman'a*) Diğer bütün odaları ara ve yeni bir emre kadar sıcak su kullanımının yasaklandığını bildir. Bayan 402'nin dışında sıcak su kullanmaya teşebbüs eden olursa, sokağa çıkma yasağına falan aldırma-yıp, gözünün yaşına bakmadan kapının önüne koyacağımı söyle.

ŞİŞMAN: (*Şaşkın*) Anlamadım.

MÜDÜR: (*Bütün kibarlığı ile*) Eşek gibi anladın.

ŞİŞMAN: Yani şimdi siz..

BAYAN 555: Kendini tanrı sanan çılgın Roma imparatoru.

BAY 555: Neron.

BAYAN 555: Daha uzun.

BAY 555: Caligula.

BAYAN 555: Evet.

ŞİŞMAN: Yani şimdi siz, 402'nin odasına sıcak suyun çıkabilmesi

için diğer odalarda su kullanımını yasaklamamı mı istiyorsunuz benden?

MÜDÜR: Senden böyle bir şey istemiyorum. Yalnızca emrimi odalara bildirmeni emrediyorum.

ŞİŞMAN: Niye?

MÜDÜR: Çünkü sen bir emir kulusun. *(Asansörün kapısı açılır. Elinde tepsi, I. Garson çıkar.)*

402: Tamam. Anlaşıldı. Sıcak su istemiyorum ben.

MÜDÜR: Olur mu? Halledilemeyecek bir sorun değil ki?

402: Bence siz başka sorunlarla ilgilenin.

MÜDÜR: Ne gibi sorunlarla ilgileneyim?

402: Ne bileyim... Bir sürü önemli sorunu vardır otelin. O kadar iyi bir idareciniz ki, inanın başka bir ülkeye gitseniz kapışırılar sizi.

MÜDÜR: Kimler?

402: *(Alayla)* Dünyanın tüm otelleri!

ŞİŞMAN: *(Ahizeyi kaldırırken 402'ye)* Ben şimdi görevli arkadaşı bulup sorununuzun çözülmesini sağlayacağım. *(İki numara çevirir, bekler.)* *(I. Garson bir köşede oturan 302'ye konyayı vererek müdüre doğru gelir.)*

I. GARSON: İçkiniz müdürüm.

MÜDÜR: İyi. Odama götür. *(I. Garson Şişman'ın yanında durup bir şey söylemeye çalışır.)*

ŞİŞMAN: *(Ahize kulağında)* Hay Allah. Cevap veren yok. *(I. Garson'u görür.)* Ne oldu? Ne bekliyorsun?

I. GARSON: 303'un kapısını vurdum ama..

ŞİŞMAN: *(I. Garson'a)* Tamam. Sonra konuşuruz. *(Yeni bir numara çevirir. Telefona)* Alo! Ne cehennemdesin sen? *(Bir an dinler, kapatır)* Hay Allah. 303'ü çevirdim yanlışlıkla!

402: *(Şişman'a)* Ben bir de yastık istiyorum.

ŞİŞMAN: *(Kulağında ahize, 402'ye)* Elbise dolabının üstünde olmalı.

I. GARSON: *(Şişman'a bakarak)* Kim?

ŞİŞMAN: *(I. Garson'a bakarak)* Yedek yastık.

I. GARSON: Hangi yedek yastık?

ŞİŞMAN: *(I. Garson'a)* Sana söylemiyorum. *(402'ye)* Bir bakıverin oraya. Eğer yoksa..

I. GARSON: Ama ses geliyor içerden.

ŞİŞMAN: *(I. Garson'a)* Ne sesi?

I. GARSON: Müzik sesi.

ŞİŞMAN: Nereden geliyor müzik sesi? Elbise dolabının üstünden mi?

I. GARSON: Hayır. 303'den diyorum. İçkisini götürdüm, kapıyı çaldım ama açan olmadı.

ŞİŞMAN: Onu mu konuşuyoruz şimdi biz? *(402'ye)* Kusura bakmayın. Hemen hallediyorum. *(Bu arada Müdür sürekli 402'ye bakmaktadır. Kadın giderek rahatsız olmuştur.)* Yastık için diyorum.. şeye baksanız.

402: *(Huzursuzca Müdür'e bakarken Şişman'a dönerek)* Neye?

302: *(Oturduğu yerden yüksek sesle)* Elbise dolabının üstüne. *(Hepsi bir an dönüp 302'ye bakarlar.)*

402: *(Şişman'a dönerek)* Kim bu bey? Genel müdür mü?

ŞİŞMAN: Hayır efendim müşteri. 302.

MÜDÜR: *(402'ye dönerek kibarca)* Evet. Ne diyorduk hanımefendi?

402: Siz bir şey demiyordunuz Müdür Bey. Yalnızca bakıyordunuz.

MÜDÜR: Nasıl bakıyordum?

402: *(Kibar bir eda ile)* Öküz gibi. *(I. Garson tepsiyi düşürür. Az sonra toplayacaktır.)*

ŞİŞMAN: *(Gerginliği önlemek için telefona yüksek sesle)* Aloo! Hay aksi kimse cevap vermiyor. *(Telefonu kapatır. Zoraki 402'ye gülümseyerek)* Yastık diyorduk. Her neyse yastık o kadar önemli değil şu anda. *(I. Garson'a)* Bana bak! 402 ile birlikte yukarı

çıkıp sıcak suyu iyice akıtacaksın.

402: (*Şişman'a*) 402 kim? Ben miyim?

ŞİŞMAN: Evet. Değil misiniz?

402: Bilmem. Öyleyim herhalde.

I. GARSON: (*402'ye*) Çıkalım isterseniz.

402: Ben akıtırım suyu diyorum size. Anlamıyor musunuz?

ŞİŞMAN: Yok canım. Ne ilgisi var?

I. GARSON: (*Şişman'a*) Tepsiyi bırakayım mı?

ŞİŞMAN: Bırak... Yok al yanına. Ya da... Ne bileyim ben! Salak!
(*Merdivenlerden II. Garson iner. Tam soldan çıkacakken Şişman onu görerek*)

Baksana buraya. Yakışıklı! (*II. Garson döner, bakar*) Ne cehennemdesin sen! Bayanla birlikte 402'ye çıkacaksın.

II. GARSON: (*Müdür'e*) Doğru mu Müdürüm?

MÜDÜR: (*Alayla*) Bilmem. Dinle bakalım ne emir verecek?

II. GARSON: (*Şişman'a*) Niye?

ŞİŞMAN: (*Dişlerinin arasından*) Bir sakıncası mı var?

II. GARSON: Yoo. Çıkarım çıkmasına da. Ne yapacağım orada?

MÜDÜR: Bayan tarif eder sana ne yapacağını.

II. GARSON: Peki efendim. (*402'ye*) Buyurun çıkalım.

402: Çıkalım bakalım. (*II. Garson ve 402 asansöre binip dördüncü kata çıkarlar.*)

I. GARSON: (*Müdür'e*) Ben ne yapayım?

ŞİŞMAN: (*Alayla*) Git ve sıcak bir duş al.

I. GARSON: (*Şişman'a bakar*) Ha?

ŞİŞMAN: (*Sinirle*) Servis odasına git ve emirlerimi bekle.

I. GARSON: (*Müdür'e*) Gideyim mi?

ŞİŞMAN: Niye ona soruyorsun? Bugüne kadar ondan mı emir alıyordun? (*Bir an pişman olur söylediğine ve Müdür'e dönerek*)
Özür dilerim Sayın Müdürüm. Öyle demek istemedim.

I. GARSON: Tepsiyi ne yapayım?

ŞİŞMAN: Al ve git! (*I. Garson aceleyle tepsiyi alıp çıkarken arkasından*) Uyuz!

MÜDÜR: Kaltak!

ŞİŞMAN: Kaltak mı?

MÜDÜR: Kaltak ya. İnsanlar tanıyor diye burnu Kaf dağında!

ŞİŞMAN: Kim? Garson mu?

MÜDÜR: (*Onu dinlemeden*) Sinema yıldızıymış! Patates suratlı karı!

ŞİŞMAN: Ha, şu mesele.

MÜDÜR: Ekranda gören Marilyn Monroe sanır. 'Marilyn Monroe kim?' diye soracak olsan aval aval bakar yüzüne. Belki de sabun markası sanıyordur Marilyn Monroe'yu, cahil yosma! (*Şişman ahizeyi kaldırır, şehir içi bir numara çevirir. Beklemeye başlar.*) Bütün gazetelere manşet oldu. Kapanın elinde kalıyormuş. Ne buluyorlarsa? Kozmetik güzeli. Kiminle konuşuyorsun ulan sen! Bugüne bugün karşında koca bir otelin idaresini devralmış, koskoca yüksek okul mezunu bir amir var senin. Bir baş var! Her çeşit müşterinin bir arada ve düzenli bir şekilde konaklamak durumunda ve mecburiyetinde olduğu, belirli bir mekan ve teşkilatlanmış idaresi bulunan ve başka hiçbir otelin kontrolüne tabi olmayan, benzerleri tarafından tanınmış bir teşkilatın en önemli kişisi var senin karşında! Sıçan!

ŞİŞMAN: (*Telefona*) Alo? İpeğim? Uyandırmadım değil mi?

MÜDÜR: Aşağıya iniş nedeni de başka onun. Bilmez miyim ben!

ŞİŞMAN: Hiç işte meleştim. Tekkeyi bekliyorum her akşam olduğu gibi.

MÜDÜR: Ava çıktı ava! Kolaçan ediyor etrafı.. Şöyle ensesi kalın bir av çıkar mı acaba diye.

ŞİŞMAN: Yaptı değil mi derslerini?. Güzel.. İlaçlarımı?.. Aldım tabii.

MÜDÜR: Senin bildiğin mahalle arası otellerden değil burası!

Yelloz!

ŞİŞMAN: Merak etme, sütümü de içtim. Diyet süt. Yağsız.

MÜDÜR: (Şişmana dönerek) Saat kaç? (Telefonla konuştuğunu fark ederek) Pardon.

ŞİŞMAN: (Telefona) Pardon. (Ahizeyi kapatarak Müdür'e) Bire on var Sayın Müdürüm. Pardon, rakınızı hemen getiriyorum. Hiç merak etmeyin.

MÜDÜR: Şimdi istemiyorum. Sonra.

ŞİŞMAN: Nasıl emrederseniz. (Müdür odasına doğru yürür, girer, kapıyı çarparak kapatır.) (Telefona) Hiç canım, yeni müdür. Kapıyı kapattı da.. Ne bileyim, anlamadım gitti. Düne kadar kendi halinde, halim selim bir çocuk sanıyordum. Bugün birden kendini aslan terbiyecisi falan mı zannetmeye başladı nedir, görsen, elinde bir kamçısı eksik.. Neyse canım, bize ne. (Cilve yapmaya başlar) Güzelim.. Şu an ne düşünüyorum bil bakalım..

MÜDÜR: (Kapıyı açar, kafasını uzatarak) Bana bir rakı söyle.

ŞİŞMAN: (Toparlanarak) Emredersiniz Müdürüm.

MÜDÜR: Yanına da...

ŞİŞMAN: (Keserek) Havuç Müdürüm.

MÜDÜR: Aferin. (Kapıyı çarparak kapatır.)

ŞİŞMAN: (Telefona) Neyse. Sabah eve gelince söylerim ne düşündüğümü.. Ben de.. (Bir kaç kez ahizeyi öper) Bunlar çocuklar için. (Ahizeyi hararetle öper.) Bu da senin.

(Bay ve Bayan 555 eğilmiş, ilgiyle Şişmana bakmaktadırlar. Bir an göz göze gelirler ve tekrar dergileri ile ilgilenmeye başlarlar.) (Asansör üçüncü kata iner, oradan lobiye gelecektir.) (Telefona) Hadi kapatıyorum artık. İyi uykular.

(Telefonu kapatır. Terini siler. Alt gözden bir ilaç şişesi çıkartır, açar, bir hap alır, suyla içer. Tekrar telefonu açar, iki numara çevirir. Telefona) Müdür Bey'e bir sek rakı, yanına da.. (Dinler) Aferin.

(Dinler) Kime mi yazılacak? Bize tabii şaşşal.. Hayır, sen dahil değilsin bu bize. Bize, yani otelin hesabına. Anladın mı şimdi? (Telefonu kapatır.) (303 asansörden çıkar, ürkek gözlerle çevreye bakarak Şişman'ın yanına gelir.)

303: Merhaba.

ŞİŞMAN: İyi akşamlar Bay 303.

303: (302'yi işaret ederek usulca) Kim bu bey?

ŞİŞMAN: Müşterimiz efendim. Sizin gibi o da bu otelde kalıyor. Üstelik komşunuz. 302. Çok güvenilir bir insandır kendisi.

303: Ama şu anda gazete okuyor.

ŞİŞMAN: Evet. Gazete okuyor. Ne oldu?

303: Siz hiç dedektif filmi izlemediniz mi?

ŞİŞMAN: Çook. Bayılırim dedektif filmlerine.

303: O filmlerde birilerini takip eden kişiler hep gazete okurlar. Dikkat çekmemek için. Film deyip geçmeyin. Hepsinde gerçek payı vardır. Hatta çizgi filmlerde bile.

ŞİŞMAN: Gene de sizi temin ederim, o gördüğünüz bey zararsızdır. Hatta, Sevimli Hayalet Casper'dan bile daha zararsızdır.

303: (Bay ve Bayan 555'i göstererek) Ya bunlar?

ŞİŞMAN: Onlar mı? Bay ve Bayan 555. On yıldır tanırım kendilerini. Büyük deprem sırasında bile azimle bulmaca çözmeye devam etmişlerdi. Bütün depremleri tarihlerine kadar ezbere bilirler. Günün birinde bulmaca sorularında çıkabilir diye. Ama içinde yaşadıkları depremler pek ilgilendirmez onları.

303: (İkna olmuş gibi) Peki. Bu otel kaç odalıydı?

ŞİŞMAN: Elli.

303: Demek ki geriye kırk sekiz oda kaldı.

ŞİŞMAN: Neyi hesaplıyorsunuz?

303: Az önce otel içinden birisi bana telefon etti.. Ve hangi cehennemde olduğumu sordu. **ŞİŞMAN:** (Ne diyeceğini bilemez.) Şey.. öyle mi?

303: Evet. Kesinlikle. Kim olabilir sizce?

ŞİŞMAN: Bilmem. Yanışlıkla edilmiş olmasın. Belki hatlar karışmıştır. Ya da yanlış numara çevirmiştir. Kim aradıysa..

303: Olur mu hiç öyle şey? Niye yanlış numara çevirsin ki arayan?

ŞİŞMAN: Canım ne bileyim?.. Belki o anda sizin oda numaranızdan söz ediliyordu ve telefonu açan başka numara çevireceğine, boş bulunarak sizin numaranızı çevirdi. Sonra da pişman oldu ve kapadı telefonu.

303: Benim oda numaramdan mı söz ediliyordu?

ŞİŞMAN: Canım lafın gelişi. Tahmin sadece.

303: Bir şeyler bilmediğinize emin misiniz?

ŞİŞMAN: Adım gibi.

303: (*Sorguya çeker gibi ansızın*) Adınız ne?

ŞİŞMAN: (*Birden cevap verir*) Şişman.

303: Nasıl Şişman?

ŞİŞMAN: Basbayağı Şişman.

303: Yani adınız Şişman mı?

ŞİŞMAN: Hayır. Yani evet. Yani öyle çağırırlar beni. Lakap. Adıma gelince..

303: Gördünüz mü, adınızdan bile emin değilsiniz. Bir şeyler bilip bilmediğinizden nasıl emin olabilirsiniz?

ŞİŞMAN: Ama ben..

303: (*Keserek*) Ben bu oteli terk etmek istiyorum.

ŞİŞMAN: (*Boş bulunur*) Çok iyi olur.. Yani ne zaman?..

303: Çok mu iyi olur? Demek gerçekten tehlikedeyim ve siz bunu saklıyorsunuz benden.

ŞİŞMAN: Hayır. Öyle demek istemedim.

303: Ya ne demek istediniz?

ŞİŞMAN: Yani gidemezsiniz. Biz sizi çok seviyoruz. Ayrıca sevme-
sek bile gidemezsiniz. Çünkü şu anda dışarıda sokağa çıkma
yasağı var.

303: (*Yumruğu ile bankonun üzerine vurur.*) Kahretsin! (*Ses üzerine, 302 elindeki gazeteyi bırakarak onlara bakar. Bir an 303'le göz göze gelirler. 303 tedirgin olur. 302 yerinden kalkarak yanlarına gelir.*)

302: (*Şişman'a*) Bir mesele mi var?

303: (*Kekeleyerek*) Yok.. Hayır.. Yok bir şey.. (*101 hışımlla merdivenlerden iner. Üzerinde pijamalar ve robdöşambr.. Kararlı adımlarla resepsiyona doğru yürürken yüksek sesle Şişman'a seslenir.*)

101: Heey, delikanlı! (*303, 302 ve Şişman ona bakarlar.*)

ŞİŞMAN: Buyurun?

101: Ne oldu bu içine ettiğimin televizyonuna?

ŞİŞMAN: Efendim?

101: En mühim yerinde kesiliverdi yayın... (*303 korku içinde onları izlemeye başlar.*)

ŞİŞMAN: Aaa! Niye ki?

101: Ne demek, 'Niye ki'!

ŞİŞMAN: Basbayağı yani. Niye... ki?

101: Alay mı ediyorsun sen benimle?

ŞİŞMAN: (*Şaşkın*) Yok efendim, ne münasebet. Yani.. yayının kesilmesine şey yaptım.. Yani durduk yerde.. Yani demek istediğim, sürmesi gerekir şu anda. (*Müdür'ün odasına doğru kulak kabartır*) Bakın. Televizyon açık. Sesi geliyor. Dinleyin bakın.

101: Evet. Ses geliyor.

ŞİŞMAN: Gördünüz mü?

101: Hayır, duydum.

ŞİŞMAN: O anlamda söyledim ben de.

101: Ne anlamda?

ŞİŞMAN: Görmeği diyorum.. duymak anlamında kullandım.

101: (*Şişman'ı baştan aşağıya süzer.*) Yok yok. Sen bal gibi alay ediyorsun benimle.

ŞİŞMAN: Hayır. Ne münasebet.

101: Peki o odada izliyorlar mı?

ŞİŞMAN: Neyi?

101: Çıkarmayı.

ŞİŞMAN: (*Şaşkın*) Nasıl yani? Çıkarma mı var?

303: (*Kekeleyerek*) Çıkarma mı var?

101: Peki ben niye indim aşağıya sanıyorsun? Böyle mühim bir gecede futbol maçı mı izliyordum sence?

ŞİŞMAN: Şey.. Bilmem ki?

302: Özür dilerim beyefendi. Ne çıkarması bu?

101: (*Şişman'a*) En mühim yerinde kestiler yayını diyorum sana!

302: Kimler?

101: (*302'ye*) Ben de onu merak ediyorum işte.

ŞİŞMAN: Bir saniye lütfen. (*Müdür'ün kapısına gider, kulağına dayar. 101'e bakarak televizyonda duyduğu sesleri aktarır.*) Elli bin ton bomba atan iki bin savaş uçağı hava hücumlarına başladı.

101: Tamam işte. Veriyor televizyon.

303: (*Titreyerek*) Neler oluyor?

101: Demek ki yayın kesilmemiş.

ŞİŞMAN: (*Tekrarlar*) Demek ki yayın kesilmemiş.

101: O zaman sabotaj! Evet. Otelde bir sabotajcı var.

303: Tanrım!

101: Eğer niyeti ortalığı daha da karıştırmaksa, buralara bir yere bomba bile koymuş olabilir. Havaya uçmamız an meselesi beyler! (*303 onlara bakarak asansöre doğru ilerler. Aynı anda elinde rakı ve havucun bulunduğu tepsi ile I. Garson girer. 303 geri geri giderken Garson'a çarpar. Tepsi devrilir. 303 müthiş bir çığlık atar. Garson şaşkın 303'e bakarken adam asansöre biner ve yukarı çıkar.*)

BAY 555: Ters gülünç tiyatro eseri.

BAYAN 555: İdemok!

BAY 555: Ha. (*Yazarken heceler.*) İ... de.. mok.

I.GARSON: (*Yerdekileri toplarken*) Ben Müdür Bey'e yeni bir rakı getireyim. (*İşini bitirince çıkar.*)

302: (*101'e*) Merakımı mazur görün ama...

ŞİŞMAN: (*Keserek 101'e*) Şeyle oynadınız mı?

101: Neyle?

ŞİŞMAN: Şeyle.. Uzaktan kumanda ile.

101: Oynadık. Ne olmuş? O da mı yasak?

ŞİŞMAN: Hayır, yasak değil tabii de.. yani yanlış bir düğmeye falan basmış olmayasınız? Olur a.. Kanalı bozmuşsunuzdur belki.

101: Yaşın kaç senin?

ŞİŞMAN: Kırk beş. Yani içindeyim henüz. Aslında kırk dört sayılır. Çünkü yirmi altı eylüle daha.. bakayım kaç ay var?..

101: (*Keserek*) Süveyş'i gördün mü sen?

ŞİŞMAN: Ben mi?

101: Ya Huston'u?

ŞİŞMAN: Hayır.

101: Manchester'de ne vardır bilir misin? Cevap ver!

ŞİŞMAN: (*Korkarak*) Ne vardır?

101: Kanal! Kanal! Demek istediğim senin yaşının iki katı kanal gördüm ben hayatım boyunca. Sadece fotoğraflarını değil ama. Bizzat gidip kendi mıntıkasında müşahede ettiklerim de oldu. Söylemesi ayıp.

ŞİŞMAN: (*Ne diyeceğini bilemez. Tedirgin*) Ne güzel.

101: Kanalı bozmuşum öyle mi? Ben! Ben, kanalı bozmuşum!

ŞİŞMAN: Evet.. yani hayır. Yani benim demek istediğim, uzaktan kumanda ile oynayıp, yanlış bir kanala geçtiyseniz..

101: Bak hala konuşuyor. Ben sana ne söylüyorum? Dinlemiyor musun beni? Ben! Koca yeryüzünün bütün kanallarını avucunun içi gibi bilen ben, avuç içi kadar bir aletle, bir çıkarmanın uzaktan nasıl kumanda edileceğini bilemeyeceğim ha? Sen

resmen alay ediyorsun benimle.

ŞİŞMAN: Yok efendim, haddime mi düşmüş

101: Hadi oradan!

302: Pardon efendim, ne çıkarması bu?

101: Ne, 'Ne çıkarması?'

302: Deminden beri sözünü ettiğiniz. (*I. Garson elinde tepsiyle girer.*)

101: Duymadınız mı? Televizyon veriyor işte. Elli bin ton bomba atan iki bin hava uçağı, hücumu geçmiş. (*I. Garson durur, şaşkın şaşkın 101'e bakar.*) Ben yukarıdayken hava taarruzu başlamamıştı henüz.

I. GARSON: (302'ye) Savaş mı çıkmış?

302: (101'e) Söylesenize!

101: Neyi?

302: Ne çıkarmasından söz ediyorsunuz?

101: Ne çıkarması mı?

302: Evet, ne çıkarması?

101: Normandiya.

302 VE ŞİŞMAN: Normandiya mı?

101: Normandiya.. Normandiya çıkarmasının sene-i devriyesi bugün. (*I. Garson yürür, müdür odasına doğru gider, kapıyı vurur, girer.*) (*Şişman'a dönerek*) Bütün dünya nefesini tutmuş o muhteşem taarruzu seyrediyor. Kahramanlar gözyaşları içinde hatıralarını tazeliyor.. Sen tutmuş yaşına başına bakmadan, akıl yürütüp dalga geçmeye kalkışıyorsun.. böyle oturduğun yerde!

ŞİŞMAN: Yo hayır, oturmuyorum. Yani demek istediğim..

302: (*Keserek 101'e*) Birdenbire mi kesildi beyefendi?

101: Ne?

302: Çıkarma. Yani yayın.

101: Ansızın. Hiç umulmadık bir anda. Tam orta yerinde üstelik. (*I. Garson müdür odasından çıkar, dinlemeye başlar.*) Üçüncü

ordu yeni girmişti muharebeye. Dinan'ı aldık, Renner'i de aldık, Laval'ı ele geçirdik.. Tam Aleçon'a girecektik...

302: Yayın kesildi.

101: Evet. Yayın kesildi.

302: Ve giremediniz Aleçon'a.

101: Giremedik!

302: Yazık!

101: Yazık ki ne yazık.

I. GARSON: (302'ye yaklaşarak) Kaybetmiş miyiz?

302: Neyi?

I. GARSON: Savaşı.

302: Bilemiyoruz. Yayın kesilmiş.

101: Onca para, asker, teçizat, tank, tüfek, el bombası..

I. GARSON: (302'ye) Konyak?

302: Efendim?

I. GARSON: Konyak ister misiniz?

302: İsterim, getir.

ŞİŞMAN: Bana da ılık süt. Yok, hayır. Dur bir dakika. Atın ölümü arpadan olsun. Soda istiyorum. Limonlu. (*Garson çıkar.*) (101'e dönerek) Özür dilerim. Sizi dinliyorum.

101: Özür değil, çözüm bekliyorum.

ŞİŞMAN: Haklısınız. O zaman siz şöyle televizyon odasına buyurun..

101: Buyurduk. Sonra?

ŞİŞMAN: Ben bu arada baktırayım odanızdaki televizyona. Ne dersiniz?

101: Ne kadar sürer?

ŞİŞMAN: Eeee.. On dakika.

101: Ulaşım?

ŞİŞMAN: İçinde.

101: Tespit?

ŞİŞMAN: O da içinde?

101: Ve de tamirat.

ŞİŞMAN: Evet. Ulaşım, tespit ve de tamirat, hepsi on dakika.

101: Söz mü?

ŞİŞMAN: Bilemediniz on beş.

101: Söz mü?

ŞİŞMAN: (*Tedirgin başını sallayarak*) Hı hı.

101: Topçu sözü.

ŞİŞMAN: (*Tedirgin*) Hı hı. Topçu sözü.

101: Bilmem ki. Bu arada zaman akıp gidiyor. En mühim sahneleri kaçırmış olmalıyım.

302: Ne kadar oldu üçüncü ordu Aleçon'a hareket edeli?

101: (*Pijama cebinden köstekli saatini çıkarır, bakar*) Şu anda saat... biriii... beş buçuk dakika geçiyor. Demek oluyor kii.. On altı buçuk dakika. Evet. Tam on altı buçuk dakika otuz.. yedi saniye.

302: Bence tam zamanı. Ucu ucuna da olsa yetişirsiniz.

101: Tamam o zaman. Anlaştık. (*Şişman'a*) Sen! 101'e telefon et, bayan 101'i uyandır. Kalkıp üzerine bir şeyler giysin, beklemeye koyulsun.

ŞİŞMAN: Neyi?

101: Tespit ekibini.

ŞİŞMAN: Başüstüne.

BAYAN 555: Charlie Chaplin'in bir filmi.

101: (*Çıkarken*) Uyku sersemi aksilenebilir. Hakaret etmeye kalkacak olursa üzerine alınma. Maksat iş yürüsün.

BAY 555: Kaç harfli?

BAYAN 555: Tek kelime, sekiz harf. Son harfi R.

101: (*Çıkışın önünde durur, döner*) Talimatı aynen bildir kendisine. Kocanız öyle emretti dersin. (*Çıkar. 302 de arkasından bakarak çıkar.*)

BAY 555: Diktatör.

ŞİŞMAN: (*Kendi kendine*) Ne diyeceğim ben şimdi bu kadına? En iyisi hiç onun konuşmasına fırsat vermeden hemen konuya girmek. (*Tam ahizeyi kaldıracakken telefon bir kez çalar, hemen açar, konuşmaya başlar.*) Kusura bakmayın, uyandırdım sizi çünkü öyle emir aldım ve de sizin hazırlıklı olmanız gerekiyor, nedenine gelince az sonra odanıza ulaşacak olan ekip, gerekli tespiti yaparak bombardımanı yattığınız yerden izleme imkanının sağlayacaktır. (*Bir süre dinler. Ahizeyi bırakır.*) Tanrım! 303'ün sesi bu. Ne olacak şimdi? (*Tekrar ahizeyi alır. Üç numara çevirir. Telefona*) İyi akşamlar efendim. 101 numaralı oda değil mi?.. İyi. Şimdi beni iyi dinleyin hanımefendi. Öncelikle.. (*Ansızın ahizeyi kulağından çeker. Ahizeden cırtlak bir kadın sesi yükselir. Tam o sırada 302, elinde konyak, girer. Şişman korkuyla ahizeyi kulağına götürür.. Sesi titreyerek*) Alo? Evet efendim resepsiyondan arıyorum. Galiba televizyonunuz bozukmuş. (*Susar, dinler*) Kim efendim?.. Anlamadın?.. İktidar yoksunu bunak mı? Kim, ben mi?.. Haa, o mu? Anladım.. Peki efendim. Siz nasıl arzu ederseniz. İyi geceler. (*Telefonu kapatır*) Haklı kadın.

302: Ne konuştunuz?

ŞİŞMAN: Konuşmadık. Yani o konuştu duyduğunuz gibi. Yani gördüğünüz gibi. Ya da her ikisi. Ben daha çok dinledim.

302: Peki ne dinledin? Yani ne söyledi?

ŞİŞMAN: Programı aşağıda izlemesini söyledi. Program bitmeden de yukarı yollama dedi.

302: Peki ya tespit ve onarım ekibi?

ŞİŞMAN: Canım bozuk falan değilmiş ki televizyon. Çaktırmadan kanalı değiştirmiş kadın. Sonra da kumanda aletinin pilini çıkarmış.

302: Allah Allah! Sebep?

ŞİŞMAN: Sebep, bitmek bilmeyen Normandiya çıkarmalarıymış. (*Telefon çalar. Açar, telefona*) İyi geceler resepsiyon. Buyurun Bay 100? (*Bir süre dinler*) Karafatma mı? (*Dinler*) Kusura bakmayın efendim. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Temizlikçilerin gözünden kaçmış olmalı. Hemen görevliyi yolluyorum beyefendi. (*Telefonu kapatır. Yeniden iki numara çevirir. Beklemeye başlar.*)

302: Böcek mi çıkmış?

ŞİŞMAN: (*Farkında olmadan ahizeyi kulağından çeker, yerine bırakarak*) Evet efendim. 100 numaralı odada karafatma çıkmış. Hemen birisini yollayıp icabına baktırmam gerekiyor. (*Telefon bir kez çalar. Ahizeyi istem dışı kulağına götürür*) Alo? (*302 ile konuşmayı sürdürür*) Kökleri kurudu sanıyorduk. Gene türemişler. Önlem almazsak bütün oteli sararlar yeniden. (*Telefona*) Alo? İşini bırak, böcek öldürmeye çıkacaksın. (*Dinler, ahizeyi bırakır. Ağlamaklı*) Gene 303'ün sesi bu! (*101 girer.*)

302: (*101'e*) Hayrola? Giremediniz mi Aleçon'a?

101: Maalesef. Uzadı iş.

302: Hay Allah. Sebep?

101: Reklam arası. (*Şişman'ın karşısına dikilir. Elleri arkasında*) Odaya telefon edildi mi?

ŞİŞMAN: Eee.. Edildi.

101: Güzel. Herhangi bir aksi muameleye maruz kaldı mı?

ŞİŞMAN: (*Tedirgin*) I ih.. Yani önemli değil.

101: İyi. Bölük yola çıktı mı?

ŞİŞMAN: Hangi bölük?

302: Tespit ve onarım bölümü.

ŞİŞMAN: Eee.. Hayır ama..

302: (*Keserek*) Çıkmaz olur mu? Yoldalar şu anda.

101: Fevkalade.

302: On dakikaya kadar tamamlanır hareket.

101: (*Şişman'a*) Doğru mu söylüyor?

ŞİŞMAN: Eee, kesinlikle. (*302'ye*) Reklam arası ne kadardır?

302: Beş dakika.

ŞİŞMAN: Peki sonra?

302: (*Hafif alaylı*) Sonrası zafer!

ŞİŞMAN: (*101'e*) Duydunuz işte. On beş dakika içinde iş tamamdır komutanım.

101: Harikulade!

ŞİŞMAN: Siz yukarı çıkınca da, sevgili hayat arkadaşınız yarım kalan uykusuna devam eder.

101: Tek yaptığı iş bu zaten. Uykunun ölü bir hayat olduğunu ömrünün sonuna kadar idrak edemeyecek.

ŞİŞMAN: (*Kendi kendine murıldanır*) Zavallı kadın.

302: Gene de hoş görmelisiniz onu. En azından bu gecenin şerefine. (*Kadehini kaldırarak*) Normandiya'nın şerefine.. Müttefiklerin şerefine.

101: Bırakın şimdi müttefikleri.

302: Niye bırakacakmışım? Normandiya çıkarmasını dağcılık kulübü mü organize etmişti? **101:** Beni alakadar eden organizasyonlar değil. Sadece ve sadece çıkarmalar.

302: Anlıyorum.. Keşke karşı tarafı tutsaydınız siz.

101: Hangi karşı tarafı?

302: Üçüncü Reich'i.

101: Olur mu öyle şey! Yenilgiye tahammülüm yoktur benim.

302: Ha, şu mesele. O zaman, başarılı çıkarmaların şerefine.

ŞİŞMAN: Evet. Çıkarmayı burada izler sonra da odanıza çıkararsınız. Kutlamaya. Eşinizle birlikte.

101: Pöh! Onun için en mühimi bu gecenin aynı zamanda bizim evlenme yıldönümümüz olması.

ŞİŞMAN: Tüüüüh!

101: Gerçi o da mühim ama..

ŞİŞMAN: (*Eliyle kafasına vurarak*) Aptal kafa! Keşke daha önce haberim olsaydı. Kabahat bende. Akıl edip sorsana! En azından şampanya falan yollardık odanıza. Otelimiz adına.

101: Sebep?

ŞİŞMAN: Evlenme yıldönümünüzmüş ya.

101: Biz içki içmeyiz ki.

302: Kaç yıl oldu beyefendi?

101: Sekiz ağustos dokuz yüz yetmiş sekiz. Bir cenaze töreni sonrası. En son o zaman içmiştim. Üzüntüden.

302: Evleneli kaç yıl oluyor demek istedim.

101: O da topu topu iki kadeh vermut. (*101 'e*).. Evleneli mi? Evleneliii...

Normandiya çıkarmasından tam yirmi yıl sonra. Eylülün on ikisi.

302: Ne büyük tesadüf.

101: Tesadüf mü? Her şey hesaplanmıştı. En ince teferruatına kadar. Bakın şimdi.. On iki eylül tarihinde, Chatillon-Sur-Seine yakınlarında birleşti ordular.

302: Ve tamı tamına yirmi yıl sonra siz birleştiniz eşinizle.

101: Evet.

302: Müthiş bir strateji.

ŞİŞMAN: (*Ellerini çırparak*) Kutlarım sizi.

302: İşte buna içilir. (*Kadehini kaldırır, içer. 101'e*) Bir kadeh olsun almaz mısınız?

101: Hayır. Dedim ya bıraktım ben. Dokuz yüz yetmiş sekizde. En son şeyde..

302: Bir cenaze töreni sonrasında.

101: (*Dalgın*) Evet. Tarutçuğumun cenazesinde. En son o zaman içmiştim.

ŞİŞMAN: (*Bir an 101'e bakar*) Hayatınızın en önemli gününde, müthiş bir güzelliğe sırt çevirdiğinizin farkında mısınız? Ben evlenme yıldönümümüzde nöbetçiydim. Oysa sizin karınız

bir kat yukarıda, odada, dayanılmaz bir özlemle sizi bekliyor.

101: (*Dalgın*) Ah ah.. Bir zamanlar gencecikti. Sapsarı, yumuşacık, hayat dolu...

ŞİŞMAN: Gördünüz mü? Siz de özlüyorsunuz aslında.

101: En çok da sadakatini severdim.

ŞİŞMAN: Ne güzel.

101: Yıllarca hiç ihanet etmedi bana.

ŞİŞMAN: Seven kadın aldatmaz.

101: Lakin bir gün.. Kader işte. Alınyazısı.

ŞİŞMAN: Şey.. anlatmayın isterseniz.

101: Ben evde yoktum o gün. Daha doğrusu seyahatleydim. İş seyahati.

ŞİŞMAN: Özel konular bunlar.

101: O gün evi terk etmiş. (*Hıçkırır*) Telefon ettiler. İş gücü bırakıp döndüm eve. Günlerce aradım. Karış karış.. bütün şehri. (*Şişman hıçkırır.*) Sonunda izbe bir sokakta buldum onu. Perişan bir halde. Aç, sefil... Üstelik kör olmuştu.

ŞİŞMAN: İnanmıyorum!

101: Kollarıma aldım. Sarıldık birbirimize. Öptüm, sevdim, kokladım...

ŞİŞMAN: (*Ağlayarak*) Bence hemen gidin.

101: (*Kendine gelir*) Ne? Nereye?

ŞİŞMAN: Yanına. Bırakın çıkarmayı falan. Gidin, sarılın ve öpün onu. Kör bir kadını, bir otel odasında, evlenme yıldönümünde, kumandasız bir televizyonla baş başa bırakmayın. Yapmayın bu zalimliği. Yalvarırım yapmayın. Gözleriyle değil ama kalbiyle gören bir aşğa böylesine bir cehennem azabını reva görmeyin!

101: Neler saçmalıyorsun sen? Ne köründen bahsediyorsun?

ŞİŞMAN: Açıldı mı yoksa gözleri?

101: Kimin gözleri?

ŞİŞMAN: Eşinizin gözleri.

101: Sana ne benim eşimin gözlerinden! Sen gene alay etmeye başladın!

ŞİŞMAN: Hayır. Ne alay etmesi?

302: (101'e) Peki sonra ne oldu?

101: Ne olacak? Bir hafta içinde ruhunu teslim etti. Meğer öleceğini anlamış ve onun için kaçmış evden.

ŞİŞMAN: Kim?

101: Kim olacak, Tarut. Bir de git yanına diyorsun, utanmadan.

ŞİŞMAN: Pardon, Tarut kim?

101: Kızım.

303: Kızınız mı?

101: İrlanda tazısı. Aslında Barut koymuştum ben ismini. Ama yukarıdaki cadaloz directti. Ne o, Barut diye köpek ismi olmazmış.. Öyle ısrar etmişti ki, sonunda pes edip, Barut'u Tarut olarak değiştirmiştım.

302: (101'e) Bence siz çıkarmayı kaçırmayın.

101: Doğru. (Şişman'a) Ben umumi televizyon mntıkasında-yım. İş hallolunca haber verirsın. (Söylenerek çıkar) Bir de utanmadan 'Yanına gidin' diyor. Patavatsız. (II. Garson merdivenlerden iner.)

ŞİŞMAN: (II. Garson'a) Bana bak! Yakışıklı. (II. Garson soldan çıkmak üzereyken durur.) 402'nin suyu ısındı mı?

II. GARSON: Sanırım ısınmıştır.

ŞİŞMAN: 100 numarada gene karafatma çıkmış.

II. GARSON: Hangisinde?

ŞİŞMAN: 100 numaralı odada. Yani 100 numaralı odanın yüznumarasında.. yani banyosunda demek istiyorum.. Bir çift karafatma. 100 numara, yüznumarasının ışığını yakınca, bir çift karafatma ile karşılaşmış. Üst üsteymişler keratalar. Sonra da paspasın altına saklanmışlar korkudan. Işığı görünce.

II. GARSON: Kimler?

ŞİŞMAN: Karafatmalar. Oradalarmış hala.

II. GARSON: Neredelermiş?

ŞİŞMAN: Paspasın altında.

II. GARSON: Peki ben ne yapabilirim?

ŞİŞMAN: Ayağınla ezebilirsin onları. Ya da kulaklarından tuttuğun gibi 402'nin kapısını çalar, ısınmış olan suyun altına sokup haşlayabilirsin.

II. GARSON: Hangisini yapayım?

ŞİŞMAN: Git ve ez! (II. Garson merdivenlerden yukarı çıkar. Şişman bir süre boynunu rahatlatmak için kafasını daire şeklinde çevirir. Kapıya yaklaşır. Bir an dışarı bakar, sonra kapının içine girerek döner kapıyla birlikte bir tur atarak döner ve tekrar içeri girer. İki adım atar. Durur.) Oh be! dünya varmış. (302 onu izlemektedir. 302'ye) Dışarıda hava harika.

302: (Alayla) Öyle mi dersin? (Dışarıya bakarak) Bak! Bir Mercedes daha. 450 SEL. (Asansör aşağıya doğru hareket eder.)

ŞİŞMAN: Müdür Bey'in de var ondan.

302: Müdür Bey'in mi?

ŞİŞMAN: Babasının yani. Ama Müdür Bey kullanıyor.

302: Demek o yüzden..

ŞİŞMAN: Ne o yüzden?

302: Tafirasından geçilmiyor.

(Asansörün kapısı açılır. 303 elinde bavulları, teybi ile asansörden çıkar, resepsiyona doğru yürür.)

303: (Şişman'a) İyi akşamlar. Ben.. (Dışarıdan 101'in sevinç haykırıları duyulur. 303 bavullarını elinden bırakarak o tarafa doğru bakar.)

ŞİŞMAN: (Şaşkın) Neler oluyor?

302: Aleçon'a girdiler.

303: (Korkuyla) Kimler?

302: 101'in orduları. (II. Garson merdivenlerden iner.)

II. GARSON: (Şişman'a) Operasyon tamam. İkisini de öldürdüm.

ŞİŞMAN: İyi. Eline sağlık. (303 şaşkın, titreyerek çevresindekilere bakar.)

302: (II. Garson çıkarken durdurur.) Baksana buraya. (Garson, 302'nin yanına gelir.) Televizyon odasına bir şişe maden suyu götür. İhtiyara vereceksin. Ama benim hesabıma yaz. 'Ne bu?' diye sorarsa, '302 yolladı.' dersin, 'Aleçon'un şerefineymiş.'

II. GARSON: Başüstüne.

302: Söyle bakayım.. A-lee-çon.

II. GARSON: A-lee-çon.

302: Aferin. (II. Garson çıkar.)

303: (Şişman'a) Ben..

MÜDÜR: (Kapıyı açar, Şişman'a) Şişman!

ŞİŞMAN: (303'e) Pardon. (Müdür'e dönerek) Buyurun Müdürüm.

MÜDÜR: Bana bir şişe rakı söyle.

ŞİŞMAN: Başüstüne.

MÜDÜR: Yanına da..

ŞİŞMAN: (Keserek) Havuç Müdürüm.

MÜDÜR: Hayır. Sarı leblebi. (Kapıyı çarparak kapatır. 303 sestemir.)

ŞİŞMAN: Başüstüne müdürüm. (303'e) Çok özür dilerim. (Telefonu açar, iki numara çevirir.) Müdür Bey'e bir şişe rakı, yanına da.. (Dinler) Hayır, sarı leblebi. Oldun mu mosmor? (Telefonu kapatır. 303'e) Buyurun. İyi akşamlar.

303: İyi akşamlar, ben..

BAYAN 555: (Yüksek sesle) Cinayet. (303 irkilir, o tarafa bakar.)

BAY 555: Olmaz. Beş harfli.

ŞİŞMAN: (303'e) Evet?

303: Ben.. (Telefon çalar.)

ŞİŞMAN: (303'e) Özür dilerim. (Telefonu açar) İyi geceler, resepsiyon. (Dinler) Öldürememiş mi? (Dinler) Nasıl can çekişiyor? (Dinler) Tamam bulanmasın mideniz. Siz üstlerine gazete örtün, ben şimdi görevliyi yolluyorum. (303 bavulunun üstüne çöker, ellerini başının arasına alır.) (Telefona) Hiç merak etmeyin. İyi geceler. (Telefonu kapatır. 303'e doğru bakar, fakat bankonun yükseltisi engellediği için adamı göremez.) Hay Allah. Nereye gitti şimdi bu adam?

II. GARSON: (Soldan elinde rakı tepsiyle girer, oturmakta olan 302'nin yanına gelerek) Maden suyunu verdim.

302: Bir şey söyledi mi?

II. GARSON: 'Ne bu?' diye sordu, 'Aleçon'un şerefineymiş.' dedim, 'İyi.' dedi, lökür lökür içti. 302: Sonra?

II. GARSON: Geğirdi.

302: İyi.

303: (Ayağa kalkar, Şişman'a) Ben..

ŞİŞMAN: (II. Garson'a) Bana bak. 'Öldürdüm' dediğin yaratıklar hareket etmeye başlamışlar.

II. GARSON: Bu imkansız. Pestil gibi oldu ikisi de.

ŞİŞMAN: Ama hala can çekişiyorlarmış.

II. GARSON: Vay dokuz canlılar vay!

ŞİŞMAN: Nasıl öldürdün bakayım?

II. GARSON: (Sırıtarak) Kulaklarından tuttum. 402'nin kapısını çaldım. Rica ettim 402'ye. Birlikte öldürdük.

ŞİŞMAN: Nerede?

II. GARSON: Banyoda. (Sırıtarak) Sıcak suyun altında. Boğduk.

ŞİŞMAN: Bırak zevzekliği. İşini bitir ve hemen yukarı çık.

II. GARSON: Başüstüne. (Çıkar)

303: (Şişman'a) Şey.. Ben...

ŞİŞMAN: (Garson'un arkasından) Salak! (303 irkilir) Pardon, size söylemedim.

101: (*Bağırarak içeri girer*) Düşmanı kıstırdık! Kafasını kopardık!

302: (*Dalga geçerek*) Bravo! Kahramanlar ne alemde?

101: Zehir gibiler. Aşağıya doğru ilerliyorlar. (*303 korkuyla yukarıya doğru bakar.*)

I. GARSON: (*Elinde tepsiyle girer, müdür odasına doğru giderken, 101'e*) Hava taarruzu başladı.

101: Tamam. Geliyorum. (*Çıkarken bağırarak*) Herkes sığınaklara! (*Çıkar.*)

(*303 put gibi hareketsiz, Şişman'a bakmaktadır.*)

ŞİŞMAN: (*303'e*) Evet. Siz ne istemiştiniz? (*303 bir süre aynı şekilde bakar, sonra, blok halinde gerisin geriye yere yığılır.*)

Karanlık

Birinci Perdenin Sonu

2.PERDE

Bay ve Bayan 555 aynı yerde, aynı işle meşguller. 303 bir koltukta tek başına oturmuş. Elinde bir kahve fincanı, boş gözlerle dışarıya bakmakta. Yanında bavulları, teybi...

Şişman resepsiyon bölümünde. Otel defterine bir şeyler yazmakta. Bir süre yalnızca 303'ün elindeki fincan ve tabağın tıkırtısı duyulur.

1. TABLO

ŞİŞMAN: (*Bankodan çıkar, 303'ün yanına gelir*) Evet. Yeni odanızı hazırlattım. İstedığınız kadar kalabilirsiniz. Hiç kimse rahatsız etmeyecektir sizi. (*Elindeki şişeyi uzatarak*) Bunlar yatıştırıcılar. Unutmayın, az önce üç tane aldınız. Bunlar yedek.

303: (*Şişeyi alır*) Teşekkür ederim. (*Şişeyi ceket cebine koyar.*)

ŞİŞMAN: (*Anahtarı uzatarak*) Buyurun. 102 numaranın anahtarı. Eski odanızı son kez kontrol edin isterseniz. Anahtarı sonra verirsiniz bana.

303: (*Anahtarı alarak*) Teşekkür ederim. (*Anahtarı da cebine koyarken tekrarlar*) 102, 102, 102.. (*Şişman'a*) Teşekkürler. Oldukça yordum sizi.

ŞİŞMAN: Yok canım. Sadece çenem yoruldu. Doğrusu çok istikrarlı bir insansınız, kutlarım sizi. Verdiğiniz karardan kolay kolay dönmüyorsunuz. Ama ben döndürdüm sizi. Ve burada kalmaya razı ettim. Bu nedenle kendimi de kutlamam gerekir.

303: Beni durduran sizin çeneniz değil ki, sokağa çıkma yasağı.

ŞİŞMAN: Her neyse. Sonunda kaldınız işte. Üstelik en sessiz, en güzel odayı verdim size. (*Sır verir gibi*) Laf aramızda televizyonunuz büyük ekran. Artık radyo dinlemek zorunda kalmayacaksınız.

303: Niye? Yasak mı radyo dinlemek?

ŞİŞMAN: Hayır canım. Öyle bir talimat gelmedi henüz. Yani demek istediğim, küçük ekran belki gözlerinizi yormuştur, siz de uykunuz kaçınca oyalanmak için radyo dinliyorsunuzdur. Ses olsun diye.

303: İnsan bir takım şeylerden korkup.. yani tedirginlik duyup demek istedim, odasında marş dinleyemez mi? Ne ilgisi var

bunun küçük ekran televizyonla? Hem ben radyo değil teyp çalışıyorum. Onlar benim kendi kasetlerim. Arada bir çıkartıp dinlerim. Olağanüstü durumlarda.

ŞİŞMAN: Anlıyorum. Bavullarınızı odanıza taşıyayım mı?

303: Ben götürürüm çıkarken.

ŞİŞMAN: Evet.. prensip meselesi. Kimseye bir şey emanet etmek istemiyorsunuz. Olabilir. Aklıma gelmişken yedek yastıklar elbise dolabının üstünde, battaniye isterseniz..

303: Bütün bunları defalarca duydum sizden.

ŞİŞMAN: Doğru ya. (*303'ün elindeki bardak hala tıkrıdamaktadır.*) Bardağınızı alayım. (*Bardağı alır, sehpaye koyarken*) Her müşteriye tekrarlıyorum aynı sözleri. Takılmış plak gibi.

303: İsterseniz gerisini ben getireyim. (*Ezberlemiş gibi*) Battaniye isterseniz kat görevlisinden alabilirsiniz. Havlular dolabın üst gözünde, dahili numaraları telefon masasındaki karttan öğrenebilirsiniz. Otelimiz sizi misafir etmekten..

ŞİŞMAN: (*Katıla katıla gülerek*) Kıvanç duyacaktır! (*Alkışlayarak*) Çok güzel. Bravo. Gönül dolusu tebrikler. İnanır mısınız, televizyona çıksanız kahkahadan kırılır insanlar. İnanılmaz bir taklit yeteneğiniz var. Sabah eve gidince karıma anlatmalıyım bunu.

303: (*Tedirgin*) Neden?

ŞİŞMAN: Çok eğlenir.

303: Her şeyi anlatır mısınız karınıza?

ŞİŞMAN: Yani.. ne konuşulur ki başka? Yorgun argın nöbetten dönmüşsünüz. Kadıncağız iki laf edebilmek, ya da gecenin yalnızlığından sıyrılabilmek için o saate kadar beklemiş.. Ben de işte, böyle küçük hoşlukları anlatarak avutmaya çalışırım onu. Bunlarla avunur mu bilmem ama, elimden gelen tek şey bu.

303: (*Bir an Şişman'a bakar*) Evet.. Ya karınız sizin ona anlattıklarınızı başka birilerine anlatırsa?

ŞİŞMAN: Ne olur anlatırsa? Hem kime anlatabilir ki?

303: Orasını bilemezsiniz.

ŞİŞMAN: (*Ciddileşir*) Nasıl bilemem?

303: Bilemezsiniz.

ŞİŞMAN: Neden?

303: Bir kere bütün gece yoksunuz evde. Öyle değil mi?

ŞİŞMAN: Öyle. Ne var bunda? İşim bu benim.

303: Doğru. İşiniz bu. Ve de iş saatlerinde başka yerlerde neler döndüğünü bilemezsiniz.

ŞİŞMAN: Evet. Bilemem.

303: Hatta evinizde bile neler döndüğünü bilemezsiniz.

ŞİŞMAN: Ne demek istiyorsunuz?

303: Hiç. Aldığım ilacın etkisiyle olacak. Saçmalıyorum galiba.

ŞİŞMAN: Galiba.

303: Hastalık işte benimkisi. Her şeyden, herkesten şüphe duyuyorum. Ama elimde değil.

ŞİŞMAN: Aldırmayın. Normal olmadığınızın farkındasınız hiç olmazsa. Bakın, ben sizin sorunuz üzerine çok kafa yordum. Biraz anlarım insan psikolojisinden. Övünmek gibi olmasın ama.. Şimdi, olay ne biliyor musunuz? Siz her duyduğunuz şeyden kendinize göre bir anlam çıkarıp boş yere evham yapıyorsunuz. Oysa önemli olan ilk anlamdır. Her şeyin ilk anlamını düşünmelisiniz. Mesela, birisi size 'Yağmur yağıyor.' dediyse, bu gerçekten yağmur yağıyor demektir. Bunun başka bir anlamı olamaz. Sonra herkes kötü değildir hayatta. İnsanları tanımadan onlar hakkında hüküm vermemelisiniz.. Dedim ya, işin püf noktası psikoloji. Eğer psikoloji bilerseniz...

303: Tamam. Sağ olun, çok aydınlattınız beni. (*Kalkar. Eşyalarını alırken*) Önerilerinizi uygulamaya gayret edeceğim. (*Asansöre doğru yürürken tekrarlar*) 102, 102, 102. (*Ansızın durur, Şişman'a döner*) Bana bakın. Yeni oda numaramı hiç kimseye

söylemek yok. Anlaştık mı?

ŞİŞMAN: Neden?

303: Tespitlerime göre bana telefon edenler otelin içinden arıyorlar. Yani dahili telefonla. Bu nedenle de hangi odaya geçtiğimi duymamaları gerekir.

ŞİŞMAN: Ama..

303: Bu nedenle de yeni odayı başka bir isme ayırmanızı istiyorum sizden.

ŞİŞMAN: Hangi isme?

303: Bilmiyorum. Uydurun işte bir isim. Ama siz beni gene eskisi gibi çağıracaksınız. Bay 303. Anlaştık mı?

ŞİŞMAN: Nasıl isterseniz.

303: Yeni numarayı yalnızca ikimiz bileceğiz. Yalnızca ikimiz.

ŞİŞMAN: (*Asansörün kapısını açar*) Tamam. Bu bir sır. Hiç kimseye söylemeyeceğim.

303: Hatta karınıza bile. (*Şişman şaşkın 303'e bakar. 303 asansöre binerken*) İyi geceler. (*Çıkar.*)

ŞİŞMAN: (*Arkasından*) Deli herif. Sana korkularının koynunda huzurlu ve sağlıklı bir ömür dilerim.. Odasına telefon edenin ben olduğumu söyleyecek olsam benden de şüphelenmeye başlar. Üşütük! Başka yerlerde neler olduğunu bilemezmişim! Hem sana ne benim karımdan? (*Eli ahizeye gider. Tereddüt eder.*) Bu hastalık sarı mi ne? Oğlum Şişman kendine gel.. Bir kontrol etsem?.. Ne gerek var canım?.. Olsun, ne kaybederim? En azından rahatlarım. (*Ahizeyi alır, numarayı çevirir.*) Alo? Meleğim? İyi misin? Ben de.. Eee?.. Ne yapıyordun?.. Aaa tabii canım, uyuyordun elbette.. Ne bileyim öylesine sordum. Hem soramaz mıyım? Ben senin kocan değil miyim?.. Nasıl ne biçim konuşuyorum?.. Yalnız mısın? Çocukları sormuyorum, yalnız mısın, değil misin?.. Eminsin değil mi?.. Hayır, gayet iyiyim.. İlaçlarımı mı? Aldım tabii.. Yoo, niye kötü gelsin

sesim?.. Hadi iyi geceler. Öpücük falan yollayamam şimdi. Çünkü çok ses çıkartıyor. İyi geceler (*Telefonu kapatır.*) Kahretsin! Rahatlayamadım ki.. Yok, eminim bu hastalık bulaşıcı. (*Otel defterine bakar.*) Ne yazacağım ben şimdi bu adama isim olarak? (*Düşünür*) Michael Jackson desem?.. Yok , o çok bilinen bir isim.. Hay aksi. Aklıma da hiç bir şey gelmez ki böyle anlarda.. Mata Hari. Yok. O da olmaz..

302: (*Elinde kadeh, soldan girer.*) Hayırdır? Kendi kendine mi konuşuyorsun?

ŞİŞMAN: Bana ilk aklınıza gelen ismi söyler misiniz?

302: Che Guevara!

ŞİŞMAN: (*Tekrarlar*) Che Guevara. Nasıl yazılıyor?

302: C, H, E.. Gue.. Vara. (*Öne gelir, oturur.*) (*Asansör birinci kattan tekrar aşağıya hareket eder.*)

ŞİŞMAN: (*Deftere yazarken tekrarlar*) Oda numarası 102. Konaklayan C, h, e. Guevara. (*Asansör lobide durur. Kapı açılır. Önce elinde eşyaları 303 sırtı dönük, itilir gibi çıkar, ardından 101 çıkar.*)

101: (*Şişman'a doğru gelerek*) Heey delikanlı!

ŞİŞMAN: Buyurun?

101: Ne haltlar dönüyor o içine ettiğimin odasında?

ŞİŞMAN: Hangi odada efendim?

101: 100 numaralı odada!

ŞİŞMAN: Ne gibi şeyler oluyor?

101: Pat küt pat küt sesler, küfürler.. (*Telefon çalar*)

ŞİŞMAN: (*Telefona*) İyi geceler, resepsiyon.. Hay Allah, gene mi?..

İki tane mi? Yatağın altına mı kaçtılar? İkisi de mi? Sakin olun lütfen. Heyecanlanmayın. Yalnızca oyalayın onları. Heyecanlanmadan oyalayın. Başka yere kaçmalarını önleyin yeter. Görevli arkadaş az sonra gelip ikisini de öldürür.

101: (*303'e*) Ne dikilip duruyorsun burnumun dibinde! Sinema mı oynuyor!

ŞİŞMAN: (*Telefona*) Peki efendim. Hemen yolluyorum. (*Telefonu kapatır. 101'e*) Bir şey yok efendim. Sizin dediğiniz odada böcek var sadece. Bö.. cek. Bütün mesele bu. 100 numarada böcek var.

303: (*Bir an Şişman'a bakar. Kendi kendine*) Her şeyin ilk anlamını düşünmeliyim.

ŞİŞMAN: (*Kendi kendine*) İğrenç yaratıklar. Canımıza okuyacaklar gene.

303: (*Şişman'a bakar, kendi kendine*) Her duyduğumdan kendime göre anlam çıkartıyorum.

101: (*302'ye yaklaşarak*) Böcek sesi gibi değildi. Başka bir durum var.

302: (*Ciddi bir tavır takınarak*) Evet. Bence de. Baskın var.

101: Baskın mı var?

302: Evet.

101: Ne baskını?

302: Önemli bir şey değil.

303: (*Yan gözle onlara bakmaktadır. Kendi kendine*) Öyle ya. Ne önemi var? Yağmur yağıyorsa yağmur yağıyor demektir bu. Başka ne anlamı olabilir ki bunun? Baskın varsa.. (*Düşünür*) Bu ne demek oluyor?

101: (*302'ye*) Peki neymiş bu önemsiz baskın?

302: Bilemiyorum.. Ama sel baskını olmadığı kesin.

101: Ne baskını o zaman?

302: Ne baskını olabilir sizce? İkisi yatağın altında, biri telefona sarılmış. bir başkası yatağın altındakileri öldürmek üzere odaya çıkacak.. Neye benziyor?

101: Düşünmem lazım. (*Turlamaya başlar.*)

303 : (*Şişman'a yaklaşır*) Pardon.

ŞİŞMAN: Buyurun.

303: Bu böcek kelimesi. Bö.. cek.

ŞİŞMAN: Evet?

303: Hangi anlamda düşünmeliyim?

ŞİŞMAN: Böcek anlamında. Sadece böcek. Bildiğimiz böcek.

101: (Önde turlayarak düşünürken birden durur. 302'ye döner)

Skandal bu. Evet. Skandala benziyor. Namus faciası. Vay böcekler vay!

303: (Şişman'a) Emin misiniz?

ŞİŞMAN: Neden emin miyim?

303: Böcek kelimesinin anlamından.

ŞİŞMAN: Adım gibi.

303: Yandık desenize.

MÜDÜR: (Odasından çıkarak) Şişman! Bana bir rakı daha.. (Diğerlerini görür) Neler oluyor? Ne bu kalabalık?

ŞİŞMAN: (Müdür'e) Önemli değil. Odada böcek çıkmış da. (Telefon çalar. Açar.) İyi geceler resepsiyon.

BAY 555: (Karisına) En uzun gece?

ŞİŞMAN: (Telefona) İyi gece.. Ne? Biri tekrar banyoya mı kaçtı? Ya diğeri? Tamam, siz yatağın altındakine göz kulak olun..

101: (302'ye) Müthiş bir gece.

302: (Alayla) Evet. Hayatınız renklenecek.

ŞİŞMAN: (Telefona) O zaman siz şimdi banyoya kaçanın peşinden gidip nereye saklandığını tespit edin ve sıkıştırın.

101: (Şişman'a) Sor bakalım takviye gerekiyor mu?

302: (Alayla) Madem ki bu bir namus meselesi, bırakın kendisi halletsin.

303: (Sayıklar gibi) Tanrım!

MÜDÜR: Ne oluyor yahu!

BAYAN 555: Bir master!

ŞİŞMAN: (Telefona) Tamam. Ezin ayağınızla o zaman.

101: İkisini de!

303: (Sayıklar gibi) Polis..

101: (Şişman'a) Söyle ona ikisini de parça parça etsin.

BAY 555: Bir ünlem!

303: (Yalvarır gibi) Lütfen!

101: Irz düşmanı namussuzlar. Adamın yatağında hem de.

ŞİŞMAN: (Telefona) Terliğinize mi bulaşır? O zaman bırakın yaşasınlar!

101: Vay pezevenk vay!

ŞİŞMAN: (Telefona) İki dakika sabredin o zaman.

101: Terliğine bulaşmış. Bulaşmış zaten bulaşacağı kadar. Değil terliğine, alınının orta yerine hem de.

MÜDÜR: Çok ses var burada. (Emir verir gibi) Herkes odasına!

101: Bir dakika Müdür Bey. Hayati bir mesele var ortada.

MÜDÜR: (Şişman'a) Bana bir rakı daha söyle dedim!

ŞİŞMAN: (Ahize kulağında, Müdür'e) Bir saniye Müdürüm. (Telefona) Bekleyin efendim, yolluyorum. (Telefonu kapatır.)

101: (Şişman'a) Ne diyor?

ŞİŞMAN: (101'e) 'Ben öldüremem' diyor. Terliği kirlenirmiş.

101: Yalan. Öldürsem hapse girerim diye korkuyordur. Alnında o lekeyle yaşasın o zaman. Cibilliyetsiz herif.

MÜDÜR: (Şişman'a) Nedir bu şamata? Rahatça içki içemeyecek miyim ben?

ŞİŞMAN: 100 numara efendim. Bir çift masum böceği sorun haline getirdi.

MÜDÜR: Ne böceği?

ŞİŞMAN: Hamamböceği.. ya da karafatma.

MÜDÜR: Atın dışarı.

ŞİŞMAN: Neyi böcekleri mi?

MÜDÜR: Böcekler kalsın. 100 numarayı. Atın kapının önüne.

ŞİŞMAN: Ben en iyisi size rakı söyleyeyim. (*Telefonu açar, iki numara çevirir.*)

303: Bana da.

101: (*302'ye*) Duydunuz mu? 'Bir çift masum böceği sorun haline getirdi' diyor 100 numara için.

ŞİŞMAN: (*Telefona*) Müdür Bey'e bir şişe rakı daha. Yanına da sarı leblebi. 303'e bir duble rakı, bol su. (*Telefonu kapatır.*)

101: (*Şişman'ı göstererek*) Bu da cibilliyetsiz. Sorun haline getirmişmiş! Adamın karısını hallediyorlar. Hem de bir otel odasında. Ne yapacaktı yani? Elinize sağlık mı diyecekti? Tebrik mi edecekti?

302: (*Alayla*) Öyle ya. (*Telefon çalar. Şişman açar.*)

ŞİŞMAN: (*Telefona*) İyi geceler, resepsiyon. (*101'e*) Karınız sizi istiyor.

101: Bırak şimdi karımı.

ŞİŞMAN: (*Ahizeyi uzatarak*) Vereyim telefonu siz bırakın!

101: (*Ahizeyi alır, sertçe*) Toplantıdayım sonra ara! (*Ahizeyi Şişman'a uzatır. Şişman telefonu kapatır.*)

303: (*302'ye*) Ne toplantısı var?

302: Sanırım olağanüstü durum toplantısı.

303: Nerede otelde mi? Tanrım!

101: (*Hepsine*) Bana soracak olursanız, hadisenin cereyan ettiği odaya küçük bir çıkarma operasyonu düzenlemekte fayda var. Ne dersiniz Müdür Bey?

MÜDÜR: Hele bir rakımızı içelim, düşünürüz. (*Odasına girer.*)

302: (*101'e*) Maşallah Normandiya ile başladınız, 100 numaralı odaya kadar vardırıdınız. Ne kadar çıkarmacı bir ruha sahipsiniz.

101: Çıkarma icap ettiren bir durum varsa, her ortamda yapılabılır bu. İster kıta olsun, isterse oda. Hiç fark etmez.

302: Mesleğiniz ne sizin?

101: Emlak komisyoncusuyum. Ne alakası var şimdi?

302: Ne bileyim. Aklıma takılmıştı da, sordum işte.

101: Neden?

302: Sizi böyle, bu giysiler içinde tanımak biraz tuhaf geldi de bana.

101: Ne yani? Takım elbiseyle mi girecektim yatağa?

302: Takım elbise de pek uymaz gibi geliyor. Şimdilik yani. Belki beş altı sene sonra giyebilirsiniz.

101: Ne demek oluyor şimdi bu?

302: Bence bu bir gen meselesi.

101: Anlamadım.

302: Gen, gen. Bildiğimiz gen. Yani sizin genlerinizle ilgili bir sorun bu. (*I. Garson elinde tepsiyle girer.*) Bunu kutlamalıyız. (*Garsona*) Bize bir şişe viski getir. Bay 101'e de bir şişe maden suyu. En iyisinden.

I. GARSON: Başüstüne. (*Bu arada 303'e rakısını verir, müdür odasına girer.*)

101: Neyi kutluyoruz sorabilir miyim?

302: Genlerinizin hüsrana uğrayışını.

101: Siz benim genlerimle alay mı ediyorsunuz? (*303 rakısını diker, midesi bulanır, öğürür.*)

302: Asla. Doğanızın size armağan ettiği o güzelim özelliklerin meslek yaşantınızda pek yerini bulamamış olmasına üzüliyorum aslında. Tabiat sizi başka biçimde yoğurmuş. Ama hayat bir emlak bürosuna fırlatıvermiş. Keşke doğru istikamete fırlatılmış olsaydınız. Ama doğru yere fırlatılmamış olmanız, Yüce Tanrı'nın bir lütfu bizler için. (*Kadehini kaldırır*) Şerefimize. (*I. Garson müdür odasından çıkar. Garson'a*) Siparişimizi unutma.

I. GARSON: Hemen getiriyorum. (*Tam çıkarken Şişman durdurur.*)

ŞİŞMAN: (*I. Garson'a*) Bana bak. Söyle içerdekilere, 100 numaradaki böcekler imha edilecek.

I. GARSON: Olur. (*Çıkar.*)
101: (302'ye) Peki sizin mesleğiniz ne?
302: Kalfayım efendim.
101: Ne kalfası?
302: Boş gezenin boş kalfası. (100, *söylenerek merdivenlerden iner.*)
100: Çıldıracağım. Aklımı kaçıracağım neredeyse.
ŞİŞMAN: Durumu bildirdim Bay 100. Görevli arkadaş şimdi gelecek.
100: Gelse ne yazar. Her tarafı sarmış durumdalar.
101: Vay vay vay!
100: Bütün oda.. banyo.. Her yer kaynıyor.
101: Maşallah. Jozefin mübarek.
302: Kim?
101: (100'ü *göstererek*) Karısı. Baksanıza, ordu almış odaya.
100: Gözümü kapayıp ikisini temizledim.
101: Elinize sağlık. Keşke hepsini temizleseydiniz.
100: Temizleyemem, bitmiyorlar çünkü.
303: (*Rakısının sonunu içer, kendi kendine*) Yağmur yağıyorsa yağmur yağıyor demektir. Temizlik varsa temizlik var demektir.
101: Neyle temizlediniz?
100: Şişeyle.
101: Eh, fena değil. Karşı koymadılar mı?
100: Yoo. Şişenin altını bastırınca üstlerine.. (*Eliyle göstererek*) Böyle...
101: Kalpten gidiverdiler.
100: (Anlamaz) Nasıl?
302: (*Dalgasını geçerek*) Korkudan yani. Öd keseleri patlamıştır.
101: Tabii ya. Böyle olur bunlar. Kazanova geçinirler ama korkaktırlar.
302: Bu nedenle de ha şişe, ha kılıç. Hiç fark etmez. (*I. Garson tepsiyle girer.*)

101: Öyle. Hiç fark etmez. Apışıp kalırlar oracıkta.
303: Ben de viski istiyorum. (*Garson tepsiyi 302'nin az önce oturduğu sehpaaya bırakır, sonra çıkar.*)
100: (*Şişmana*) Yeni bir oda istiyorum ben. Yoksa cinnet geçirip kendimi pencereden falan atabilirim.
101: Aman sakın ha! Sokağa düşersiniz sonra.
302: Ne olur sokağa düşerse?
101: Olur mu? Sokağa çıkma yasağı var.
ŞİŞMAN: (*Deftere bakar*) 407'yi vereyim size.
101: (100'e) Bence asansör boşluğunu deneyin.
100: Ne için?
101: Atlamak için. Hem daha garantidir hem de sokak yerine otelin içine düşersiniz. Yasağı delmemiş olursunuz böylece.
ŞİŞMAN: (100'e) Anlaştık değil mi, 407 numarayı veriyorum size.
100: Neresi olursa olsun. Önemli değil bu. Yeter ki haşaratsız bir oda olsun.
303: Haşaratsız mı?
100: Evet. Karafatmasız.
303: Karafatma? Hangi anlamda?
101: (100'ün yanına gelerek) Sahiden karafatma mı?
100: Evet karafatma.
101: (302'nin yanına gelerek) Doğru mu söylüyor dersiniz?
302: (*Alayla*) Hiç sanmıyorum. Bence hamamböceğidir.
101: (*Şişmana*) Sen ne diyorsun bu işe?
ŞİŞMAN: Efendim?
101: 100 numarada cereyan eden hadisenin sebebi, sence hamamböcekleri mi?
ŞİŞMAN: Birinci kat olduğu için, kalorifer borularının arasından bir hamamböceği ailesi girmiş odaya. Bence.
302: Ya da tek bir tane girmiş ve yumurtlamış.
ŞİŞMAN: O da olabilir. Böylece de çoğalmışlardır.

302: Birken beş olmuşlardır. (*Asansör dördüncü kata çıkar. Sonra iner.*)

ŞİŞMAN: İki az önce telef olduğuna göre, geriye üç kalmıştır. Evet, kesinlikle karafatma değil. Birkaç adet zararsız hamamböceği.

100: Hayır karafatma.

ŞİŞMAN: Hamamböceğidir o. Siz karafatma sanıyorsunuz.

100: Hayır. Karafatma olduğuna eminim. (*II. Garson girer.*)

II. GARSON: (*Şişman'a*) Böcek temizliği varmış galiba.

101: (*II. Garson'a*) Dur bakalım. Mağdur burada. Hele bir gerçeği öğrenelim.

II. GARSON: (*Şişman'a*) Ne yapayım ben?

ŞİŞMAN: İçerde dur ve emirlerimi bekle.

II. GARSON: Önce Müdür Bey'e bir sorayım da.

ŞİŞMAN: Git içeri ve emirlerimi bekle dedim!

II. GARSON: İyi. Beklerim. (*Çıkar.*)

ŞİŞMAN: (*100'e*) Evet ne diyorduk? Hamamböceği.

100: Hayır karafatma.

ŞİŞMAN: Hamamböceği.

100: Karafatma.

ŞİŞMAN: Hamamböceği.

101: Bence Kazanova.

MÜDÜR: (*Odasından çıkararak*) Herkes odasına. On saniye içerisinde! Bir, iki, üç.

402: (*Asansörden çıkar. Müdür saymayı keser, ona bakar.*) İyi akşamlar.

MÜDÜR: (*Sahte bir kibarlıkla*) İyi akşamlar. Bir emriniz mi vardı?

402: (*Alayla*) O ne biçim söz? Haddime mi düşmüş? Emirleri siz vermiyor musunuz?

MÜDÜR: Orası öyle de, lafın gelişi sordum. Nasıl geçti banyonuz? (*Seksi bir tavır takınarak*) Sıcak mıydı?

402: Banyo yapmaya henüz fırsat bulamadım.

MÜDÜR: (*Aynı tavırla*) Neden?

402: Çok önemli bir telefon görüşmesi yaptım da ondan. Şimdi banyoya gireceğim ama emin olmak istiyorum.

303: (*402'ye*) Affedersiniz. Kiminle telefon görüşmesi yaptınız acaba?

402: Size ne bundan?

303: Hayır.. demek istediğim, esrarengiz telefon konuşmaları oluyor da.

402: Nerede?

303: Otelde.

402: Bana ne bundan?

101: (*303'e*) Esrarengiz görüşmeler mi oluyor?

303: Evet.

100: (*Şişman'a*) Benim odam hazır mı?

101: (*302'ye*) Duydunuz mu? Esrarengiz görüşmeler oluyormuş.

MÜDÜR: (*Emir verir gibi*) Herkes otursun! (*Sessizlik. 402 dışındakiler otururlar. 402'ye dönerek, kibarca*) Sırayla halledeceğiz. Bütün sorunları sırayla.

BAYAN 555: Katmandu'da bir ırmak.

MÜDÜR: (*Sertçe*) Susun!

BAY 555: (*Müdür'e aldırmadan karısına*) Kaç harfli?

BAYAN 555: Beş galiba.

MÜDÜR: (*Sabırla onların konuşmalarının bitmesini bekler. Sonra 402'ye*) Hiç merak etmeyin. Kırk sekiz saat boyunca sıcak su kesilmeyecek. Canınızın istediği kadar yıkanabilirsiniz.

402: Teşekkür ederim. (*Döner, gitmek üzereyken Müdür'ün sesiyle durur.*)

MÜDÜR: Evreka!

402: Ne?

MÜDÜR: Esther Williams.

402: Kim?

MÜDÜR: Sabun markası değil tabii. Ünlü bir yıldız. O da sizin gibiymiş. Zamanında hiç çıkmazmış sudan.

ŞİŞMAN: (*Müdür'e*) Ama bayan henüz suya girmemiş ki?

MÜDÜR: Girecek ama. Az sonra girecek. (*402'ye*) Saatlerdir sizi görünce kimi hatırladığımı düşünüyordum. Esther Williams tabii.

402: Teveccühünüz.

303: (*Viskisini diker, sınımsız bir sesle 302'ye*) Ben... ayrılmak istiyorum!

302: (*Saatine bakarak*) Bu ancak dört saat sonra mümkün olabilir.

MÜDÜR: (*402'ye*) Banyolarımız emrinize amadedir hanımefendi.

402: Mersi.

MÜDÜR: Bir an önce yukarı çıkıp, dayanılmaz vücudunuzla o şanslı küveti şereflendirin.

402: (*Sahte bir nezaketle*) Çok nazıksınız. (*402 asansöre doğru yürür. Biner. Dördüncü kata çıkar.*)

MÜDÜR: (*Şişman'a usulca*) Sence ne anlatmak istedi?

ŞİŞMAN: Kim Müdürüm?

MÜDÜR: 402. Buraya kadar gelerek ne demek istedi sence?

ŞİŞMAN: 'Sıcak su kesilecek mi?' demek istedi bence.

MÜDÜR: Çok aptalsın biliyor musun?

ŞİŞMAN: Biliyorum Müdürüm, Allah canımı alsın ki biliyorum.

MÜDÜR: Şöyle demek istedi. Az sonra banyoya girmek üzere üzerindeki teker teker çıkartacağım. Ve çırılçıplak kalacağım.

ŞİŞMAN: (*Şaşkın*) Öyle mi?

MÜDÜR: Sonra da saatlerce küvette kalacağım. Köpüklerin içinde, çırılçıplak.. ve yapayalnız. Bu bir mesajdır. Anlayan için.

ŞİŞMAN: (*Şaşkın*) Allah Allah!

MÜDÜR: İnanmıyor musun bana?

ŞİŞMAN: (*Bocalar*) Yani.. Sonuçta duş alabilmek için yapacağı

işlem sizin arz ettiğiniz gibi.. ve de.. işi daha farklı bir boyutta değerlendirirsek eğer.. (*Bir an düşünür*) Evet haklısınız. (*Telefon çalar.*)

ŞİŞMAN: (*Telefona*) İyi geceler, resepsiyon. (*101'e*) Bay 101!

101: Ne oldu?

ŞİŞMAN: Karınız. Telefonda.

101: (*Oturduğu yerden*) Söyle ona yatağa girsin ve uyasun. Uyuyamıyorsa dua etsin.

ŞİŞMAN: (*Telefona*) Yatağa girip uyuyacakmışsınız, uyuyamıyorsanız dua

edecekmişsiniz. (*Bir süre dinler, kıkırdar*) İyi geceler. (*Telefonu kapatır.*)

MÜDÜR: (*Şişman'a bakar*) Ne o? Ne kıkırdayıp duruyorsun?

ŞİŞMAN: (*Gülmesini tutarak*) Tam otuz yıldır dua ediyormuş. Gebermesi için. (*Müdür de sırtır*) Aklıma gelmişken, Bay 303, 102 numaraya geçti.

MÜDÜR: İyi. Bir sefere mahsus geçsin bakalım.

ŞİŞMAN: Ama başka isimle geçti. Bilmiş olun diye söylüyorum. Yanlış anlamayın yani.

MÜDÜR: Hangi isimle?

ŞİŞMAN: Che Guevara.

MÜDÜR: (*Gülerek*) Che Guevara mı? Başka isim bulamamış mı uyduracak? Vay deli vay. İyice tırlattı desene. (*Usulca*) Ben oteli teftişe çıkıyorum.

ŞİŞMAN: Gene mi?

MÜDÜR: Ne demek, gene mi?

ŞİŞMAN: Şey.. Hiç.

MÜDÜR: Sen şu herifleri oyala.

ŞİŞMAN: Ne zaman çıksınlar?

MÜDÜR: Nereye?

ŞİŞMAN: Odalarına. (*Saatine bakar*) On saniye doldu.

MÜDÜR: Boş ver. Kafalarına göre takılınsınlar işte. (*Merdivenlerden yukarı çıkarken*) Hatta hiç çıkmasınlar.

ŞİŞMAN: (*Arkasından bakarak söylenir*) Dünyanın hiçbir yerinde kurallar bu kadar sık değişmiyordur herhalde.

100: Benim odam ne zaman hazır olacak acaba?

ŞİŞMAN: Evet. Şimdi gelelim sizin hamamböceği meselenize.

100: Karafatma meselesini söylüyorsunuz sanırım.

ŞİŞMAN: Hayır. Hamamböceği..

100: Var mısınız iddiasına?

ŞİŞMAN: Tamam varım. Nesine?

100: Siz söyleyin.

ŞİŞMAN: (*Kendi kendine*) Karım katılacak gülmekten. (*100'e*) Benim için fark etmez.

100: Benim için de.

101: (*İlgiyle izlemektedir. Yerinden kalkarak.*) O zaman ben söyleyeyim. Atlamacasına olsun.

100: Nasıl atlamacasına?

101: En üst kattan. Asansör boşluğuna.

100: Neler saçmalıyoruz biz? Lanet olsun. Ben gidiyorum.

101: Nereye?

100: Kalacak başka yer bulmaya.

101: Gidemezsiniz, yasak var.

100: Zaten bütün bu sinir bozukluğunun nedeni o! Sıkışıp kalmak. Başka zaman olsa böceğe falan aldırمام ki ben. Bana ne karafatmadan? Canı cehennem! İsterse bin tane olsun. Ne çıkar? Yemez ya adamı?

303: (*Kendi kendine*) Gerçek bir böcek tartışması bu. Tanrım, sana şükürler olsun.

ŞİŞMAN: Yemez tabii. Söyledim ben size. Alt tarafı böcek. Hamamböceği.

100: Tamam o zaman. Dışarı çıkmacasına olsun. (*Sessizlik. Herkes*

100'e bakar.)

ŞİŞMAN: Nasıl dışarı çıkmacasına?

100: Kaybeden dışarıya çıkıp, caddenin karşı tarafına kadar ağır ağır yürüyecek ve geri gelecek. (*Sessizlik*)

ŞİŞMAN: (*Bütün cesaretini toplayarak*) Tamam.

100: İyi öyleyse. Bence de tamam. (*Sessizlik. 303 cebinden ilaç şişesini çıkartır.*)

302: Neyse tadında bırakalım şakayı. (*Şişman'a*) Bana bir konyak.

303: Bana da bir bardak su.

100: Şaka değil ki.

302: Nasıl şaka değil?

100: Basbayağı. Şaka değil. Girdik iddiaya bir kere. (*Şişman'a*) Öyle değil mi?

ŞİŞMAN: (*Kekeleyerek*) İsterseniz ben..

100: Hayır. İstemem.

ŞİŞMAN: Ben sizin için.. Yani kaybetmeyin diye. (*101 ve 303 elinde ilaç şişesi, onları izlemektedirler.*)

BAY 555: Bir dans.

BAYAN 555: Tango.

302: Peki, yaratıkların hamamböceği mi yoksa karafatma mı olduğuna kim karar verecek?

101: (*Atılır*) Ben!

302: Siz mi?

101: Tabii ya. Ben vereceğim.

302: Biliyor musunuz aralarındaki farkı?

101: Ne farkını?

302: Hamamböcekleri ile karafatmalar arasındaki farkı. Ya da farkları.

101: Bu o kadar mühim mi?

302: (*Şaşkın*) Ne mühim mi?

101: Karar vermek için diyorum, ille de hamamböcekleri ile

karafatmaların arasındaki farkı bilmek mi gerekiyor?

302: Sorabilir miyim, başka türlü nasıl karar verebilirsiniz?

101: Çok basit. Hissiyatıma dayanarak.

302: Olmaz öyle şey.

101: Ama hissiyatım yanıltmaz beni.

302: Sizi yanıltmayabilir. Ama bize gerçek bir uzman lazım.

101: Ben anlarım bu işlerden. (100'e) Siz ceset numunelerini getirin buraya, teşhis edelim.

302: Bu imkansız. Çünkü yamyassı olmuşlar.

101: Olsun. Yüz ifadelerinden anlarınız hangi tarafa mensup olduklarını. (100'e bakar) Öyle değil mi?

100: (101'e) Ne?

302: (101'e) Kafayı mı yediniz siz?

100: (Elini cebine atarak siyah bir şey çıkartır) Buyurun! İşte numune. (101'e) Görün bakalım. Görün ve verin kararınızı. (Hepsi yaklaşmış bakarlar) İyice bakın. (101'e) Neye benziyor?

101: Bence hamamböceği. (İyice yaklaşarak) Gerçi biraz haince bakıyor ama... Evet evet. Hamamböceği.

100: Peki ya kafa şekli? Göğüs? Ayaklar? Sorarım size, benziyor mu bu ayaklar bir hamamböceğinin ayağına?

101: (Kuşkulu) Protez olmasın sakın? (İyice yakından bakar. 100'e) Benzemiyor mu?

100: Benzemiyor tabii. Çünkü hamamböcekleri, Dictyoptera takımının hamam-böcekgiller familyasından olup, yassı, yuvarlak, başı ön göğsünün alt kısmında yer alan böceklerdir. (Elindeki 101'in burnuna doğru uzatarak) Halbuki bu gördüğünüz iğrenç yaratık canlanıp konuşmaya başlasa, ve de 'Ben basit bir hamamböceğiyim' dese bile, sonuçta bal gibi karafatmadır.

303: Bal gibi mi?

100: Lafın gelişi. Demek istediğim, kendisi bizzat hamamböceği

olduğunu iddia etse bile öyle değildir.

303: Doğru. Hiç kimsenin kendisi hakkında söylediklerine inanmamak gerekir.

302: (100'e) Peki sizin doğru söylediğinizi nereden bilebiliriz?

100: Ben, paleontoloji kürsüsünde öğretim görevlisiyim. Öyle idim yani. Yakın zamana kadar.

302: Ne demek oluyor bu? Haşarat uzmanı mısınız?

100: Onun gibi bir şey. Dün işime son verdiler. Burada bulunmamın nedenine gelince, yakında bir ilaç fabrikasında işe başlayacağım. Dictyopteralar, yani hamamböceklerinin de dahil olduğu tür üzerinde etkili zehirler üreten bir fabrika. Bir böcek ilacı fabrikası. Bir üniversite kürsüsünden bir böcek ilacı fabrikasına doğru yola çıkmış bulunuyorum. Ve de bu böcekler artık sinirime dokunuyor. Her şey sinirime dokunuyor. Sokağa çıkma yasağı, böceklerle dolu odalar.. Her şey!

303: Pardon. Böcek kelimesini hangi anlamda kullandınız?

100: Her anlamda. (101'e) Sonuç olarak ben, hepinizden daha iyi anlarım böceklerden. Hem de hepsinden.

ŞİŞMAN: (Terini silerek) Kaybettim.

101: Bütün bu anlattıklarınızdan şu sonucu çıkartabiliriz: Elinizde tutmakta olduğunuz ceset bir karafatmaya aittir.

ŞİŞMAN: Mahvoldum.

101: (302'ye usulca) Odasında cereyan eden olaylarla ilgili hala derin şüpheler içersindeyim. Gelgelelim böcekler hususunda doğru söylüyor.

302: Bak sen. Nereden anladınız?

101: Hissiyat. (100'e) Ne olursa olsun, onlardan söz ederken 'İğrenç' kelimesini kullanmamalısınız.

100: Neden?

101: O böcekler artık sizin velinimetiniz sayılır.

100: Bence tam tersi.

ŞİŞMAN: (*Titreyerek*) Başlayayım mı yürümeye?

100: Bir saniye. Konuşmamı bitirmedim henüz.

ŞİŞMAN: Dayanamayacağım ama.

100: Yalnızca bir cümle.

ŞİŞMAN: Vız gelir. Ne olacaksa olsun bir an önce. (*Kapıya doğru yürür.*)

302: Dur. Deli olma.

303: Tanrım.

101: (*302'ye*) Bırak yürüsün. Hak etti bunu.

ŞİŞMAN: Elveda meleğim. Son gecemde senden şüphelendiğim için affet beni.

303: Ben de dayanamayacağım. (*Avucuna döktüğü bir kaç hapi içer.*)

ŞİŞMAN: Bu sabah boş yere beni bekliyor olacaksın. Elveda küçük kızım. İpeğim benim.

302: (*Şişman çıkmak üzereyken*) Dur dedim. Sanırım bağışlar seni.

101: Kapan dizlerine. Öp ayaklarını.

302: (*101'e*) Saçmalamayın.

100: Beni dinler misiniz!

(*Şişman'ın dizlerinin bağı çözülür. 100'ün ayaklarının dibine yığılır. Hıçkırılmaya başlar.*)

101: Çok güzel. Şimdi öp ayaklarını.

ŞİŞMAN: Boyumca oğlum var benim.

101: Olsun. Ne fark eder? Onun da oğlu vardı.

302: Kimin?

101: Romen Diogen'in. Ama diz çöktü yenilince.

100: Gelelim karafatmalara.

101: Bırakın şimdi karafatmaları. (*Şişman'a*) Sen de şu kibri bırak. Öp hadi.

100: (*Sesini yükselterek*) Gelelim karafatmalara! (*Bay ve Bayan*

555 dışındakiler 100'e bakarlar.) Karafatma.. Hamamböceğinin halk arasındaki adıdır. (*Diğerleri bakışlırlar.*)

302: Yani?

100: Yani ikisi aynı hayvandır.

ŞİŞMAN: Yani?

302: Yani böyle bir bahiste kaybeden olamaz.

101: Yani?

100: Yani, sonuç olarak ben yeni bir oda istiyorum.

101: Pardon, siz şimdi bu bahis geçersiz mi demek istiyorsunuz?

100: (*101'e bakarak alayla*) Evet. Sayın bilirkişi.

101: Ben gene de doğru bir karar verdiğimi zannediyorum.

100: Hissiyatınıza dayanarak mı?

101: Elbette.

100: Olamaz. Çünkü bu elimde tuttuğum ne hamamböceği, ne de karafatma.

101: Ne öyleyse?

100: Anahtarlık.

101: (*Şaşkın*) Ne? Anahtarlık mı?

100: Evet. Basit bir plastik parçası.

302: (*101'e*) Hissiyatınıza hayranım üstat.

101: (*302'ye, usulca*) Alelade bir plastik parçasını yutturdu bize. Yalancı bu adam. Görür görmez anlamıştım zaten. Hem de çok yalancı.

ŞİŞMAN: Ben, şimdi, karşı tarafa yürümek zorunda değil miyim?

302: Değilsiniz tabii. Kalkın ayağa. Hadi.

101: Olmadı bu. Yarıda kestiniz eğlenceyi.

302: Madem o kadar eğleniyorsunuz, buyurun siz çıkın dışarı.

101: Neden? Kaşınan ben değilim ki.

303: (*Dışarıya bakarak*) Aman Tanrım! Şuraya bakın!

(*Camın önünde sırt çantalı Japon bir turist belirmiştir. Bir süre eliyle başını cama dayayarak içeriyi görmeye çalışır. Sonra*

hepsinin şaşkın bakışları arasında, sırtarak kapıdan içeri girer, kapının önünde durur. Elinde bir kağıt parçası vardır.)

TURİST: *(Bozuk bir şive ile)* Merhaba. İyi geceler.

101: *(Sesini yükseltir. Bir masal kahramanı gibi)* Heey! Kimsin sen? İn misin, yoksa cin misin?

100: *(101'e döner)* Manyak mısınız siz? Görmüyor musunuz, Turist o. *(Adamın yanına gider. Turist elindeki kağıdı 100'e gösterir. Bir şey sorar. Diğerlerine dönerek)* Adres soruyor. Yolunu kaybetmiş de. *(100 ve Turist kapıdan dışarı çıkarlar.)*

101: Dışarı çıktılar.

302: Görüyorum.

303: Niye dışarı çıktılar?

302: Adres tarif edecek sanırım.

101: Başları belaya girecek ama.

302: Fena mı, eğlenirsiniz işte. *(100 yeniden içeri girer. Turist camdan el sallayarak uzaklaşır.)*

302: *(100'e)* Sorun nedir profesör?

100: Hiç. Garajları sordu. Ben de tarif ettim.

101: Garajları mı?

100: Evet.

101: Bu saatte?

100: Evet.

101: Gidemez oraya kadar.

100: Niye?

101: Yasak var. Yakalarlar.

100: Merak etmeyin. Bir şeycik olmaz.

101: Merak ettiğim falan yok. Ama gidemez.

302: Gider.

101: Nasıl gider?

302: Basbayağı gider. Tıpış tıpış. Çünkü bu sular ona zarar vermez.

101: Nedenmiş o?

100: Çünkü o bir Japon balığı.

302: *(100'e)* Şerefimize.

303: *(100'e)* Hangi anlamda?

100: Bu akvaryumun suyu yalnızca kendi balıklarını zehirler.

303: Öyle mi? *(302'ye yaklaşıyor)* Bir şey mi ima etmek istiyor?

302: Bilmem.

ŞİŞMAN: *(Kendi kendine)* Meğer ne korkakmışım ben.

100: *(Şişman'a)* Yeni odamın anahtarını alabilir miyim?

ŞİŞMAN: Ha? Şey, pardon. Tabii. *(Bankonun arkasından anahtarı alır, uzatarak)* Buyurun. 407 numara.

100: Teşekkür ederim.

ŞİŞMAN: *(Ağlamaklı)* Bir şey değil.

100: *(Asansöre doğru yürürken diğerlerine)* İyi geceler. *(Düğmeye basar.)*

302: İyi geceler 407.

100: *(Bir an 302'ye bakar)* 407 mi? *(Gülümseyerek)* Öyle ya. Bundan böyle benim adım 407. *(Asansör gelir. Tekrarlayarak biner.)* 407, 407, 407..

101: *(Arkasından)* Benim anlamadığımı, madem bu herif böcek alimi, ne diye rahatsız oluyor odasındaki karafatmalardan?

302: Ölü yıkayıcısı olsaydı, yatağının altında ölü görmek ister miydi sizce?

101: *(Bir an 302'ye bakar)* Neden istemesin?

302: Doğru. Haklısınız. Bu durumda saçmalıyor 100 numara.

101: 100 değil. 407.

302: Öyle ya, 407.

101: Bence yalan söylüyor. O odada bir cinayet işlendi.

303: Tanrım.

101: Şişman da bunu biliyor ama belli etmiyor.

(Şişman bankonun yanında, eğilmiş, başı ellerinin arasındadır.) Bakın. Nasıl vicdan azabı çekiyor.

302: (Alayla) Yaa. Peki niye bulaşmış bu işe dersiniz?

101: Öyle emir almıştır büyük patronlardan. Otelin adı kötüye çıkmasın diye. (303 kulak kesilmiş dinlemektedir.)

‘Karafatma’ bir şifre. Böcek alimi denen o adam, Şişman’a gizlice şöyle demek istedi aklı sıra: ‘Adamlardan ikisini ben temizledim. Karım ve diğer iki adam hala odada. Onları da sen öldürt!’

303: İşte. Tam benim düşündüğüm gibi. (Telefon çalar. Şişman açar.)

ŞİŞMAN: (Telefona, bozuk bir sesle) İyi geceler, resepsiyon. (Dinler.) Allah kahretsin. (Telefonu kapatır.)

101: Kim? Karım mı? (Şişman hıçkırır.) İntihar mı etmiş yoksa?

ŞİŞMAN: Hayır. Karınız değil. 407. (Hıçkırır)

302: Ne olmuş 407’ye?

ŞİŞMAN: Hamamböcekleri ve karafatmalar.. İkisi aynı hayvan değilmiş. Yanılmış meğerse. Özür diliyor. Odada çıkan hamamböceğiymiş.

101: Hamamböceği mi? Vay sahtekar vay. Gelip çeksin o zaman cezasını.

302: Çok geç. Bahis kapandı artık. Peki niye bunu şimdi açıklama gereği duydu acaba? **ŞİŞMAN:** Çünkü.. yeni odasında karafatma çıkmış.

Karanlık

2. SAHNE

Bay ve Bayan 555 yer değişmişler, biri diğerinin koltuğunda. Gene bulmaca çözmektedirler. 101 bir koltukta, ayaklarını sehpa uzatmış uyuklamakta. 302 kapının önünde dışarıya bakmakta.

Elinde bavulları ve teybi 303 merdivenlerden iner. Resepsiyona doğru gelir.

303: (Bankonun arkasına doğru bakarak) Kimse yok mu?

302: (Kapının yanından seslenir) Var. (303 irkilir. Döner, bakarBen buradayım.

303: İyi akşamlar.

302: Sabahlar demek daha doğru olur. Gerçi hava aydınlanmadı henüz ama..

303: Ben.. Şişman arkadaşına bakmıştım.

302: Bekleyin, gelir şimdi. Dışarı çıkmaya gitti.

303: Dışarı çıkmaya mı gitti? Ne demek oluyor bu? Yasak bitti mi?

302: Hayır bitmedi. Daha iki saat var. Dışarı dediğim tuvaletini yapmaya gitti.. Bağırsakları bozulmuş da..

303: Bu hangi anlamda?

302: Hangisi?

303: Bağırsakları bozulmuş?

302: İshal olmuş ishal. Aşırı gerginlik bağırsaklarına vurmuş. Siz bir şey mi istemiştiniz?

- 303:** Ben.. şu anahtarı verecektim kendisine.
- 302:** Hayrola? Ayrılıyor musunuz yoksa?
- 303:** Şey.. şimdi söyleyemem size.
- 302:** Hadi canım. Ne diye korkuyorsunuz? Ayrılmak istiyorsanız ayrılırsınız. Ölüm yok ya ucunda.
- 303:** Orası hiç belli olmaz.
- 302:** Abartmayın. Alt tarafı alacaksınız valizinizi, koyulacaksınız yola. Şansınız varsa ulaşırsınız gideceğiniz yere. Şansınız yoksa da, en kötü ihtimalle, soğuk bir zemin üzerinde oturarak bir kaç tatsız gün geçirirsiniz. Otel odasına pek benzemez tabii. Ama dünyanın sonu da olmaz. Tabii yol boyunca elleriniz havada yürümek şartıyla. Herhangi bir uyarıya karşı.
- 303:** Şey.. Yanlış anladınız. Ayrıldığım falan yok. Ben.. nasıl söylesem.. Bakın aramızda kalacak ama.
- 302:** Neyse boş verin. Bana bir şey söylemeniz gerekmiyor. Bırakın anahtarınızı oraya, ne yaparsanız yapın.
- 303:** Hayır, bana kimliğinizi gösterirseniz size sırrımı açabilirim.
- 302:** Kimliğimi mi? Niye? Niye gösterecekmişim kimliğimi?
- 303:** Hayır, ben emin olmak istiyorum.
- 302:** Bakın. Sizi tanıdığıma sevindim desem yalan olur. Sevinmedim desem, o da doğru olmaz. Bu otelde rastlaşmış olmamız, ikimizin de hayatında bir dönüm noktası olamayacağına göre, bırakın anahtarınızı ve canınız ne istiyorsa onu yapın. İster dışarıya çıkın, ister başka odaya geçin..
- 303:** İşte. Siz biliyorsunuz. Ben anlamıştım zaten.
- 302:** Neyi?
- 303:** Eşyalarımı topladığımı ve başka odaya geçeceğimi.
- 302:** Eşyalarınızı topladığınızı bilmeyen yok ki. Saatlerdir lobide elinizde valizlerle dolaşıyorsunuz.
- 303:** Peki ya başka odaya geçtiğimi... Onu naradan öğrendiniz?
- 302:** Kargalar söyledi.

- 303:** Kargalar mı?
- 302:** Şaka yapıyorum sadece.
- 303:** Kimsiniz siz?
- 302:** Dalga geçme bağımlılığına yakalanmış, kendi halinde bir vatandaş. Yararlı bir insan olduğum söylenemez. Ama zarar da vermem. Hiç kimseye. Ya siz?
- 303:** Ben mi?
- 302:** Durun. Ben tahmin edeyim. Sanırım farklı olan bağımlılıklarımız yalnızca. Diğer özelliklerimizi karşılaştırmaya kalkarsak, önemsiz ayrıntılar dışında pek belirgin bir fark bulamayız. Hepimiz aynıyız. Bütün müşteriler. (555'lere bakar) Hatta şunlarla bile aynı sayılırız.
- 303:** Bunlarla mı? Biz mi?
- 302:** Dedim ya, önemsiz ayrıntılar dışında. Ha, bir de bağımlılıklar. Onların bağımlılığı ise vurdumduymazlık. Ama sonuçta hepimiz aynıyız galiba.
- 303:** Şey.. Ben..
- 302:** Bırakın anahtarlarınızı.. Ve bakın keyfinize.
- 303:** Bay Şişman'a söyler misiniz, ben yeni odamdayım.
- 302:** Hangi oda?
- 303:** Önemli değil. O biliyor. (Asansöre doğru yürür. Aynı anda asansör birinci kattan aşağıya doğru hareket eder. 303, asansör kapısını açmak için bavulunu yere bırakır. 302'ye döner.) Size.. huzur diliyorum.
- 302:** (Hafif alaylı) Bilmukabele.

(303 asansörün kapısını açar. İçerde elinde bavulları, üzerinde mantosu, Bayan 101 durmaktadır.. Oldukça sinirli görünmektedir. 303, boş asansörü beklerken kadınla karşılaşınca çığlık atarak geriler.)

BAYAN 101: *(İki adım atıp asansörden çıkar, durur. 303'e bakar)*
Nerede o bunak?

303: *(Kekeleyerek)* Kim? Ben mi?

302: Kimi aramıştınız acaba?

BAYAN 101: *(Koltukta horlayan 101'i görür.)* Yardımınıza gerek kalmadı. Aradığımı buldum. *(Bavullarını yere bırakır, el çantasını bileğine dolar, horlamakta olan 101'in tepesine dikilir. Bağırarak çantasını havaya kaldırır.)* Kaaaalk! *(Bay 101 haykırarak gözlerini açar ve kendini yere atar. Çanta 101'in az önce kafasını koyduğu yere iner. Çantanın içindekiler saçılır.)*
Nerede kaldın ha? Uyuz keçi!

101: *(Şaşkın)* Ne oluyor buna yahu? *(İkinci çanta darbesi kafasına iner.)* Ah, kafam! *(303 ve 302 şaşkın onları izlemektedirler.)*

BAYAN 101: *(Koltuğun çevresinde dönerek)* Yetti artık canımı al.
Tam otuz yıldır içime ata ata sinir hastası oldum.

303: *(Şaşkın, 302'ye)* Bu kadın cinnet geçiriyor.

302: Hayır. Sadece doyum noktasında.

BAYAN 101: *(Koltuğun çevresinde dönerek)* Gel dedim buraya!

101: Yahu ne oldu sana? Delirdin mi?

BAYAN 101: Delirdim ya! Delirdim!

101: Bak, rezil oluyoruz. İstersen anlatayım durumu sana. Pek mühim ve de vahim ve de hayati toplantılar yapmak zorunda kaldık.

BAYAN 101: Yalancı seni!

101: *(Dönerek)* Sonra taraflar arası bahisler.. Anlamıyorsun..
Bütün otel sarılmış durumda.

BAYAN 101: Geberteceğim seni. Kemiklerini kıracağım. Yetti artık canıma.

101: Dış mihraklar.. Oteli ele geçirmek istiyorlar. Anlasana.

303: *(302'ye)* Ben.. şu teybimi açsam mı acaba?

302: Sakın ha! Yalan. Hepsi yalan. Kalbinizi ferah tutun siz.

BAYAN 101: Otuz yılın acısını fitil fitil getireceğim burnundan senin.

ŞİŞMAN: *(Pantolonunu çekiştirerek girer, şaşkın bakar, 302'ye)*
Neler oluyor burada?

302: Taarruz başladı.

ŞİŞMAN: Taarruz mu? Ne taarruzu?

302: Büyük taarruz. *(Bay ve Bayan 101, aralarında koltuk, gözlerini birbirlerine dikmişler, yeni bir saldırı anını kollayan kediler gibi tuhaf sesler çıkartarak bakışmaktadırlar. Merdivenlerden gürültüler gelir. Önde Müdür, gömleği pantolonunun dışında, kravatı bir yanda, eliyle yanağını tutmuş, arkada 402, üzerinde bornoz, saçları ıslak, paldır küldür merdivenlerden inerler. 555'ler dışında herkes onlara bakar.)*

402: *(Bağırarak)* Sapiıık! *(Hepsi bir an oldukları yerde donarlar.)*

BAY 555: *(Karısına)* Aldırış etmeyen.

BAYAN 555: Vurdumduymaz.

Karanlık

3. SAHNE

(Bay ve Bayan 555 aynı yerlerinde, kendi dünyalarında. Bayan 101 yanında bavulları, bir koltuğa oturmuş, sinir içinde, elindeki kahve fincanı ve tabağı tıkrdamakta. Gözlerini sabit bir noktaya dikmiştir.)

303, Bayan 101'e yakın bir koltukta oturmuş, onun elinde de aynı şekilde tıkrdayan bir fincan. O da sabit bir noktaya bakmakta. 402, köşede bir koltukta, üzerinde bornoz, saçları aynı şekilde ıslak, sessizce ağlamaktadır.

Şişman, resepsiyon bankosunun arkasında ayakta. Arada bir sancıyan karnını tutar. Müdür, bankonun önünde. Yanında 303. Bir şeyler konuşmaktalar. Müdür belli etmemeye çalışarak yanağını gizlemektedir. Bir süre tıkrdayan kahve tabaklarını duyarız. Bay 101 karısı ile resepsiyondakiler arasında sürekli gidip gelmekte, hangi tarafla ilgileceğini bilememektedir.)

101: *(Karısının yanına gelerek)* Rezil ettin beni. Bunca senelik itibarımı beş paralık ettin. *(Bayan 101 cevap vermez. Aynı noktaya bakmayı sürdürür.)*

101: *(Müdür ve 302'nin yanına giderek)* Soruşturma ne alemde?

302: *(101'e, tersler gibi)* İzin verir misiniz lütfen!

101: *(Tekrar karısının yanına gelerek)* Görürsün gününü sen. Hele bir eve dönelim..

BAYAN 101: *(İfadesini bozmadan)* Bana bir taksi çağır.

101: Ne yapacaksın taksiyi?

BAYAN 101: Seni terk ediyorum.

101: *(Bir an durur. Kadına bakar)* Olmaz. Gidemezsin.

BAYAN 101: İsteddiğin kadar yalvar. İstersen dizlerime kapan. Bu sefer gideceğim.

101: Delinin zoruna bak. Ne diye kapanacakmışım dizlerine? Gidemezsin dedim, çünkü sokağa çıkma yasağı bitmedi henüz.

MÜDÜR: *(302'ye)* Bana bakın, bir soru daha sormaya kalkarsanız sizi kapı dışarı ederim. *(101 yanlarına gelerek onları izlemeye koyulur.)*

302: Sakin olun.. Heyecanlanmayın. Soruşturma yapmıyorum ki. Yalnızca neler olup bittiğini öğrenmeye çalışıyorum.

MÜDÜR: Size ne.

302: Öyle ya. Bana ne.. Merak işte.

MÜDÜR: *(402'yi göstererek)* Bu kadın yalan söylüyor. Tek derdi bana çamur atarak itibarımı zedelemek.

402: *(Ayağa kalkarak)* Doğru değil bu. Ben banyodayken, *(Müdür'ü gösterir)* bu adam odama girdi. Sonra da banyoya gelerek üzerime saldırdı.

MÜDÜR: *(Şişman'a)* Atın bu kadını dışarı.

ŞİŞMAN: Ama Sayın Müdürüm..

MÜDÜR: *(Şişman'a)* Sana on beş saniye süre veriyorum. Tam on beş saniye sonra birlikte atılacaksınız. Bir, iki, üç, dört... *(Müdür saymaya devam eder. Şişman ne yapacağını şaşırır,)* On bir.

ŞİŞMAN: *(402'nin yanına gelerek)* Size kapıya kadar eşlik etme şerefini bana bahşederseniz, dünyanın en mutlu insanı olurum.

402: *(302'ye)* Bana yardım etmeyecek misiniz?

302: Şey... Bir dakika Müdür Bey!

MÜDÜR: *(Şişman'a 302'yi göstererek)* Bunu da at!

ŞİŞMAN: Ama..

MÜDÜR: Beşe kadar sayacağım. Atmazsan üçünüz birlikte karşınız. Bir.. İki.. Üç.

ŞİŞMAN: (302'ye) Bayan 402'ye ve size kapıya kadar eşlik etmek bana.. pek mutluluk vermeyecek aslında ama.. anlayın artık siz de beni.

MÜDÜR: Hadisene, ne saçmalayıp duruyorsun!

ŞİŞMAN: Bu verdiğiniz pek yerinde bir karar değil Müdürüm.

MÜDÜR: Bana bak şişko, iki saniyeye kadar dediğimi yapmazsan kendini darağacında bulursun.

ŞİŞMAN: Emredersiniz Sayın Müdürüm. (402'ye) Dışarı. (302'ye) Siz de.

302: (Gülmeye başlar. Şişman'a) Yok. Sen iyi bir cellat olamazsın.

ŞİŞMAN: (302'ye) Bakın. Beni zor durumda bırakıyorsunuz. Lütfen dışarı.

BAYAN 555: (Kocasına) İktidar. Üç harfli.

BAY 555: Erk.

MÜDÜR: (302'ye) Size bir emir verildi!

302: Duydum. Ama uymak istemiyorum.

MÜDÜR: (Şişman'a) Garsonları çağır.

303: (Bütün cesaretini toplayarak oturduğu yerden Müdür'e) Siz bana baksanıza! Ne sanıyorsunuz siz kendinizi!

MÜDÜR: (Sahte bir kibarlıkla) Efendim?

303: Yasak sona ermeden hiç kimseyi dışarı atamazsınız.

MÜDÜR: (Aynı ifade ile) Anlayamadım.

303: (Ansızın pişman olarak) Tanrım! Neler söyledim ben!

MÜDÜR: (Şişman'a 303'ü göstererek) Önce bunu at.

ŞİŞMAN: Bakın bu olur işte. (303'ün yanına gelerek) Buyurun dışarı.

303: Ben.. İlaçların etkisiyle olacak..

TURİST: (Kapıda belirir) Merhaba. (555'ler dışında hepsi o tarafa bakarlar.)

302: (Turist'e) Tam zamanında geldiniz. Buyurun eğlenceye.

101: (302'ye) Bu hala yaşıyor mu?

MÜDÜR: (Şişman'a) Kim bu zibidi?

ŞİŞMAN: Yabancı. Az önce de geldi. Yolunu kaybetmiş galiba.

TURİST: Ben.. gazeteci.

MÜDÜR: Ne! Gazeteci mi? Hem de yabancı! (Ansızın tavır değiştirir. Bütün güleçliği ile) Welcome mister reporter, welcome, welcome! Ne hoş bir sürpriz. Safalar getirdiniz. (Elini uzatır) Ben Müdür. (Adamın elini hararetle sıkar. Omuzlarından tutarak yanaklarını öper. Japon şaşkın, sırttır. Yer göstererek) Buyurun, oturun, dinlenin. Keyfinize bakın. Burası sizin sayılır. (Turist sırttarak diğerlerini selamlar, oturur, sürekli sırttarak ötekileri izlemeye koyulur. Müdür ayakta kalırsa döner, gülümseyerek) Sizler de oturun lütfen. Gecenin bu saatinde ayakta kalmayın. (Hepsi şaşkın, bakışlırlar.)

101: (302'ye) Ne oldu buna? Cin mi çarptı aniden?

302: Yok canım, ne cini. Politika. (Şişman'a) Herkese içki.. Müdür Bey'in hesabına.

MÜDÜR: Tabii. Elbette. Lafı mı olur? (Şişman'a) Söyle oğlum oradan..

101: Bana maden suyu. (Şişman şaşkın, ne yapacağına karar veremez.)

302: Evet Müdür Bey. Nerede kalmıştık?

MÜDÜR: Nerede mi? Biz mi? Hiiiç. Konuşuyorduk sadece. (Turist'e bakarak sırttır) Havadan sudan.

402: Havadan sudan mı!

MÜDÜR: (402'ye, dişlerinin arasından sırttarak) Siz odanıza çıksanız artık.

101: (Karisına) Hadi! Sen de. (Bayan 101 cevap vermez.) Sana söylüyorum. (Bayan 101 fincanı sehpaaya bırakır, koltuğun yanından çantasını alır.) Heey! Sağır mı oldun kadın! (Ba-

yan 101 döner, çantayı kocasının kafasına geçirir. 101 şaşkın, karısına bakakalır.)

TURİST: (Alkışlayarak) Bravo!

402: (Diğerlerine) Lütfen polis çağırın.

MÜDÜR: (402'nin yanına gelerek, kibarca) Lütfen. Aramızda yabancı var.

402: (Diğerlerine Müdür'ü göstererek) Bu adam bana saldırdı!

MÜDÜR: İftira atmayın. Görmemişsiniz ki kimin saldırdığını.

402: Çünkü gözlerim sabunluydu.

101: (Müdür'e yaklaşıp) Ne oldu şimdi? Kaçırıldım ben.

MÜDÜR: Sözde ben saldırmışım bu kadına. Gözleri sabunluymuş. Göremediği halde beni suçluyor.

101: (402'ye) Doğru mu? Gerçekten görmediniz mi?

402: Ama yüzünü tırmaladım (Müdür'ün yüzünü göstererek) Bakın.

101: (Yaklaşır, dikkatle Müdür'ün yanağına bakar. Sonra 402'ye dönerek) Bu yeterli değil. Her tırmalanan surat sizin eserinizdir diye bir kural yok bu otelde.

MÜDÜR: Öyle ya.

101: (402'ye) Hissiyatınıza dayanarak hüküm vermemelisiniz.

302: (101'e) Neden? Siz veriyordunuz ya.

101: Ben başka.

BAYAN 101: (Oturduğu yerden kocasına) Yüz bir! (Adam döner) Gel buraya!

101: (Karısının yanına gelir.) Ne var? Ne bağıırıyorsun öyle köpek çağırır gibi?

BAYAN 101: Başkalarının işine karışmaktan vazgeç artık.

101: Başkaları değil ki o. Müdür Bey. Bu otelin müdürü.

BAYAN 101: Sana ne otel müdüründen!

101: (Usulca) Bana ne olur mu? Onun tarafını tutarsam indirim yapabilir.

BAYAN 101: Bana bir taksi çağır!

101: (Bağırarak) Senin yüzünden hiçbir şeye müdahale edemez oldum.

TURİST: (Onları izlemektedir. Sırtarak alkışlar.) Bravo.

101: (Karısına) Bak, yabancılar bile destekliyor beni. Utan utan! (Turist'e dönerek) Teşekkürler. (402'nin yanına gelir) Dediğim gibi. Siz bu durumda kimseyi suçlayamazsınız.

402: Öyle mi! (Bağırarak) Eğer polis çağırmazsanız bu oteli rezil ederim. (Sessizlik)

TURİST: (Alkışlayarak) Bravo!

MÜDÜR: (101'i göstererek) Ben yetkilerimi bu beye devrediyorum. (Sessizlik)

101: (Müdür'e) Teşekkür ederim. (Diğerlerine) Efendiler, bu sapık muammasını çözebilmek için, otelin bütün kapılarını, her türlü giriş ve çıkışları, mutfağı ve de tuvaletleri.. lobiye ve de odaları.. terası, balkonları ve de ambarı.. velhasıl her yeri kayıtsız şartsız hakimiyet altında tutmak icap ediyor. Eski idarenin bana devrettiği yetkilere dayanarak..

302: (Müdür'e) Şuna susmasını söyler misiniz?

MÜDÜR: İmkansız. Yetkilerimi devraldım.

302: Geri alın yetkilerinizi o zaman.

MÜDÜR: Hele şu iş çözümlensin..

303: Ben marş çalabilir miyim? Her ihtimale karşı yani.

101: (303'e) Evet. Bu çok isabetli olur. (303 teybe dokunur. Marş çalmaya başlar. Uyduruk bir marştır bu. 101 selam durur.)

TURİST: (Sırtarak) Bravo! (İki garson sağdan girerler ve hayretle diğerlerine bakarlar.)

MÜDÜR: (Garsonlara) Dik durun!

GARSONLAR:Ne?

MÜDÜR: (Bağırarak) Dik durun dedim! (Garsonlar ağlamaya başlar. Bir süre sonra müzik yavaşlar, sesler karışır ve müzik

durur.)

101: Hay Allah. Ne oldu?

303: Bant sardı.

302: (101'e) Polis çağıracak mısınız!

101: Olmaz. Bu saatte gelmez polis.

402: Neden gelmezmiş?

101: Yasak var yasak! Sokağa çıkma yasağında nasıl dışarı çıkıp buraya kadar gelsin polis?

302: Öyle ya. Polis yakalayırır polisi alimallah!

MÜDÜR: (402'ye) Ayrıca diyelim ki Bay 101 polis çağırdı. O zaman olabilecekleri düşündünüz mü hiç?

402: Hiçbir şey olmaz. Yalnızca sizi alıp götürürler.

MÜDÜR: Yanılıyorsunuz.. Yapılan istatistiklere göre ülkede her bir polise tam beş tane gazeteci ve polis muhabiri düşüyor. Bunların arasında işini hakkıyla yapanların yanı sıra dedikodu meraklıları da var. Yani okuyucularla dedikodu yapmayı görev sanan gazeteciler var.

402: Eee?

MÜDÜR: Şimdi, polis buraya gelirse, yarın bir takım seviyesiz gazetelerin manşetlerini düşünsenize bir. 'Ünlü yıldız otel odasında basıldı!'

402: (Şaşkın) Ne?

MÜDÜR: Ya da, 'Otele müşteri sokan kiralık yıldız, fiyatta anlaşamadı ve oteli birbirine kattı!'

402: Neler saçmalıyorsunuz siz?

MÜDÜR: Ya da, 'Ünlü yıldız, sabaha karşı otel resepsiyonunda yarı çıplak ne yapıyordu?'

402: Yalan bunlar!

MÜDÜR: Elbette yalan. Ama yalnızca biz biliyoruz yalan olduğunu. Ya okuyucu? Halk?

402: Ben.. (Ağlamaya başlar) Bana bir taksi çağırın.

101: Olmaz. Yasak var.

MÜDÜR: (402'ye sırtarak) İsterseniz çağırayım polisi.

402: İstemem. Kalsın. (Sessizlik. Müdür bir süre 402'ye bakar.)

MÜDÜR: (101'e) Yetkilerimi geri alabilir miyim artık?

101: (Şaşkın) Anlamadım. Neden?

MÜDÜR: Çünkü öyle icap ediyor.

101: (Bir an durur, düşünüür) Olmaz.

MÜDÜR: Nasıl olmaz?

101: Daha yeni başladık.

302: Bir dakika! Bu kadar şamata yeter. (Resepsiyona gider. Ahizeyi eline alarak. Şişman'a) Kaçtı polisin numarası?

ŞİŞMAN: Şey...

MÜDÜR: (101'e) Özür dilerim yanılmışım. Komuta hala sizde.

101: Teşekkür ederim. (302'ye) O telefonu yerine koyun!

302: Gelin siz koyun kolaysa.

101: (Şaşkın bakınan Garsonlara dönerek) Muhafızlar! (100 numara bağrarak merdivenlerden iner. Herkes 555'ler dışında ona bakar.)

100: (Merdivenlerden inerek) Yeteeeeer! Dayanamayacağım artık. (Şişman'ın yanına gelerek) Eski odama dönmek istiyorum ben. Çok uğraştım. Sürekli telkin etmeye çalıştım kendi kendime. Ama başaramadım.

ŞİŞMAN: Bakın, böceklerden çok daha önemli sorunlar var burada.

100: Böcek mi? Ne böceği! Bana ne böcekten! Başaramıyorum. Bütün sorun bu. Başaramıyorum!

ŞİŞMAN: Neyi başaramıyorsunuz?

100: Yeni kimliğime adapte olmayı. 407 olamıyorum bir türlü. Çünkü öyle hissetmiyorum kendimi. Tekrarlayıp durdum kendime.. sürekli. 'Sen artık 407'sin. Sen artık 407'sin.' Ama olmuyor. İnanıramıyorum kendimi.

303: Yatıştırıcı almayı denediniz mi?
100: Denemez olur muyum? (*Şişman'a*) Ne olur, yalvarırım tekrar 100 numarayı verin bana. İsteddiği kadar hamamböcekleriyle dolu olsun. Odamı geri istiyorum ben.
101: Şimdi olmaz. Daha sonra.
302: (*Şişman'a*) Polisin numarasını söyler misin?
MÜDÜR: (302'ye) Bayan polis falan istemiyor ki size ne oluyor?
302: O istemese bile ben şikayetçiyim. Onun adına.
100: Odamı istiyorum ben.
BAYAN 101: Bana bir taksi çağırın!
402: Bana da!
BAYAN 555: Karamozof Kardeşler'in yazarı?
BAY 555: Bilmiyorum.
302: (*Numarayı çevirerek*) Alo? Polis mi?
SES: (*Telefondan*) Hayırlı günler. 'Alo Polis' servisine hoş geldiniz. İşleme başlamak için lütfen siren sesinden sonra sicil numaranızı tuşlayınız.
BAYAN 101: (*Kocasına*) Zalim herif!
402: (*Müdür'e*) Irz düşmanı sapık!
303: Yapmayın. Lütfen.
302: (*Telefona*) Otelde ırz düşmanı bir sapık var!
TURİST: (*Alkışlayarak*) Harika! Bravo!
MÜDÜR: (*Bağırarak, 302'ye*) Çabuk kapatın telefonu!
302: (*Telefona*) Evet efendim. Yakaladık sayılır.
MÜDÜR: (302'ye) Size söylüyorum! Çok önemli bir ihbarda bulunacağım!
302: (*Müdür'e*) İhbarda mı bulunacaksınız?
MÜDÜR: Evet. Hem de çok önemli. Kapatın önce şu telefonu. Sonra isterseniz gene arayabilirsiniz nasıl olsa.
302: (*Telefonu kapatır*) Sizi dinliyorum.
MÜDÜR: Teşekkür ederim. (*Diğerlerine*) Bana bu fırsatı verdiği-

niz için hepimize teşekkür ederim. Bakınız beyler! Otelimizin birlik, bütünlük ve de dirliği tehdit altında iken, tecavüze yeltenme gibilerden basit hataların..
302: Adi suçların demek istiyorsunuz sanırım.
MÜDÜR: Ya da adi suçların diyelim, pek önemi kalmaz. Otel tehlikeye girdiğinde, diğer bütün dosyalar rafa kalkar.
101: Ne demek oluyor şimdi bu?
303: Otel tehlikeye mi girdi?
MÜDÜR: Otelde bir gerilla var!
HEPSİ: Ne? Gerilla mı?
MÜDÜR: Gerilla ya. Hem de kır gerillası!
101: Nerede?
MÜDÜR: İşte! (*303'ü göstererek*) Burada!
303: (*Şaşkın*) Kim? Ne? Ben mi?
MÜDÜR: Sen ya! Che Guevara!
HEPSİ: (*Hayretle*) Ne?
303: (*Ağlamaklı*) Tanrım, neler oluyor?
MÜDÜR: (*101'e dönerek*) Evet Bay 101. Söz sizin.
101: Söz benim mi?
MÜDÜR: Otelin selameti açısından, komutayı süresiz ve de her türlü yetkiye haiz bir şekilde, kayıtsız şartsız devralmanız gerekiyor.
101: Ciddi misiniz?
MÜDÜR: Elbette. Otelde bir gerilla var diyorum!
101: Öyle ya.. Ne? Gerilla mı var dediniz? Bu durumda komutayı devralmış bulunuyorum.
MÜDÜR: (*Alkışlayarak*) Bravo!
101: (*Müdür'e*) Bir daha geri vermemek üzere!
TURİST: (*Sırıtarak izlemektedir*) Çok komik!
MÜDÜR: (*Nutuk verir gibi*) Değerli otel.. daşlarım! Yarım saat içersinde yargıç ve üyeler tespit edilecek ve, (*303'ü göstererek*)

şu gördüğünüz haini yargılayacak olan mahkeme faaliyetine başlayacaktır.

MÜDÜR: Yaşasın! Otele huzur geldi! Yaşasın! (*Turist 101'in resmini çeker. Turist'e dönerek*) O resimden ben de istiyorum. Büyütüp otelin girişine asmamız gerekecek. Ve de toplantı odamıza tabii.

101: Çok isabetli bir karar. Fotoğraflar nesiller boyu sararmadan muhafaza edilmeye layıktırlar!

MÜDÜR: Ne güzel bir söz! (*Şişman'a*) Bu vecizeyi yaldızlı harflerle yazdıracak, sonra da çerçeveletip resepsiyona asacaksın.

ŞİŞMAN: Başüstüne. (*101'e*) Bir kez daha söylemeniz mümkün mü acaba? Sonu kaçırdım da.

101: Anlamadım?

ŞİŞMAN: Fotoğraflar demiştiniz. Sonrası neydi?

101: Fotoğraflar..

MÜDÜR: (*Tamamlar*) Çok önemli birer belgedirler.

101: Evet. Öyleydi galiba.

ŞİŞMAN: (*Kağıda yazarken heceler*) Fotoğraflar.. çok.. önemlidirler.

101: (*Müdür'ün kulağına eğilerek*) Hani diyorum.. Şu babanızın Mercedes'i var ya...

MÜDÜR: Ne? Haa! Tabii, lafı mı olur. Elbette. Hele bir sabah olsun. Emrinize amadedir.

101: Sağ olun. (*Bayan 101'e dönerek*) Duydun, değil mi?

BAYAN 101: (*Tersler gibi*) Ne?

101: İftihar etmelisin benimle.

BAYAN 101: Hadi oradan.

101: Arabaya kurulunca görürüz seni. (*Diğerlerine*) Evet! Seremoni bitmiştir! (*303'ü göstererek*) Yakalayın şu asiye.

MÜDÜR: Evet! Tutun! Yakalayın! (*303 şaşkın bakakalır.*)

Paganini'nin konçertosu çalmaya başlar. 303 iç cebinden uzun namlulu, antika bir piştov çıkartır, şakağına dayar ve tetiği çeker. Silah sesi müziğe mix edilmiştir. Patlamayla birlikte 303 yere düşer, 402 çığlık atar, diğerlerinin şaşkın bakışları arasında müzik yükselir

Karanlık

4. SAHNE

Hava aydınlanmıştır. 302 ilk sahnedeki yerinde uyuklamaktadır. Zayıf, bir adım gerisinde, ayakta, gülümseyerek onu izlemektedir. Sahnede başka hiç kimse yoktur.

302: (*Sayıklayarak*) Saçmalamayın.. O öleli yıllar oldu.. Hem.. çocuk oyuncağı değil bu.. ne mahkemesiymiş?

ZAYIF: (*Kibarca 302'ye dokunarak*) Affedersiniz.

302: (*Hafifçe sıçrar, uyanır*) Ha? Ne?

ZAYIF: Uyandırmak zorundayım. Temizlik yapılacak da.

302: Temizlik mi yapılacak? Ne temizliğinden söz ediyorsunuz siz? O adam Che Guevara değil ki bir kere.

ZAYIF: Hangi adam?

302: 303. (*Bir an durur, Zayıf'a bakar, şakaklarını ovuşturarak*) Pardon.. Özür dilerim.

ZAYIF: Hiç önemli değil.

302: Sanırım içkiyi biraz kaçırdım dün gece. (*Zayıf gülümser*) Komutan nerede? Yattı mı?

ZAYIF: Komutan mı? (*Asansör dördüncü kata çıkar.*)

302: 101 numarada kalan adam.

ZAYIF: Yanılmış olmayasınız, 101 numara boş.

302: Boş mu?.. Öyle ya boş. (*Öne doğru bakar*) Bu camlar dışarıdan bakıldığında ayna gibi, değil mi?

ZAYIF: Evet. Ayna gibi.

302: Peki Şişman nerelerde?

ZAYIF: Evine gitti efendim.

302: Nöbetini bitirdi, karısının yanına gitti değil mi?

ZAYIF: (*Gülümseyerek*) Evet.

302: Uyumaya.

ZAYIF: Orasını bilemem.

302: Başım çok ağrıyor.. Bütün gece, rüya mı kabus mu adını koyamayacağım çok tuhaf şeyler gördüm. Saçma sapan.. Şimdi size bir soru soracağım, ama sakın beni deli falan sanmayın. Yalnızca gerçek yaşamı yakalamaya çalışan bir uyku sersemiyim ben. Ya da akşamdan kalma bir ayyaş.

ZAYIF: Rica ederim. İstedığınızı sorabilirsiniz.

302: Sokağa çıkma yasağı var mı?

ZAYIF: Var tabii. Ama iki saat kadar önce bitti.

302: Güzel. Bir ucundan yakaladım sayılır. (*Elinde elektrikli süpürge ile 101 girer.*)

101: (*302'ye*) Günaydın. Makineyi açabilir miyim?

302: (*Şaşkın, 101'e bakar bir süre*) Ne demek?.. Tabii.. İstedığınızı yapabilirsiniz.

ZAYIF: (*101 tam makineyi açmaya hazırlanırken*) Bekle biraz. Az sonra başlarsın. (*Asansör dördüncü kattan aşağıya inmeye başlar. 101 makineyi orada bırakıp çıkmak üzereyken 302 onu durdurur.*)

302: Bir dakika bakar mısınız?

101: (*Döner, 302'nin yanına gelir*) Buyurun beyim.

302: Normandiya çıkarması sana neyi hatırlatıyor?

101: Ne?

302: Normandiya çıkarması.

101: Milli maç. (*Bir süre karşılıklı bakışlar*) Gidebilir miyim?

302: Elbette. (*101 çıkarken asansörün kapısı açılır, 402 ve Bayan 101 ellerinde bavullarla çıkarlar. 101 onları görür ve hemen*

bavulları alır. Resepsiyona doğru yürürlerken Zayıf da yanlarına gelir. 302 onları izler. Bayan 101'in üzerinde kürk vardır. 402'nin üzerinde ise kostüm kreatörünün uygun göreceği hoş bir Artist! elbisesi..)

ZAYIF: Günaydın efendim.

BAYAN 101: Günaydın.

ZAYIF: (402'ye saygılı bir biçimde) Ayrılık saati geldi demek.

402: Öyle.

ZAYIF: Özleyeceğiz sizleri.

402: Biz de sizi özleyeceğiz.

ZAYIF: Sağ olun.. Şey.. resim hazır mı acaba?

402: Hangi resim?

ZAYIF: Kardeşim için imzalayacaktınız hani.

402: A tabii, hazır. Unutuyordum az kalsın. (Bayan 101'e) Anne, hani hatırlatacaktın?

BAYAN 101: (Çantasını karıştırırken) Burada işte. (Resim çıkartır, Zayıf'a uzatır) Buyurun.

ZAYIF: Çok teşekkür ederim.

402: (Zayıf'a) Unutmayın diye anneme teslim etmiştim.

BAYAN 101: Unutmadım canım. Verdim işte.

ZAYIF: Müdür Bey arabayı hazırlattı. Havaalanına kadar bırakacak sizi.

(Aynı anda 100 müdür odasından çıkar.)

402: Hiç zahmet etmeseydi.

100: Zahmet ne kelime. Şeref benim için.

BAYAN 101: Teşekkür ederiz Müdür Bey.

101: (Elinde bavullar, Zayıf'a) Bunları yere bırakayım mı?

ZAYIF: (101'e) Bir dakika.

(Önceki Müdür, üzerinde bell boy kıyafeti, koşarak merdivenlerden iner, yanlarına gelir.)

MÜDÜR: (402'ye) Kusura bakmayın hanımefendi. Yetişemedim size. (101'in elinden bavulları alır, Bayan 101'e) Bavullarınızı götürüyorum arabaya.

402: Tamam. Götürün. (Müdür, bavullarla döner kapının yanından dışarı çıkar. 101 yanlarından ayrılırken, 402 onu durdurur.) Bakar mısınız? (101 durur. 402, Bayan 101'e dönerek) Anne, ilgilenir misin?

BAYAN 101: (Önce anlamaz) Ne?.. Ha, anladım. (Çantasını açar, para çıkartır, 101'in cebine koyarken) Yorduk sizi. Teşekkür ederiz.

101: Ben teşekkür ederim efendim.

100: (402'ye) Çıkalım mı?

402: Evet. Hem de bir an önce. Akşamdan beri otele tıklımış durumdayız. (Zayıf'a elini uzatır) Hoşçakalın. Her şey için teşekkürler.

ZAYIF: (El sıkışırken) Güle güle efendim. Gene bekleriz. (101 yan kapıyı açar, 402, Bayan 101 ve 100 çıkarlar.)

302: (Arkalarından) Bazıları Sıcak Sever!

ZAYIF: Ne güzel kadın değil mi?

302: Öyle. Ucuz kurtuldu. Verilmiş sadakası varmış.

ZAYIF: (Anlamaz, merakla) Hayrola? Ben yokken bir şey mi oldu?

302: Ne olmadı ki? Daha doğrusu, hayat benim kabusuma göre rol dağıtımı yapsaydı eğer, neler neler olacaktı. (Asansör açışına başlar.) (101'e) Peki köpeğiniz var mı sizin?

101: Köpeğim mi? Hayır efendim kuşum var. Sarı bir kanarya.

302: İsmi ne?

101: Kuşumun mu? Fişek. (Asansörün kapısı açılır. 303, I ve II. Garsonlar, üzerlerinde siyah takım elbiseler, yakası açık beyaz gömleklemlerle asansörden çıkarlar.)

303: (Zayıf'a seslenerek) Buraya bak. Kahvaltı hazır mı?

ZAYIF: Tabii efendim. (Eliyle göstererek) Buyurun salona.

303: (Sağ tarafa doğru yürürlerken, II. Garson'a döner) Senetleri aldın mı yanına?

II. GARSON: Aldım abi.

303: (Söylenerek) Avradı boklular. Üç kuruş para için uğraştırıyorlar adamı.

I. GARSON: Sorma abi.

303: (Zayıf'a) Ne biçim otel bu ya!

ZAYIF: Neden efendim?

303: Uyku ilacı istedik, tebeşir gibi hap getirdiler.

ZAYIF: Hay aksi. Etki etmedi mi?

303: Etmesine etmedi de, biz gene kendi yöntemlerimizle becerdik uyumayı. (Güler. Diğer ikisi de katılır gülmeye. Zayıf sırttır. Çıkarlar.) (Turist elinde anahtar, merdivenlerden iner. Anahtarı gülümseyerek resepsiyon bankosuna bırakır.)

TURİST: (Gülümseyerek) Thank you.

ZAYIF: (Turist kapıya doğru yürürken) Have a good day sir. (Turist döner kapıdan çıkar.)

302: (Zayıf'a) Ben yatmaya çıkıyorum.

ZAYIF: İyi istirahatlar efendim.

101: (302 asansöre doğru yürürken) Rahatsız olmazsanız oturun. Ben hemen hallederim burasını.

302: Sağ ol. Bir an önce uyumalıyım. Mahkemenin sonunu merak ediyorum. Bakalım ne ceza verdirteceksin zavallı adama.

101: (Anlamaz) Buyur?

302: Şaka şaka. Hepsi rüyadan ibaret bunların. Hem de öyle bir rüya ki, hiç kimsenin ciddiye alacağı falan yok. (Asansörün kapısı açılır. Bay ve Bayan 555 asansörden çıkarlar.)

302: (Bay ve Bayan 555'e) İyi günler.

BAY VE BAYAN 555: İyi günler. (Resepsiyona doğru yürürler.) (302 asansöre biner, yukarı çıkar.)

BAYAN 555: (302'nin arkasından bakarak kocasına) Dün geceki delilerden biri değil miydi bu?

BAY 555: Bilmem. Galiba. (Resepsiyon bankosuna gelirler, Zayıf'la bir şeyler konuşurlar.) (101 yukarı çıkan asansöre bakar, 302'nin arkasından omuz silker, süpürgenin başına gider, aleti çalıştırır. 101 etrafta süpürürken sahne kararır.)

19 Ocak 1996, Cuma
Balmumcu, İstanbul

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI
KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
ŞEHİR TİYATROLARI

Yazan: Civan Canova
Yöneten: Cüneyt Çalışkur
Dekor: Efer Tunç
Kostüm: Efer Tunç
Işık: Yaşar Demirkıran

OYNAYANLAR

Eylem Tanrıver, Ebru Kara, Aydın Sigalı, Yaşar Özveri, Yaşar Özveri, Ufuk Aşar, Veysel Sami Berikan, Esra Bezen Bilgin, Şafak Karali, Tarık Keskiner, Serhat Tutumluer, Betül Çobanoğlu, Meltem Özsvaşa, Tarık Keskiner, Ufuk Aşar, İbrahim Şendoğan

İlk Oyun, 16 Ekim 1998 Cuma, Süleyman Demirel Kültür Merkezi, Yahyakaptan.

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI
İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
ŞEHİR TİYATROLARI

Yazan: Civan Canova
Yönetmen: Arif Akkaya
Dekor, Kostüm: Zuhâl Soy
Dramaturg: Arzu Işıttan
Işık Tasarımı: Aytaç Altunbek
Efekt Tasarımı: Hitay Daycan

OYUNCULAR

Bayan 555: Bersis Feşçi
Bay 555: Cengiz Keskinılıç
Bay 302: Kahraman Acehan
Resepsiyon: Kahraman Arseven
Müdür: Mehmet Bulduk
1. Garson: Hüsnü Demiralay
2. Garson: Ergun Üğlü
Bayan 402: Sema Keçik
Bay 303: Yavuz Şeker
Bay 101: Süleyman Balçın
Bay 100: Uğurtan Atakan
Turist: Adnan Altay
Bayan 101: Sevil Uluyol
Zayıf: İlhan Kilimci
Vatandaşlar: Oğuzbey Şahin, Serdar Orçin, Nalan Kuruçim, Özlem Türkad
Yönetmen Yardımcıları: Fulya Şirin, Sema Keçik

İlk oyun, 2 Kasım 1999 Çarşamba, Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi

MAKALE

Kişiliksizleştirmeye Hiciv

Nevin Nazman

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI BAKIRKÖY BELEDİYESİ ŞEHİR TİYATROLARI

Yazan: Civan Canova

Yöneten: Emrah Eren

Yönetmen Yrd: Esra Pamukçu, Bulut Akkale,
Pervin Bağdat, Emel Sayım

Dekor Tasarım: Ali Yenel

Kostüm Tasarım: Gönül Sipahioğlu

Tasarım: Ayçın Tar

Işık: Yüksel Aymaz

Dramaturg: Ceren Ercan

OYUNCULAR

Joker: Ali Aziz Çölok

Garson: Bulut Akkale

402: Didem Germen

303: S. Ulaş Bakır

100: Görkem Z. Gönülşen

Bayan 101: Şirin Ç. Taşpınar

Müdür: Orhan Şimşek

302: Burak Dur

101: Beyti Engin

‘Sokağa Çıkma Yasağı’, Şehir Tiyatroları’nın 1999-2000 tiyatro döneminde repertuarına aldığı yeni bir oyun. Devlet Tiyatrosu oyuncularından olan ve halen ‘Bir Casusa Ağıt’ adlı oyunda rol alan Civan Canova, oyunu yazarken, Türkiye’nin sosyo-politik durumundan yola çıkarak kafasında soru işaretleri bırakan soruların izini sürmüştü. Yazar, yasakların çemberinde yaşamaya zorlanan insanların tepkilerini ve insanlar arası iletişimsizliği yarattığı karakterle destekleyip, toplumun farklı kesimlerine göndermelerde bulunuyor. Behiç Aşçı, Uğurcan Atakan, Sevil Uluyol, Adnan Altay ve Nalan Kuruçim’in rol aldığı oyunun dramaturgluğunu Arzu Işıttan yapıyor. Sahne ve giysi tasarımını Zuhul Soy’un üstlendiği oyun, yıl boyunca Şehir Tiyatroları’nda sahne alacak. Çağımızın en önemli sorunlarından biri olarak kabul edilen insanlar arasındaki iletişimsizliğin ele alındığı oyun, sokağa çıkma yasağının olduğu bir günde otel lobisinde bir araya gelen insanların nasıl yalnız ve tepkisiz olduklarını trajikomik bir dille anlatıyor.

Soru İşaretlerine Yanıtlar

“Sokağa Çıkma Yasağı” adlı oyunda, yasağın hangi nedenle ve hangi ülkede alındığına dair açık ipuçları verilmiyor ama, oyunun mesajı açık. Yasaklar nerede uygulanırsa uygulansın insanlar kişiliksizleştirilip, etkileri bilinçaltına kazınıyor. Tüm bu yasakların ağırlığını bir vatandaş olarak omuzlarında hissedenden Civan Canova, yasağı tiyatro metinlerine taşıma fikrini şöyle anlatıyor: “İnsanlar kendilerini rahatsız eden konulardan yola çıkıyorlar. Ben de kafamı kurcalayan, bende soru işaretleri uyandıran, hayatımı etkileyen sorulardan yola çıkıyorum. Yasaklar bunun başında geliyor. Sokağa çıkma yasağı ise bir sembol. Ben oyunumla yasakların insanlar üzerindeki baskılarını ve etkilerini anlattım. Bunu yaparken kendime has bir üslup seçtim. Yasakları kendi söylem biçimimle anlattım. Yer yer mizah öğelerinin ağır bastığı daha sembolik karakterlerin yer aldığı bir gerçekle gerçek ötesi durumların iç içe geçtiği bir üslubu tercih ettim.”

Oyununda yasakların insanları nasıl yalnızlaştırdığını ve bundan kaynaklanan iletişimsizliği harmanlayarak izleyiciye sunan Canova, oyununda iletişimsizliği bir yan öğe olarak kullanmış. İletişimsizliğin Absürd Tiyatro’nun ana öğesi olmasından da faydalanan Canova, iki kavramı bir arada işlemesinin nedeninin biçemden kaynaklı olduğunu vurguluyor. Canova, insanlar arası iletişimsizliği kullanarak mizahi bir üslup oluşturmuş.

Oyunu yazarken Türkiye’nin politik durumunu göz önünde bulundurduğunu belirten Canova, “Yaşadığımız

şartlardan nasıl etkileniyoruz? Bu sorulara yaşadığım süre boyunca cevaplar aradım, sorgulamaya çalıştım. Yani bir vatandaş olarak yasakların ağırlığını omuzlarımda hissediyorum. Bunlardan yola çıktım. Sonuçta bu fantastik öğe içinde günümüz şartlarını ve yaşadığımız ülkeyi anlattım,” diyor.

Sahnedeki Günümüz İnsanı

Canova, oyunda yarattığı karakterlerde, yasağın genelde insanların bilinçaltına yerleştiğini vurgulamanın yanı sıra, yasaktan insanların etkilenme biçimini farklı olduğunu söylüyor. Canova, oyunundaki karakterlerin tahlillerini ise şöyle açıklıyor: “Mesela bir karakter bütün yasakları benliğine sindirmiş, yasakları onaylayan, onlara sahip çıkan bir karakter. Bunlar toplumumuzda yer alan insanlar. ‘Bunları asacaksın ki adam olsunlar’ diyen insanlar var bu ülkede. Ama bunun dışında oyunda bulmaca çözen insanlara da yer verdim. Bunlar ise maalesef bu ülkede yaşayan ve seslerini çıkarmayan çoğunluk. Bilinçsiz ve tepkisizler. Oyunda her kesimi temsil eden karakterlere yer verirken de onları iki kişi olarak ele aldım. Çünkü iki kişi daha geniş bir kesimi temsil ediyor. Bunlar tepkisiz ve hiçbir şeye reaksiyon göstermeyen kesim.” Oyunda mesaj çıkarılmasını izleyiciye bırakan yazar, “Ben şunu anlatmak istiyorum demek bana ters geliyor. Çünkü oyunun anlattığı yazarın anlatmak istediğidir. Bundan ders çıkarmak seyirciye kalmış bir şey” diyor. Oyun, 1997 yılında Cevdet Kudret Ödülü’nü almış ve geçtiğimiz yıl İzmit Belediyesi Şehir Tiyatroları tarafından sahnelenmişti.

Akvaryumun Zehirli Suyu

Sibel Arslan Yeşilay

Bir otelin lobisindeyiz. Nedeni belirsiz bir sokağa çıkma yasağının etkilediği müşterilerin aralarındaki ilişkileri, garip, gülünç durumları izliyoruz. Dış yüzeyi aynalı camlar sayesinde içeridekiler dışarıda olup biteni rahatlıkla görürken, dışarıdan içerisi görünmüyor. İzleyiciyi de otelin içine alan yorum sayesinde bizler, oturduğumuz koltuklardan dış dünyadaki kavga-gürültüyü, duvara yazı yazanları, polisten dayak yiyenleri görüyoruz. Ama asıl görülmesi gerekenler 'içerdekiler'. Otel müşterileri memleketimizden insan manzaraları sunuyor. Gölgesinden korkan mı ararsınız, yönetici olduğu için kendinde film yıldızının odasına girme hakkını gören mi, hayatını askeri zaferlere endeksleyen mi ararsınız, olup bitenler karşısında hiç tepki göstermeyip bulmaca çözmeye odaklanan mı... Bu otelde her tür insandan birer numune var.

Civan Canova'nın yazdığı "Sokağa Çıkma Yasağı",

geçen sezon İzmit Şehir Tiyatroları'nda sahnelenmesinin ardından bu kez Şehir Tiyatrosu yapımı olarak Arif Akkaya'nın rejisiyle karşımızda.. Cüneyt Çalışkur İzmit'teki sahnelemede metne, absürd bir yorum getirmişti. Arif Akkaya'nın yorumunda ise politik boyut daha belirgin.

Kişilerin oda numaralarıyla anıldığı otelin lobiden ayrılmayan, olayları alaycı bir üslupla yorumlayan kişisi Bay 302. Bay Resepsiyon'un varoluş nedeni sorgulamadan tüm emirleri uygulamak. Otelin müdürü ise o andaki ruh haline göre bir takım saçma yasaklar koymakla meşgul. Her birey yasaklara karşı kendi kimliğine göre tavır alıyor. Ancak bir yandan da çok normal bir durummuş gibi algılanıp sorgusuz sualsiz boyun eğiliyor yasaklara. Zuhul Soy'un sahne tasarımında otelin lobisini ve diğer odaları aynı anda görüyoruz. Mekan biraz fazla loş. Sahnenin sol köşesindeki kırmızı kadife kaplı loca da olanca ihtişamıyla Muppet Show'daki yaşlı kuklaları andıran Bay ve Bayan 555 sürekli bulmaca çözüyor. Dramaturjisini Arzu Işıtman'ın üstlendiği oyunda Kahraman Acehan, Bercis Fesci, Cengiz Keskinlik, Turgut Arseven, Mehmet Bulduk, Hüsnü Demiralay, Ergun Üglü, Sema Keçik, Yavuz Şeker, Süleyman Balçın, Uğurtan Atakan, Adnan Altay, Sevil Uluyol ve İlhan Kilimci rol alıyor. Kapalı bir mekana belli bir süreliğine tutsak edilmiş bireyler arasındaki iletişimsizliği trajikomik biçimde ele alan, sahneleme ve oyunculuğuyla rahatça izlenebilen bir yapım "Sokağa Çıkma Yasağı".

Radikal,

3.12.1999

ERKEKLER TUVALETİ

ERKEKLER TUVALETİ

Yöneten: Semih Çelenk

Dekor: Zeki Karcıođlu

Kostüm: Melisa Kanneçi- Deniz Saraçođlu

Işık tasarımı: Abdullah Uyan

OYNAYANLAR

Kupabacak, Çömez :Uğur Bilgin

Bonus, Muhabir Kadın, Marilyn: Gözde Okur

Otuzaltı, Bay Erk: Onur Buldu

Sinekpapazı, Bay Muhalif, Müebbet, Kaptan: Levent Aras

Ashhall, Bay Fırsat, Başgardiyan: Mustafa Yıldırım

King Kong Jr., Doberman, Yeti, Katty: Timur Acar

Yapımcı: Ebru Akın

İlk kez 2004 yılında İzmir Oyun Okulu tarafından sahnelenmiştir.

1. PERDE

*Bir kumarhanenin erkekler tuvaleti. Üç adet pisuar, aynalar, lüks lavabolar, üç adet kapılı tuvalet, üçünün de kapıları kapalıdır. Ortadaki ikinci tuvaletin kapısında **Bozuk** yazısı vardır. Ana kapı yaylıdır, açıldığında kendiliğinden kapanır.*

(Bu dekor beş bölüm boyunca o bölümün mekanının gerektirdiği biçimde değişiklikler yapılarak kullanılacaktır.)

Casino hoparlöründen müzik sesi gelir. Sinatra, Strangers in the Night..

Bir süre sahne boş kalır, sonra Kupabacak usulca kapıyı açarak içeri girer, birinci tuvalet kapısını vurur, açarak boş olup olmadığını kontrol eder, sonra ikincinin kapısını yoklar, açamaz, bozuk yazısını görür, sonra üçüncü kapıyı açar, ana kapıya döner, dışarıya doğru seslenir.

KIŞILAR

Kupabacak: Çömez

Bonus: Muhabir **Kadın:** Marilyn

Otuzaltı: Bay Erk

Sinekpapazı: Bay Muhalif: Müebbet: Kaptan

AshHall: Bay Fırsat: Başgardıyan

King Kong Jr.: Doberman: Yeti: Katty

1. TABLO

KUPABACAK: Kimsecikler yok.

BONUS: (*İçeri başını uzatır.*) Ya biri gelecek olursa?

KUPABACAK: Saçmalama. Bütün müşteriler nefeslerini tutmuş kumar oynuyor. Donlarına doldururlar ama ceplerini doldurmadan kalkmazlar masadan. Cepleri ise hiçbir zaman yeterince dolmayacağından, kumarhane tuvaletleri genellikle boş kalır.

BONUS: (*Tedirgin, içeri girer.*) Onun işi belli olmaz. Her an gelebilir.

KUPABACAK: O kim?

BONUS: Kocam.

KUPABACAK: Rulet masasındaki moruk kocan demek.

BONUS: Moruk mu?

KUPABACAK: Sevgilin mi yoksa?

BONUS: Yok canım.. Kocam dedim ya.

KUPABACAK: İşte bu harika. İçeri biri girecek korkusuyla sevişmek dünyanın en güzel duygusudur. Özellikle de girme ihtimali olan kişi insanın kocasıysa. Kandaki adrenalin miktarı öyle bir yükselir ki, yürek ağızdan çıkacak gibi olur. Açılmayan bir paraşütle yedi bin metre yükseklikten atlarken ereksiyon olmak gibi bir şeydir bu. Daha önce yaşadın mı bu duyguyu?

BONUS: Hayır. Ben genellikle ereksiyon olmam.

KUPABACAK: Ya.

BONUS: Ya sen? Sen yaşadın mı o duyguyu?

KUPABACAK: Hangisini?

BONUS: Açılmayan bir paraşütle yedi bin metre yükseklikten atlarken seviştin mi hiç?

KUPABACAK: Öyle bir şey yapsaydım burada olmazdım şimdi.

BONUS: Doğru ya.

KUPABACAK: Gerçi çok istedim ama beceremedim.

BONUS: Neden?

KUPABACAK: Çünkü bende yükseklik korkusu var.

BONUS: Peki içeri aldatılan koca girecek korkusuyla seviştin mi hiç?

KUPABACAK: Kocam yok ki benim. (*Tuhaf bir şekilde kendi esprisine güler.*)

BONUS: O halde ben kazandım.

KUPABACAK: Neden?

BONUS: Çünkü bende ikisi de var. Hem yükseklik korkusu, hem de koca.

KUPABACAK: Hangisi daha tehlikeli?

BONUS: Üçüncüsü.

KUPABACAK: Yani?

BONUS: Strangers in the night.

KUPABACAK: (*Elini hafifçe kızın gerdanında, göğsünde gezdirmek.*) Sahi mi?

BONUS: Tanışma faslı çok uzamadı mı?

KUPABACAK: Bence kabak tadı verdi. Senin o bembeyaz kıcını ısırarak için can atıyorum.

BONUS: O halde... (*Ansızın adama sarılarak.*) Uçur beni! (*Kupabacak Bonus'u hışımla kapıya yaslar, hararetle öpüşmeye başlarlar.*) (*Yazarın notu: Bundan sonraki diyaloglar koreografi eşliğinde ve stilize hareketlerle çalılırsa, aşırı erotik görüntülerin sahne çalması engellenmiş olur.*)

BONUS: Beni aya uçur. (*Öpüşürken.*) Yaşasın yükselen adrenalinlerimiz!

KUPABACAK: Yaşasın alçalan değerlerimiz!

BONUS: Daha yüksekler..

KUPABACAK: (*Sevişirken.*) Dağıt sevgilim.
BONUS: Dağıtıyorum hayatım.
KUPABACAK: Pas canım.
BONUS: Açık bir tanem.
KUPABACAK: Girdim yavrum. Bana tek ver.
BONUS: Al aslanım. Sana tek, bana çift.
KUPABACAK: Ne diyorsun!
BONUS: İstersen üç olsun.
KUPABACAK: Benden pas!
BONUS: (*Adamın gömleğini parçalayarak açar.*) Rest!
KUPABACAK: Açığını göster.
BONUS: (*Eteğini kaldırır.*) Al .
KUPABACAK: Harika.
BONUS: Şimdi de sen göster.
KUPABACAK: Al. (*Öpüşürken pantolonunu sıyrır.*)
BONUS: İnanamıyorum! Ful as!
KUPABACAK: Yeter mi?
BONUS: Artar bile.
KUPABACAK: Adın ne senin?
BONUS: Ne yapacaksın adımı?
KUPABACAK: Merak ettim.
BONUS: Bonus.
KUPABACAK: Bonus mu?
BONUS: Evet. Ya senin?
KUPABACAK: Bacak.
BONUS: Bacak mı? Ne bacak?
KUPABACAK: Kupabacak.
BONUS: (*Nefes nefese.*) Memnun oldum Kupabacak.
KUPABACAK: (*Kadının boynunu öperken.*) Ben de Bonus.
BONUS: Kupabacak?
KUPABACAK: Söyle Bonus..

BONUS: Beni kullanmıyorsun değil mi?
KUPABACAK: Hayır canım, sen beni kullanıyorsun.
BONUS: İyi o zaman. Sev beni Kupabacak.
KUPABACAK: (*Bir süre öptükten sonra.*) Onun adı ne?
BONUS: (*Kendinden geçmiştir.*) Kimin hayatım?
KUPABACAK: Üçüncü kişinin.
BONUS: Üçüncü kişi mi? Biri daha mı gelecek?
KUPABACAK: Hayır. Kocanı soruyorum. Adı ne kocanın?
BONUS: Papaz.
KUPABACAK: Papaz?
BONUS: Sinekpapazı.
KUPABACAK: Sinekpapazı.
BONUS: Evet aşkım. Sinekpapazı.
KUPABACAK: Sinekpapazı. Aldatılan kumarbaz koca için iyi bir isim.
BONUS: Bırak şimdi kocamı.
KUPABACAK: Her akşam kumar oynar mı Sinekpapazı?
BONUS: Başka ne yapsın?
KUPABACAK: Bilmem. En azından benim şu an yaptığımı yapabilir.
BONUS: Hayır, yapamaz.
KUPABACAK: (*Sevişirken.*) Yazık. Bunun çeşitli yöntemleri var ama. Çareleri de var. Bence bir doktora görünse iyi olur. En azından sorunu nedir onu anlar böylece. Sonra..
BONUS: Konuşma artık.
KUPABACAK: Neden güzelim? Çoğu kadın aşk yaparken konuşmaya bayılır.
BONUS: Kocalarıyla ilgili değil ama.
KUPABACAK: Son bir soru.. Kaç para kaybetti?
BONUS: Kaç para mı?.. Sanırım bu gece buradan fakir bir kadın olarak çıkacağım. Fakir ve boşanmış.. ama sayende rahatla-

mış bir kadın olarak.Hadi. Sars beni. (*Kapı dışarıdan zorlanır, kadının sırtına çarpar. Kadın orali olmaz, hararetle sevişmeyi sürdürürler..*)

BONUS: Daha şiddetli sars! (*Kapı sürekli kadının sırtına çarpmaya başlar..*)

Daha şiddetli!

KUPABACAK: Adrenalin ha?

BONUS: Evet! İşte bu! (*Kapı yumruklanır. Bonus kendinden geçmişcesine.*) Vur! Hadi, yalvarırım daha hızlı vur!

OTUZALTI: (*Dışarıdan.*) Açsanıza kapıyı!

KUPABACAK: (*Bir an sevişmeyi bırakır, dışarı bakar.*) İçeri girmek istiyor.

BONUS: Erkeğim! Bunu ben de istiyorum..

KUPABACAK: Ne?

BONUS: Hem de şimdi.

KUPABACAK: Biri.. içeri girmek istiyor dedim.

BONUS: Çok merak ediyorum o birini. Nasıl bir şey acaba?

OTUZALTI: (*Kapıyı zorlar.*) Çekilsenize kapıdan!

BONUS: (*Sarsılarak.*) Yaşasın yükselen adrenalinlerimiz.

KUPABACAK: (*Kadını omuzlarından tutarak.*) Bonus!

BONUS: Söyle Bacak.

KUPABACAK: Biri diyorum..

BONUS: (*Keserek.*) Sus Bacak.

KUPABACAK: Tuvalete girmek istiyor.

BONUS: Kim tuvalete girmek istiyor?

KUPABACAK: Bilsem...

BONUS: (*Toparlanır.*) Eyvah! Sinekpapazı olmalı. Üç dakikada bir çiş gelir. Şekeri var zavallımın.

KUPABACAK: (*Birinci tuvaleti göstererek.*) Çabuk! Gir şuraya!

BONUS: Altını ıslatmasa bari.

(*Kupabacak ayağı ile ana kapının açılmasını engellerken, bir*

yandan da toparlanmaya çalışır. Bonus tuvalete girerek kapıyı çarpar, kapı kolu yere düşer..)

BONUS: (*İçeriden.*) Lanet olsun! Kilitlenmiyor bu kapı!

KUPABACAK: Kol çıktı. Yaslan iyice kapıya.

OTUZALTI: (*İçeri girer.*) Ne oldu delikanlı? Rahatsız mı ettim sizi?

KUPABACAK: (*Telaşla kapı kolunu eline alır, arkasına saklar.*)

Şey.. Hayır. Özür dilerim. Kapıya vurduğunuzu fark etmedim.

Eğilmiş ayakkabımı bağlıyordum.

OTUZALTI: Hay aksi. O halde ben özür dilerim.

KUPABACAK: Önemli değil. (*Sesini yükselterek.*) Sinekpapazı değilmiş!

OTUZALTI: Efendim?

KUPABACAK: Efendim? Bir şey mi söyledim?

OTUZALTI: Bilmem?

(*Kupabacak pisuara giderek fermuarını indirir. Otuzaltı aynada saçını düzeltir, sonra Kupabacak'ın yanındaki pisuara gelir.*)

OTUZALTI: Kolay gelsin.

KUPABACAK: Teşekkür ederim.

OTUZALTI: (*Elini uzatarak.*) Bendeniz Otuzaltı.

KUPABACAK: (*Şaşkın, önünü tuttuğu elini uzatır.*) Memnun oldum. Bendeniz de Bacak.

Otuzaltı: Bacak?

KUPABACAK: Kupabacak.

(*İşlerini görürken bir süre el sıkışırlar.*)

OTUZALTI: (*Elini çeker, cebinden bir pul çıkartır, önüne tutar, önüne bakarak.*) Hadi bakalım minik yuvarlak. (*Büyü nakaratı söyler gibi.*) İster Jüpiter kadar büyük ol, istersen bir nokta kadar küçük.. Sonuçta bütün daireler üç yüz altmış derecedir. Döner dolaşır top, aynı noktaya gelir. Geriye ne kaldı? Sayıların en yücesi Otuzaltı. (*Önüne bakarak usulca.*) Başaracaksın küçük plastik. Göreyim seni. (*Kupabacak bir an Otuzaltı'ya göz*

atar, sonra önüne döner. Otuzaltı bir an Kupabacak'ın önüne bakar, sonda bir daha bakar.) Ooo! Adrenalin ha?

KUPABACAK: Pardon?

OTUZALTI: Oldukça yükselmiş. Tebrikler. (Kapı koluna bakar.) O elinizdeki ne?

KUPABACAK: Hangi elimdeki?

OTUZALTI: (Gözüyle kapı kolunu işaret ederek.) Öbür elinizdeki soruyorum.

KUPABACAK: Ha, bu mu? Şeyy.. Kapı kolu. Tutarken elimde kalmış. Şuraya bırakayım da yerine soksunlar bari.

OTUZALTI: Nasıl gidiyor?

KUPABACAK: Ne nasıl gidiyor?

OTUZALTI: Kumar diyorum. Kazanıyor musunuz bari?

KUPABACAK: Ne gezer. Yalnızca on dolarım kaldı. Onu da oynarsam, korkarım eve yürüyerek dönmek zorunda kalacağım.

OTUZALTI: Yazık.. Ben dün kırk bin dolar kazandım.

KUPABACAK: Sahi mi?

OTUZALTI:Elbette.. Bu gece daha fazla kazanacağım. Tam bir milyon dolar.

KUPABACAK: Ne!

OTUZALTI: Şaşırdınız değil mi? Şaşırsınız tabii.. Ne oynuyorsunuz siz?

KUPABACAK: Ben mi?.Yirmi bir, rulet, poker..Son olarak da, az önce.. açık poker.

OTUZALTI: Pokeri anladım da açığı nasıl oluyor?

KUPABACAK: Açık işte. Her şey apaçık.

OTUZALTI: Nasıl yani?

KUPABACAK: Neyiniz varsa baştan gösteriyorsunuz karşı tarafa.

OTUZALTI: Olmaz ki. (Çaktırmadan Kupabacak'ın önüne bakar.) Elinizdeki büyükse kaçır o zaman.

KUPABACAK: İşte önemli olan bu. Kaçtırmamak.

OTUZALTI: Ruletten şaşmamalı bence. Az sonra bu minicik yuvarlak bana inanılmaz bir servetin kapılarını açacak. (Önüne bakarak.) Öyle değil mi küçük şeytan? Ha? Seni otuz altı numaranın üstüne koyacağım, rulet dönecek ve top tam otuz altının üstünde duracak. (İşemek için ıkınarak.) Sonra gene otuz altı, gene otuz altı, gene otuz altı. Önüm fişlerle dolacak. Sonra hepsinin üstüne işeyip bütün pulları tekrar otuz altıya koyacağım. (Kupabacak bir an boş bulunup Otuzaltı'nın önüne bakar, sonra iğrenerek kafasını çevirir.)

Çekinmeyin canım, bakın.

KUPABACAK: Neden bakacakmışım?

OTUZALTI: Mucizeyi görmek için.

KUPABACAK: Mucize mi?

OTUZALTI: Evet mucize. Şu an mucizeyi elimde tutuyorum. Bakın ve gurur duyun benimle. (Kadın ansızın tuvaletin kapısını aralayarak şaşkın bir biçimde onlara bakar.)

Korkmayın canım, bir şey kaybetmezsiniz, bakın.

KUPABACAK: Bakın ben sapık falan değilim.

OTUZALTI: Merak etmeyin canım, ben de değilim. Bakın ve sihri görün yalnızca.

KUPABACAK: Tanrı aşkına, neden söz ediyorsunuz siz?

OTUZALTI: (Önüne bakar.) Ha gayret koçum benim.. (İkınır.) Hele şükür. İki damla çıktı sonunda. Gördünüz mü?

KUPABACAK: (Ansızın kafasını çevirir.) Hayır. Görmedim.

OTUZALTI: Yazık. Kaçırıyorsunuz manzarayı. Böyle bir fırsat her zaman çıkmaz insanın karşısına. Toprağı bol olsun, büyükbabam babama öğretmiş bu numarayı. Ben de babamdan öğrendim. İllüzyonistti benim büyükbabam. Ayrıca doğaüstü güçleri vardı. Belki duymuşsunuzdur adını. Houdini.

KUPABACAK: Yani siz.. Houdini'nin torunu musunuz?

OTUZALTI: Kan bağıımız yok pek. Ama oğlum diye çağırırımı babamı. Öz büyükbabam Batı cephesinde kaybolunca anne-annemin bekaret kemerini açmasına yardımcı olmuş Houdini. Dokuz ay sonra da babam doğmuş. Büyükbabam cepheden geri dönünce de, babaannemin kucığındaki bebeğe bakmış ve şöyle demiş; 'Bu yavru aileme kutsal ruhların bir armağanıdır.' Ve bağıına basmış babacığımı. Nedense Houdini'ye 'Kutsal ruh' derdi babam. (*Önüne bakarak.*) Nasıl da parlamaya başladı kerata.

KUPABACAK: Kim?

OTUZALTI: Beş dolarlık sihirli pulum. Kıpırmızı bir ışık haresi belirdi çevresinde.

KUPABACAK: (*Bir an kararsız kalır, bakmaya cesaret edemez, sonra bakar.*) Peki neden böyle bir şey yapıyorsunuz?

OTUZALTI: Söyledim ya, uğur getirsin diye. Sonra da dediğim gibi, bu üzerine işediğim pulu gidip rulet masasına bırakacağım. Tıpkı dün gece olduğu gibi. Bu numara yıllardan beri hiç şaşmaz.

KUPABACAK: Vay canına!

OTUZALTI: (*Bir an Kupabacak'ın önüne bakar.*) Prostat mı?

KUPABACAK: Anlamadım.

OTUZALTI: Tek bir damla çıkaramadınız henüz.

KUPABACAK: Fırsat vermiyorsunuz ki...

OTUZALTI: (*Fermuarını çekerken.*) Kabak çekirdeği yiyin. Prostatın tek ilacıdır. Yanınızda mı?

KUPABACAK: Kim yanımda mı?

OTUZALTI: Kalan on dolarınız.

KUPABACAK: Evet. Cebimde. (*Cebinden iki adet pul çıkartır, bakar.*) Beşer dolarlık iki pul.

OTUZALTI: (*Ansızın pulun tekini alır.*) Şimdilik bir tanesi yeterli

(*Fermuarını tekrar açar, ıkınarak pulun üzerine işer, Kupabacak şaşkın, onu izler. Pulu geri uzatır.*) Buyurun.

KUPABACAK: (*Tiksinerek adamın uzattığı pula bakar.*) Yo, teşekkürler. Sizde kalsın.

OTUZALTI: Uğur getirir ama.

KUPABACAK: Sağ olun. İstemem.

OTUZALTI: (*Pulu cebine atarken.*) Siz bilirsiniz. O halde ortağız.

KUPABACAK: Bay Otuzaltı?

OTUZALTI: Efendim Kupabacak.

KUPABACAK: Beni kullanmıyorsunuz değil mi?

OTUZALTI: Hayır canım, siz beni kullanıyorsunuz.

KUPABACAK: İyi o zaman. (*Bonus ilgiyle kapı aralığından onları izlemektedir. Otuzaltı döner, kadın aceleyle tuvaletin kapısını kapatır. Otuzaltı tuvalet kapısının önünde durur, dikkatle kolun çıktığı deliğe bakar.*)

OTUZALTI: Soyaçekim işte. Bozuk kilitler oldum olası dikkatimi çekmiştir.

KUPABACAK: (*Ansızın yanına gelerek.*) Açmayın o kapıyı!

OTUZALTI: Neden açmayacakmışım?

KUPABACAK: Şey.. Sifon bozuk. Öyle iğrenç bir manzara var ki mideniz kaldırmaz.

OTUZALTI: O halde hemen müdüriyete gidip bu durumu şikayet etmeliyiz. (*Sır verir gibi.*) Üzerine oturduk deyip tazminat alabiliriz.

KUPABACAK: Neyin üzerine oturduk?

OTUZALTI: Neyin olacak bokun.

KUPABACAK: (*İğrenerek.*) Yapmayın.

OTUZALTI: Böylece otuz altı numaraya daha fazla para koyabilme şansımız olur. Ne dersiniz? Hadi kura çekelim, bakalım hangimiz oturacak?

KUPABACAK: Şey.. Bence elinizdeki para kazanmamız için yeterli.

Eğer ilk sefer kaybederseniz dediğinizi yaparız.

OTUZALTI: (*Kupabacak'a bakar, sırttır.*) Anlaştık. O halde rulet masasında görüşürüz ortak.

KUPABACAK: Görüşürüz. (*Otuzaltı çıkar, Kupabacak bir an arkasından bakar.*) Deli mi, yalancı mı yoksa gerçekten büyücü mü? Belki de kazanır. Neden olmasın? Bir de ben denesem? (*Cebinden öbür beş dolarlık pulu çıkartır, bir an pula bakar, Bonus tuvalet kapısını aralar, usulca kafasını çıkartır, bakar.*)

BONUS: Ne yapıyorsun sen?

KUPABACAK: (*Telaşla toparlanır, kadına döner.*) Hiiç.

BONUS: Hadi. Bırak oyunu artık.

KUPABACAK: Ne oyunu?

BONUS: Gir içeri.

KUPABACAK: Şimdi mi?

BONUS: Uçur beni.

KUPABACAK: (*Bir an önüne göz atar.*) Sanırım bu imkansız artık.

BONUS: Neden?

KUPABACAK: Düştü.

BONUS: Neyin düştü?

KUPABACAK: Adrenalin.

BONUS: O halde yükselt hemen.

KUPABACAK: Nasıl?

BONUS: Ben anlamam. Beni buraya sen çağırdın.

KUPABACAK: Az önce çıkan ihtiyar bunak her an geri gelebilir. Üstelik yanında tuvalet görevlileriyle.

BONUS: Fena mı işte?

KUPABACAK: Ne fena mı?

BONUS: İhtiyar bunak ve tuvalet görevlileri gelebilir korkusuyla sevişmek. Açılmayan bir paraşütle yedi bin metre yükseklikten atlarken ereksiyon olmak gibi bir şey. (*Kupabacak cevap vermez.*) Hadi Bacak. Ne bekliyorsun hala?

KUPABACAK: Uçağın kalkmasını bekliyorum.

BONUS: (*Emir verir gibi..*)İçeri gel dedim sana!

KUPABACAK: Emredersin. (*Kupabacak tuvalete girer, kapıyı kapatırlar. İçerden.*) Kilitlenmiyor bu kapı.

BONUS: (*İçerden.*) Söylemiştin ya, kolu çıkmış.

KUPABACAK: (*İçerden.*) Ne yapacağız peki?

BONUS: (*İçerden.*) Söylemiştin ya. Yaslan iyice.

KUPABACAK: (*İçerden.*) Çok dar burası. Nasıl döneceğiz? (*İçeriden gürültü gelir, kapı bir an sarsılır.*)

BONUS: (*İçerden.*) İşte böyle. (*AshHall ana kapıdan içeri girer, yalpalayarak pisuara doğru giderken içeriden Kupabacak ve Bonus'un sesleri gelir.*)

BONUS: (*İçerden.*) Aa! Ne oldu buna?

KUPABACAK: (*İçerden.*) Söyledim ya az önce.

(*AshHall sese doğru döner, usulca kapıya doğru eğilir, dinlemeye başlar.*)

BONUS: (*İçerden.*) Az önceki ateşli yumurcak sen değil miydin yoksa? Ha? Ne çabuk irtifa kaybettin bakayım öyle?

(*AshHall kulağını kapıya dayar, dikkatle bekler.*)

Kendine gel şaşkın. Silkelen biraz.. Beceriksiz sen de.

KUPABACAK: Benim suçum değil ki.

BONUS: Ha gayret. Başaracaksın. Oluyor işte. İşte.. tamam.. Bravo! (*Tuvaletin ana kapısı hışımla duvara çarparak açılır, AshHall irkilir, içeri ağır adımlarla Sinekpapazı girer. Bir an AshHallla göz göze gelirler. AshHall toparlanarak pisuara gider, fermuarını indirir. Sinekpapazı ifadesiz, aynaya doğru yürür, aynada kendine bakar bir süre, sonra ansızın ağlamaya başlar. AshHall yan gözle onu izler.*)

SİNEKPAPAZI: (*AshHall'a döner, ağlayarak.*) Tam beş milyon kaybettim.

ASHHALL: (*Şaşkın, eli önünde, Sinekpapazı'na doğru dönerek.*)
Ne!

SİNEKPAPAZI: Tükendim ben. Her şey bitti artık.

ASHHALL: O halde gidin ve arka arkaya beş bardak bourbon yuvarlayın. Dünyaya bir başka gözle bakarsınız o zaman.
(*Sinekpapazı ağlayarak döner üçüncü tuvalete girer, kapıyı kapatır.*)

ASHHALL: (*Yüzü pisuara dönük, seslenir.*) Buz koydurmayın ama içine. (*İçeri Otuzaltı girer, birinci tuvaletin önüne gelir, kapıyı iter, kapı açılmaz, tıklatır...*)

KUPABACAK: (*İçeriden, sesini değiştirerek.*) Dolu!

OTUZALTI: Pardon, temiz mi içersi?

KUPABACAK: (*İçeriden, sesini değiştirerek.*) Temiz, ne olacak?

OTUZALTI: Hiç. Kolay gelsin o zaman. (*AshHall'un yanındaki pisuara yaklaşır, fermuarını indirir, bir an AshHall'a göz atar.*)
Kolay gelsin.

ASHHALL: Size de.

OTUZALTI: (*Elini önüne tutar, önüne bakarak.*) Bu sefer başa-
racaksın küçük plastik. Göreyim seni. (*AshHall oralı olmaz, işini görmeyi sürdürür.*) Şimdi büyük mucize gerçekleşecek
(*AshHall'un hala ilgilenmediğini görür, dönerek.*) Şu elimde
tuttuğum plastik parçasını görüyor musunuz?

ASHHALL: (*Bir an Otuzaltı'ya bakar.*) Plastik işe yaramıyor. En iyisi çubuk taktırın.

OTUZALTI: (*Bir an AshHall'a baktıktan sonra.*) Puldan söz ediyorum ben.

ASHHALL: Ne pulu?

OTUZALTI: İşte bu. Beş dolarlık pul. Biliyor musunuz, hiç şaşmaz bu numara. Dün gece bu sayede tam seksen bin dolar kazandım.

ASHHALL: (*Fazla umursamadan.*) İyi. Devam edin.

OTUZALTI: Siz ne yaptınız? Kazanıyor musunuz?

ASHHALL: Ben daha başlamadım. Zaten içmeye geliyorum buraya. Sonra da elli papellik oynayıp, kaybedip gidiyorum.

OTUZALTI: Kazanmayı denesenize.

ASHHALL: Kazanmak mı? Bakın bu aklıma gelmedi hiç. Dünyanın viskisini yuvarlıyorum ben burada. İçki parası olarak düşünürüm ben bu elli doları. Bir gecelik içki bedeli.

OTUZALTI: Toprağı bol olsun babam da sizin gibiydi. Kazanmak için yaşamaktansa yaşamak için kazanmalı derdi. Senelerce sefalet çekti bu yüzden. Sonra ilk kez aldığı piyango biletine büyük ikramiye vurdu ve hayatı boyunca ağzından düşürmediği cümleyi tersinden söylemeye başladı. 'Keşke yaşamak için kazanmayıp kazanmak için yaşasaydım.' Ama ne yazık ki ikramiye çıktığında doksan beş yaşındaydı. Zengin yaşamadı ama bir haftalık yeni zengin olarak ruhunu teslim etti.

ASHHALL: Toprağı bol olsun.

OTUZALTI: Bileti aldığı gün elinden uçurmuştu. Hem de nereye biliyor musunuz? Kanalizasyon çukuruna. 'Aldırma, uçup gitsin' demişti ardından bakarak. Ama o ne kadar karşı koyduysa da ben girip çıkarmıştım bileti o pisliğin içinden. Belime kadar boklu bulamaca batmıştım ama.. değmişti doğrusu. Bu arada sonu otuz altıydı biletin.

ASHHALL: Niye anlatıyorsunuz bunları bana?

OTUZALTI: Niye mi anlatıyorum? Hiiç. Vakit geçsin diye.

ASHHALL: Benim bir şikayetim yok ki. Burada zaten vakit güzel geçer.

OTUZALTI: Doğaüstü güçlerle ilgilendiniz mi hiç?

ASHHALL: Hayır.

OTUZALTI: Hiç merak ettiniz mi peki?

ASHHALL: Hayır.

OTUZALTI: Houdini'yi tanır mısınız?

ASHHALL: Hayır.

OTUZALTI: İşte bu imkansız. Onu herkes tanır bu dünyada.

ASHHALL: Buraya gelir mi?

OTUZALTI: Sanmıyorum. Çok meşgul biridir kendileri. Bugünlerde cennetin yedek anahtarları üzerine yeni bir teknik geliştiriyor olmalı.

ASHHALL: O halde tanımıyorum.

OTUZALTI: Peki elimdeki pulla ne yaptığımı merak etmiyor musunuz?

ASHHALL: Hayır.

OTUZALTI: Neden?

ASHHALL: Bana ne.

OTUZALTI: Anlaşılan sizinle ön konuşma yapmak deveye hende atılmaktan daha zor. O halde son bir soru size. Henüz önünüzde yaşanmamış yıllar varken, elinizdeki elli dolarla tam bir milyon dolar kazanmak istemez misiniz acaba?

ASHHALL: Nasıl yani?

OTUZALTI: Bir adım attık sayılır. Gösterin bakayım bana elli dolarınızı. (*AshHall ceketinin mendil cebinden ellilik banknot çıkarır, gösterir, Otuzaltı adamın elinden parayı kapar, bakar.*) İnanamıyorum. Seri numarasının sonu otuz altı. Bu kısmeti tepmek için aptal olmak lazım. (*Parayı önüne tutar, işer gibi durur, tekrar uzatır.*) Gidin ve oynayın şimdi. (*AshHall bir süre elinde tuttuğu üzerinden damlalar akan paraya, sonra Otuzaltı'ya bakar.*) Bu size uğur getirecek.

ASHHALL: (*Parayı gözüne yaklaştırır.*) Bunun son numarası otuz altı değil ki, on bir.

OTUZALTI: Tamam işte. Üç kere on bir kaç eder?

ASHHALL: Kaç eder?

OTUZALTI: Otuz üç.

ASHHALL: Eee?

OTUZALTI: Üç daha ekleyin.

ASHHALL: Otuz altı.

OTUZALTI: Gördünüz mü? Şifreleme tekniğini bilerseniz kolayca bulabilirsiniz sonucu. (*AshHall yanıt vermez, fermuarını çeker, bir an tekrar adama bakar, döner, çıkar.*)

OTUZALTI: (*Fermuarını çeker, arkasından kapıya doğru yürüyerek.*) İnanamıyorum. Aldı sidikliparayı gitti. İğrenç herif! (*Kupabacak birinci tuvaletin kapısını açar, çıkar, Otuzaltı'yla burun buruna gelirler.*)

Merhaba. Demek sizdiniz içerideki.

KUPABACAK: Evet.

OTUZALTI: Nasıl temizlediniz tuvaleti?

KUPABACAK: Temizleyemedim. Hala eskisi gibi duruyor.

OTUZALTI: Bakayım.

KUPABACAK: (*Tuvaletin kapısını kapatır önünde durarak.*) Bırakın şimdi tuvaleti. Oyun ne oldu?

OTUZALTI: Hangi oyun?

KUPABACAK: Rulet diyorum. Geldi mi otuz altı numara?

OTUZALTI: Kaybettik. Yirmi beş geldi.

KUPABACAK: Belliydi zaten.

OTUZALTI: Bence de. Çünkü zorlama olmuştu. Demek istediğim, tam anlamıyla ıslatamamıştım pulu. Ama şimdi iki şişe soda bir bardak da portakal suyu içtim başarabilmek için ve sanırım tam anlamıyla hazırım. Bana öbür pulu da verebilir misiniz?

KUPABACAK: Nedenmiş o?

OTUZALTI: Söyledim ya. Bu sefer şaşmayacak. Yirmi beşe kadar geldik çünkü. Ah, iki damla daha çıkarabilseydim tamamdı iş. Neyse, önemli değil. Verin pulu bana.

KUPABACAK: Olmaz. Vermem. Zaten beş dolar borcunuz var.

OTUZALTI: Söz verdiniz ama.

KUPABACAK: Söz mü?

OTUZALTI: Lütfen.

KUPABACAK: Olmaz. Bu pul benim son şansım.

OTUZALTI: Benim de.

KUPABACAK: Lütfen.. Başka kapıya.

OTUZALTI: Lütfen.. Pişman olmayacaksınız ama.

KUPABACAK: Lütfen.. Üzgünüm.

OTUZALTI: Lütfen. Bu lanet olası yerde sizden başka dostum yok benim.

KUPABACAK: Dost mu? Ben sizin dostunuz muyum yani?

OTUZALTI: Değil misiniz?

KUPABACAK: Bir yabancıya dostum diyebilmek bu kadar kolay mı sizce?

OTUZALTI: Kolay olur mu sevgili dostum? Ama dostluklarda önemli olan yıllar değildir. Tanışalı pek fazla olmasa bile birbirimizin her şeyini biliyoruz. Üstelik santimi santimine. Lütfen. Yalvarıyorum size. Bu bitkin, şişman dostunuzu geri çevirmeyin. Bakın ben bir doktorum. Kadın doğum doktoruyum. Belki şu an ihtiyacınız olmayabilir. Ama hayat bu. Hiçbir şeyi önceden bilemezsiniz. İnsan hayatı tıpkı bir rulet masası gibidir. Doğru numaraya oynayıp oynamadığınızı ancak zamanı gelince anlarsınız. Belki de ben sizin için en doğru numarayım. Bu şansı kaçırmayın. Öyle bir gün gelir ki Kupabacak, karnınız burnunuzda, şu karşınızda durup size yalvaran ihtiyar yağ tulumunun kapısını çalmak zorunda kalabilirsiniz. “Ding dong! Ben geldim sevgili Otuzaltı. Hatırladın mı? Yıllar önce sana oynamıştım. Şimdi ver kazandıklarımı.” Ben de sigortanızın doğum gideri olarak bana ödediği bütün parayı kuruşu kuruşuna size veririm. Bütün bunlar verdiğiniz beş doları kaybedersem kazanacaklarınız. Ya o beş dolarla milyonlar kazanırsak? O zaman ikimiz de buradan evlerimize Limousin’le gideriz. Ben karım Marilyn’in çalıştığı sigorta

şirketinin kasasından aldığım kırk bin doları kimseye belli etmeden tekrar yerine koyarım, siz de karınız ya da sevgilinizle Malibu adalarına tatile gidersiniz.

KUPABACAK: Malibu adaları mı?

OTUZALTI: İstemiyor musunuz? Size de yaranılmıyor ki.. O halde Casablanca’ya gidin. Öyle ya, Casablanca. Düşünsenize siz ve sevgiliniz.. Sonra Humphrey Bogart, Ingrid Bergman.. Hatırlasanıza. Hadi Joe. Bir daha çal o parçayı.

KUPABACAK: Bırakın saçmalamayı.

OTUZALTI: Saçmalamıyorum.. Bakın dostum, kazansam da, kaybetsem de ben sizin için doğru numarayım. Anlatabildim mi? Doğru numarayım.

KUPABACAK: (*Bir an susar, bakar.*) Hayır. Değilsiniz.

OTUZALTI: Lütfen. Tam üç yüz altmış bin dolar kaybettim.

KUPABACAK: Bana mı sordunuz oynarken?

OTUZALTI: Bu durumda benim için yapacak tek şey kalıyor. (*Parmağından nikah yüzüğünü çıkartır.*) Nikah yüzüğümü kullanmak.

KUPABACAK: Onunla mı oynayacaksınız?

OTUZALTI: Evet. Ama oynamadan önce şu sizin sifonu bozuk dediğiniz tualete gireceğim ve yüzüğüme şans getirmesi için mesane suyundan daha kuvvetli bir büyü yapacağım. Sonra da gidip bu yüzüğü otuz altı numaraya koyacağım. (*Tualete doğru yürür.*)

KUPABACAK: Durun.

OTUZALTI: Ne oldu?

KUPABACAK: Siz kazandınız. (*Pulu uzatarak.*) Buyurun beş doları.

OTUZALTI: Bunu yapacağınızı biliyordum. (*Ana kapı açılır, içeri King Kong Jr. ve elinde elli dolarla AshHall girerler.*)

ASHHALL: (*King Kong Jr’a Otuzaltı’yı göstererek.*) İşte bu adam.

(*Otuzaltı şaşkın bir şekilde AshHall'a, sonra da King Kong Jr'a bakar.*)

KİNG KONG JR: (*Ağır ağır Otuzaltı'ya doğru yürür, durur.*) Niye yaptınız bunu?

OTUZALTI: (*Korkarak.*) Anlayamadım. Ne yapmışım?

KİNG KONG JR: Elli dolarına işlemişsiniz.

OTUZALTI: Kimin elli dolarına işlemişim?

KİNG KONG JR: Bay AshHall'ın.

ASHHALL: Asshole değil. AshHole. Ash.. Hall.

OTUZALTI: Özür dilerim bay AshHall. Uğur getirsin diye yaptım.

KİNG KONG JR: Uğur mu?

OTUZALTI: Aile geleneği. (*King Kong Jr. ağır ağır ceketini çıkartır. Otuzaltı korkarak adama bakar.*)

Bakın ben opera sanatçısıyım. Aynı zamanda rejisörüm. Övünmek gibi olmasın ama, yönetmediğim opera eseri yoktur benim. Avrupa'nın hangi başkentine gitsem tanıklar beni. Ah, canım Figaro.. La Traviata, Sevil Berberi, Aida.. (*Kendince arya söylemeye başlar.*)

ASHHALL: (*Keserek*) Yalan söylüyor. Figaro başkent değil, kasaba. (*Üçüncü tuvaletin kapısı ansızın açılır, Sinekpapazı bitkin dışarı çıkar, kapının önünde durur. Diğerleri Sinekpapazı'na bakar.*)

SİNEKPAPAZI: (*Kendi kendine ağlamaklı.*) Yapamadım. (*Ağlamaya başlar.*)

KİNG KONG JR: (*Diğerlerine.*) Ne olmuş buna?

KUPABACAK: Söyledi ya. Yapamamış işte.

KİNG KONG JR: (*Otuzaltı'ya döner.*) Evet. Ne diyorduk?

OTUZALTI: Şey diyorduk.. Sonra Uçan Hollandalı, Venedik'te Bir Gece, Hoffman'ın masalları..

ASHHALL: Bu adam yalancının teki. Üstelik pislik. Elli dolarımın üstüne işedi.

SİNEKPAPAZI: (*Hıçkırarak.*) Yapamadım!

KİNG KONG JR: Ne yapamadın be adam?

ASHHALL: (*King Kong Jr'a.*) Sanırım kendini öldürmek istiyordu. Tam beş milyon dolar kaybetmiş.

OTUZALTI: (*Sinekpapazı'na.*) Doğru mu bu.. Bay..

SİNEKPAPAZI: Sinek... papazı.

OTUZALTI: Bay Sinekpapazı. Gerçekten onca parayı kaybettiniz mi?

SİNEKPAPAZI: Evet. Evim, uçağım, arabam, kilit fabrikam.. her şeyim gitti. Yalnızca on dolar ve de elli sentim kaldı.

BONUS: (*İçerden.*) Tanrım! Mahvolduk!

(*Hepsi sese döner.*)

KİNG KONG JR: Nereden geldi bu ses?

KUPABACAK: (*Tuvaletin önünde durarak .*) Benden geldi.

KİNG KONG JR: Nasıl yani?

KUPABACAK: Şeyy, İşte böyle. (*Bonus'un taklidini yaparak.*) Tanrım! Mahvolduk!

KİNG KONG JR: (*Kabaca güler.*) Çok başarılı. Tebrik ederim.

KUPABACAK: (*Rahatlamıştır.*) Sağ olun Bay King Kong Junior.

KİNG KONG JR: Benim de taklidimi yapsanıza.

KUPABACAK: Canıma susamadım ben.

KİNG KONG JR: Hadi canım, korkmayım ben kızmam .Gösteri sanatları konusunda oldukça hoşgörü sahibiyimdir.. Üstelik çok iyi bir tiyatro seyircisiyim ben. Yıllar önce oyunculuk sınavına girmiştım ama torpilim yok diye almadılar. Hadi, yapın.

KUPABACAK: Başka zaman.

KİNG KONG JR: (*Yalvarır gibi.*) N'olur.. Benim de taklidimi yapın.

KUPABACAK: Ama önce sizi daha yakından tanımam gerek.

KİNG KONG JR: Anlaştık o zaman. Bu gece tanımaya çalışın yarın da yapacaksınız. Söz mü?

KUPABACAK: Tanrım. Herkes benden bir söz istiyor. İyi. Söz.

OTUZALTI: (*Sinekpapazı'na.*) Gerçekten kilit fabrikanız mı var sizin?

SİNEKPAPAZI: On dakika önce vardı.

OTUZALTI: Enteresan.

SİNEKPAPAZI: Ama dediğim gibi, şimdi yalnızca on dolarım kaldı.

OTUZALTI: Bir de elli sentiniz var.

OTUZALTI: Yazık. Çok büyük bir şanssızlık bu.

KİNG KONG JR: Müessesemizde bütün şans oyunları yasal olarak güvence altına alınmıştır. Bütün müşterilerimiz kazanmak kadar kaybetmek hakkına da sahiptirler.

OTUZALTI: Orası öyle. Peki o on dolar yanınızda mı şimdi?

SİNEKPAPAZI: Evet. (*Cebinden parayı çıkartır.*) İşte. Burada.

OTUZALTI: Bir kaç saniye için bana verebilir misiniz onu?

SİNEKPAPAZI: (*Parayı uzatarak.*) Buyurun.

OTUZALTI: (*Parayı alır.*) Teşekkür ederim.. (*Pisuara gider, fermuarını açar, parayı önüne tutar, ıknır.*) İster Jüpiter kadar büyük ol, istersen bir nokta kadar küçük..

KİNG KONG JR: (*Olduğu yerden.*) Heey! Sen fazla oluyorsun ama!

OTUZALTI: (*Geri döner, parayı Sinekpapazı'na uzatır.*) Şimdi gidin ve beşinci masada otuz altı numaraya koyun bu parayı. Sonra da kazandığınız bütün parayı tekrar otuz altıya koyun. Sonra tekrar. Sonra tekrar. Tam dört kere.

SİNEKPAPAZI: Peki. (*Parayı alır, diğerlerinin şaşkın bakışları arasında çıkar.*)

KİNG KONG JR: (*Otuzaltı'ya yaklaşarak.*) Neden herkesin parasına sürekli işiyorsun sen?

OTUZALTI: Söyledim ya.

KİNG KONG JR: Ne söyledin!

OTUZALTI: Binlerce kitap okudum bu konuda. Aslında şanslı döndürmek insanın elindedir. Yüzlerce yöntemi vardır bunun.

Temel yöntemlerinden biri ise o herkesin tiksinerken söz ettiği mesane suyudur. Mesane suyu ilk çıktığı an dünyanın en saf, en temiz sıvısıdır. Rahmetli babam aldığı bütün piyango biletlerini bu suyla yıkar, en kötü ihtimalle de amortiyi tuttururdu.

KİNG KONG JR: (*Sesini yükselterek keser.*) Neden herkesin parasına sürekli işiyorsun diye sordum!

OTUZALTI: Cevap tatmin etmedi mi sizi?

KİNG KONG JR: Burası ciddi bir müessesedir. Bütün müşteriler bu ciddi müessesenin güvencesi altındadır. Ve de hiç kimse müşterilerimizin bileğinin hakkı, yüreğinin teri ile kazandığı parayı kirletemez.

OTUZALTI: Aynı fikirdeyim.

KİNG KONG JR: O halde?

OTUZALTI: Bakın Bay King Kong Junior. Ben de sizin müşterinizim. Hem de yıllardan beri. Siz henüz belgesel kanallarda boy gösteren toy bir şempanzeyken ben bu gazinoda kumar oynuyordum.

KİNG KONG JR: Şempanze mi?

OTUZALTI: Yani henüz bu kadar gelişmemişken demek istedim. Hiç kötü bir niyetim olabilir mi? Bakın bay Sinekpapazı hiç şikayet etmedi. Aldı sihirli parayı ve gitti.

KİNG KONG JR: (*AshHall'u göstererek.*) Ama bu adam şikayetçi.

KUPABACAK: Belki o da geri alır şikayetini. (*AshHall'a dönerek.*) Öyle değil mi? Şimdi söyleyin bana. Bu gece buradan zengin olarak çıkmak istemez misiniz?

ASHHALL: Benim kazanmak gibi bir derdim yok ki.

KUPABACAK: Evinize cebinizde binlerce dolarla dönmek fena mı olur yani?

ASHHALL: Ya kazanamazsam?

KUPABACAK: Şimdi doğru rulet masasına gidin ve sidikli ve de sihirli elli dolarınızı otuz altı numaraya koyun. Eğer kazanırsa-

nız ne ala. Yok kazanamazsanız o pis diye beğenmediğiniz para zaten sizden çıkmış olacak, böylelikle de sorun kalmayacak.

OTUZALTI: Öyle ya. Hem o parayı içki parası olarak düşünmüyor muydunuz? Ne kaybedersiniz denesiniz? Zaten içkiler bedava burada. Müessesese ikramı.

KİNG KONG JR: Elbette. Açık büfe.

ASHHALL: *(Bir an kararsız diğerlerine bakar, sonra Otuzaltı'ya döner.)* Kaçınıcı masa demiştiniz?

OTUZALTI: Dört.

KUPABACAK: Hayır beş.

OTUZALTI: Bence dört.

ASHHALL: Dört mü beş mi?

KUPABACAK: Beş..

OTUZALTI: *(Aynı anda.)* Dört.. *(Sessizlik.)* Beş.

KUPABACAK: Evet. Beş.

OTUZALTI: Elbette ya. Beş.

ASHHALL: Peki. Deneyeceğim. *(Kupabacak'a.)* Senin hatırın için delikanlı. Bana gençlik günlerimi hatırlattın. *(İmalı.)* Anlarsın ya. *(İki adım atar, döner.)* Ben gençliğimde paraşütçüydüm. Sana bir amca nasihati. Sakın başladığın atlayışı yarım bırakma. *(AshHall çıkar.)*

KİNG KONG JR: *(Bir an AshHall'un arkasından bakar, sonra diğerlerine döner.)* Ne oldu şimdi?

KUPABACAK: Şikayet geri alındığına göre sorun kalmadı.

KİNG KONG JR: Emin misiniz?

KUPABACAK: Evet. Lütfen bir an önce gidin buradan.

KİNG KONG JR: İyi öyleyse. *(Döner, gözü tuvaletin kapısına takılır.)* Ne olmuş bu kapıya?

KUPABACAK: *(Ansızın atılarak kapının önüne geçer, durur.)* Hiiç. Çıktı az önce.

OTUZALTI: *(Pisuarın köşesindeki kapı kolunu göstererek.)* Kol da şurada.

KİNG KONG JR: *(Kolu alır.)* Takayım bari.

KUPABACAK: *(Kolu adamın elinden kapar, kapıyı tutar.)* Hayır. Lütfen. *(King Kong Jr. bir an*

Kupabacak'a bakar.) Benim yüzümden oldu. Ben tamir etmeliyim.

KİNG KONG JR: *(Kolu adamın elinden alarak.)* Siz bizim müşterimizsiniz. Ben hallederim.

KUPABACAK: *(Kolu kaparak.)* Hayır. Ben hallederim.

KİNG KONG JR: *(Kolu alır.)* Ben hallederim dedim.

KUPABACAK: *(Kolu kapar.)* Olmaz. Ben hallederim.

KİNG KONG JR: *(Bir an Kupabacak'a bakar, bileğini yakalar, sıkar, Kupabacak acı ile inler, elindeki kapı kolu yere düşer.)* Ben halledeceğim.

KUPABACAK: *(Sinerek.)* Siz bilirsiniz. *(Kendi kendine.)* Tanrım. Neden fars diye tanımlanan bütün oyunlarda açılmayan kapılar ya da kırık kapı kolları vardır acaba?

KİNG KONG JR: Heey! Epikleşmeyelim lütfen.

KUPABACAK: Özür dilerim.

KİNG KONG JR: Ayrıca bu müessesede her türlü oyun var ama fars diye bir oyun yok.

KUPABACAK: Doğru ya.

KİNG KONG JR: *(Kolu yerden alır.)* Şimdi çekil kapının önünden.

KUPABACAK: Peki. *(Usulca çekilir.)*

KİNG KONG JR: Eyvallah. *(Tuvaletin ana kapısı hışımla açılır, Sinekpapazı bitkin içeri girer, diğerleri Sinekpapazı'na bakar.)*

OTUZALTI: *(Kendi kendine.)* Eyvah! Ne çabuk da döndü bu herif rulet masasından!

KUPABACAK: *(Sinekpapazı'na.)* Ne oldu? Kazandınız mı?

SİNEKPAPAZI: (*Otuzaltı'ya yaklaşıp.*) Gözlerinizi kapayın ve bir dilek dileyin.

OTUZALTI: (*Kendi kendine.*) Son arzumu soruyor. Bakın ben teoloji konusunda derin çelişkiler içersindeyim. Bu nedenle infaz öncesi bir rahip, bir haham, bir imam getirtebilirsiniz.. Ha, bir de noter. Ayrıca mesanem de tamamiyle doldu bu arada. İsterseniz bir kez daha...

SİNEKPAPAZI: Yo, denemeyin. Sadece dilek tutun siz.

OTUZALTI: (*Yalvararak.*) Yaşamak. Yaşamak istiyorum.

SİNEKPAPAZI: Beş milyon yeter mi?

OTUZALTI: Kendim için değil, insanlık için.

SİNEKPAPAZI: İsterseniz on olsun. Öyle ya. Beş milyon çok az. On milyon sizin hakkınız. On olsun.

KUPABACAK: Yoksa?..

SİNEKPAPAZI: Evet dostum! Kazandım!

Kupabacak ve **OTUZALTI:** Ne kadar?

SİNEKPAPAZI: (*Ceketinin ön cebinden çek çıkartarak.*) On altı milyon yedi yüzbin dolar.

Otuzaltı ve **KUPABACAK:** Ne!

SİNEKPAPAZI: Kasada o kadar para olmadığından çek verdiler. (*Birinci tuvaletin kapısı açılır, Bonus dışarı çıkar.*)

BONUS: Yaşasın!

KİNG KONG JR: Hey.. Bu da kim!

BONUS: (*Sinekpapazı'na sarılarak.*) Canım kocam benim. Biliyordum kazanacağımı.

SİNEKPAPAZI: (*Şaşkın.*) Sen ne arıyorsun burada?

BONUS: Seni bekliyordum hayatım.

SİNEKPAPAZI: Erkekler tuvaletinde mi?

BONUS: (*Kupabacak'ı göstererek.*) Bu adam zorla kaçırdı beni. Sonra da kilitledi.

KUPABACAK: (*Şaşkın.*) Kim? Ben mi?

BONUS: (*Sinekpapazı'na sarılarak.*) Sen tabii. Pis jigolo. Utanmıyor musun evli barklı, sadık ve de zengin kadınlara kaş göz etmeye! Toy buldun değil mi beni? İyi niyetimden yararlanmaya kalktın. Kocacığım döv onu.

KUPABACAK: (*Dişlerinin arasından.*) Kaltak!

BONUS: (*Sinekpapazı'na.*) Duydun değil mi? Hadi, temizle namusumuzu. (*Sinekpapazı cevap vermez, öfkeyle bakar. King Kong Jr'a dönerek.*)

Duydunuz değil mi bay King Kong Junior, bu adam bana hakaret etti.

SİNEKPAPAZI: (*Bonus'a.*) Kaltak!

KİNG KONG JR: (*Sinekpapazı'nı göstererek.*) Bu beyden de şikayetçi misiniz?

BONUS: Hayır. Can yoldaşım o benim. İstedğini söyleyebilir. Öyle değil mi aşkım? Hadi söyle. Kaltak de bana.

SİNEKPAPAZI: (*Bonus'a.*) Kaltak!

BONUS: İstersen ver ben saklayayım çekimizi. Sen şimdi bu sinirle kaybedersin.

SİNEKPAPAZI: Yıkıl karşımdan! Bir değil iki değil. Sürekli boynuzluyorsun beni.

BONUS: Sinooooş! Aile sırlarımız bunlar.

SİNEKPAPAZI: Düzeldin sanmıştım ama ne gezer. Pis fahişe!

BONUS: Bana bak, ayıp oluyor ama. Özelimize sokuyorsun insanları.

SİNEKPAPAZI: Zırnık yok sana zırnık! (*Sinekpapazı üçüncü tuvaletin kapısını açar.*) Şimdi bu lanet olası çeki tuvalete atacağım!

BONUS: Yapma sevgilim. Yalvarırım. (*Sinekpapazı tuvaletten içeri girer, kapıyı hışımla çarparak kapatır. Üçüncü kapının kolu yere düşer.*)

KİNG KONG JR: (*Bir an yerdeki kola bakar, üçüncü tuvaletin önüne gelir, eğilir, kolu yerden alır, Kupabacak'a uzatarak.*)

O halde siz bunu bozduğunuz tuvalete takın ben de diğerini takayım. Anlaştık mı?

KUPABACAK: Hayır. Bence ikisini de siz takın.

KİNG KONG JR: Hayır. Bunu siz takacaksınız.

KUPABACAK: Hayır. Sen takacaksın.

KİNG KONG JR: Hayır. Siz takacaksınız dedim.

BONUS: (*Bağırarak.*) Biri engellesin onu! (*King Kong Jr'ü sarsarak.*) O bunak bütün servetimi tuvalete atacak.

KİNG KONG JR: Sizin servetiniz değil ki o. İstedini yapar. Bütün müşterilerimiz kimseye hesap vermek zorunda kalmadan, kazandıkları çekleri kazurat havuzunda değerlendirme hakkına sahiptirler. (*Üçüncü tuvaletin kapısını vurarak.*) Bayım?

SİNEKPAPAZI: (*İçeriden.*) Ne var?

KİNG KONG JR.: İşiniz uzun mu?

SİNEKPAPAZI: (*İçeriden.*) Rahatsız etme beni.

KİNG KONG JR.: Kolu takacağım yalnızca. (*King Kong Jr. üçüncü kapağıya kolu takarken içeriden sifon sesi gelir.*)

BONUS: Tanrım!

OTUZALTI: (*Ağlamaklı.*) Dediğini yaptı işte.

BONUS: Mahvoldum!

KİNG KONG JR: (*Kupabacak'ın bağırdığını sanır, döner, sırtarak.*) Bir daha yaparsanız.

KUPABACAK: Anlamadım?

KİNG KONG JR: (*Sesini incelterek.*) Tanrım mahvoldum! Eğer yaparsanız kolunuzu ben takarım.

KUPABACAK: (*Zoraki sesini değiştirerek.*) Tanrım! Mahvoldum.

KİNG KONG JR: Olmadı. Deminki daha başarılıydı.

KUPABACAK: (*Zoraki sesini değiştirerek.*) Tanrım! Mahvoldum.

KİNG KONG JR: Güzel. (*Diğer kolu takmaya koyulur.*)

OTUZALTI: Gitti paracıklar!

KUPABACAK: Fena mı? Tam istediğiniz gibi işte. Milyonlarca

dolar boka bulandı. Sokun tuvalet deliğine elinizi ve sihirli çeki çıkarıp otuz altı numaraya koyun.

OTUZALTI: Sevdim sizi delikanlı. Bundan böyle istediğiniz operaya ücretsiz girebilirsiniz. Dünyanın her yerinde. Londra, Paris, Tel Aviv, İstanbul.. İsmimi verin yeter.

KUPABACAK: Siz kadın doğum doktoru değil miydiniz?

OTUZALTI: Doktorlar musikiye çok düşkündür. Çok zekisiniz siz çok. Kontrole gelirken gen haritanızı da getirin. (*King Kong Jr'a*) Benim soyumdan olmalı bu çocuk.

KUPABACAK: Ne kontrolü?

OTUZALTI: Doğum için. (*Göz kırparak.*) Sigorta meselesi. (*Kapı açılır, içeri AshHall girer.*)

OTUZALTI: Ne oldu? Kazandınız mı?

ASHHALL: Üzerine işediğin elli doları otuz altı numaraya koydum.

OTUZALTI: (*Heyecanla.*) Sonuç?

ASHHALL: Bin sekiz yüz dolar kazandım.

OTUZALTI: (*Sevinçle.*) Yaşasın!

ASHHALL: Sonra kazandığım bütün parayı tekrar otuz altıya koydum.

OTUZALTI: Sonuç?

ASHHALL: Altmış dört bin sekiz yüz dolar kazandım.

OTUZALTI: Mucize bu!

ASHHALL: Sonra kazandığım bütün parayı tekrar otuz altıya koydum.

OTUZALTI: Sonuç?

ASHHALL: Kazandım.

OTUZALTI: Tanrım, tam otuz altı yıldır otuz altı numaraya oynuyorum, bir türlü tutturamıyorum. Bu ne şanstır böyle!

ASHHALL: Sonra da kazandığım bütün parayı tekrar otuz altıya koydum.

HEPSİ: Sonuç?

ASHHALL: (*Kahkahalar atarak.*) Seksen dört milyon dolar!

OTUZALTI: (*Şaşkın.*) Ne!

KUPABACAK: (*Şaşkın.*) Seksen dört milyon dolar mı?

BONUS: (*Kupabacak'a.*) Duydun mu bitanem, zengin olduk!

OTUZALTI: Kalbim duracak şimdi! Peki sonra ne oldu?

ASHHALL: Sonra da kazandığım bir milyon yüz yirmi beş bin doları tekrar otuz altıya koydum.

HEPSİ: Sonuç?

ASHHALL: (*Cebinden elli sent çıkartır, ağlayarak.*) Şu elli sente işer misiniz? (*Üçü şaşkın birbirlerine bakarlar bir süre, sonra Otuzaltı yere yığılır, hepsi şaşkın bir biçimde Otuzaltı'ya bakarken üçüncü tuvaletten silah sesi gelir.*)

Karanlık

2. TABLO

Bir parti merkezinin erkekler tuvaleti. Üç adet pisuar ve üç adet kapısı kapalı tuvalet.. Ortadaki tuvaletin kapısında 'Bozuk' yazısı vardır. Çömez, yani ilk bölümdeki Kupabacak hışımla kapıyı açarak içeri girer, birinci tuvalet kapısını vurur, açarak boş olup olmadığını kontrol eder, sonra ikincinin kapısını yoklar, açamaz, bozuk yazısını görür, sonra üçüncüye bakar, ana kapıya döner, dışarıya doğru seslenir.

ÇÖMEZ: Kimsecikler yok.

MUHALİF: (*Yani ilk bölümdeki Sinekpapazı, kapıdan başını uzatarak.*) Ya biri gelecek olursa?

ÇÖMEZ: Kim gelebilir Sayın Bay Muhalif? Bütün enayiler nefeslerini tutmuş Bay Erk'in genel

kurul salonuna gelmesini bekliyor. Onun saçma sapan konuşmalarını kaçırmaktansa altlarına doldurmayı tercih ederler. Bu nedenle de toplantı öncesi meclis tuvaletleri hep boş olur.

MUHALİF: (*İçeri girerek.*) Bir avuç koyun sürüsü!

ÇÖMEZ: (*Video kasetini çıkartır.*) Ama bu kaset sayesinde otuz altı yıllık iktidar sona erecek. Ve siz, yani Bay Muhalif, tam otuz altı yıl süren kahır dolu bekleyişten sonra partimizin yeni başkanı olarak iktidar koltuğuna oturacaksınız.

MUHALİF: Sağ ol Çömez. Bu onurlu ve cesaretli çalışmanın karşılıksız kalmayacağından emin olabilirsiniz.

ÇÖMEZ: Eminim Bay Muhalif. Siz bu partinin ikinci adamı olmaya layık değilsiniz.

MUHALİF: Ben ne yaptıysam ülkem için yaptım.

ÇÖMEZ: Ona ne şüphe.

MUHALİF: Yeterince etkileyici mi bari?

ÇÖMEZ: Kaset mi? Ne diyorsunuz, müthiş! Dün gece karımla birlikte izledik, gözlerimize inanamadık. Bay Erk'in sonu geldi artık. Ayaklarınıza kapanıp yalvaracak size. Aklıma gelmişken, ama aramızda kalsın, tam üç buçuk yıl sonra aşka gelip sevişmek istedi benimle.

MUHALİF: (*Şaşkın.*) Bay Erk mi?

ÇÖMEZ: Hayır canım, karım.

MUHALİF: Bak sen. Neler var peki kasette?

ÇÖMEZ: Söyleyemem. Terbiyem müsait değil.

MUHALİF: En masumlarını söyle bari.

ÇÖMEZ: Şöyle bir ipucu vereyim isterseniz. Yer parti başkanlığı özel kabul odasındaki toplantı masasının altı. Kişiler Bay Erk ve baş koruması Doberman. Suç unsurları Bay Erk'in ağzı ve Doberman'ın sağ elinin baş parmağı.

MUHALİF: Ne diyorsun?

ÇÖMEZ: Yalnızca baş parmağı olsa iyi. Sırasıyla işaret parmağı, orta parmağı, yüzük parmağı ve de serçe parmağı. Ve de.. gerisini söyleyemeyeceğim.

MUHALİF: Vay canına! Sesli mi peki?

ÇÖMEZ: Elbette. (*Abartarak şehvetli bir biçimde.*) 'Hadi' diyor Doberman. 'Isırın Sayın Başkanım.' Bay Erk cevap veriyor, 'Isırıyorum Doberman. Bastır! İyice bastır!' (*Muhalif şaşkın, dinlemekte.*) 'Daha fazla bastıramam Başkanım. Acır sonra.' Bay Erk inliyor bu arada. Çenesinde salyaları, ağzının içinde Doberman'ın eli, 'Boş ver. Acırsa acısın,' diye cevap veriyor hırıltılar içersinde.

MUHALİF: Ahlaksız!

ÇÖMEZ: Ah, oh gibi iç gıcıklayıcı nidalar falan, sonra öfkeleniyor Bay Erk ve bağırılmaya başlıyor. 'Bir türlü oturtamadın yerine.'

MUHALİF: (*Şaşkın.*) Ne!

ÇÖMEZ: Aynen öyle. 'Bir türlü oturtamadın yerine. Ne beceriksiz seymişsin sen öyle!'

MUHALİF: Vay canına!

ÇÖMEZ: 'Tamam,' diyor Doberman. 'Kapayın gözlerinizi. Elimden geleni yapacağım. Benden günah gitti.' Sonra yakın çekim Bay Erk'in halıyı buruşturan ellerini görüyoruz. Acıyla inliyor Bay Erk ve nefes nefese şöyle diyor, 'Harikasın Doby!'

MUHALİF: Harika! Nasıl elde ettiniz bu görüntüleri?

ÇÖMEZ: Bay Fırsat'ın sayesinde.

MUHALİF: Bay Fırsat mı? Başımıza bela olmasın sonra bu adam?

ÇÖMEZ: Orasını bana bırakın.

MUHALİF: Neyse. Çok heyecanlı gidiyor. Demek acıyla inliyor Bay Erk. Harika. Sonra ne diyor peki?

ÇÖMEZ: Sonra kesiliyor konuşmalar. Aslında şöyle devam ediyor Bay Erk, 'Az sonra basın mensuplarıyla görüşmem var. Nere-deye dişsiz çıkacaktım karşılırlarına.' Ama dediğim gibi burayı montajda kestiler.

MUHALİF: (*Şaşırır.*) Ne dışından söz ediyor öyle?

ÇÖMEZ: Bay Erk masanın altına takma dişlerini düşürmüş. Sonra Doberman'la birlikte aramaya başlamışlar. Doberman dişleri bulmuş, Bay Erk'in ağzına takmaya çalışıyor.

MUHALİF: Peki neresi skandal bunun?

ÇÖMEZ: Nasıl neresi skandal?

MUHALİF: Adam dişlerini taktırıyor sadece. Ben de sanmıştım ki başka bir durum var ortada.

ÇÖMEZ: Bir dakika. Herkes sizin sandığınızı sanacak. Dedim ya, basına vereceğimiz bu kaseti hazırlarken diş ile ilgili görüntü ve sesleri çıkardık. Doberman'ın parmakları üzerine Bay Erk'in inlemeleri düşüyor. Araya da başka kasetlerden görüntüler soktuk. Sonuç çok etkileyici oldu. Karım başucu kaseti olarak

bir kopya istiyor benden.

MUHALİF: (*Bir an bakar, sonra sırttır.*) Benim için de bir kopya hazırlat bari. Yengen otuz altı yıldır geceleri sıkıntıdan patlıyor.

ÇÖMEZ: Emredersiniz. Güneş batmadan özel kurye ile yollatırım evinize.

MUHALİF: Otuz altı yıllık kader arkadaşımı bu şekilde ezeceğim hiç aklıma gelmezdi.

ÇÖMEZ: Kimi? Yengeyi mi?

MUHALİF: Ne yengesi canım,? Şıllık'tan söz ediyorum.

ÇÖMEZ: Şıllık mı? O da kim?

MUHALİF: Bay Erk yani. Eskiden öyle çağırırdım onu. O da bana Mart Kedisi derdi. Pek bir sevişirdik o zamanlar. İçtiğimiz su ayrı gitmezdi. Ama ben de insanım. Otuz altı yıl muhteris bir şıllığın gölgesinde yaşamak kolay mı sanıyorsun?

ÇÖMEZ: Çok haklısınız.

MUHALİF: Hala direniyor utanmaz. Ahlaksız! Şerefsiz herif! Yolsuzluklarıyla, ahlaksızlıklarıyla ilgili ortaya çıkardığım bütün belgelere karşı bir belge ile yanıt verdi. Bu nedenle de hiçbirini gazetelere veremedik. Gerçi benimle ilgili belgelerin hepsi yalan. Hepsi kuru iftira ama neme lazım. Halk saftır. İnanıverir. Ve de anında satar adamı. Herifin Hint okyanusunda bir filo korsan gemisi var, ağzımızı açıp bir şey söyleyemiyoruz.

ÇÖMEZ: Söylediğimiz an bizim gemileri yok etmeye kalkar.

MUHALİF: Ahlaksız.

ÇÖMEZ: Ama bu sefer işi bitik.

MUHALİF: Çömez.

ÇÖMEZ: Emredin Bay Muhelif.

MUHALİF: İktidara gelir gelmez sana bir bakanlık teklif etmeyi düşünüyorum..

ÇÖMEZ: Sağ olun.

MUHALİF: Bana bak. Gözün daha mı yükseklerde yoksa?

ÇÖMEZ: Benim mi Bay Muhelif? Daha neler. Sizin verdiğiniz her görev onurdur benim için. Elimden geleni yaparım bilirsiniz.

MUHALİF: Bilmez miyim?.. Yalnızca kaset çalışmalarının nedeni ile değil, ta başından beri bunu hak ettin sen. Zekanla.. Araştırmalarıyla.. Pratiğinle.. Ülkenin ihtiyacı var senin gibilere. İnsan hakları sorununu çözebilecek yegane elemansın sen.

ÇÖMEZ: Sağ olun. Ben de sizi ta baştan beri gelecekteki başkamız olarak düşünmüşümdür.

MUHALİF: Ne diyorsun!

ÇÖMEZ: Elbette ya. Muhelif ve Bay Erk. Bu Bay Erk'te ne var ki?

MUHALİF: Öyle ya. Hiç. Koca bir hiç.

ÇÖMEZ: Daracık dünyayı Colossus heykeli gibi iki bacağı arasına almış, biz değersiz adamlar onun dev bacakları arasında dolaşıyor, kendimize şerefsiz mezarlar aramak için etrafa ürkek ürkek bakıyoruz.

MUHALİF: Bak sen. Neler de biliyorsun öyle?

ÇÖMEZ: Zaman olur ki insanlar alın yazılarına hükmederler. Eğer biz yamak olmuşsak kusur yıldızlarımızda değil, o bizim kendi içimizde.

MUHALİF: Doğru ya. Ben ve Bay Erk. Sahiden şu Bay Erk'te ne var ki? İki ismi yan yana yazın, benimki de o kadar güzel durur.

ÇÖMEZ: Durmaz olur mu? Beraber söyleyin, bu da o kadar ağza yakışır. Bakın.. Muhelif.. Bay Erk.. Nasıl?

MUHALİF: Bilmem. Sana sormalı.

ÇÖMEZ: İnanın sizinki ağza daha çok yakıştı. Üstelik sizinki daha ağır.. ağdalı..

MUHALİF: Değil mi?.. Daha bir tumturaklı.. şatafatlı... Sağ ol Çömez.

ÇÖMEZ: Ey asır, utan! Ey Roma, sen asil soydan insanlar yetiştirmez oldun!

MUHALİF: Roma mı?

ÇÖMEZ: Lafın gelişi. Ya da Bestaragonya. Yani ha Roma, ha Bestaragonya.

MUHALİF: (*Bir an bakar.*) Bana bak..

ÇÖMEZ: Efendim.

MUHALİF: Beni kullanmıyorsun değil mi?

ÇÖMEZ: Hayır canım, siz beni kullanıyorsunuz.

MUHALİF: İyi o zaman. Mesele anlaşıldığına göre çıkabiliriz. Ama çıkmadan önce imaj tazeleyelim. (*Lavabonun önüne gider, kravatını, yakasını düzeltir.*) Oldum olası nefret etmişimdir kırmızı kravatlardan. Ama n'aparsın? İmaj. Halk beni böyle tanıyor. Mavi kravat taksam kendilerinden biri sanıp selam bile vermiyorlar. Hadi bakalım. Gün bu gün arkadaşlar! (*Kapıya doğru yürürken.*) Bugün siyaset hayatımın geri kalan kısmının ilk günü. Ve bugün tarihi bir gün. (*Kapı ansızın açılır, Bay Erk (1. Bölümdeki Otuzaltı.), elinde bond çantası, arkasında Doberman (1. Bölümdeki King Kong Jr.) elinde telsiz, tuvalete girerler. Muhalif ve Çömez'le karşı karşıya gelirler.*)

MUHALİF: (*Saygılı bir biçimde.*) İyi günler Bay Erk..

BAY ERK: Size de Bay Muhalif.

MUHALİF: Kongrede görüşürüz.

BAY ERK: Elbette. Görüşeceğiz. (*Bay Muhalif ve Çömez çıkarlar.*)

BAY ERK: (*Arkasından bakarak.*) Soysuz herif! Cibilliyetsiz! (*Bay Erk pisuara doğru ilerlerken Doberman onu izler.*)

BAY ERK: (*Fermuarını indirir, işemeye hazır hale gelir, Doberman' a doğru hafif dönerek.*) Tutar mısın şunu Doberman.

DOBERMAN: Hangisini Sayın Başkan?

BAY ERK: (*Bir an Doberman'a bakar.*) Çantayı.. şimdilik..

DOBERMAN: Emredersiniz Sayın Başkan. (*Çantayı alır, mırıldanır.*) Çantayı?.. Şimdilik?..

BAY ERK: Sağ ol.

DOBERMAN: Rica ederim Sayın Başkan. (*Elindeki telsizin düğ-*

mesine dokunur.) Şu anda genel kurul tuvaletindeyiz. Erkekler tuvaleti. Sayın Bay Erk pisuarın önünde. İşini bitirir bitirmez kongre salonunun girişinde, kapıda olacağız. Siz de işinizi bitirir bitirmez orada olun. (*Telsizden anlaşılmaz sesler gelir..*) Elinizi çabuk tutun öyleyse.

BAY ERK: Nasıl gidiyormuş montaj?

DOBERMAN: Bitmek üzereymiş. Genel kurulun bitimine yetiştireceklerini söylediler.

BAY ERK: Bu kaset Bay Muhalif'in sonu olacak. Görsün bakalım benim kuyumu kazmaya çalışmanın cezası neymiş. Lanet olsun. Var ama çıkmıyor bir türlü. (*Doberman'a.*) Söyle iki paket alsınlar.

DOBERMAN: Başüstüne (*Telsize.*) Yer fıstığı iki paket alınacak.

BAY ERK: Yer fıstığı değil serser! Kabak çekirdeği.

DOBERMAN: Özür dilerim Sayın Bay Başkan. (*Telsize.*) Yer fıstığı iptal. Yerine kabak çekirdeği.

BAY ERK: (*Bir an Doberman'a göz atar.*) Hadi. Sen de..

DOBERMAN: Pardon?

BAY ERK: İhtiyacın varsa görebilirsin.

DOBERMAN: Şey.. Bilmem ki Sayın Başkan.

BAY ERK: Genel kurul uzun sürebilir. Vakit bulamazsın sonra.

DOBERMAN: Siz bilirsiniz. (*Doberman çantayı pisuarın yanındaki yükseltiye bırakır, bir elinde telsiz, diğeri ile çekinerek fermuarını açar, hazırlanır, yapmaya başlar. Bir süre sonra Bay Erk bir an Doberman'ın önüne göz atar, sonra önüne döner, sonra bir an kendi önüne bakar, sonra çaktırmadan yine Doberman'ın önüne bakar, döner. Doberman ifadesiz, işemektedir.*)

BAY ERK: (*Kendi kendine.*) Şu iktidar dedikleri ne kadar da soyut bir kavram. (*Tekrar Doberman'a göz atar.*) Heyecandan olsa gerek.

DOBERMAN: Pardon?

BAY ERK: Senin işin de zor diyorum.. Her an elin tetikte.

DOBERMAN: Ama severek yapıyorum bunu.

BAY ERK: Sahi mi?

DOBERMAN: Elbette. Sizin baş korumanız olmak çok onurlu bir görev.

BAY ERK: Orası öyle.. Bense neredeyse hayatım boyunca silah almadım elime. Alsam bile tutmasını beceremem. Hedefi şaşırıyorum..

DOBERMAN: Sanmam. Öyle gelişmiş aletler var ki, nişan almadan hedefi tam on ikiden vuruyor.

BAY ERK: Nasıl oluyor bu?

DOBERMAN: Lazer ışınları sayesinde.

BAY ERK: Desene alet işliyor el övünüyor.

DOBERMAN: Aynen öyle Sayın Başkan..

BAY ERK: Bir keresinde ormana gitmiştik. Bir kır gezisiydi..

DOBERMAN: Dinlemedeyim Sayın Başkan.

BAY ERK: Parti arkadaşlarımdan biri beni ağaçların arasına çağırmış ve gizlice aletini göstermişti.

DOBERMAN: Ne diyorsunuz!

BAY ERK: Sonra da zorla elime vermişti.

DOBERMAN: İnanamıyorum.

BAY ERK: Göstermek gibi olmasın, şöyle upuzun bir şey.

DOBERMAN: Tutmuş muydunuz peki?

BAY ERK: Hatır için tutmuştum tabii. Gözlerimi kapayıp iki elimle kavramıştım. Tanrım! Ne andı o. Korkudan bayılacaktım neredeyse. Kalbim küt küt atmaya başlamıştı. Düşünsene avucunun içinde hissediyorsun. Çelik gibi bir şey. Soğuk terler dökmeye başlamıştım.

DOBERMAN: Haklısınız Sayın Başkan. İnsan alışmadı mı tutamaz kolay kolay. Alışınca da bırakmak istemez bir türlü.

BAY ERK: ‘Hadi,’ demişti. ‘Asıl, çek şimdi.’ Bütün gücümü toplayıp gözlerimi kapatmış ve asılmıştım..

DOBERMAN: Patlatabilmiş miydiniz peki?

BAY ERK: Patlattım tabii. Ama ne patlayış. Öyle bir tepti ki, kış üstü oturdum yere. Üstelik neredeyse ağzıma giriyordu.

DOBERMAN: Alet mi?

BAY ERK: Mermi. Anlayacağın ucuz kurtuldum. O gün bugün oyuncak bile olsa oynamam. Görsem başımı çeviririm.

DOBERMAN: Markası neydi aletin?

BAY ERK: Bilmem ki. (*Bir an istem dışı, Doberman’ın önüne göz atar.*) Söyledim ya, upuzun bir şeydi. Bitiminde de yuvarlak toplar vardı.

DOBERMAN: Tamam. Tahmin ettiğim gibi. Smith Wesson..

BAY ERK: Her ne haltsa.. Ama söylediğim gibi, o işler bana göre değil. Hayatta nefret ettiğim iki şey vardır benim. Birincisi yalan... Neymiş? Birincisi yalan, ikincisi de şiddet. Neymiş? İkincisi de şiddet.

DOBERMAN: Yalan ve şiddet.

BAY ERK: Evet. Bu nedenle de insan şiddetle yalan söyleme ihtiyacı duyuyor.

DOBERMAN: Siz düşünce adamısınız Sayın Bay Erk. Siz bu partinin tek liderisiniz.

BAY ERK: Ben ne yaptıysam ülkem için yaptım.

DOBERMAN: Ona ne şüphe. (*Önünü sallar.*) İzninizle. (*Fermuarını çeker.*)

BAY ERK: Ama tabii iş bölümü bu. Kimi düşünür, kimi de senin gibi düşünenleri olası tehlikelerden korur. Sizler olmasanız bizler rahat rahat düşünebilir miyiz?

DOBERMAN: Sağ olun Bay Erk.

BAY ERK: Doberman.

DOBERMAN: Emredin Bay Erk.

BAY ERK: İlk genel seçimden sonra sana bir bakanlık teklif etmeyi düşünüyorum..

DOBERMAN: (*Şaşırır.*) Bakanlık mı?

BAY ERK: Evet, niye şaşırdın? Yoksa gözün daha mı yükselerde?

DOBERMAN: O ne biçim söz Bay Erk. Sizin verdiğiniz her görev onurdur benim için. Elimden geleni yaparım bilirsiniz.

BAY ERK: Bilmez olur muyum. Yalnızca kaset çalışmalarının nedeni ile değil, ta başından beri bunu hak ettiğini düşünüyorum. Zekanla.. Araştırmalarıyla.. Pratiğinle.. Ülkenin ihtiyacı var senin gibilere. İnsan hakları sorununu çözebilecek yegane elemansın sen.

DOBERMAN: Sağ olun Sayın Bay Erk.

BAY ERK: Beni kullanmayan tek insansın sen.

DOBERMAN: Şeyy... Sanırım ben de sizin için aynı şeyi düşünüyorum.

BAY ERK: İyi o zaman. Sen benim yalnızca korumam değil, sırdasım, asistanım, oğlum, halefim, ne bileyim.. Aklına ne gelirse işte.. Sezar'la Antonius gibi demek istiyorum.

DOBERMAN: Beni şımartıyorsunuz.

BAY ERK: Biz dostuz sizinle. Dostluklarda önemli olan yıllar değildir. Tanışalı pek fazla olmasa bile birbirimizin her şeyini biliyoruz. Üstelik santimi santimine. Ve de sen layıksın buna. Her şeyinle..

DOBERMAN: Peki kimdi ağaçların arasında size ilk kez aletini tutturan kişi?

BAY ERK: (*İç çeker.*) Mart Kedisi.

DOBERMAN: Mart Kedisi mi? O da kim?

BAY ERK: Eski bir dost. Bir zamanlar pek bir sevişirdik kendisiyle. İçtiğimiz su ayrı gitmezdi. Antonius ile Kleopatra gibi.

DOBERMAN: Ne?

BAY ERK: Ya da Romus'la Romulus gibi diyelim.

DOBERMAN: Anlıyorum. (*Pisuarın yanından çantayı alır..*)

BAY ERK: Dile kolay, tam otuz altı yıl. Otuz altı yıl aynı yastığa baş koyduk.

DOBERMAN: (*Bir an bakar.*) Nasıl yani?

BAY ERK: Yani.. aynı ideal uğruna savaştık demek istiyorum. Yazık. Onu bu şekilde ezmek çok acı veriyor bana.. Ama mecburum bunu yapmaya. Anlıyorsun beni değil mi Dobby?.. (*Dobermen cevap vermeden Bay Erke bakar.*) Çünkü bunu ben yapmazsam o beni ezecek.

DOBERMAN: Kimse kolay kolay başa çıkamaz sizinle.

BAY ERK: Gene de işi sağlama bağlamak lazım. Yolsuzluklarıyla ilgili ortaya çıkardığım bütün belgelere, karşı bir belge ile yanıt verdi. Hiçbirini kamuoyuna açıklayamadık. Gerçi benimle ilgili belgelerin hepsi yalan. Hepsi kuru iftira ama neme lazım. Halk saftır. İnanıverir.

DOBERMAN: Ama bu sefer bitik.

BAY ERK: Onun darağacında sallandığı günü görmeden ölürsem gözüm açık gider.

DOBERMAN: Göreceksiniz. Hiç kuşkunuz olmasın.

BAY ERK: Ben bu ülkede huzursuzluk değil adalet istiyorum. Çünkü adalet mülkün temeldir.

DOBERMAN: Haklısınız.

BAY ERK: Hayatım boyunca bu ideal uğruna savaştım. Ben bilmez miydim çeşitli uçkağıtlar çevirip cebimi doldurmayı.. ya da dünyayı dolaşip günümü gün etmeyi?..

DOBERMAN: Bilmez olur muydunuz?

BAY ERK: Ama düşündüm. Takkemi önüme koyup ülkemin, insanımın geleceğini düşündüm. Ben düşünce adamıyım Dobby.

DOBERMAN: Öylesiniz Bay Erk.

BAY ERK: (*Önüme bakarak.*) Hadi be yavrum. Bir damlacık hiç olmazsa. Kabak tadı verdin ama! (*Telsizden sinyal gelir, Do-*

bermen telsizi kulağına götürür, bir an dinler.)

DOBERMAN: *(Telsize.)* Evet, hala aynı yerdeyiz. Şeyy.. Zorlanıyor ama iyi gidiyor.

BAY ERK: *(Toparlanarak.)* Hadi bakalım. İş başına. *(Lavabonun önüne giderken.)* İmajımızı kontrol edelim önce. *(Aynaya bakar, saçlarını düzelterek.)* Nefret ediyorum saç boyamaktan ama n'aparsın. Halk beni böyle görmek istiyor. Beyaz bıraksam kendilerinden biri sanıp selam vermeyecekler. *(Doberman'a dönerek.)* Diş yapıştırıcım sende değil mi?

DOBERMAN: Evet Bay Erk. Bende.

DOBERMAN: *(Telsizden anlaşılmayan insan sesleri gelir, bir süre dinler.)* Ne?.. *(Dinler.)* Hay aksi!

BAY ERK: Ne var? Bir terslik mi var?

DOBERMAN: Son sahnenin montajında bir aksaklık olmuş.

BAY ERK: Ne gibi?

DOBERMAN: Bay Muhalif'in yataktaki yakın yüzü üstüne karısının sesi düşüymüş.

BAY ERK: Ne diyormuş kadın?

DOBERMAN: 'Tanrının cezası bunak!' diye bağırıyormuş.

BAY ERK: Kesiversinler sesi. Ne var bunda? O kadar zor mu?

DOBERMAN: Hemen söyleyeyim Bay Erk. *(Telsize.)* Sesi kesin. Ne var bunda? O kadar zor mu? *(Telsizden anlaşılmayan konuşmalar duyulur.)*

BAY ERK: Ne diyor?

DOBERMAN: Sonra da elinde fitille kadın giriyormuş görüntüye.

BAY ERK: Elinde fitille mi?

DOBERMAN: Evet. Filmin orijinalinde kocasına hemoroit fitili takıyor ya.

BAY ERK: Tamam. O sahneyi de çıkartıp yerine başta yaptıkları gibi porno filmlerden parça koysunlar.

DOBERMAN: Arz edeyim Bay Erk.

BAY ERK: *(Telsizi kaparak.)* Ver şunu bana. *(Telsize.)* Ahmaklar! Tamam! Bir bok beceremediniz. Tamam! *(İçeri ansızın Bay Fırsat, 1. Bölümdeki AshHall girer, durur, dinler.)*

BAY ERK: Genel kurul başlamak üzere. Kaseti yetiştiremezseniz yakarım hepinizi. Bay Muhalif'in yüzü üstüne başka sesler koyun. Sonra da karısının görüntüsü yerine başka birinin görüntüsünü koyun.. Tamam! Kimin mi? Ne bileyim, o porno filmlerde oynayan yeşil maymunun görüntüsünü koyun mesele. Daha etkileyici olur.. Yetişmezse yakarım çıranızı ona göre. *(Telsizi Doberman'a uzatır.)* Al şunu! *(Bir an durur, sırttır.)* Bu işten iki kişi kârlı çıkacak. Biri ben. Diğeri de yeşil maymun. İki güne kalmaz gazetelerin baş sayfasına oturur kerata. Sonra da mahkemeye çağırıp tanıklık ettirirler. Ardından gelsin paralar. Hayatını bile yazar artık.

DOBERMAN: Kim?

BAY ERK: Kim olacak o porno yıldızı maymun. *(Bay Erk ansızın Bay Fırsat'ı fark eder.)* Lanet olsun!

BAY FIRSAT: *(Pis pis sırtarak.)* Sayın Başkan.

BAY ERK: Evet Bay Fırsat.

BAY FIRSAT: Sanırım bir kaset daha var ortada. *(Bay Fırsat ortadaki pisuarda, Bay Muhalif Bay Fırsat'ın yanında.. ifadesiz, işlerini görürler bir süre. Dışarıdan coşkulu alkışlar, sesler duyulur.)*

BAY MUHALİF: Ahlaksızlık bu! Şerefsizlik! Kalleşlik! Böyle düzmece bir kasete kim inanır?

BAY FIRSAT: Haklısınız. Bunu az sonra bildireceğim kendisine. *(Kapı açılır, içeri Bay Erk girer. Oldukça sakindir. Üçüncü pisuarra gelir, fermuarını indirir, ıkınır, sonra Bay Fırsat'a bakmadan, usulca sorar.)*

BAY ERK: Ne diyor?

BAY FIRSAT: Kimseyi inandıramazsınız diyor.

BAY ERK: Onun değil, halkın tepkisi önemli. İstatistiklere göre kamuoyunun yüzde doksanı her türlü iftiraya inanmaya hazırdır. Üstüne üstlük üretilen yalanlar dinleyenler tarafından da yapılan eklemelerle giderek abartılır, böylece zamanla üretenler bile ürettikleri yalanlara inanmaya başlar.

BAY MUHALİF: (*Bay Fırsat'a.*) Ne diyor?

BAY FIRSAT: (*Muhalif'e.*) Kısacası sizin için boku yedi diyor.

BAY MUHALİF: Halt etmiş! (*Kapı açılır, içeri Doberman girer, Bay Erk'in arkasında durur.*)

BAY ERK: İçeride durum nasıl?

DOBERMAN: Olağanüstü Bay Erk. Böylesi hiç görülmedi. Taraftarlar coşku içersinde, neredeyse kendilerini parçalayarak, sizin salona gelmeniz için tezahürat yapıyorlar.

BAY ERK: Fevkalade. (*Sessizlik.*) Doberman?

DOBERMAN: Buyurun Bay Erk.

BAY ERK: Kaset yanında mı?

DOBERMAN: Evet Bay Erk. Çantada.

BAY ERK: Verebilir misin bana?

DOBERMAN: Elbette. (*Çantadan kaseti çıkartır.*) Buyurun.

BAY MUHALİF: Vay adi vay! Otuz altı yıllık dostun yaptığına bak sen. İnsanın can düşmanı bile yapmaz bunu. Şıllık!

BAY FIRSAT: (*Bay Erk'e.*) Size şıllık dedi.

BAY ERK: Ben şıllıksam o da azgın bir mart kedisi.

BAY FIRSAT: Size mart kedisi dedi.

BAY MUHALİF: Yalancı şıllık. Benim onurlu bir cinsel hayatım var.

BAY FIRSAT: (*Bay Erk'e.*) Şıllık olduğunuz konusunda ısrarlı. Ama kendisinin onurlu bir cinsel yaşamı olduğunu belirtti.

BAY ERK: Fazla ısrar etmesin, tanıklarım var benim.

BAY FIRSAT: (*Bay Muhalif'e.*) Cinsel yaşamınızın pek de onurlu olmadığı konusunda tanıkları varmış.

BAY MUHALİF: Olmaz mı! Baş tanık kendisi.

BAY FIRSAT: O halde kabul ediyorsunuz.

BAY MUHALİF: Neyi kabul ediyorum?

BAY FIRSAT: Cinsel yaşamınızın pek de onurlu olmadığını.

BAY MUHALİF: Öyle demek istemedim. Ne diye ortalığı kızıştırıyor sun! Hakkımda iftiralarla dolu o düzmece kaseti hazırlatan kendisi! Söyle ona kaseti hemen yok etsin.

BAY FIRSAT: (*Bay Erk'e.*) Kaseti yok etmenizi söylüyor.

BAY ERK: (*Önüne bakarak.*) Hadi be canım. Bir damlacık hiç olmazsa. (*Bay Fırsat'a.*) Ne?

BAY FIRSAT: Kaseti diyorum. Yok etmenizi söylüyor.

BAY ERK: Bu imkansız işte.

BAY FIRSAT: (*Bay Muhalif'e.*) İşte bu imkansızmış. (*Ana kapıdan Çömez girer. Heyecan içersindedir. Bay Muhalif'in arkasında durur.*)

MUHALİF: İçeride durum nasıl Çömez?

ÇÖMEZ: Olağanüstü Bay Muhalif. Böylesi hiç görülmedi. Taraftarlar coşku içersinde, neredeyse kendilerini parçalayarak, sizin salona gelmeniz için tezahürat yapıyorlar.

BAY MUHALİF: Çok iyi. (*Sessizlik.*) Çömez?

ÇÖMEZ: Buyurun Bay Muhalif.

BAY MUHALİF: Kaset yanında mı?

ÇÖMEZ: Evet Bay Muhalif. Cebimde.

BAY MUHALİF: Verebilir misin bana?

ÇÖMEZ: Elbette. (*Kaseti çıkartır.*) Buyurun.

BAY MUHALİF: Teşekkür ederim. (*Bay Fırsat'a döner.*) Bu da bizim kasetimiz.

BAY ERK: Sor bakalım neyle ilgiliymiş.

BAY FIRSAT: Neyle ilgili diye soruyorlar.

BAY MUHALİF: Şöyle bir ipucu vereyim isterseniz. Yer parti başkanı özel kabul odasındaki toplantı masasının altı. Kişiler

Bay Erk ve baş koruması Doberman. Suç unsurları, Bay Erk'in ağzı ve Doberman'ın baş parmağı.

BAY FIRSAT: Ne diyorsunuz!

BAY MUHALİF: Niye şaşkırdınız? Yoksa bu senaryoyu ilk kez mi duyuyorsunuz?

BAY FIRSAT: Rica ederim orasını karıştırmayın.

BAY ERK: (*Bay Fırsat'a.*) Ne diyor?

BAY FIRSAT: (*Bay Erk'e döner.*) Şey.. Boku yediniz diyor.

BAY ERK: Ahlaksızlık bu! Şerefsizlik! Kalleşlik! Böyle düzmece bir kasete hangi geri zekalı inanır?

BAY FIRSAT: (*Bay Muhaliif'e dönerek.*) Kimseyi inandıramazsınız diyor.

BAY MUHALİF: Onun değil, halkın tepkisi önemli.

DOBERMAN VE ÇÖMEZ: Ne olacak şimdi?

BAY ERK VE BAY MUHALİF: Hiç. (*Bay Erk ve Bay Muhaliif aynı anda önlerini sallayıp fermuarlarını çekerler, geri dönerler, Bay Erk birinci, Bay Muhaliif üçüncü tuvalete girerler.*)

BAY MUHALİF: Tam otuz altı yıl dayandım. Sonunda sıfırı tükettim. (*Elindeki kaseti tuvalete atıp sifonu çeker.*)

BAY ERK: Hayret. Bu sefer ben de kaybettim.. (*Elindeki kaseti tuvalete atıp sifonu çeker. Üçüncü tuvaletin kapısı açılır, Kadın elinde teyple çıkar.*)

KADIN: Ama oyun bitmedi henüz.

HEPSİ: Ne?

KADIN: Bir kaset de bende var. (*Hepsi şaşkın, Kadına bakarlar.*)

KADIN: Şillik ve Mart Kedisi'nin kendi ağızlarından inanılmaz itirafları! Üstelik montajsız.. Reklamlardan sonra!

BAY ERK VE BAY MUHALİF: Bu kadarı da ayıp ama!

KADIN: Size iyi finaller. Benim haber merkezine yetiştirmem gerek. Hoşçakalın. (*Çıkar. Hepsi bir süre Kadın'ın arkasından bakarlar.*)

BAY ERK VE BAY MUHALİF: Şimdi hapyı yuttuk. (*Bay Erk ve Bay Muhaliif buldukları tuvaletlerin kapılarını hışımla kapatırlar, kapı kolları yere düşer.*)

ÇÖMEZ: (*Doberman' a döner.*) Şimdi ne olacak?

DOBERMAN: Pardon?

ÇÖMEZ: Şimdi ne yapacağız diye sordum.

DOBERMAN: Bence iyi iş başardık.

ÇÖMEZ: Bence de.

DOBERMAN: Yaşasın yeni ortaklığımız.

ÇÖMEZ: Yaşasın çağdaş demokrasi.

DOBERMAN: Ne kadar etkileyici bir ses tonunuz var.

ÇÖMEZ: (*Şaşırır.*) Sahi mi?.. Yok canım.

DOBERMAN: Yarın hava açacak gibi. Bir kır gezisine çıkacağım. (*Koluna girer, kapıya doğru yürürlerken.*) Eşlik etme nezaketini gösterirseniz çok sevinirim.

ÇÖMEZ: Bilmem ki. Silahınız var mı sizin?

DOBERMAN: Olmaz mı?

ÇÖMEZ: Nerde bakalım?

DOBERMAN: Ormanda.. Yarın.

BAY FIRSAT: Bir dakika. (*Çömez ve Doberman dönerler.*) Ben de gelebilir miyim?

DOBERMAN: Elbette. (*Doberman ve Çömez önden çıkarlar. Bay Fırsat bir süre arkalarından bakar. 1. ve 2. tuvaletlerden art arda iki silah sesi gelir.*)

BAY FIRSAT: (*Gülümser, cebinden elli sent çıkarır, seyirciye döner.*) Şu elli sente işer misiniz?

Karanlık - Perde

2. PERDE

3. TABLO

*Bir hapisane tuvaleti. Üç adet kırık dökük pisuar ve üç adet kapısı kapalı tuvalet.. Kapıların alt kısmı içeride oturana aşağıdan görecektir şekilde açıktır. Kapı açıldığında pis ve eski püstitü klozetler görülür, bozuk sifonlar görülür. Kupabacak, üzerinde mahkum elbisesi, hışımla kapıyı açarak içeri girer, birinci tuvalet kapısını vurmada açar, boş olup olmadığını kontrol eder, sonra ikincinin kapısını açar, klozetin üzerinde kocaman **Tıkalı** yazısını görür, sonra üçüncüye bakar, ana kapıya döner, dışarıya doğru seslenir.*

KUPABACAK: Kimsecikler yok.

OTUZALTI: (İçeri başını uzatır.) Ya biri gelecek olursa?

KUPABACAK: Kim gelebilir ki? Bütün mahkumlar nefeslerini tutmuş infazı seyrediyorlar. Donlarına doldururlar ama idam mahkumu can vermeden ayrılmazlar pencerenin önünden.

Böyle zamanlarda hapisane tuvaletleri genellikle boş kalır..

OTUZALTI: (Elinde kulplu, metal kahve bardağı, yorgun bir biçimde içeri girer.) İpin ucunda sallanan bir sapığı izlemek insana nasıl böylesine haz verebilir bir türlü anlamıyorum? Bunların hepsi sado mazoist.

KUPABACAK: Suçu neydi asılanın?

OTUZALTI: İktidar partisi eski lideri Bay Erk var ya. Hani şu geçen yıl intihar eden. Adamın heykeline bereket tanrısı heykelciği yapıştırmış.

KUPABACAK: Bereket tanrısı mı? Neresi suç bunun? Fena mı, Bay Erk'i tanrısallaştırmış böylece.

OTUZALTI: Eğer heykelciği ereksiyon halindeki fallusundan Bay Erk'in kıç tarafına yapıştırmamış olsaydı dediğiniz doğru olabilirdi...

KUPABACAK: (Bir an Otuzaltı'ya bakar.) Hazır mısınız?

OTUZALTI: Elbette.

KUPABACAK: Güzel.

OTUZALTI: (Elindeki bardağı Kupabacak'a uzatır.) Tutar mısınız lütfen?

KUPABACAK: (Bardağı tutarak.) Tabii.

OTUZALTI: Teşekkür ederim. (Pisuar gelir, işemeye hazırlanır.) Verin şimdi. (Kupabacak bardağı verir. Otuzaltı bardağı önüne tutar, ıkmırken Kupabacak sabırsızlıkla onu izler. Gülümseyerek Kupabacak'a bakar.) Hele şükür.

KUPABACAK: Hele şükür.

OTUZALTI: Siz de rahatladınız, ben de. Tam otuz altı saattir tutuyordum çişimi. Mesanem neredeyse patlamak üzereydi. Tamamdır iş.

KUPABACAK: (Bir an Otuzaltı'nın önüne bakar.) Bu kadarcık mı?

OTUZALTI: Yeter de artar bile. (Bardağı tekrar Kupabacak'a uzatarak..) Tutar mısınız lütfen?

KUPABACAK: (Bir an tereddüt eder.) Bana bulaşmayacağından eminsiniz değil mi?

OTUZALTI: Korkmayın canım. El teması ile geçtiği görülmemiştir.

KUPABACAK: Ya geçerse?

OTUZALTI: O zaman siz de tıp literatürüne geçersiniz. (*Kupabacak bardağı alır.*) Teşekkür ederim.

KUPABACAK: (*Otuzaltı toparlanırken Kupabacak bardağın içine bakar*) Ama bu bardak neredeyse boş.

OTUZALTI: Nasıl boş?

KUPABACAK: Sadece bir kaç damla var burada.

OTUZALTI: Merak etmeyin. Bir damlası bile koca bir fili iki hafta içersinde yere devirir.

KUPABACAK: (*Tedirgin, bardağı tutarak.*) Sahi mi?

OTUZALTI: Şaka değil, ebola virüsü bu.

KUPABACAK: Yeterli ise mesele yok. O Yeti denen canavarı bunu içerken görmek Las Vegas'ta bir milyon dolar kazanmak kadar heyecanlı olacak benim için. Bela herif. Bu hapishaneye dört gün önce nakledildim. Ve bu dört gün içersinde tam on beş kez dayağını yedim.

OTUZALTI: Günde üç öğünden biraz fazla.

KUPABACAK: Ama bıktım artık.

OTUZALTI: Katlanacaksınız.

KUPABACAK: Nedenmiş o?

OTUZALTI: Çünkü siz yenisiniz burada. O ise koğuşun belalısı.

KUPABACAK: Yakında görür kimin daha belalı olduğunu.

OTUZALTI: Sahi Las Vegas'ta bulundunuz mu hiç?

KUPABACAK: Ben mi? Bilmem, hatırlamıyorum. Öylesine söyledim. Laf gelişi.

OTUZALTI: Ya Monte Carlo'da?

KUPABACAK: Sanmıyorum.

OTUZALTI: Kıbrıs kumarhanelerini bilir misiniz peki?

KUPABACAK: Kıbrıs mı? Yo, hayır.

OTUZALTI: Hayret.

KUPABACAK: Neden hayret?

OTUZALTI: Geldiğiniz gündən beri kafamı kurcalıyor. Bana sanki sizinle bir yerlerde karşılaşmışız gibi geliyor.

KUPABACAK: Olabilir.

OTUZALTI: İsim olarak hatırlarsınız belki.

KUPABACAK: Bilmem ki? Neydi isminiz?

OTUZALTI: Otuzaltı desem?

KUPABACAK: Hatırlayamadım. Yıllar önce Altmışdokuz isimli birini tanımıştım ama siz olamazsınız. Çünkü sizden daha zayıftı. Ve de sanırım kadındı.

OTUZALTI: Anlıyorum.

KUPABACAK: O üzücü olay nedeni ile bazen insan yüzlerini hatırlamakta zorlanıyorum.

OTUZALTI: Hangi üzücü olay?

KUPABACAK: Bir tuvaletteydi sanırım. Galiba sersemim biri bir kapı koluyla kafama vurmuştu.

OTUZALTI: Neden?

KUPABACAK: Bilmem.

OTUZALTI: Belki de taklidini yapmışsınızdır adamın. O da sinirlenip eşek sudan gelinceye kadar dövüştür sizi. Sonra da kapıdan söktüğü kollardan birini kafanıza geçirmiştir.

KUPABACAK: Olabilir.

OTUZALTI: Vuranın ismi neydi?

KUPABACAK: Bilmem. Onu da hatırlamıyorum.

OTUZALTI: King Kong Junior olmasın sakın?

KUPABACAK: O kim?

OTUZALTI: Vah zavallı Kupabacak. Gerçekten yazık olmuş sana.

KUPABACAK: Yo, bir yerde iyi oldu. Düşünsenize yüzlerce gereksiz insan yüzü beynimde boşu boşuna yer işgal edeceklerdi.

OTUZALTI: O da doğru ya. Peki siz o sizi durmadan döven Yeti'nin hikayesini merak etmiyor musunuz?

KUPABACAK: Etmez olur muyum hiç? Anlatırsanız.

OTUZALTI: Asıl adı King Kong Jr. Sahte çek düzenleyerek çalıştığı kumarhaneyi tam on altı bin yedi yüz dolar dolandırmış.

KUPABACAK: Ne diyorsunuz?

OTUZALTI: Mafya peşine düşünce izini kaybettirmek için ta Tibet'e kaçarak kimlik değiştirmiş ve Yeti adını almış. Ama korku işte. Kanun dışı güçler oraya da ulaşınca kurtuluşu Bestaragonya'ya kaçmakta bulmuş. Burada başka bir suç işleyince de tıkmışlar içeri.

KUPABACAK: Vay alçak vay! Şimdi de hırsını benim gibi gari-banlardan çıkarıyor.

OTUZALTI: (*Bir an Kupabacak'ı süzer.*) Her neyse. Sizin suçunuz neydi?

KUPABACAK: Tecavüz.

OTUZALTI: Anlamıştım zaten.

KUPABACAK: Anlamış mıydınız?

OTUZALTI: Tabii ya. Görür görmez kanım ısınmıştı size.

KUPABACAK: Yalancı bir orospunun kurbanı oldum. Bana bekar ve yirmi yaşında olduğunu söylemişti. Meğerse evli ve on üç yaşındaymış.

OTUZALTI: Vay adi piç kurusu. Keşke o işi yeni başkan Bay Fırsat'ın çıkardığı genel aftan önce yapsaydınız.

KUPABACAK: Doğru söylüyorsunuz. Bütün kronik sapıklar ellerini kollarını sallaya sallaya Bestaragonya sokaklarında dolaşırken benim gibi şehvet kurbanı masum turistler hapislerde çürüyor. Ne işim var benim bu lanet ülkede?

OTUZALTI: Dünya artık küçük bir köy dostum. Ha burası, ha başka yer. Ne fark eder?

KUPABACAK: İnsan hakları mahkemesine başvuracağım.

OTUZALTI: Boşuna yorulmayın. Köyün bu kesiminde o dediğiniz haklar belirsiz bir süre için askıya alınmış durumda. Ya bana ne demeli? Düşünce suçu nedeniyle ömrümün en verimli

yılları bu dehlizde geçiyor.

KUPABACAK: Düşünce suçu mu?

OTUZALTI: Tabii ya. Tıpkı Galileo dedem gibi.

KUPABACAK: Galileo mu?

OTUZALTI: Galileo ya. Üvey babam soyağacımızı incelediğimde onunla akraba olduğumuzu keşfetmiş ve gurur duymuş. Ne de olsa insan soyuna çekiyor. Ben de aynen onun gibiyim. Kafamın içi düşünmeden duramıyor. Ama anlayışsız yargıçlar bana tam otuz altı yıl verdiler. Oysa ben insanlık için kutsal bir ışığım.

KUPABACAK: Diğer mahkumlar öyle söylemiyorlar ama.

OTUZALTI: Kıskanç hergeleler! Evrensel değerlerden ne anlar onlar.

KUPABACAK: Bay Erk iktidarda iken onun kimliğini kullanarak gıda yardımı diye süper güçlerden büyük paralar almışsınız.

OTUZALTI: Eminim gerçek Bay Erk de yapmıştır bunu.

KUPABACAK: Bu suç nedeniyle Bestaragonya hükümeti sizi ülkenizden istemiş. Onlar da hiç düşünmeden yollamışlar.

OTUZALTI: Toprağı bol olsun, ikiz kardeşimmiş gibi benzerdi bana Bay Erk.

KUPABACAK: Daha önce de sahte diploma ile muayenehane açıp jinekolog olarak tanıtılmışsınız kendinizi. Binlerce sağlıklı kadına yalan yanlış teşhisler koyarak gereksiz yere rahimlerini almışsınız.

OTUZALTI: Gereksiz olur mu hiç? Bugün olsa gene alırım. Ben sadece plansız nüfus artışını önlemek istedim. Ama ne yazık ki değerim önümüzdeki yüzyıllarda, yeryüzünde insan enfasyonu nedeniyle adım atacak yer kalmayınca anlaşılacak.

KUPABACAK: Yetkiniz olmadığı halde bir o kadar kadına da doğum yaptırmışsınız.

OTUZALTI: Çoğu benim adımla verdi çocuklarına. Güney sahil-

lerini gezerseniz tam üç yüz altmış tane mini mini Üç nokta altıyla karşılaşacaksınız. Sağolsunlar her yeni yılda kart atarlar bana. Özel günlerde hediyeler yollarlar.

KUPABACAK: Daha bitmedi. Houdini'nin torunu olduğunuzu söyleyerek bir kilit fabrikasında önce kalite kontrol müdürlüğü, sonra da yöneticilik yapmış, sonra da hileyle fabrikaya ortak olup iflasa sürüklemiştiniz.

OTUZALTI: Hayat bir risktir Kupabacak. Tamam, kabul ediyorum. Bekaret kemeri üretme fikrimde zamanlama hatası yapmış olabilirim. Ama erkeklerin artık bu derece vurdumduymaz olduğunu bilemezdim ki. Peki şimdi sen cevap ver. Benim bütün bu yaptıklarımı her babayiğit yapabilir mi? İtalyan ve Türk işportacıları saymazsak, dünya nüfusunun yüzde doksan dokuz buçuğu benim dahiyane fikirlerimi akıllarından bile geçirmekten acizdir. Öyle değil mi?

KUPABACAK: Galiba öyle.

OTUZALTI: En basiti.. Şu Yeti denen canavara ebola virüsü ihtiva eden süzme kahve içirme fikri kimden çıktı?

KUPABACAK: Bu hizmetiniz için benden tam elli dolar para aldınız ama.

OTUZALTI: İşin maddi kazanç yönünü konuşmuyoruz. Siz yalnızca şuna cevap verin. Fikir kimden çıktı?

KUPABACAK: Kimden olacak, sizden tabii.

OTUZALTI: O halde bütün bu saydıklarınız düşünce suçu değildir de nedir sizce?

KUPABACAK: (Bir an düşünür.) Eee, evet.. Öyle de denilebilir.

OTUZALTI: Bana bakıp ne uçuk bir adam diye düşünüyorsun öyle değil mi?

KUPABACAK: Uçuk mu? Yoo. Düşünmüyorum.

OTUZALTI: İyi o zaman.

KUPABACAK: Biliyor musunuz, benim de en büyük hayalim

uçmaktı. Yani pilot olmak. Ama yükseklik korkusu nedeniyle kader beni hep başka yerlere sürükledi.

OTUZALTI: Pilotluk güzel meslektir. Çıkınca bul beni. Herhangi bir nedenle ihtiyacın olursa, gerçeğinin tıpatıp aynı bir pilot kimliği ayarlayabilirim sana. Böylelikle yükseklik korkunu yenmiş olursun.

KUPABACAK: Şaka mı yapıyorsunuz?

OTUZALTI: Hayır, ciddi söylüyorum. İstersen başlangıç olarak hostes kimliği ayarlarım. Ama doğrusunu söylemek gerekirse senden de iyi pilot olur hani.

KUPABACAK: Yok canım, daha neler. (Bardağa bakarak.) Bu arada mikroplarınız ölmemiştir değil mi?

OTUZALTI: Merak etme, zimba gibiler. Zaten ölseler bile kaynağı bende. Ben hayatta olduğum sürece bir şeycik olmaz mikrop-larıma. İkinci bardak otuz beş dolara olur sana.

KUPABACAK: Yapmayın.

OTUZALTI: Şaka şaka. İkinci bardağa gerek kalmayacak. Sevgili Yeti bunu içtikten kısa bir süre sonra yeraltı tanrısı Hades'in yanı başında bulacak kendini.

KUPABACAK: Bay Otuzaltı?

OTUZALTI: Efendim.

KUPABACAK: Beni kullanmıyorsunuz değil mi?

OTUZALTI: Ne münasebet. Siz beni kullanıyorsunuz. Hem de son damlasına kadar.

KUPABACAK: (Kendi kendine.) Yeti nalları dikince bizim koğuşun belalısı ben olacağım. Patlamış mısır kimmiş görsün o zaman.

OTUZALTI: Üzerine ilave edeceğimiz kahve için de yirmi dolar verdin mi iş tamamıdır.

KUPABACAK: Yirmi dolar mı?

OTUZALTI: Halis Kolombiya kahvesi. Yeti'ye sek idrar içirmek istemezsin herhalde. Zaten içeceğini de sanmam.

KUPABACAK: Ne yapalım, birinci adam olmak için katlanacağız artık. Son bir şey daha sorabilir miyim size?

OTUZALTI: Elbette.

KUPABACAK: Yeti kaç gün içersinde nalları diker?

OTUZALTI: Benim ilaç kullandığım halde altı ayım kaldığına göre, onun on beş güne kalmaz işi tamamdır.

KUPABACAK: Yeti geberdiğinde sevgilisi Marilyn'e de sahip olabilir miyim?

OTUZALTI: Marilyn mi? Olabilir elbet. Ama bunun için de ayrıca iki bin beş yüz dolar vermen gerekecek.

KUPABACAK: (Şaşkın.) Ne! İki bin beş yüz dolar mı?

OTUZALTI: Marilyn için az bile. Onu bir kaptandan almıştım. Daha doğrusu pokerde kaybetmişti. Denizcilik brövesi ve madalyaları ile birlikte. Sonra da kahrından ölmüştü adamcağız. Marilyn'i buraya getirtmek tam on iki bin papele mal oldu bana.

KUPABACAK: Abartıyorsunuz.

OTUZALTI: Ciddi söylüyorum. Gardiyanların rüşveti de cabası. Çok iyi, çok sessiz, çok namuslu bir kızdır Marilyn. Yanında bütün koğuş grup seks yapsa başını çevirip bakmaz bile. Aramızda kalsın, Yeti'den önce de bir süre Bay Çömez'le flört etmişti. Ama duygusal bir ilişkiydi onlarınki.

KUPABACAK: Bay Çömez mi? Hatırlayamadım, kimdi o?

OTUZALTI: Genç bir politikacı. Cinayetten yatıyordu. Bir kır partisi sırasında yanlışlıkla arkadaşını vurmuş. Siz gelmeden on beş gün önce aniden hastalandı, hastaneye kaldırdılar. Bay Çömez hiç özen göstermedi Marilyn'e. Doğal olmayan cinsel merakları nedeniyle kızcağız bayağı deformasyona uğratmıştı. Ama neyse ki bir araz kalmadı Marilyn'de.. Eskisinden daha sağlıklı şimdi.

KUPABACAK: Fiyatta bir şey yapamaz mısınız? Anlarsınız ya, çok sıkışık durumdayım.

OTUZALTI: Vade yapabilirim belki.

KUPABACAK: Ne kadar?

OTUZALTI: Yüzde otuz altı faizle yarısı peşin, yarısı otuz altı yıl eşit taksit. (İçeri Müebbet, 1.Bölümdeki Sinekpapazı girer.) İnfaz tamamlandı mı?

MÜEBBET: Evet. (Cebinden para çıkartarak.) Al elli dolarını. Haklıymışsın. Adam son nefesini verirken affet beni tanrım demedi.

OTUZALTI: Ya ne dedi?

MÜEBBET: Senin tahmin ettiğin gibi. Kahrolsun faşizm diye bağırdı.

OTUZALTI: Sağ olun Bay Müebbet. (Parayı cebine atarken usulca.) Ben fetişizm demiştim ama neyse. Aynı kapıya çıkar (Kapı çarparak açılır, içeri elinde çanta ile King Kong Jr. girer, ağlayarak Otuzaltı'ya yaklaşır. Çantanın içinde şişme bebek Marilyn, yani ilk bölümdeki Bonus vardır.)

OTUZALTI: Hayrola patron?

KING KONG JR: Marilyn.

OTUZALTI: Ne oldu Marilyn'e?

MÜEBBET: (Ağlayarak çantayı gösterir.) Söndü.

OTUZALTI: Ne diyorsun! (Çantanın içersinden saçlarından tutarak Marilyn'in kafasını çıkartır bakar.) Hay aksi. Ne yaptın sen buna böyle?

MÜEBBET: Herkes infazı seyrederken yüreği kaldırmaz diye kadını ters çevirip elbise kancasına astı.

KING KONG JR: (Müebbet'e dönerek bağıırır.) Sana ne! Bok herif!

MÜEBBET: (Korkarak siner.) Özür dilerim. Kötü bir şey demedim.

KING KONG JR: Bir daha ağzını açacak olursan o buruşuk kıcını mısır gibi patlatırım.

MÜEBBET: Özür dilerim.

OTUZALTI: Patlatmışsın kızcağızı.

KİNG KONG JR: Kötü bir niyetim yoktu.

OTUZALTI: Verdiğim yapıştırıcılar nerede?

KİNG KONG JR: Çantanın gözünde.

OTUZALTI: İyi. Hallederiz şimdi. (*Kupabacak'a döner, göz kırparak.*) Ben Marilyn'in deliğini kapatırken sen de koş Sayın Bay Yeti'ye sıcak bir bardak kahve getir.

KUPABACAK: Ha? Haa. Elbette..Ne demek..

KİNG KONG JR: Hadi, sallanma.

KUPABACAK: Hemen Sayın Bay Yeti.

KİNG KONG JR: Koyu olsun yoksa yakarım çıkarı.

KUPABACAK: Emredersiniz.

KİNG KONG JR: Koyu ve sıcak. Anladın mı patlamış mısır!

KUPABACAK: Anladım Bay Yeti. Şimdi hazırlıyorum efendim. (*Kupabacak sidik dolu bardağı alır ve aceleyle çıkar.*)

KİNG KONG JR: (*Arkasından bakarak.*) Bu küstah yıllar önce benim taklidimi yapmıştı.

OTUZALTI: Vay küstah vay! (*King Kong Jr. ve Müebbet'e.*) Ses çıkarmayın şimdi. (*Otuzaltı çantadan çıkardığı plastiği Marilyn'in boynuna yapıştırır. Serçe parmağından üfleyerek şişirmeye başlar. Marilyn şişerken King Kong Jr. ve Müebbet ilgiyle izlerler. Marilyn giderek şişer, ayaklanır, yanakları bile şişmeye başlar.*)

KİNG KONG JR: Biraz fazla şişman olmadı mı?

OTUZALTI: Öyle mi? Olur, boşaltırız biraz. (*Marilyn'in arka tarafındaki sibobu sıkır, Marilyn'in yanakları iner.*) Şimdi nasıl?

KİNG KONG JR: Şimdi de çok zayıf.

OTUZALTI: Yoo, bence iyi. Doksan altmış doksan.

MÜEBBET: (*Hayranlıkla.*) Tanrı neler yaratıyor!

KİNG KONG JR: (*Müebbet'in üstüne yürüyerek.*) Bana bak ko-kuşmuş fosil..

MÜEBBET: (*Korkarak siner.*) Özür dilerim. Kötü bir şey demedim.

KİNG KONG JR: Testislerini kesip mızrağıma asmadan yıkıl karşımdan.

MÜEBBET: Yıkılıyorum efendim. (*Telaşla çıkar, Otuzaltı'ya.*) Doksan doksan yüz yap sen şunu.

OTUZALTI: İyi. Sen bilirsin. (*Bebeği biraz daha şişirir.*) Oldu mu?

KİNG KONG JR: Harika. (*Marilyn'e sarılır.*) Affet beni sevgilim. İsteyerek olmadı.

OTUZALTI: Yavaş, sıkma kızı, patlatacaksın gene.

KİNG KONG JR: (*Bebeğin saçlarını koklayarak.*) Hmm.. Chanell beş. Bu koku deli ediyor beni.

OTUZALTI: İstersen son bir şişe daha var. Otuz papel.

KİNG KONG JR: Yirmi.

OTUZALTI: Yirmi beş.

KİNG KONG JR: Yirmi iki.

OTUZALTI: Yirmi dört.

KİNG KONG JR: Yirmi üç.

OTUZALTI: Yirmi dört.

KİNG KONG JR: (*Bir an öfkeyle Otuzaltı'ya bakar.*) Yirmi.

OTUZALTI: Tamam. Anlaştık. Yirmi üç. (*Kupabacak elinde dumanları tüten bardakla içeri girer.*)

KUPABACAK: (*Bardağı uzatarak.*) Buyurun Bay Yeti. (*King Kong Jr. bardağı alır, Marilyn'e dönerek.*) Siz de alır mıydınız Bayan Yeti?

KİNG KONG JR: (*Sertçe.*) Hayır! O içmez.. Uyku kaçır sonra.

KUPABACAK: Siz bilirsiniz Bay Yeti. (*Yeti bardağı ağzına götürürken.*) Afiyet olsun.

KİNG KONG JR: (*Durur, bir an Kupabacak'a bakar, bardağı uzatarak.*) Önce sen iç.

KUPABACAK: Ne! (İçeri hışımla Müebbet girer.)

MÜEBBET: Baş Gardiyan geliyor!

KİNG KONG JR: Ne dedin?

MÜEBBET: (Korkarak siner.) Özür dilerim. Kötü bir şey demedim.

KİNG KONG JR: Marilyn'i saklamalısınız hemen. (Üçüncü tuvaleti göstererek.) Şuraya. (Kupabacak'a bardağı uzatarak.) Tut şunu. (Kupabacak bardağı alır. Otuzaltı ve King Kong Jr. Marilyn'i orta tuvalete saklarlar, kapıyı kapatırlar. Alttan Marilyn' in bacakları görünmektedir. Baş Gardiyan, 1. Bölümdeki AshHall, içeri girer.)

BAŞ GARDİYAN: Ne oluyor burada?

HEPSİ: Hiç bir şey olmuyor Sayın Baş Gardiyan.

BAŞ GARDİYAN: O halde niye toplandınız bakayım? İsyan mı çıkaracaksınız yoksa?

HEPSİ: Haşa!

BAŞ GARDİYAN: (Kupabacak'a yaklaşıp.) Alıştın mı arkadaşlarına?

KUPABACAK: Alıştım efendim. Alışmaz olur muyum hiç?

KİNG KONG JR: (Sırtarak.) Biz de ona alıştık Başkanım. Mesela ben. Kendilerini günde en az üç kez görmeden rahat edemiyorum.

BAŞ GARDİYAN: İyi. Bu koşu olay istemiyorum.

KİNG KONG JR: Elbette Sayın Bay Baş Gardiyan. Asayiş sağlamak için elimden geleni yapıyorum efendim.

BAŞ GARDİYAN: Güzel.

OTUZALTI: İnfaz nasıldı Sayın Başkan?

BAŞ GARDİYAN: Çok monoton.. Son yemek, son dua, son söz, tekme ve mort. Hiçbir esprisi kalmadı artık bu işlerin. Dışarıdan bakana belki enteresan gelebilir. Ama içinde olunca bıkiyor insan.

OTUZALTI: Çok haklısınız.

BAŞ GARDİYAN: Sen iyi bilirsin bu işleri.

OTUZALTI: Kim? Ben mi?

BAŞ GARDİYAN: İki karını da aynı şekilde, boğarak öldürdün. Hangisi daha heyecanlı idi? Birincisi mi, yoksa ikincisi mi?

OTUZALTI: Şey..

BAŞ GARDİYAN: Hadi. Söyle.

KUPABACAK: Karısını mı öldürdü?

BAŞ GARDİYAN: Karılarını. Yani ikisini de. Kumar oynamasına kızıyorlar diye.

OTUZALTI: Benim öldürdüğüme dair hiçbir kanıt bulamadılar ama.

BAŞ GARDİYAN: Sen biliyorsun ya gerçeği. Yetmez mi?

OTUZALTI: Evet, biliyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse birincisi daha heyecanlıydı. Sonra dediğiniz gibi, giderek kanıksıyor insan.

KUPABACAK: Yani şimdi siz..

OTUZALTI: (Usulca Kupabacak'a.) Yalan söyledim onlara. Korkutmak için. Aslında bir sivrisineği bile öldüremem ben.

BAŞ GARDİYAN: (İkinci tuvalete gözü takılır.) Bu tuvalet bozuk mu hala!

HEPSİ: Bozuk efendim.

BAŞ GARDİYAN: (Otuzaltı'ya.) Aç bakayım şunun kapısını.

KUPABACAK: Bakın Sayın Bay Baş Gardiyan. Her bölümde aynı muhabbetten sıkıldık artık. Yok tuvaletti, yok kapı koluydu.. En iyisi bu seferlik siz hiç sormamış olun bu soruyu. Biz de işimize bakalım. Ne dersiniz?

BAŞ GARDİYAN: Pekala. Öyle olsun bakalım. (Kupabacak'ın elindeki bardağa bakar.) Kahven sıcak mı bari?

KUPABACAK: Şey.. Evet. Yani hayır.. Yani fena sayılmaz.

BAŞ GARDİYAN: Mis gibi de koktu hani. (King Kong Jr. iyice şüphelenmiş, Kupabacak'ı izlemektedir.)

KUPABACAK: Öyle mi?

BAŞ GARDİYAN: Öyle ya. Sabahın bu saatinde insanın canı çekiyor hani.

KUPABACAK: Ya.. Çekmez olur mu?

OTUZALTI: (*Kupabacak'ın kulağına eğilerek.*) Versene. İçmek istiyor.

KUPABACAK: (*Bir an kararsız, Otuzaltı'ya bakar, sonra çekinerek bardağı Baş Gardiyan'a uzatır.*) Buyurun.

BAŞ GARDİYAN: (*Bardağı alır.*) Sağ ol. (*İçer, bardağı Yeti'ye uzatarak.*) Al. Sen de çek bir fırt.

KİNG KONG JR: (*Bardağı alır.*) Ben saygılı bir insanım. (*Bardağı Müebbet'e uzatarak.*) Önce büyükler.

MÜEBBET: Sağ olun Bay Yeti. (*Bardağı alır, içer.*) Hmmm, nefis olmuş. Teşekkürler efendim. (*Bardağı King Kong Jr'a uzatır.*)

KİNG KONG JR: (*Aldığı bardağı Otuzaltı'ya uzatır.*) Siz de buyurun.

OTUZALTI: Teşekkürler ama kahve sinir yapıyor bende.

KİNG KONG JR: Bir yudumdan bir şey olmaz.

OTUZALTI: (*Bardağı alır, içer, King Kong Jr'a uzatırken.*) Gerçekten nefis olmuş.

KİNG KONG JR: (*Aldığı bardağı Kupabacak'a uzatır.*) Şimdi de küçükler.

KUPABACAK: Yo, ben almayayım.

KİNG KONG JR: (*Alaylı.*) Lütfen bebek. Hadi iç şunu.

KUPABACAK: (*Almak istemez.*) Gerçekten..

BAŞ GARDİYAN: Büyüklerine karşı mı geliyorsun?

KUPABACAK: Hayır, asla. Ama ben içersen ona kalmaz.

BAŞ GARDİYAN: Rica etti ama. İçmezsen darılır sonra.

KİNG KONG JR: (*Sırtarak.*) Hem öyle bir darılırim ki, bir daha hiç konuşmam.

MÜEBBET: (*Usulca Kupabacak' a.*) İçsene oğlum. Belanı mı arıyorsun yoksa?

KUPABACAK: (*Bardağı alır, tereddüt ederek Yeti'ye döner.*) İçmem olmaz mı?

KİNG KONG JR: (*Kupabacak'a usulca.*) İç yoksa mısır gibi patlatırım kışını.

KUPABACAK: (*Güçlülle.*) Şey.. Peki. (*İçer, midesi bulanır, bardağı geri uzatır, ağlamaklı.*)

Sağ olun. Gerçekten çok nefis olmuş. (*King Kong Jr. bardağı alır, içer, kısa bir sessizlikten sonra Kupabacak hüngür hüngür ağlamaya başlar.*)

BAŞ GARDİYAN: Ne oldu şimdi buna?

OTUZALTI: Hiç canım. Kahveyi kendisiyle paylaştığınız için duygulandı çocuk.

KİNG KONG JR: Ah benim duygulu çocuğum. Söz sana. Bundan sonra günde yalnızca bir kez görüşeceğiz. (*Kupabacak King Kong Jr'a sarılır, ağlamaya devam eder. Başını okşayarak.*) Hadi yeter. Kes artık.

KUPABACAK: Mahvoldum. Gençliğim, geleceğim, umutlarım, ideallerim, sevgililerim..

KİNG KONG JR: (*Diğerlerine.*) Ne oldu bu herife böyle?

MÜEBBET: Kafeinden kafayı bulmuş olmalı.

KUPABACAK: Hastaneye kaldırın beni. Yalvarırım Sayın Bay Baş Gardiyan. Henüz vakit varken kaldırın beni hastaneye.

BAŞ GARDİYAN: Neden?

OTUZALTI: Bakmayın siz ona. Saçmalıyor işte.

KUPABACAK: Saçmalamıyorum.

OTUZALTI: Saçmalıyorsun Kupabacak. Kes sesini.

KUPABACAK: Lütfen. Çabuk olun.

BAŞ GARDİYAN: Sus be adam. Seni mi dinleyeceğiz bütün gün!

KUPABACAK: (*Bağırarak.*) Bu kahvenin içinde ebola virüsü vardı.

(*Bir an sessizlik. Hepsi donup kalır.*)

HEPSİ: Ne!

KUPABACAK: Doğru söylüyorum. Bay Otuzaltı'nın virüslü çişini doldurmuştuk bardağa.

OTUZALTI: (*Şaşırılmış gibi.*) Ne? Benim mi?

KUPABACAK: Senin tabii. Ben bardağı tuttum, sen de işedin içine.

OTUZALTI: (*Diğerlerine.*) Delirmiş bu adam.

KING KONG JR: (*Otuzaltı'nın boğazına sarılarak.*) Bana bak, doğruyu söyle.

OTUZALTI: Yalan söylüyor. Geldiğinden beri sevmedi beni bu herif. Beni yakmak için söylüyor bunları. Bende ebola virüsü ne arar?

KUPABACAK: Nasıl yani? Hasta değil misin sen?

OTUZALTI: Elbette değilim. Turp gibiyim. Üstelik uzun bir süredir cinsel hayatım yok benim. Tam otuz altı yıldır kızozğankızım. Cinsel hayatı olmayan bir insan nasıl hastalık kapabilir? Tamamiyle beni yıpratma politikası bu. Yanına bırakmayacağım. Üçkağıtçı seni.

KING KONG JR: (*Kupabacak'a.*) Madem virüslü sanıyordun, o halde niye bana içirdin! Ha? (*Elindeki bardağı Kupabacak'ın kafasına indirir.*)

KUPABACAK: (*Bardağı kafasına yedikten sonra bir an ifadesiz King Kong Jr'a bakar.*) Şimdi hatırladım. Sen King Kong Junior'sun!

KING KONG JR: Sahi mi söylüyorsun! (*King Kong Jr. bardağı gene vurur, Kupabacak kış üstü yere yığılır.*)

BAŞ GARDİYAN: Ebola dediniz de aklıma geldi. Meğer Bay Çömez' in hastalığı o dediğinizdenmiş.

OTUZALTI: (*Şaşkın.*) Ne dediniz?

BAŞ GARDİYAN: Bay Çömez diyorum. Hani apar topar hastaneye kaldırılmıştı ya..

OTUZALTI: Evet?

BAŞ GARDİYAN: Yeşil bir maymunla ilişkisi varmış.

OTUZALTI: Şimdi mahvoldum işte.

KING KONG JR: (*Sırtarak.*) Neden? Seni mi düdüklüyordu Bay Çömez?

OTUZALTI: Hayır ama Marilyn'i düdüklüyordu.

KING KONG JR: (*Öfkelenir.*) Ne dedin!

OTUZALTI: Senden önce Marilyn'i Çömez düdüklüyordu dedim. Var mı diyeceğin! Sonra da benim koynuma girdi!

KING KONG JR: Kim senin koynuna girdi?

OTUZALTI: Çömez değil herhalde. Marilyn.

KING KONG JR: Hani senin cinsel hayatın yoktu?

OTUZALTI: Ağız yoluyla da bulaşır bu meret.

BAŞ GARDİYAN: Mahvoldum!

KING KONG JR: (*Marilyn'in girtlağına sarılarak.*) Seni orospu! Hani bakireydin!

OTUZALTI: Bağırma kıza. Gençlik hatası.

BAŞ GARDİYAN: (*Otuzaltı'nın girtlağına sarılarak.*) Adi herif. Bana da bakire diye yutturmuştun.

OTUZALTI: Oysa o kadar da ikaz etmiştim, platonik ilişkilerde üst sınırın oral faaliyetlerden öteye gitmesin diye.

KING KONG JR: (*Otuzaltı' ya.*) Piş üçkağıtçı seni! (*Baş Gardiyan ve King Kong Jr. Otuzaltı'yı yere yatırıp pataklamaya başlarlar.*)

OTUZALTI: İmdat! Yardım edin.

MÜEBBET: (*O ana kadar şaşkın şaşkın olanları izlemektedir, Kupabacak'a doğru eğilerek.*) Şu ebola dediğiniz şey parmak yoluyla geçer mi?

KUPABACAK: Ne?

MÜEBBET: (*Orta parmağını göstererek.*) Böyle diyorum. Geçer mi?

KUPABACAK: Parmağında yara varsa geçer.

MÜEBBET: Şeytan tırnağı vardı, koparmıştım. (*Otuzaltı'yı tekmeleyerek.*) Eşşek herif! Utanmadan seksen dolarımı aldın bir de!

OTUZALTI: Vurmayın, yalvarırım. Biri hastaneye yetiştirsin bizi.

MÜEBBET: Hayatımı söndürdün! (*İkinci tuvaletten bir patlama sesi gelir. Tuvaletin üstünden Marilyn'nin parçaları dışarı fırlar.*)

BAŞ GARDİYAN: (*Dövmeyi bırakır, dikkat kesilir.*) Ne oldu öyle?

KUPABACAK: (*Sırıtarak.*) Marilyn.. (*Sessizlik.*) Patladı.

KİNG KONG JR: Gebersin!.. Adi kaltak!

KUPABACAK: (*Bardağı eline almıştır, oturduğu yerden diğerlerine doğru uzatır, alayla.*) Heey! (*Dönüp bakarlar.*) Şu bardağa işer misiniz lütfen. (*Hepsi şaşkın, Kupabacak'a bakarlar.*)

Karanlık

4. TABLO

*(Lüks bir yolcu gemisinin erkekler tuvaleti. Fonda kesik kesik vapur düdüğü duyulur.. Bir süre sahne boş kalır, sonra Kaptan (Sinekpapazı) hışımla kapıyı açarak içeri girer, birinci tuvalet kapısını vurur, açarak boş olup olmadığını kontrol eder, sonra ikincinin kapısını yoklar, açamaz, **Bozuk** yazısını görür, sonra üçüncü kapıyı açar, ana kapıya döner, dışarıya doğru seslenir.)*

KAPTAN: Gelebilirsiniz. Kimsecikler yok.

BONUS: (*Dışarıdan.*) Ya içeri biri girecek olursa?

KAPTAN: Saçmalamayın. Yolcuların hepsi güvertede. Nefeslerini tutmuş güneşin batışını izliyorlar. Gemi karaya bile otursa hava kararmadan ayrılmazlar oradan. Küba açıklarında bu saatte transatlantik tuvaletleri genellikle boş kalır.

BONUS: (*Tedirgin, içeri girer.*) Ya kocamın çişçi gelecek olursa?

KAPTAN: O tüysüz kocanız demek.

BONUS: Hangi tüysüz?

KAPTAN: Üst güverteden olta atıp balık tutmaya çalışan genç adam.. Yoksa sevgiliniz mi?

BONUS: Hayır, kocam.

KAPTAN: İşte bu harika. İçeri biri girecek korkusuyla sevişmek dünyanın en güzel duygusudur. Özellikle de girme ihtimali olan kişi insanın kocasıysa. Kandaki adrenalin miktarı öylesine yükselir ki, yüreğiniz ağzından çıkacak gibi olur. Hava kaçırılan bir şişme botla Atlantik'i geçmek gibi bir şey.

BONUS: Daha önce yaşadınız mı bu duyguyu?

KAPTAN: Çok istedim ama beceremedim.

BONUS: Neden?

KAPTAN: Birincisi ben yüzme bilmediğim için bota binmem.
İkincisi kocam yok..

BONUS: (*Keserek.*) Size hiç yakıştıramadım.

KAPTAN: Neyi? Kocam olmamasını mı?

BONUS: Çok şakacısınız. Yüzme bilmemenizi elbette. Koskoca transatlantiğin Kaptanı yüzme bilmiyor.

KAPTAN: Pilotlar da uçmayı beceremez.

BONUS: (*Güler.*) Gerçekten çok şakacısınız.

KAPTAN: İzin verin de üçüncüsünü söyleyeyim.

BONUS: Birincisi yüzme bilmiyordunuz, ikincisi kocanız yoktu,
ya üçüncüsü?

KAPTAN: Üçüncüsü beni deniz tutar.

BONUS: (*Şaşkın.*) Ne!

KAPTAN: Beethoven de sağırdı ama.

BONUS: Ne ilgisi var?

KAPTAN: Biraz düşünürseniz anlarsınız.

BONUS: Yandık desenize.

KAPTAN: Neden?

BONUS: Çünkü sizin kanınızda kolay kolay değişiklik olmaz.

KAPTAN: (*Elini hafifçe kızın gerdanında, göğsünde gezdirerek.*)
Sahi mi?

BONUS: (*Kaptan'ın taklidini yaparak.*) Kandaki adrenalin miktarı
öyle bir yükselir ki, yüreğin ağzından çıkacak gibi olur!

KAPTAN: Bak sen. Ne güzel taklit yapıyorsunuz öyle.

BONUS: Hadi hadi. Tanışma faslı çok uzadı.

KAPTAN: Bence de. Kabak tadı verdi. Ama dördüncüsünü söylemeden edemeyeceğim.

BONUS: İyi. Onu da söyleyin bari.

KAPTAN: Dördüncüsü.. (*Cebinden ilaç kutusu çıkarır.*) Bu işi
ilaçsız yapamıyorum artık.

(*Şişeden bir hap çıkarır, yutar.*)

BONUS: (*Kaptan'a bakarak.*) Doğru ya. Belki Beethoven de kulaklık takıyordu.

KAPTAN: Bak sen.

BONUS: Tıpkı birinci kocama benziyorsunuz.

KAPTAN: Birinci kocanız?

BONUS: Sinekpapazı.

KAPTAN: O da mı hap kullanırdı?

BONUS: Evet ama kalp ve şeker haptı.

KAPTAN: Nerede şimdi?

BONUS: Haptı yuttu.

KAPTAN: Toprağı bol olsun.

BONUS: Ama ne yalan söyleyeyim, siz ondan daha seksisiniz.

KAPTAN: Teşekkürler. Evet, ne diyorduk?

BONUS: (*Bir an adama bakar, sonra ansızın sarılarak.*) Batır beni!
(*Bonus Kaptan'ı hışımla kapıya yaslar, hararetle öper, tuvalet hoparlöründen müzik sesi gelir, sevişir gibi tango yapmaya başlarlar.*)

BONUS: (*Nefes nefese.*) Beni okyanusa batır.

KAPTAN: (*Öpüşürken.*) Hangisine?

BONUS: Hangisi daha derinse.. Yaşasın yükselen adrenalinlerimiz!
miz!

KAPTAN: Yaşasın alçalan değerlerimiz. Ve yaşasın yükselen küçük
sevimli organım.

BONUS: Dal sevgilim. Daha derinlere.

KAPTAN: Çalışıyorum hayatım.

BONUS: Açılalım açılabildiğimiz kadar.

KAPTAN: O halde demir al canım.

BONUS: Alıyorum bir tanem.

KAPTAN: İskele alabanda.

BONUS: Emret dinozorum.

KAPTAN: Dümeni kırayım mı?

BONUS: Hayır, kafadan gir.

KAPTAN: Bodoslama.

BONUS: (*Adamın gömleğini parçalayarak açar.*) Bodoslama!

KAPTAN: Tekne yan yattı.

BONUS: (*Eteğini kaldırır.*) Düzeliir şimdi..

KAPTAN: Harika.

BONUS: İndir yelkenleri.

KAPTAN: Peki. (*Pantolonunu indirir.*) İndirdim.

BONUS: İnanamıyorum! Harika bir tekne bu.

KAPTAN: Öyledir. Adın ne senin?

BONUS: Ne yapacaksın adımı?

KAPTAN: Merak ettim.

BONUS: Bonus.

KAPTAN: Bonus mu?

BONUS: Evet. Ya senin?

KAPTAN: Kaptan.

BONUS: Kaptan mı?

KAPTAN: Evet. Birinci Kaptan.

BONUS: (*Nefes nefese.*) Memnun oldum Birinci Kaptan.

KAPTAN: (*Kadının boynunu öperken.*) Ben de Bonus.

BONUS: Kaptan?

KAPTAN: Efendim.

BONUS: Beni kullanmıyorsunuz değil mi?

KAPTAN: Yok canım, bence siz beni kullanıyorsunuz.

BONUS: İyi o zaman. Öp beni Kaptan.

KAPTAN: (*Bir süre öper, öpmeyi sürdürürken.*) Adı ne?

BONUS: Kimin hayatım?

KAPTAN: Şimdiki kocanın?

BONUS: Bırak şimdi şimdiki kocamı.

KAPTAN: Merak ettim ama.

BONUS: Kupabacak.

KAPTAN: Kupabacak mı?

BONUS: Evet erkeğim benim. O tüysüzün adı Kupabacak.

KAPTAN: Hep böyle balık mı tutar Kupabacak?

Bonus : Ne yapsın?.. Tek tesellisi bu.

KAPTAN: Neden? (*Müzik susar, dansı keserek*)

BONUS: Çünkü oltasından başka hiçbir şeyi yok hayatta. Bütün gün marihuanasını tütürüp balık tutar. Yemi oltanın ucuna takar, sonra da yakaladığı balıkları çevresindekilere gösterek hava atar. Pis esrarkeş! Aptal balıklar da çırpınır durur avucunda. Yalnızca aptal balıklar. Belki bir zamanlar ben de öyleydim ama artık aptal bir balık değilim Kaptan.

KAPTAN: Elbette değilsin.

BONUS: Her akşam yatağa girdiğimizde iyi geceler bir tanem der, döner kıçını horul horul uyur. Söyleyin Kaptan, ben buna layık mıyım?

KAPTAN: O ne biçim soru öyle? Sen aklından geçen her şeyin en iyisine layıksın..

BONUS: Sağ olun. Sanırım bu gemiden dul bir kadın olarak çıkacağım. Dul ve özgür.. ve de sayenizde rahatlamış bir kadın olarak.

KAPTAN: Peki niye evlendin onunla?

BONUS: Çünkü adam sanmıştım. Hapislere bile düştü. Sabırla bekledim.

KAPTAN: Vah zavallı.

BONUS: Şimdi hayatta sahip olmak istediğim tek bir şey var.

KAPTAN: Neymiş o?

BONUS: İktidar.

KAPTAN: İktidar çok soyut bir kavramdır fıstık.

BONUS: Ben en somutundan söz ediyorum. Bu gemiyi birlikte götürelim Kaptan.

KAPTAN: Götürelim fıstık. Senin o bembeyaz kıçını ısırarak için can atıyorum.

BONUS: O halde.. Sars beni.

KAPTAN: Sarstım ya demin.

BONUS: Olsun. Bir daha sars.

KAPTAN: O halde tekrar demir al benim küçük fıstığım.

BONUS: Alıyorum atkestanem.

KAPTAN: İskele.. alabanda.

BONUS: Emret aslanım. *(Kaptan sevişmeye çalışır. Fonda müzik öncesi enstrüman akorduna benzer tuhaf sesler. Bir süre sonra kapı dışarıdan zorlanır, Kaptan'ın sırtına çarpar. Kadın orali olmaz, hararetle sevişmeyi sürdürür.)*

BONUS: Daha şiddetli. *(Kapı sürekli kadının sırtına çarpmaya başlar.)*

BONUS: Daha şiddetli.

KAPTAN: Adrenalin ha?

BONUS: Evet, evet, daha şiddetli! *(Kapı yumruklanır.)*

BONUS: Vur. Hadi, yalvarırım daha hızlı vur!

KAPTAN: Ciğerlerim sarsılıyor..Sanırım tansiyonum yükseldi.

OTUZALTI: *(Dışarıdan.)* Açsanıza kapıyı!

BONUS: *(Bir an sevişmeyi bırakır, dışarı bakar.)* İçeri girmek istiyor.

KAPTAN:Hayır. Henüz hazır değil buna.

BONUS: Hayır onu kast etmiyorum. Biri.. içeri girmek istiyor dedim.

OTUZALTI: *(Kapıyı zorlar.)* Çekilsenize kapıdan!

KAPTAN: *(Sarsılarak.)* Umarım hayal kırıklığına uğramazsın..

BONUS: Kaptan!

KAPTAN: Yaşasın. Nihayet başardın benim küçük kaplanım.

BONUS: *(Kaptan'ı omuzlarından tutarak.)* Kaptan dedim!

KAPTAN: Hazırım Bonus..

BONUS: Biri diyorum..Tuvalete girmek istiyor.

KAPTAN: *(Toparlanır.)* Ne? Eyvah! Ya kocansa?

BONUS: Ne oldu patlak botlu çapkın Kaptan? Korktun mu?

KAPTAN: *(Birinci tuvaleti göstererek.)* Sen şuraya giriyorsun! Hemen, şimdi. *(Kaptan ayağı ile ana kapının açılmasını engellerken, bir yandan da toparlanmaya çalışır. Bonus tuvalete girerek kapıyı çarpar, kapı kolu yere düşer.)*

BONUS: *(İçeriden.)* Lanet olsun! Kilitlenmiyor bu kapı!

KAPTAN: Gene mi?

BONUS: *(İçerden.)* Efendim?

KAPTAN: Yok bir şey. Yaslan kapıya.

OTUZALTI: *(İçeri girer.)* Bir terslik mi var Kaptan?

KAPTAN: *(Telaşla kapı kolunu eline alır, arkasına saklar.)* Sen miydin Danton? Yoo, terslik falan yok. Her şey yolunda. Senin ne işin var burada?

OTUZALTI: İkinci kaptanların da çışı gelir Kaptan. *(Kaptan pisuara giderek fermuarını indirir, içemeye başlar. Otuzaltı onun arkasından yanındaki pisuara gelir, aynı şekilde fermuarını indirir, gözü Kaptan'ın önüne takılır.)*

OTUZALTI: *(Hayretle.)* Oooo..

KAPTAN: Efendim?

OTUZALTI: Adrenalin ha?

KAPTAN: Hayır. Hap.

OTUZALTI: İşinize yaradı mı bari?

KAPTAN: Belli olmuyor mu?

OTUZALTI: Ne kadar oldu alalı?

KAPTAN: *(Saatine bakar.)* Dört dakika kadar.

OTUZALTI: Mükemmel.

KAPTAN: İlacınız bana biraz pahalıya mal oldu ama gene de teşekkürler.

OTUZALTI: Asıl etkisini iki saat sonra gösterecek. Ufaklık öyle bir şahlanacak ki siz de şaşacaksınız. Ve de sonsuza kadar öyle kalacak. Benden söylemesi. Dikkatli olun, kaptan köşkünün duvarlarına bile tırmanabilirsiniz. İnanır mısınız benim hiçbir kazancım olmadı bu haplardan. Kaça aldıysam size de o fiyata sattım. Niyetim o şişeyi sekseninci yaş hediyesi olarak San Fransisco'da yaşayan büyük amcama götürmekti. Ama duyduğuma göre moruk nihayet cinsiyet değiştirmeye karar vermiş. Anlayacağınız hapa ihtiyacı kalmadı artık. Eğer tıp o kadar ilerlerse belki gelecek yıl doğum kontrol hapı götürürüm. Neyse kısmet sizymiş. Gene de küçük bir tavsiye, günde üç taneden fazla almayın.

KAPTAN: Elimde değil. Beynim sürekli kadın istiyor. Hava kaçırarak bir şişme botun denize açılmak istemesi gibi. Kriz geliyor anlayacağınız. Ama söylediğim gibi, sadece mastürbasyon için kullanacağım. Yoksa gemi yolcularıyla işi pişirmek gibi kötü bir alışkanlığım yoktur benim. Hiç bir zaman da olmadı.

OTUZALTI: Sizi anlıyorum. (*Önüne bakarak.*) Hadi be lanet olası piç! Bir damlacık hiç olmazsa..

KAPTAN: (*Otuzaltı'nın önüne bakarak.*) Bence sizde de aynı dert var ama kendinize bile açıklayamıyorsunuz.

OTUZALTI: Neymiş o dert?

KAPTAN: Erektile disfonksiyon. (*Fermuarını çeker.*)

OTUZALTI: İlgisi yok. (*Fermuarını çeker.*) Çok renkli bir soyağacı var benim. Anne tarafından büyükdedem Casanova idi, toprağı bol olsun. Bilirsiniz o da bir macera adamıydı benim gibi. Baba tarafından büyükdedem ise bildiğiniz gibi Kaptan Danton'du. O da bir deniz adamıydı benim gibi. Hint okyanusunda kime sorarsanız bilir hala. Soyaçekim işte.

KAPTAN: Daha önce hangi gemideydiniz?

OTUZALTI: Söyledim ya, ben hep Pasifik tarafına çalıştım. İkiz kardeşim Bay Erk, toprağı bol olsun, pek severdi oraları.

KAPTAN: Hangi Bay Erk?

OTUZALTI: Kaç tane Bay Erk var. Tabii ki Bestaragonya eski devlet başkanı Bay Erk.

KAPTAN: Bay Erk sizin kardeşiniz miydi?

OTUZALTI: Tek yumurta ikiziydik onunla. Ama ben gururlu bir adamım Kaptan. Onun o yüce ismi altında ezilmemek için soyadımı, milliyetimi, hatta ırkımı bile değiştirdim. Birinci adam olmayı hiç sevmem. Bu nedenle tam otuz altı yıldır ikinci kaptan olarak görev yapıyorum. Kardeşimin beklenmedik ölümünden sonra ise bir daha oralara sefer yapmamaya yemin ettim. Hatta bir süre kaptanlığa da ara verdim. Brövelerimi duvara asıp anılarımı yazmaya koyuldum.

KAPTAN: Yayınlandı mı peki?

OTUZALTI: Zullu Haberleri gazetesi yayınladı.

KAPTAN: Zullu?

OTUZALTI: Bir Afrika kabilesi. Film haklarını da Negro Golden Lier satın aldı.

KAPTAN: (*Bir an Otuzaltı'ya bakar.*) Pardon?

OTUZALTI: Negro Golden Lier. Zullu kabilesi ile ortak kurulan yeni bir şirket. Benim de yüzde beş hissem var. Filmin gişe hasılatından da yüzde kırk. Yakında çekilecek sanırım. Ortaklarım başrolü de benim oynamamı istiyorlar. Sevgili Marilyn'le birlikte.

KAPTAN: Marilyn mi? O uzun yıllar önce ölmedi mi?

OTUZALTI: Karıştırıyorsunuz. Marilyn Dietrich'i kastetmedim.

KAPTAN: Ben Marilyn Monroe'yu kastettim.

OTUZALTI: Şey... Yok, hayır. O da değil. Bu başka Marilyn. Gelecek vaat eden, genç ama oldukça deneyimli bir yetenek.

KAPTAN: Ya...

OTUZALTI: Aynı zamanda fotomodeldir kendisi. İsterseniz yuvaya dönünce tanıştırayım.

KAPTAN: Sahi mi?

OTUZALTI: Elbette. Birlikte çok iyi vakit geçirebilirsiniz.

KAPTAN: Fena olmaz. (*King Kong Jr. içeri girer, yüzü allak bulaktır, birinci tuvaletin kapısını zorlar, açamaz, ikinciyi yoklar, sonra üçüncü tuvalete girer, kusmaya başlar.*)

KAPTAN: (*Otuzaltı'ya.*) Ne oldu buna böyle?

OTUZALTI: Deniz tutmuştur.

KAPTAN: (*Üçüncü tuvaletin önüne gelir.*) İyi misin miço?

KİNG KONG JR: Ölmek üzereyim.

KAPTAN: Gemici diye tavsiye ettiğin adamın haline bak.

OTUZALTI: Ben şimdi iyileştiririm onu. (*King Kong Jr'a.*) Toparlan bakalım. (*Kaptan'a.*)

Siz de en iyisi yolcularla ilgilenin.

KAPTAN: Ama..

OTUZALTI: Lütfen. Geminin iki beyni birden tuvalette olmamalı. Ben hallederim bunu.

KAPTAN: Peki. Siz bilirsiniz. (*Sesini Bonus'a duyurmak için yükselterek.*) Ortalık durulunca geleceğim. Siz buradan çıkmayın.

OTUZALTI: Merak etmeyin. Şimdilik çıkacak hali yok zaten. Siz şimdiden iki saat sonraki büyük patlamaya hazırlayın kendinizi. Anlarsınız ya.

KAPTAN: Hazırım zaten. Hem de bütün benliğimle..

OTUZALTI: İyi.

KAPTAN: (*Sesini yükselterek.*) Hemen döneceğim canım.

OTUZALTI: Bekliyorum bir tanem.

KAPTAN: (*Ciddileşir.*) Söyle miçoya kendini iyi hissedince kaptan köşkünü temizlesin.

OTUZALTI: Emredersiniz kaptan. (*1. Kaptan çıkar.*) Nihayet gitti hergele. Bir süre sonra da temelli gidecek. Bana bak sen de toparla kendini.

KİNG KONG JR: Ne yapabilirim patron? Elimde değil. İlk kez gemi yolculuğu yapıyorum ben.

OTUZALTI: Alışsın zamanla.

KİNG KONG JR: Patron.

OTUZALTI: Efendim?

KİNG KONG JR: Bizim ne işimiz var Antartika'da?

OTUZALTI: Çünkü bu gemi oraya gidiyor. Ve bütün yolcular avuç dolusu para dökmüşler, dünyamızın üçüncü milenyuma girişinin ilk tanıkları olabilmek için. Avuç dolusu para.

KİNG KONG JR: Keşke Arjantin'de inseydik biz.

OTUZALTI: Daha taksiye bile binmeye fırsat bulamadan ensele-nirdik. Gerçi ben gene kurtarırdım paçayı ama sen yanardın.

KİNG KONG JR: Ben enselenince sen de yanardın.

OTUZALTI: Neden? Ele mi verirdin beni?

KİNG KONG JR: Ben vermezdim. Ama hapishaneden beraber kaçtık. İkimizi birlikte arıyorlar. Dünyanın her yerinde resimlerimiz var. Sen ve ben. Yan yana. Jerry Lewis ve Dean Martin gibi. İnternete bile girmişiz patron. Google'ın arananlar listesinde Y ya da da O harfini tıklayınca hemen biz çıkıyoruz ekrana. İkimiz. Jerry ve Dean.. Ya da Romus ve Romulus..

OTUZALTI: Aman ne romantik. Unutma, Şeytan üçgenine girince isyan bayrağını çekeceğiz. Karı budalası Kaptan'a iktidar mucizesi diye kakaladığım zehir iki saat sonra etkisini gösterir. Umarım daha fazla aşka gelip dozu kaçırmaz salak. Yoksa planladığım saatten önce diker nalları. Bu da hiç işime gelmez.

KİNG KONG JR: O hap sende ne arıyordu patron?

OTUZALTI: Ben bir insanın ne mal olduğunu gözlerinden anlarım. Daha tanıştığımız an ilk dikkatimi çeken şey Kaptan'ın

gözbebekleri oldu. Bir çift kadın külodu parlıyordu gözbebeklerinde. Titreyen bacakları ise bunun tam tersini söylüyordu. Demek ki Kaptanımızın eski enerjisini geri getirecek bir ilaca ihtiyacı vardı.

KİNG KONG JR: Bir göz damlası.

OTUZALTI: (*Bir an King Kong Jr'a bakar*) İskelenin önünde kaçak mallar satan işportacıdan aldığım iktidar ilacı şişesindeki tabletleri boşaltıp, yerine aynı adamdan aldığım zehri koydum. Yirmi insan kuvvetinde bile olsa dikecek nalları keriz.

KİNG KONG JR: Müthişsin patron. Romeo'nun eczacısı bile bundan iyisini yapamaz.

OTUZALTI: Öyleyimdir. Gemiye soyup yolcuları denize attıktan sonra ilk durağımız Cafe Antartika. Orada altı ay kadar birlikte güneşin doğuşunu bekleyeceğiz. Sen ve ben.. ve de penguenlerimiz. Sonra da ver elini Hint okyanusu.

KİNG KONG JR: İki kaçak..

OTUZALTI: Seni bilemem. Benimkisi beyin göçü..

KİNG KONG JR: Ben de ikinci kaptan olurum böylece.

OTUZALTI: Korsanlıkta ikinci kaptanlık diye bir şey yoktur. Sen benim hareket komutanım olacaksın.

KİNG KONG JR: Ama ben ikinci kaptan olmak istiyorum.

OTUZALTI: Ben ne dersem o olur. Seni bu şartla kaçırdım. Ayrıca unutma, firar hizmetlerinden dolayı daha bana elli bin dolar borcun var. Şimdi kamarana git ve uslu uslu zamanın dolmasını bekle.

KİNG KONG JR: Midem çok bulanıyor ama. Sattığın limonlar hiçbir işe yaramadı.

OTUZALTI: Biraz daha yala, bir şeyin kalmaz. Sonra da gidip kaptan köşkünü temizleyeceksin. Ben strateji haritası üzerindeki son çalışmalarına bakayım.

KİNG KONG JR: Patron?

OTUZALTI: Ne var?

KİNG KONG JR: Bu soru çok soruldu ama ben bir kez daha sormak istiyorum.

OTUZALTI: Sor bakalım.

KİNG KONG JR: Beni kullanmıyorsun değil mi?

OTUZALTI: Tam tersi. Sen beni kullanıyorsun.

KİNG KONG JR: İyi o zaman. (*King Kong Jr. çıkar.*)

OTUZALTI: Gemiye ele geçirdikten sonra bu geri zekalılığı da zehirlemeli. Yoksa bu gidişle başıma dert olacak. (*Otuzaltı çıkar.*)

BONUS: (*Tuvaletten çıkararak.*) İktidarsız bunak. Kimbilir kaç masum genç kızı kandırıp getirdi bu tuvalete. Beyni sürekli kadın istiyormuş! Sende beyin var mı ki istesin! Üstelik beyinle olmaz bu iş. Kanını beynine dolduracağına başka yerine doldur önce! (*Kaptan midesini tutarak içeri girer, üçüncü tuvalete yönelerek öğürmeye başlar.*)

BONUS: Ne oldu şekerim? Deniz mi tuttu?

KAPTAN: Dayanamayacağım artık bu işkenceye. Bu seferi bitirir bitirmez derhal emekliliğimi isteyeceğim. (*Öğürmeyi sürdürür.*)

BONUS: Bu gidişle seferi bitiremeyeceksiniz.

KAPTAN: Merak etme, ben eski toprağım. İki dakikaya kalmaz çakı gibi olurum. (*Öğürür.*)

BONUS: Korkarım sizin başladığınız seferi başkaları bitirecek.

KAPTAN: (*Bonus'un söylediklerini anlamaz.*) Lütfen Bonus. Şu an oynaşacak durumda değilim. Ama üzülme. Hele bir düzeleyim, tamamlarım seferimi.

BONUS: Oynaşmak isteyen kim?

KAPTAN: Kahretsin! Bütün midemdeki ilaç kapsülü de çıktı. Dünyanın parasını vermiştim.

BONUS: Neyse. Böylece hayatınız da kurtulmuş oldu.

KAPTAN: Ama ilaç kana karışmadıysa ufaklık nasıl oldu da

uyandı?

BONUS: Kim?

KAPTAN: Küçük Kaptan. Demek ki derdim erektil disfonksiyon değilmiş. Psikolojikmiş. *(Tuvaletin kapısı açılır.)*

BONUS: Eyvah! Biri geldi. (Bonus aceleyle Kaptan'ın bulunduğu üçüncü tuvalete girer, kapıyı kapatır. Elinde oltayla

Kupabacak girer, pisuara doğru yürür, önünü açar, işini görmeye başlar. Kaptan tuvalet kapısını açarak çıkar, kapıyı tekrar kapatır, Bonus içerde kalır..)

KAPTAN: *(Lavaboya doğru yürürken Kupabacak'a göz atar, kendi kendine.)* Hay aksi. Bonus'un kocası değil mi bu? *(Yanından geçerken.)* Kolay gelsin.

KUPABACAK: *(Kaptan'a doğru dönmeden.)* Teşekkürler Kaptan.

KAPTAN: *(Kendi kendine.)* Ya sorunum psikolojik değilse?

KUPABACAK: Efendim?

KAPTAN: Size söylemedim.

KUPABACAK: Pardon.

KAPTAN: *(Cebinden ilaç kutusunu çıkarırken kendi kendine.)* Neyse ki şişe dolu. *(Kupabacak Kaptan'a bakar, ilaç şişesini görür.)*

KUPABACAK: Geçmiş olsun, hasta mısınız?

KAPTAN: Şey.. Öyle gibi..

KUPABACAK: *(Fermuarını çeker, kaptanın yanına gelerek ilaç şişesine bakar.)* Bunu mu alıyorsunuz siz?

KAPTAN: Şey için.. Doktor tavsiyesi.

KUPABACAK: Sizi çapkın sizi.

KAPTAN: Yanlış anladınız. Gece ereksiyon olmadan uyuyamam ben. Bebeklikten kalma bir alışkanlık işte.

KUPABACAK: Sahi mi? Ben de tam tersi.

KAPTAN: Biliyorum.

KUPABACAK: Biliyor musunuz?

KAPTAN: Yani.. İnsanlar genellikle öyledir.

KUPABACAK: Nasıldır?

KAPTAN: Dua ederler, *(Kendi kendine gibi.)* Kıçlarını dönerler *(Kupabacak'a.)* Ve uyurlar.

KUPABACAK: Doğru. Bir kaç kez deneyeyim dedim, daha beter uyku bastırdı. Mide bulantısı da caba.

KAPTAN: Mide bulantısı mı?

KUPABACAK: Tabii ya. Bu haplar aşırı şekilde mide bulantısı yapar.

KAPTAN: Demeyin.

KUPABACAK: Ereksiyon olayım derken bulantıdan içim dışıma çıkmıştı.

KAPTAN: Hay aksi. Demek ondanmış. Yoksa bu kadar çabuk tutmazdı beni deniz. Sefere çıktığımızın henüz birinci günü bugün.

KUPABACAK: Güzel mi bari yavru?

KAPTAN: Hangi yavru?

KUPABACAK: Tavladığınız kız.

KAPTAN: E fena sayılmaz.

KUPABACAK: Yaa, nasıl faka bastırdım sizi? Hani bebeklikten kalma alışkanlıktı? Nasıl arakladınız anlatsanıza.

KAPTAN: Şey.. *(Bir an üçüncü tuvalet tarafına göz atar.)* Kolay olmadı tabii.

KUPABACAK: Kaç yaşlarında?

KAPTAN: Bilmem, sormadım.

KUPABACAK: Demek istediğim toysa fark etmez. İlaç kullanmadan da becerebilirsiniz.

KAPTAN: Nasıl? *(Kupabacak Kaptan'ın kulağına bir şey fısıldar.)* Hangisiyle?

KAPTAN: Size beş tane seçenek. Hangisi olursa.

KUPABACAK: Hatta çocuk olmasın diye eldiven bile takmanıza

gerek yok.

KAPTAN: Çok şakacısınız.

KUPABACAK: Ama bana sorarsanız, krizinizi yatıştırmak için biraz da başka konularla ilgilenmenizi öneririm.

KAPTAN: Örneğin?

KUPABACAK: Örneğin ruhani konularla ilgilenin. O zaman böyle dünyevi dertleriniz kalmaz. Mesela ben bu sayede uzun zamandır kadınlardan uzak duruyorum.

KAPTAN: Nasıl becerdiniz bunu?

KUPABACAK: (Önüne bakarak.) Şu gördüğünüz et parçası var ya?

KAPTAN: (Kupabacak'ın öününe bakar.) Hangisi? (Daha dikkatli bakar.) Ha, o mu?

KUPABACAK: Evet evet bu. Benim için yalnızca vücutta biriken kirli suyu dışarı atmaya yarayan önemsiz bir çıkıntıdan başka bir şey değildir. Daha başka bir işe yaradığını düşünmek, üre tahlil tüpünden vanilyalı milk shake pipeti yapmaya benzer.

KAPTAN: Bunlar mı ruhani konular?

KUPABACAK: Bu daha başlangıç. Buradan şuraya varmak istiyorum. Madde önemli değildir. Önemli olan ruhtur.

KAPTAN: Doğru. Siz nasıl ulaşabildiniz bu mertebeye?

KUPABACAK: Ot sayesinde.

KAPTAN: Ot mu? Ne otu?

KUPABACAK: Siz de diğer kaptanlar gibi pipo içer misiniz?

KAPTAN: Bazen.

KUPABACAK: O halde üst güverteye gelin. Size özel bir karışım hazırlayayım.

KAPTAN: Ne karışımı?

KUPABACAK: Duman.

KAPTAN: Duman mı?

KUPABACAK: Öyle bir duman ki ne mide bulantınız kalır ne de başka derdiniz. İki nefesten sonra ver elini nirvana.

KAPTAN: Bilmem ki.. Yolcular ne der sonra?

KUPABACAK: Korkmayın canım. Kimsenin ruhu duymaz. Üstelik sadece basit bir ot.

KAPTAN: Sahi mi?

KUPABACAK: Elbette. Böylesini hiç denemediğimize eminim.

KAPTAN: Peki öyleyse. (Kaptan ilaç şişesini lavaboda bırakır, birlikte dışarı çıkarlar.)

BONUS: (Tuvaletten çıkararak.) Vay iki yüzlü adi vay! (Ağlamaklı.) Aynı yastığa baş koyduğum kocam hiç tanımadığı yaşlı bir kaptanla neler konuşuyor. Üstelik konu benim. Şimdi de elin herifine marihuana içirecek. (Lavabonun önünde ilaç şişesini görür, alır, bakar.) Görürsünüz siz gününüzü. (Otuzaltı içeri dalar.)

OTUZALTI: (Bonus'u görür.) Özür dilerim. Yanlış girdim galiba. (Gerisingeri döner.)

BONUS: (Durdurarak.) Durun. (Otuzaltı durur.) Siz ikinci kaptansınız değil mi?

OTUZALTI: Şimdilik.

BONUS: Yakında güç sizin elinize geçecek.

OTUZALTI: Evet. Öyle olacak.

BONUS: Çok değil, iki saat sonra bu gemi sizin o güçlü ellerinizin, sıcacık avuçlarınızın içinde olacak.

OTUZALTI: Peki ama siz nereden biliyorsunuz bunu?

BONUS: Ben her şeyi duydum. (Cilveyle yaklaşarak.) Ama bu macerada bir şey eksik değil mi?

OTUZALTI: Nedir o?

BONUS: Sezar ve Kleopatra.. Hitler ve Eva Braun.. Mussolini ve Klara Petaççi.. Bunlar size neyin eksikliğini hatırlatıyor?

OTUZALTI: Neyin?

BONUS: Neyse bırakın onları bir tarafa. Ya Juan Peron ve Evita deyince? İçinizde bir eksiklik duymuyor musunuz?

OTUZALTI: Anladım. Siz gemide bir sinema salonu olsun istiyorsunuz.

BONUS: Hayır. Bir kadın.

OTUZALTI: Kadın mı? Kadın mı istiyorsunuz?

BONUS: Hayır. Sizin hayatınızda bir kadın eksik. Kara Korsan Danton ve Bonus. (*Evita' dan*) 'It's not easy but you must believe.' Siz çok renkli bir aileden geliyorsunuz. Ve biz de diğerleri gibi tarihe böyle geçmeliyiz. İki ayrı kişi ama bir bütün. Bir elmanın iki yarısı gibi. Kara Korsan Danton ve Bonus!

OTUZALTI: Ama ben neredeyse unuttum o işleri. Otuz altı yıldır hayatıma giren tek kadın Marilyn.

BONUS: İkincisi de Bonus olmalı.

OTUZALTI: Bonus.

BONUS: Evet canım?

OTUZALTI: Eğer ileride bana bir şey olacak olursa..

BONUS: Tanrı korusun. N'olur böyle konuşma.

OTUZALTI: Diyelim ki oldu. Size satacağım bekaret kemerini ömrünün sonuna kadar takar mısınız?

BONUS: Bana bekaret kemeri mi satacaksınız?

OTUZALTI: Hemen ödemeniz şart değil. Taksit de yapabilirim.

BONUS: Ama sevgilim, ben Güney Pasifik'te Tiwi kabilesinde doğmuşum. Ve de ne yazık ki doğar doğmaz evlendirmişler beni. Bu nedenle de neredeyse doğuştan bekaret özürliyüm. Şiddetli darbelere maruz kalmış bir bekaret zarının, lazerle delik deşik edilmiş ya da dağlanarak kurutulmuş bir korneadan farkı olabilir mi benim erdemli sevgilim? Olamaz değil mi? Ha yırtık kornea, ha zavallı Bonus'un kayıp cenneti. Bu yüzden bana bekaret kemeri takmak, Homeros'a güneş gözlüğü satmaya benzer bir tanem. Yalan mı?

OTUZALTI: Öyle mi dersiniz?

BONUS: Ama unutmamalısınız ki her büyük girişimin altında

bekaret özürlü bir kadın yatar.

OTUZALTI: Haklısınız Bonusum. Her büyük girişimin altında bekaret özürlü bir kadın yatar.

BONUS: O halde ben bu girişimin altına yatmaya hazırım Danton.

OTUZALTI: Ben de bütün benliğimle sizin üstünüzde olmalıyım.

BONUS: O halde.. (*Sarılır.*) Batır beni kaptan. Karanlık okyanusların en derin, en kuytu köşelerine sürükle beni. (*Adamı öpmeye başlar, şişe elinden düşer.*)

OTUZALTI: (*Kibarca iterek.*) O halde güzel bayan, sizi kamarama davet edeyim. Birlikte strateji haritası üzerindeki son rötuşları yapalım.

BONUS: Kabul Kara korsan.

OTUZALTI: Otuzaltı desek.

BONUS: Kabul Otuzaltı. Kaç numaralı kamara?

OTUZALTI: Otuzaltı. Kaptan köşkünün hemen altı.

BONUS: Hazırlanıp geliyorum. (*Çıkar.*)

OTUZALTI: (*Kadının arkasından bakar.*) Bekliyorum güzelim. Doğru söylüyor kaltak. Hayatımdaki tek doğru yalnız olduğum. Gerisi hep uydurma. (*Yerdeki şişeyi görür, alır.*) Herkesin elinde aynı ilaç. Tevekkeli işportacının önünde bütün millet kuyruktaydı. Baksana, kadınlar bile ellerinde şişeyle dolaşıyorlar. Anlaşılan çoğu erkek sertlik özürlü. Madem tarihe birlikte geçeceğimiz dişi beni bekliyor, o halde ben de müzminleşmiş özürümü yok etmeliyim. Dört tane anca keser beni. Her dokuz yıl için bir tane. (*Haplardan dört tane içer.*) Oh! Hayat şimdi başlıyor. (*King Kong Jr. içeri girer, öğürmektedir.*) Gene mi?

KING KONG JR: Ne yapayım patron. Dayanamıyorum.

OTUZALTI: (*Şişeden iki hap çıkartır, King Kong Jr'a uzatır.*) Al iç şunları.

KING KONG JR: Bulantıya iyi gelir mi?

OTUZALTI: Pek sayılmaz. Ama en azından bütün dikkatinin

midende toplanmasını önler.

KİNG KONG JR: Sağ ol patron. (*Hapları içer, midesini tutarak çıkar.*)

OTUZALTI: (*Arkasından.*) Bir de bununla uğraşacağız. Az sonra yunus balıklarını kovalamaya başlar. Otuzaltı ve Bonus. Kulağa fena gelmiyor. (*Saatine bakar.*) Daha dört saat kırk dakikam var. Bunun iki saatini tarihe çift olarak geçmeye ayırabilirim. (*Otuzaltı çıkarken AshHall yalpalayarak girer.*)

OTUZALTI: İyi günler. (*Çıkar.*) (*AshHall üçüncü tuvaletin kapısını açar, içeri girer, kapıyı kapatır, sifonu çeker. Kaptan girer, etrafı kolaçan ettikten sonra üçüncü tuvaletin kapısına gelir, kapıyı yoklar.*)

KAPTAN: (*İçeri seslenerek.*) Hazır mısın bebeğim? (*İçeriden ıkınma sesi gelir.*) Orada olduğunu biliyorum. (*İçeriden ıkınma sesi gelir.*) Anlıyorum hayatım. Ben de hazırım yavrum.. Biliyor musun, gemiye bindiğin andan beri hastayım sana.. (*İçeriden yellenme sesi gelir.*) Senin o bembeyaz kıcını ısırmak için can atıyorum. Şimdi kaptan köşküne gidip sıcacık bir duş alacağım. Ve seni yatağında bekleyeceğim. Çırılçıplak uzanmış olarak. Bu gecenin mucizesini, küçük kaptanın sıcaklığını apış aranda hissedeceksin. Kısrağım benim. Duyuyorsun değil mi beni? (*İçeriden sifon sesi gelir.*) Bekliyorum benim güzel beyaz kıçlı kısrağım. (*Kaptan çıkar. AshHall şaşkın, tuvaletten çıkar.*)

ASHHALL: Benim bembeyaz kıcımı ısırmak için can atıyormuş.. Benim güzel beyaz kıçım dedi bana. (*Şaşkın bir biçimde düşünür, ansızın öfkelenir.*) Sen şimdi çiftesini yiyince görürsün beyaz kıçlı kısrağımı. (*Çıkar. Kupabacak ve Kaptan girerler.*)

KAPTAN: Lütfen rahat bırakın artık beni. Yapılacak işlerim var.

KUPABACAK: İyi geldi ama değil mi?

KAPTAN: Ne yalan söyleyeyim, bayağı rahatlattı.

KUPABACAK: Bu bir şey değil daha. O veletler güvertede saklam-

baş oynamaya kalkmasaydı ikincisini patlatacaktık.

KAPTAN: Başka zaman artık. Şimdi kaptan köşküne gitmem gerekiyor.

KUPABACAK: Fazla sürmez. Cebimde sarılmış bir sigara daha var. Hemen şuracıkta içiveririz.

KAPTAN: Bir gelen olur şimdi.

KUPABACAK: Tuvalette içeriz. Kimse görmez. (*Kaptan'ı kolundan çekiştirir.*) Hadi canım. Yalnız başına tadı çıkmıyor bu meretin.

KAPTAN: Peki o zaman.

(*Birlikte tuvalete girerler.*)

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Yakıyorum Kaptan. Unutmayın. Güvertede yaptığımız gibi. Bütün dumanı yutar gibi içinize çekeceksiniz, sonra da bir süre tutacaksınız.

KAPTAN: Sonra?

KUPABACAK: Sonrası nirvana.

KAPTAN: Peki. Bütün dumanı yutar gibi içime çekip sonra da tutacağım. (*Kupabacak girdikleri tuvaletin kapısını kapatır, Otuzaltı içeri girer.*)

OTUZALTI: (*Kendi kendine.*) Hazır Bonus Evita'nın giriş parçasını çalışırken, ben de şu son damlayı çıkarayım bari. (*Pisuarı doğru yürürken Kaptan ve Kupabacak'ın seslerini duyar, kapıya doğru yaklaşarak kulak kesilir.*)

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Şimdi sıra sizde Kaptan.

KAPTAN: (*İçeriden.*) Ne yapmam gerekiyor?

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Ne dedim ben size? Aynı demin güvertede yaptığımız gibi. Önce şunu alın bir elinize..

(*Otuzaltı şaşkın bakakalır.*)

KAPTAN: (*İçeriden.*) Ooo, kalın bu.

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Evet. Deminkin iki misli.

OTUZALTI: (*Kendi kendine.*) Vay be!

KAPTAN: (*İçeriden.*) Çok fazla değil mi?

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Hayır canım, alsanıza.

KAPTAN: (*İçeriden.*) Tamam, aldım işte.

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Güzel.

KAPTAN: (*İçeriden.*) Ben pek alışık değilim de. Söyledim ya, ilk kez deniyorum.

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Hayır. İkinci.

KAPTAN: (*İçeriden.*) Doğru. Güverteyi unuttum.

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Yavaş yavaş. Şimdi götürün ağzınıza. Güzel.. Kapatın gözlerinizi.. Evet. Şimdi bütün gücünüzle derin derin çekin içinize.. (*Sesler.*) Durun. Çıkmayın sakın. Ne varsa yutun hepsini..(*Sessizlik. Otuzaltı put kesilmiş..*) Nasıl?

KAPTAN: (*İçeriden, öksürerek.*) Harika bir şey bu.

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Söyledim size. Bu malı dünyanın hiçbir yerinde bulamazsınız.

KAPTAN: (*İçeriden.*) Bana bu kadarı yeter. Gitmek zorundayım. (*Kapıyı aralar.*)

KUPABACAK: (*İçeriden.*) Nasıl isterseniz. O halde ben tek tabanca götürürüm işi.

KAPTAN: (*Çıkarken, yüzü Kupabacak'a dönük.*) Nasıl isterseniz. Keyif sizin.

KUPABACAK: İhtiyacınız olursa bulun beni.

KAPTAN: Sanmam. Bu beni uzun zaman idare eder.

KUPABACAK: Sizi mutlu etmek onurdur benim için.

KAPTAN: (*İçeriden.*) Sağ olun. (*Kaptan kapıyı kapatır, Kupabacak içerde kalır, Kaptan döner, Otuzaltı'yla burun buruna gelirler. İçeriden Kupabacak'ın sesi gelir.*)

KUPABACAK: Ohhh! (*Sessizlik. Kaptan ve Otuzaltı hareketsiz bakışmakta.*)

OTUZALTI: Geçmiş olsun.

KAPTAN: (*Gözleri hafif baygınlaşmıştır.*) Biraz sıkıntım vardı da. Gaz çıkarınca rahatladım.

OTUZALTI: Anlıyorum.

KAPTAN: Ohh! (*Kendi kendine.*) Doğruymuş. İnsan biraz içinde tuttu mu nirvanaya ulaşıyor. (*Otuzaltı'ya.*) Size iyi muhabbetler.. Pardon iyi günler. (*Kapı açılır, içeri ağlayarak King Kong Jr. girer.*)

KİNG KONG JR: (*Otuzaltı'ya hıçkırarak.*) Patron!

OTUZALTI: Gene ne var?

KİNG KONG JR: Çok kötüyüm.

OTUZALTI: (*Kaptan'a duyurmadan.*) İlaç etkisini gösterdi demek.

KİNG KONG JR: Bildiğiniz gibi değil. Ne yapacağım ben şimdi?

OTUZALTI: (*Usulca.*) Bana bak. Boşalma sorununu da ben halledecek değilim herhalde. Güverte genç kızlarla dolu.

KİNG KONG JR: Biri..

OTUZALTI: Tamam işte. Git ve kimseye çaktırmadan ayarla birini.

KİNG KONG JR: Öyle değil. Biri.. Tanrım..biri..

OTUZALTI: Ne sayıklayıp duruyorsun be adam?

KİNG KONG JR: Biri bana tecavüz etti.

Kaptan ve OTUZALTI: Ne!

KAPTAN: Nerede?

KİNG KONG JR: Kaptan köşkünde.

KAPTAN: Üstelik benim köşkümde. Nasıl oldu bu?

KİNG KONG JR: Yerleri silmemi söylemiştiniz. Tam işimi yaparken başım dönmeye başladı. Midem öyle bulanıyordu ki içimde ne varsa boşalttım. Sonra da sizin yatağınıza yığılıp kalmışım. Uyandığımda.. (*Hıçkırıklara boğularak.*) Namusum elden gitmişti.

KAPTAN: Böyle bir şeyi kim yapabilir ki?

OTUZALTI: (*Kaptan'a imalı bakarak.*) Bilmem ki?

KİNG KONG JR: Bir de not yazmış yapan.

OTUZALTI: Ne diyor notta?

KİNG KONG JR: Umarım gecenin mucizesini apış aranda his-

setmişsindir..

OTUZALTI: Sonra?

KİNG KONG JR: Sonrasını söyleyemem. Terbiyem müsait değil.

KUPABACAK: (*Üçüncü tuvaletin kapısı açılır, Kupabacak çıkar.*)

Hayrola beyler?

BONUS: (*Kapı açılır, Bonus girer, Otuzaltı'ya.*) Nerdesin sen?

OTUZALTI: Kim? Ben mi?

KUPABACAK: Bonus! Karıcığım.

BONUS: Ne karısı be! (*Kupabacak'a ve Kaptan'a.*) Lanet olsun ikinize de.

KUPABACAK: (*Kaptan'a bakarak.*) İkimize mi?

KAPTAN: Şey.. Küçükhanım saçmalıyor.

BONUS: Ne saçmalaması ihtiyar bunak! Kur yapıp tuvalet köşelerinde sevişmedin mi benimle?

KAPTAN: Kim? Ben mi?

BONUS: Sen ya. İşte tam şurada. Benim o bembeyaz kıcımı ısırmak için can atıyordun hani.

KİNG KONG JR: Benimkini de!

OTUZALTI: Ne?

KİNG KONG JR: Bana bırakılan notun sonunda da böyle yazıyordu.

OTUZALTI: Ne yazıyordu?

KİNG KONG JR: Benim o bembeyaz kıcımı tekrar ısırmak için can atıyormuş.

KUPABACAK: (*Kaptan'a.*) Seni adi herif seni! Demek karımı baştan çıkartmaya kalktın!

OTUZALTI: (*Kaptan'a.*) Demek ki miçooya da siz saldırdınız!

KAPTAN: Ben mi? Manyak mısınız be siz!

OTUZALTI: Ben değil, siz manyaksınız. Ne yapıyordunuz demin tuvalette bu beyle birlikte?

BONUS: Ne? Kocamla mı?

OTUZALTI: Kocanla ya. Bütün sesleri duydum. İsterseniz tekrarlayabilirim. (*Kaptan'ın taklidini yaparak.*) 'Oooo, ne kalın şey bu böyle.. İlk defa deniyorum.'

BONUS: (*Kupabacak'a saldıracak.*) Seni adi sapık seni!

KUPABACAK: Dur karıcığım, yanlış anladın.

KİNG KONG JR: (*Kaptan'a.*) Utanmıyorsun değil mi saf ve savunmasız bir miçooya tecavüz etmeye! Zalim adam!

KAPTAN: Kim? Ben mi?

KİNG KONG JR: Sen ya! Görürsün şimdi sen! (*Kaptan'a saldırır.*)

BONUS: (*Otuzaltı'ya.*) Sevgilim. Kurtar beni bu insanlardan.

KAPTAN: (*King Kong Jr'a.*) Emrediyorum sana! Çabuk bırak yakamı!

OTUZALTI: Bu gemide senin sözün geçmez artık.

KAPTAN: Nedenmiş o?

OTUZALTI: Çünkü çok az ömrün kaldı. Bence emir vermek yerine güverteye çık ve son duanı et.

KAPTAN: Anlamadım.

OTUZALTI: Sana verdiğim hap iktidar mucizesi değil zehirdi. Şu anda o zehir bütün organlarına yayılmış durumda.

KAPTAN: Olamaz. Ben onu çıkarttım.

OTUZALTI: Nasıl çıkarttın?

BONUS: Çıkarttı sevgilim. Gözlerimle gördüm. Kustu. Kusunca ilaç da çıktı. Sonra da şişeyi ben aldım canım.

OTUZALTI: Senin elindeki şişe benim şişem miydi?

BONUS: Evet bir tanem. Sanırım senin şişendi.

OTUZALTI: Kusturun! Çabuk kusturun beni. (*Tuvalete koşar öğürür.*) Çıkmıyor işte. Ne yapacağım şimdi ben! Tanrım nölür bütün günahlarımı bağışla. Yeti, sevgili kader arkadaşım.

KİNG KONG JR: Efendim?

OTUZALTI: Sen benim yalnızca sağ kolum değil, sırdaşım, asista-

nım, oğlum, halefim, her şeyimdin. Biz ikimiz seninle Sezar'la Antonius gibiydik.

KING KONG JR: Ağlatacağın şimdi beni patron.

OTUZALTI: Yavrum. Beş dakika ömrümüz kaldı.

KING KONG JR: Ne? Yani nasıl?.. Yani neden?

OTUZALTI: Çünkü o zehirden bilmeyerek sana da vermiştim.

KING KONG JR: (*Otuzaltı'ya saldırır.*) Vay adi herif vay!

OTUZALTI: Söyledim ya, istemeyerek oldu!

KING KONG JR: Kaderde bu dünyadan patlamış mısır gibi ayrılmak varmış.

OTUZALTI: Üzülme sevgili Yeticiğim. Önemli olan son saatler değil, koca bir ömürdür. Sen hayatının büyük bir bölümünü patlamış mısır olarak değil, bir mısır kocanı gibi geçirdin..

BONUS: Ölecek misin Otuzaltı?

OTUZALTI: Sanırım evet. Kapsül kana karışmıştır çoktan. Benim sadık Bonusum, kendine daha uzun ömürlü bir Peron bulmalısın. (*Bu arada Kupabacak ve Sinekpapazı alt alta üst üste boğuşmaktadır.*)

KUPABACAK: Karıma sadık Bonusum dedi.

KAPTAN: Geri zekalı!

BONUS: (*Kaptan'a doğru eğilerek.*) Sevgilim. Parçala onu.

KAPTAN: Sen.. sen bir boksun! Umarım bundan sonra burnun boktan kurtulmaz!

BONUS: Ne!

KAPTAN: Pis fahişe!

BONUS: (*Bir an diğerlerine bakar, sonra kocasında karar kılarak.*)

Kocacığim! Kurtar beni bu canavarların elinden.

KUPABACAK: Sen bir boksun. Umarım bundan sonra burnun boktan kurtulmaz.

BONUS: Ne dedin!

KUPABACAK: Pis fahişe! (*AshHall girer.*)

ASHHALL: (*Bağırarak.*) Heeey! (*Diğerleri susar.*) Bu geminin yetkilisi kim? (*Hepsi bağırsarak kavgayı ve sürtüşmeyi sürdürürler. Otuzaltı tabancasını çıkartır, havaya ateş eder, hepsi susar.*)

ASHHALL: Bu geminin yetkilisi kim diye sordum!

OTUZALTI: Benim.

KAPTAN: Hayır, benim.

OTUZALTI: Evet o.

KAPTAN: Evet benim. N'olacak?

ASHHALL: Kaptan köşkündeki bilgisayar bozuk mu?

KAPTAN: Yoo.. Niye bozuk olsun?

ASHHALL: Bedava porno sitelerine girmeye çalıştım. Ekranda bembeyaz, yuvarlak bir şekil belirdi. Ne yalan söyleyeyim, önce bayağı heyecanlandım...

KAPTAN: (*Keserek.*) Aptal! O bu geminin yol bilgisayarı.

ASHHALL: Sonra yakından baktım, bir buz dağına benziyordu..

KAPTAN: (*Şaşkın.*) Ne dedin!

ASHHALL: Buzdağı gibi bir şekil. Giderek büyüyor..

KAPTAN: Tanrım! Bu manyak rotayı değiştirmiş!

HEPSİ: Ne!

KAPTAN: Sanırım bir buz dağına doğru ilerliyoruz!

HEPSİ: Ne!

ASHHALL: (*King Kong Jr'a yaklaşır, yanağından makas alarak.*) Nasılsın bebek?

KING KONG JR: Ne gibi?

ASHHALL: O bembeyaz kıçını tekrar ısırarak için can atıyorum. (*King Kong Jr. ve diğerleri şaşkın, AshHall'a bakarlar.*)

KING KONG JR: Demek sendin o! (*Gemi sallanmaya başlamışçasına herkes sallanmaya başlar.*)

OTUZALTI: N'oluyoruz!

KING KONG JR: (*Sallanarak.*) Tanrım! Hayatımın şokunu yaşıyorum şu an. Dünyam yıkıldı. (*Sallanırken ağlamaya başlar.*)

Bir deprem bu benim için.

KAPTAN: Ne depremi, sanırım buzdağına toslamak üzereyiz!

(Müthiş bir gürültü duyulur, bağrışmalar.. Işıklar söner. King Kong Jr'un üstüne lokal ışık düşer.)

KING KONG JR: (Seyirciye, ağlamaklı.) İçine tüküreyim ben bu dünyanın! (Ciddileşir, hafiften kırıtarak.) Var mı patlamış mısır isteyen?

5. TABLO

*Bir havaalannın erkekler tuvaleti. Üç adet pisuar, aynalar, lüks lavabolar, üç adet kapılı tuvalet, birinci ve üçüncünün kapıları açık, ortadaki ikincinin kapısı kapalı, üstünde **Bozuk** yazısı vardır. Tuvalet hoparlöründen müzik sesi gelmekte.. Fly Me to the moon.. Fonda anonslar duyulur...*

ANONS: Paris'ten gelen 345 sayılı uçak piste inmiş bulunmaktadır.. Bestaragonya Hava Yollarına ait uçak, kaçırılma nedeniyle alanımıza inmekten vazgeçmiştir. Yolcu bekleyen sayın misafirlerimize duyurulur. Bu arada Kaptan Kirk.. Kaptan Houdini Kirk.. Aranıyorsunuz..

(AshHall tuvalete girer, pisuara yaklaşır, free bag'ini çıkartır, pisuarın önün bırakır,önünü açar, işini görmeye başlar. Bir süre sonra Otuzaltı elinde içinde Marilyn bulunan sırt çantasıyla girer. Çantanın kenarından Marilyn' in parçaları sarkmaktadır.)

OTUZALTI: (Çantayı yere bırakırken.) Uslu dur Marilyn. Hemen bitiririm işimi. (AshHall yan gözle Otuzaltı'ya bakar, Otuzaltı AshHall'un yanındaki pisuara gelir.) Kolay gelsin. (AshHall cevap vermez, Otuzaltı fermuarını açar, bir süre ıkınır.) Hadi be! Hay lanet olası piç. Bir damlacık hiç olmazsa. (AshHall Otuzaltı'ya göz atar, göz göze gelirler, Otuzaltı gülümser.) Yükseklik korkusundan. Durmadan tuvalete koşuyorum. Korkarım uçakta da böyle olacak. Tuvaletten çıkamayacağım.

(AshHall cevap vermez, öniine döner.) Las Vegas'a mı yolculuk?

(AshHall cevap vermez.) Ben de oraya. Son bir kez rulette şansımı denemek istiyorum. (AshHall cevap vermez.) Las Vegas çok hareketli olur bu mevsimde. İyi bir seçim.

ASHHALL: Ben Las Vegas'a gittiğimi söylemedim ki.

OTUZALTI: Sahi mi? Yazık. Nereye peki?

ASHHALL: Pasifik adalarına.

OTUZALTI: Güzel bir seçim.

ASHHALL: Hayır, zorunlu bir seçim.

OTUZALTI: İş için mi?

ASHHALL: Hayır. Balayı.

OTUZALTI: Öyle mi? Tebrik ederim.

ASHHALL: Zorunlu bir balayı demek daha doğru olur.

OTUZALTI: O ne demek öyle?

ASHHALL: Ben pek niyetli değildim evlenmeye. Ama Katty'nin ailesi biraz fazla tutucu.

OTUZALTI: Neyse canım. Bu devirde tutucu bir aile bulmak da bir şans.

ASHHALL: Öyle.

OTUZALTI: Pasifik adalarına gideceği için sevinçten uçuyordur şimdi.

ASHHALL: Kim uçuyordur?

OTUZALTI: Kim olacak Katty. Eşiniz yani.

ASHHALL: Onun nereye gideceğimizden haberi yok.

OTUZALTI: Yok mu? Nasıl olur?

ASHHALL: Sürpriz.

OTUZALTI: Çok incesiniz.

ASHHALL: Hayır, zorunlu bir sürpriz. Biletleri kayınpederim yolladı. Kendisi Bestaragonya devlet başkanı Bay Fırsat'ın mafya ilişkileri bakanıdır.

OTUZALTI: Öyle mi? İsmi ne?

ASHHALL: Bay Doberman.

OTUZALTI: Çok güzel.

ASHHALL: Bu çantanın içinde tam üç yüz altmış bin dolar var.

OTUZALTI: Ne!

ASHHALL: Kayınpederim yolladı. Gördüğüm ilk kuyumcudan karıma pırlanta broş alacaktım.

OTUZALTI:Şart mı bu?

ASHHALL: Ne şart mı?

OTUZALTI: Yani.. o parayı başka bir biçimde değerlendirseniz.

Broş nerden baksanız ölü yatırım.

ASHHALL: Canıma susamadım ben.

OTUZALTI: Nasıl yani?

ASHHALL: Pırlanta broş alınacak. Kayınpederimin emri böyle.

Ama broş alındıktan sonra kaybolur mu, yoksa çalınır mı, yoksa Katty'nin kendisi mi ölü yatırım olur, orasını bilemem.

OTUZALTI: Sizi gidi uyanık sizi..

ASHHALL: Zaten Katty öyle dünyevi şeylere pek değer vermez.

Bu dünyanın insanı değildir o.

OTUZALTI: Doğrusu bayağı merak ettim şu Aziz Bayan Katty'yi.

(Kapı aralığından King Kong Jr. başını uzatır. Üzerinde dar bir blue jean, göğüs dekoltesini gösteren parlak bir bluz, sarı peruk ve yüksek topuklu ayakkabılar vardır...)

KING KONG JR: Sevgilim.

ASHHALL: Söyle nar çiçeğim.

KING KONG JR: Bayanlar tuvaletine ayaklı pisuar koymamışlar.

İşimi burada görebilir miyim?

ASHHALL: (Otuzaltı'ya.) Sizin için bir sakıncası var mı?

OTUZALTI: Ne demek, onurdur benim için.

ASHHALL: (Fermuarını çekerken.) Gel hayatım. Ben bitirdim zaten. (AshHall lavaboya doğru giderken King Kong Jr. onun bıraktığı pisuara gelir, önce arka cebinden küçük aynasını

çıkartır makyajına bakar, sonra Otuzaltı'ya hafif kırılarak başıyla selam verir, Otuzaltı selamı alır, fermuarını indirir, işini görmeye başlar. Otuzaltı bir an Katty'ye sonra önüne bakar, hayretten gözleri büyür. Katty adamın kendisine baktığını fark eder, yan gözle bakar, gülümser..)

KİNG KONG JR: Kolay gelsin.

OTUZALTI: Size de Miss Katty.

KİNG KONG JR: *(Düzeltir.)* Mrs. Katty.

OTUZALTI: Özür dilerim Mrs. Katty.

KİNG KONG JR: Mrs. Katty Asshole.

OTUZALTI: Asshole?.. Şeyy.. Nasıl yazılıyor?

KİNG KONG JR: A,s,s,h,o,l,e.

OTUZALTI: AshHall olmasın sakın?

KİNG KONG JR: Nasıl yani?

OTUZALTI: A,s,h, büyük harf H,a,l,l.

KİNG KONG JR: Olabilir. Hiç dikkat etmedim.

OTUZALTI: Bendeniz de üç ve altı. Yan yana yazılıyor.

KİNG KONG JR: Sevindim Bay Otuzaltı.

ASHHALL: *(Lavabodan ayrılırken.)* Ben uçuş kartlarımızı almaya gidiyorum. İşini bitirince yanıma gel böceğim.

KİNG KONG JR: Tamam yavrukurdum.. Bitti sayılır.

ASHHALL: İyi yolculuklar bayım. *(Çıkar.)*

KİNG KONG JR: *(Arkasından seslenerek.)* Size de Mr. Asshole.

(Otuzaltı bir an King Kong Jr'a bakar. King Kong Jr. kibarca gülümser. Otuzaltı önüne döner. Bir süre işlerini görürler. Otuzaltı tekrar yan gözle King Kong Jr'a bakar, sonra mırıldanır gibi.)

OTUZALTI: Yazık. Yazık.

KİNG KONG JR: Pardon?

OTUZALTI: Sizin gibi dünya güzeli bir kadına hiç yapılır mı bu?

KİNG KONG JR: Anlayamadım?

OTUZALTI: Bilmiyorum ki.. Ne derece doğru olur söylemem.

KİNG KONG JR: Söyleyin lütfen.

OTUZALTI: İmkansız.

KİNG KONG JR: Meraklandırdınız ama beni.

OTUZALTI: Yoo, hayır. Yapamayacağım.

KİNG KONG JR: Lütfen. Söyleyin.

OTUZALTI: Ama aramızda kalacak.

KİNG KONG JR: Aramızda mı?

OTUZALTI: Yani kimseye söz etmeyeceksiniz bundan.

KİNG KONG JR: Ama bu imkansız. Ben kocamdan hiçbir şeyimi gizlemem.

OTUZALTI: O halde unutun bu konuyu.

KİNG KONG JR: Meraklandım bir kere. Unutamam.

OTUZALTI: O halde söz verin.

KİNG KONG JR: Hay aksi! Ne yapmalıyım bilmem ki.. Peki. Söz.

OTUZALTI: Kocanız sevgili bayan... *(Susar.)*

KİNG KONG JR: Evet? Sizi dinliyorum? Ne olmuş kocama?

OTUZALTI: Sizi zehirlemek istiyor.

KİNG KONG JR: *(Çığlık atar.)* Ay!

OTUZALTI: N'oldu?

KİNG KONG JR: Şey.. Klaaaytorisim. Fermuara sıkıştı.

OTUZALTI: *(Bir an bakar.)* Vay canına!

KİNG KONG JR: Ne oldu?

OTUZALTI: Müthiş bir eser. Hani üç boyutlu halini görmemiş olsam photoshop sanırdım.

KİNG KONG JR: Teşekkür ederim.

OTUZALTI: *(Kendi fermuarını çeker, Katty'e döner.)* Yardım etmemi ister misiniz?

KİNG KONG JR: Gerek yok. Ben hallettim.. Ne dediniz siz öyle demin?

OTUZALTI: Kocanız bayan.. sizi zehirlemek istiyor.

KİNG KONG JR: Ama imkansız bu. O öyle bir şey yapmaz.

OTUZALTI: Aslında babanız Bay Doberman'ın fikriymiş bu. Afrika'nın balta girmemiş ormanlarına iki uçak bileti yollamış. Oraya iner inmez kocanız yamyamlara verecekmış sizi.

KİNG KONG JR: Tanrım! Peki siz nereden öğrendiniz bunu?

OTUZALTI: Benim dünyanın her köşesinde gözlerim ve kulaklarım vardır Mrs. Ashwhole. Lütfen daha fazla soru sormayın.

KİNG KONG JR: İlk erkeğimin bana yaptığına bakın.

OTUZALTI: Erkeklerle güven olmaz küçük Katty. Hayat daha çok şey öğretecek size.

KİNG KONG JR: (*Ağlayarak.*) Kara talihim. Kör bahtım. Peki ne yapacağım şimdi ben?

OTUZALTI: Pasifik adalarına iki biletim var. Benimle gelin.

KİNG KONG JR: Ama ben Las Vegas' a gitmek istiyordum.

OTUZALTI: Bu havaalanından Las Vegas'a uçak yok ki. Önce Pasifik adalarına gidelim, sonra bir yolunu bulur, trenle Las Vegas'a geçeriz.

KİNG KONG JR: Geçer miyiz?

OTUZALTI: Ah Katty, sana anlatacağım o kadar çok şey var ki.

KİNG KONG JR: Bu kadar çabuk mu?

OTUZALTI: Romeo da ilk görüşte anlatmamış mıydı?

KİNG KONG JR: Kim?

OTUZALTI: Romeo.

KİNG KONG JR: Bana mı?

OTUZALTI: Hayır. Juliet'e.

KİNG KONG JR: Peki ya kocam? Nasıl atlatabilirim ki onu?

OTUZALTI: Her şeyin bir yolu bulunur sevgilim. Yeter ki gönüller bir olsun.

KİNG KONG JR: Otuzaltı?

OTUZALTI: Efendim canım?

KİNG KONG JR: Size bir şey sormak istiyorum.

OTUZALTI: Hayır canım, seni kullanmıyorum.

KİNG KONG JR: Ne soracağımı nasıl bildiniz?

OTUZALTI: Telepati ruhum. Sadece telepati.

KİNG KONG JR: Nasıl yani?

OTUZALTI: Seven ruhlar konuşmaz Mrs. Katty AshHole. Sadece hisseder.

KİNG KONG JR: (*Bir an Otuzaltı'ya bakar.*) Sizi seviyorum Otuzaltı.

OTUZALTI: Kısaca üç nokta altı de bana.

KİNG KONG JR: Siz de bana kısaca hole deyin.

OTUZALTI: Beni Holeum.

KİNG KONG JR: Evet canım. Daima senin.

OTUZALTI: Tanrım!... Bu ne mutluluk.

KİNG KONG JR: Seni seviyorum üç nokta altı.

OTUZALTI: Ben de Seni Hole. Söz veriyorum çok mutlu edeceğim seni. Biz birbirimiz için yaratılmışız. Seni ilk gördüğüm an, daha yanımdaki ayaklı pisuara gelip fermuarını indirirken anladım bunu. İşte bu dedim.

KİNG KONG JR: Bakın ben bir süredir zorunlu psikolojik tedavi görüyorum. Geçmişimle ilgili ne varsa silindi kafamdan. Ve de insanlar hakkında kolay kolay yargıya varamıyorum. Doğru söyleyin. Kandırıyorsunuz değil mi beni?

OTUZALTI: Kandırmak? Asla. İstersen birlikte sana da güzel, çarpıcı bir geçmiş yazarız Katty'cik. Beğenmezsen değiştirir tekrar yazarız. Zamanla yazdıklarımıza yeni eklemeler yaparız. O kadar etkisinde kalırsın ki sen bile inanırsın. Ve bir efsane yaratırız birlikte. Ne dersin? Biz seninle bir bütünün iki parçasıyız. AssHole ve Otuzaltı. Tıpkı Antonius ve Sezar gibi.

KİNG KONG JR: Hangi Antonius?

OTUZALTI: Kleopatra demek istedim. Kleopatra ve Sezar.

KİNG KONG JR: O halde.. (*Otuzaltı'ya sarılır.*) Uçur beni.

OTUZALTI: Ne demek. Ama önce yapmamız gereken işler var bir tanem. Onları hallettikten sonra bir ömür boyu uçacağız seninle.

KİNG KONG JR: (*Hafif kırgın.*) Sen bilirsin. Sen nasıl istersen.

OTUZALTI: Hadi ama, bükme dudağını. (*Valizini yerden alırken.*) Gel bakalım Marilyn. Yolcu yolunda gerek.

KİNG KONG JR: Marilyn mi? O da kim?

OTUZALTI: Manevi kız kardeşim. Çıkalım mı bir tanem?

KİNG KONG JR: Çıkalım ikinci ve son erkeğim.

OTUZALTI: Önce o katil ruhlu kocanı bulalım. Ben az ilerde seni bekleyeceğim. Bir bahane ile elindeki çantayı al ve doğru yanıma gel.

KİNG KONG JR: Ya beceremezsem?

OTUZALTI: Becerirsin benim küçük şempanzem. Hayatta daha zorlarını becerdin sen. Kadınlar aptal olur derler. Biliyor musun, sen bu yargıyı çürüten yegane kadınsın.

KİNG KONG JR: Bana nasıl da güven veriyorsun.

OTUZALTI: Hadi şebeğim. Elimizi çabuk turalım. (*Çıkarlarken King Kong Jr. durur, seyirciye döner.*)

KİNG KONG JR: (*Juliet gibi.*) Mezarım olsun gelin yatağım evliyse eğer.

OTUZALTI: Hadi ama.

KİNG KONG JR: Geldim canım. Dilek tuttum. (*Çıkarlar. İkinci tuvaletin kapısı açılır, Bonus üzerinde temizlikçi giysisi, elinde tuvalet açacağı ile çıkar.*)

BONUS: Açılacağı yok bu tuvaletin. Ağzına kadar bok dolmuş. (*Kaptan, ya da diğer adıyla Sinekpapazı, omzunda çantası içeri girer, Bonus'u görmeden aceleyle pisuara doğru yürür. Bonus Kaptan'ın arkasından bakar, saygıyla.*) İyi günler Kaptan.

KAPTAN: (*Dönmeden.*) İyi günler. (*Fermuarını açar, işini görmeye başlar.*)

BONUS: Uçuş nereye Kaptan?

KAPTAN: Pasifik adalarına.

BONUS: Pilotluk zor meslek öyle değil mi?

KAPTAN: Pilot değilim ben, gemi kaptanıyım.

BONUS: O halde havaalanında işiniz ne? Limanda olmanız gerekmez mi?

KAPTAN: Gemi kaptanları uçağa binemez diye bir kural mı var?

BONUS: O zaman yolcusunuz siz.

KAPTAN: İyi bildin.

BONUS: Tatile mi çıkıyorsunuz?

KAPTAN: Hayır. Hava değişimi. Yani zorunlu istirahat.

BONUS: Deniz yolları mı gönderiyor?

KAPTAN: Hayır. Terapistim gönderiyor.

BONUS: (*Bir an arkasından Kaptan'a bakar.*) İyi. (*Döner, tekrar ikinci tuvalete girer, eğilir, pompayı tuvalete sokarak açmaya çalışır. Kaptan işini bitirir, fermuarını çeker, döner kapıya doğru yürürken Kupabacak pilot giysisi ile girer.*)

KUPABACAK: İyi günler.

KAPTAN: İyi günler. (*Kaptan çıkar, Kupabacak pisuara doğru yürür, fermuarını açar...*)

BONUS: (*Döner, pisuarda işini gören Kupabacaka doğru bakar.*) İyi günler Kaptan.

KUPABACAK: (*Dönmeden.*) İyi günler.

BONUS: Uçuş nereye?

KUPABACAK: Pasifik adalarına.

BONUS: Pilotluk zor meslek öyle değil mi?

KUPABACAK: Sanırım öyle.

BONUS: Ben de çok severim uçmayı.

KUPABACAK: Bu benim ilk seferim.

BONUS: Sahi mi? Heyecanlı mısınız bari?

KUPABACAK: Hem de nasıl. Durmadan tuvalete koşuyorum.

Korkarım uçakta da böyle olacak. Tuvaletten çıkamayacağım.

BONUS: Burayı siz tıkamadınız değil mi?

KUPABACAK: Geldi sanıyorum ama bir şey çıkmıyor.. Üstüne üstlük kaç gecedir de kabus görüyorum.

BONUS: Nasıl kabus?

KUPABACAK: Rüyamda açılmayan bir paraşütle yedi bin metre yükseklikten atlarken görüyorum kendimi. Sonra kan ter içinde uyanıyorum, bir de bakıyorum, çok affedersin, ereksiyon olmuşum.

BONUS: Vah zavallı. Neyse bir uçun alışsınız nasıl olsa.

KUPABACAK: Yükseklik korkusu da cabası.

BONUS: Bakın o bende de var.

KUPABACAK: (Önüme bakarak.) Hadi be meret. Bir damlacık hiç olmazsa.

BONUS: (Sifonu çeker, tuvalete bakar.) Gitmiyor lanet olası! (Kovasını alır, çıkarken.) Size başarılar kaptan.

KUPABACAK: (Dönmeden.) Teşekkür ederim. (Bonus çıkar. Kupabacak fermuarını çeker, döner, kapıya doğru yürürken AshHall telaşla içeri girer..)

ASHHALL: Soyuldum!

KUPABACAK: Pardon?

ASHHALL: Soyuldum kaptan! Tam üç yüz elli bin dolarım, pasaportum, uçuş kartım, karım..

KUPABACAK: Bakın ben ilgilenmiyorum bu işlerle. Bence siz hemen alan polisine başvurun.

ASHHALL: Az önce şuraya işeyen adam yaptı bunu. Karımla birlikte turnikeden geçerlerken gördüm. Üstelik benim pasaportumla.

KUPABACAK: Kusura bakmayın uçuşa yetişmem gerek.

ASHHALL: Benim de.

KUPABACAK: Dediğimi yapın siz. Vakit geçirmeyin. İyi günler.

(Kupabacak çıkar.)

ASHHALL: (Kendi kendine.) Tanrım! Mahvoldum! Gitti paracıklar!

BONUS: (Elinde daha büyük bir tuvalet pompasıyla girer.) N'oldu bayım?

ASHHALL: Pasaportum, uçuş kartım, dövizlerim.. Hepsi gitti.

BONUS: (Tuvaleti göstererek.) Bu tuvaleti siz mi tıkadınız yoksa?

ASHHALL: Bittim ben! Ne yapacağım şimdi?

BONUS: Boş veer. Neler gitmiyor hayatta. (Üçüncü tuvalete girer, arkasını dönerek temizliğe koyulur.)

KUPABACAK: (Telaşla tekrar girer, aceleyle pisuara doğru yürürken.) Gene geldi işte.

ASHHALL: (Peşinden giderek.) Ne olur, bir yolunu bulun kaptan bey!

KUPABACAK: Rahat bırakın da işimi göreyim. Uçağım kalkmak üzere.

ANONS: Pasifik adalarına hareket edecek olan RT 003 uçuş numaralı Boeing 7747 yolcu uçağının pilotu Kaptan Houdini Kirk. Lütfen uçuş kabineye gelin.

KUPABACAK: Kaptan Kirk mü? Bu benim ismim olmalı. Hay aksi. Kullanacağım uçağı kaçıracağım! (Önüme bakarak.) Hadi be!

ASHHALL: Kaptan, lütfen.

KAPTAN: (Kendi kendine.) Korkudan taş kesildi. Tek bir damla bile çıkmıyor.. Sersem herif. Sözüm ona hostes kimliği bulacaktı bana. Sen tut, Kaptan Kirk ismine düzenlenmiş sahte bir pilot kimliği getir. Üstelik tam on beş bin dolara mal oldu bana. Esrar kaçakçılığından aranmasaydım kimse bindiremezdi beni o lanet olası uçağa.

ASHHALL: Kaptan..

KUPABACAK: Polise gidin dedim size.

ASHHALL: (İşini görürken.) Ama vakit yok. Uçağım kalkmak

üzere.

KUPABACAK: Benimki de.

ASHHALL: Nereye uçuyorsunuz?

KUPABACAK: (*Telaşla fermuarımı çekerken.*) Pasifik adalarına. Kısmetse.

ASHHALL: Pasifik adalarına mı? Ne tesadüf, ben de oraya uçtuktum.

KUPABACAK: Ya.. Ne tesadüf.

ANONS: Kaptan Kirk.. Uçağınızın başına.

ASHHALL: Yalvarırım yardım edin.

KUPABACAK: Bakın, benim elimden bir şey gelmez. Ben kendi derdimle uğraşıyorum şu an. (*Kapıdan çıkmaya yeltenir.*)

ASHHALL: (*Koluna yapışarak.*) Bagajda bile gitmeye razıyım. Yeter ki karıma kavuşayım. Şu an o madrabazla birlikte uçağın içindedirler. İsterseniz kokpitinizde otururum. Sohbet ederiz. Biliyor musunuz? Eskiden savaş pilotuydum ben.

KUPABACAK: Sahi mi?

ASHHALL: Tabii ya. Belki yıllar önce CNN'de izlemiştinizdir. 'Bağdat'a Hücum' adlı bir dizi film vardı. Orada pike yapan ilk on uçaktan beşincisinin pilotu bendim.

KUPABACAK: Yalan söylüyorsunuz.

ASHHALL: Hayır doğru söylüyorum. Yani sizin pilotluğunuz kadar doğru söylüyorum demek istedim.

KUPABACAK: Bu ne demek oluyor şimdi?

ASHHALL: Konuştuklarınızı duydum. Siz Kaptan Kirk değilsiniz.

KUPABACAK: Hayır, duyamazsınız çünkü ben içimden konuşuyordum.

ASHHALL: O halde şimdi itiraf ettiniz işte. Hadi Kaptan Kirk. Kırmayın beni. Bu uçağı birlikte uçuralım.

KUPABACAK: (*Çaresiz.*) Ne yapalım, öyle olsun.

ANONS: Hadi ama Kaptan Kirk..

KUPABACAK: Gelin çabuk benimle.

ANONS: Kaptan Kirk! Bakın üçe kadar sayıyorum...

(*Bonus işini bitirip tuvaletten çıkar, üçüncü tuvalete girer, çalışmaya başlar. Tuvalet hoparlöründe tekrar 'Fly Me To The Moon' çalmaya başlar, sonra Bonus'un sesi, sonra da diğer sesler duyulur.*)

BONUS: (*Fonda.*) Değerli yolcularımız. Uçağımız kalkmak üzere. Lütfen yeni bir anonsa kadar kemerlerinizi çözmezsiniz. İyi yolculuklar.

KUPABACAK: (*Fonda.*) Sizce hangi düğme?

ASHHALL: (*Fonda.*) Bilmem ki. En az on beş tane seçenek var önümde.

KUPABACAK: (*Fonda.*) Gördünüz mü, yalancısınız işte.

ASHHALL: (*Fonda.*) Aksini iddia etmedim ki..

OTUZALTI: (*Fonda.*) Pardon, tuvalet arkada mı?

ASHHALL: (*Fonda.*) İşte bu adam! Söyle alçak! Katty nerede?

KING KONG JR: (*Fonda.*) Buradayım. Ne olacak?

KUPABACAK: (*Fonda.*) Bırakın dalaşmayı! Hangi düğme diye sordum!

ASHHALL: (*Fonda.*) Ne bileyim ben! Bas birine işte! Bu adamla gidemezsin Katty!

KING KONG JR: Bal gibi giderim.

ASHHALL: (*Fonda.*) Irz düşmanı sapık! Utanmıyor musun evli barklı, namuslu ve de arkası kuvvetli kadınları ayartmaya! Toy buldun değil mi? Çabuk pasaportumu geri ver!

OTUZALTI: (*Fonda.*) Bırak yakamı! Kaptan Bey! Lütfen bu adamı atın uçaktan!

KUPABACAK: (*Fonda.*) Lütfen çıkar mısınız kokpitimden!

KAPTAN: (*Fonda.*) Ufukta bir ada görüldü.

KUPABACAK: (Fonda.) Havalanamıyorum bir türlü.

KAPTAN: (Fonda.) Dümeni kır!

KUPABACAK: (Fonda.) Eyvah! Yolcu salonuna doğru gidiyoruz!

KAPTAN: (Fonda.) Dümeni kır dedim!

OTUZALTI: (Fonda.) Ne dümeni be adam! Gemi mi bu!

KUPABACAK: (Fonda.) Durduramıyorum!

HEPSİ: (Fonda.) Frene bas salak!

(Uçağın burnu tuvalete girer. Bonus istifini bozmadan işini sürdürür, sonra tuvaletten çıkar, bir an hayretle kapıdan giren uçağın burnuna bakar.)

Kupapapaz: (Fonda.) Anons düğmesi nerede?

ASHHALL: (Fonda.) Şu olmalı.

Kupapapaz: (Fonda.) Hangisi?

ASHHALL: (Fonda.) Şu üzerinde kurukafa işareti olanı.

KUPABACAK: (Fonda.) Basıyorum o zaman.

ASHHALL: (Fonda.) Tamam. Bas.(Patlama duyulur.)

Karanlık

(Lokal ışık.. Üzerinde beyazlar, ayakları çıplak, başında hare ile Kupabacak belirir, bir an çevresine bakar, sonra geri döner.)

KUPABACAK: Kimsecikler yok. Gelebilirsiniz! (Başlarında harelere, ayakları çıplak, üzerlerinde beyazlar, diğerleri belirir. Bir tek Bonus temizlikçi kıyafetiyledir ama başının üzerinde diğerlerinininki gibi hare vardır.)

BONUS: Geldik bile.

KAPTAN: Hava bozdu. Sanırım büyük bir fırtına yaklaşıyor.

KİNG KONG JR: (Kupabacak'a.) Ateşiniz var mı?

KUPABACAK: Sigaranız var mı?

KİNG KONG JR: (Aranır.) Hay aksi. Paketimi bir yerlerde unut-

muşum. Nerede acaba? Kafam o kadar karışık ki.

OTUZALTI: Şu ilerde bir ateş var. İsterseniz size eşlik edebilirim.

ASHHALL: Ben öldüm galiba.

KUPABACAK: Sanırım ben de. (Vücudunun kendince en önemli yerlerini yoklar.) En önemli organlarımda hiçbir yaşam belirtisi yok.

KİNG KONG JR: Benimkilerde de.

KAPTAN: Tanrım! Ne yapacağız şimdi?

OTUZALTI: Dua edeceğiz.

KİNG KONG JR: Sizi bir yerden gözüm ısıyor.

OTUZALTI: Kudüs'te buldunuz mu hiç?

KİNG KONG JR: Sanmıyorum.

OTUZALTI: Ben orada zangoçluk yapıyorum.

KİNG KONG JR: Sahi mi?

OTUZALTI: Elbette. Hem de tam otuz altı göbektir.

KİNG KONG JR: Çok tatlısınız. Yok canım ne tatlısı.. Ben adamı döverim.. Yok canım niye dövüyüm. Ay ne bileyim ben..

KUPABACAK: Ateş buraya doğru yaklaşıyor.

BONUS: Geç bile kaldı.

OTUZALTI: Var mı cennetin anahtarını isteyen!

ASHHALL: Kaç para?

OTUZALTI: Mal elimize geçmediği için fiyat tespitini yapamadık henüz. Biraz beklerseniz..

ASHHALL: Beklerim. Acelem yok. Yedeği de gelecek mi?

OTUZALTI: Gelmez olur mu. Ekonomik paket hem de. Altılı set halinde. Her kapıya uyar.

BONUS: (Bir an Otuzaltı'ya bakar, sonra seyirciye doğru döner.) İçine tüküreyim ben bu dünyanın.

Karanlık

RÖPÖRTAJ

Semih Çelenk

Sizin rejinizle, Civan Canova'nın 'Erkekler Tuvaleti' oyununun dünya prömierini oynayacaksınız. Neden bu eseri oynamayı seçtiniz? Yazara da hoş bir sürpriz yaparak galaya davet etmişsiniz. Civan Canova ile de görüştüm, o da çok mutlu, aynı sezon içinde hem İstanbul'da 'Ful Yaprakları' oynanıyor, hem de İzmir'de siz 'Erkekler Tuvaleti' oyununu oynuyorsunuz. Bu tekste sizi çeken nelerdi?

Semih Çelenk: *Oyun Okulu için yeni metinler ararken, yapımcımız Ebru Akın getirdi metni. Ben 'Sokağa Çıkma Yasağı' oyununu biliyordum. 'Kıyamet Sularında'yı... 'Erkekler Tuvaleti' de dahil diğer oyunlarını bilmiyordum. 'Erkekler Tuvaleti' gerçekten de seyircinin hoşlanacağı, keyif alacağı ama aynı zamanda da düşünce jimnastiği yapabileceği, kimi küçük bilmeceleri, ince göndermeleri olan bir metin... Civan Canova ile yazışırken metni herkesin sevdiğini ama erotik bulduğunu söylemişti. O da metnin erotik olmadığını iddia etmiş böyle söyleyenlere. Ben de aynı düşünüyorum, bu metin erotik filan değil... Tiyatro en çok insana kendiyi alay etmesini gösteren bir sanat olduğundan ötürü bu kadar önemlidir bence. 'Erkekler Tuvaleti' beş farklı erkek tuvaletinin grotesk bir*

fotoğraf makinesiyle çekilmiş fotoğrafını sunuyor bize. En önemlisi, "erk" ile "cinsel erk"i sorguluyor. İnsanın mahrem alanındaki budalalıkları ve küçülmüşlüklerinin absürt bir parodisini getiriyor. İşte bu nedenlerden ötürü bize sıcak geldi. Üstelik metnin iç örgüsü oldukça zekice ve size de çalışırken keyif veriyor. Civan Canova'nın bu dönem iki oyunu birden aynı zamanlarda perde diyor. Bence çok daha fazla oynanmayı hak eden bir yazar. Biz de galada birlikte olmaktan mutlu olacağız kendisiyle...

Oyun Okulu'nun oluşum sürecinden söz eder misiniz? Ekibiniz kaç kişiden oluşuyor? Mezunlarınızdan oluşan bir Üniversite Tiyatrosu mu, yoksa yerel yönetim tarafından kadroları oluşturulacak yeni bir "ödenekli tiyatro" olmak mı hedefiniz?

Semih Çelenk: *Dokuz Eylül Üniversitesi GSF Sahne Sanatları Bölümü yaklaşık 30 yıllık bir bölüm... Dramatik Yazarlık-Dramaturgi, Sahne Tasarımı ve Oyuncululuk olmak üzere üç anasanat dalında eğitim veriyor ve bugüne kadar beş yüzü aşkın mezun verdik. Ancak ufak tefek denemeler dışında köklü yerleşik tiyatrolar oluşturamıyoruz bu kentte. Daha önceleri, Meydan Sahnesi, İzmir Sanat Tiyatrosu, Tiyatro İzmir, Kent Tiyatrosu, Oluşum Tiyatrosu vb. topluluklar kuruldu. Çoğu da tiyatro bölümünden kaynak buldu. Şimdi de Güzel Sanatlar Oyuncuları adında yine mezunlarımızın oluşturduğu, zorluklarla ilerleyen bir topluluk var. Benim içinde bulunduğum çabalar ise Gölge Tiyatro, Tiyatroevi İzmir ve son olarak da Oyun Okulu. Her bir deneyimden yeni şeyler öğreniyorsunuz. Daha önceki girişimlerimiz-*

de tiyatronun işletmesini beceremiyorduk. Bu kez Ebru Akın, yine tiyatro mezunu bir arkadaşımız, bu oluşumda yapımcılığı ve işletmeyi üstlendi. Oyun Okulu bu bakımdan daha profesyonel bir oluşum. Ama yine “yapım” tiyatrosu olarak yoluna devam edecek. Çünkü İzmir’de bünyesindeki herkesi “kadrolu” olarak istihdam edecek bir tiyatro oluşturmak ve bunu desteksiz yapabilmek çok güç... Ortaklaşa hayal kurabildiğimiz herkes bu oluşumun doğal üyesi sayılır. Oyuncu arkadaşlarımız: Timur, Gözde, Onur, Mustafa, Levent ve Uğur... Işık, kostüm ve sahne tasarımı yapan Zeki Hoca, Abdullah Hoca, Melissa, Deniz, Mehmet Ali, Ayşe ve her temsilde bir şeyin ucundan tutmaya hevesli genç arkadaşlarımız, hepsi bu oluşuma katkı sağlıyorlar. Ancak bu şartlarda tiyatro yapabilmeyenin en önemli koşulu planlı bir işletme olduğu için bu oluşumun en önemli kişisi yapımcımız. Tiyatro olması için “bir oyuncu ve bir seyirci” gereklidir diyorlar ya. Ben bundan da önce ürettiğiniz ürünü seyirci ile buluşturan bir işletmeci, yapımcı yoksa “özel tiyatro” olmaz diyorum. En azından şimdiye kadarki deneyimlerimiz bize bunu gösterdi. İzmir Sanat, bize her yıl olduğu gibi, sağ olsun salon desteği veriyor. Teşekkür ediyoruz kendilerine.

Ödenekli tiyatronun da bir gereklilik olduğunu kabul etmekle birlikte ben daha çok “yapım” bazında ama mutlaka “sanat bursları ve fonları” ile desteklenmiş bağımsız sanat yapılması gerektiğine inanıyorum. Kentimizde de böyle bir eksikimiz var. Yüzlerce eğitilmiş genç sanatçı sanatlarını icra edecekleri ortamları bulamıyorlar ve sektöre teslim olmak için İstanbul’un yollarını tutuyorlar. Bunun çözümünün “sanat bursları” olduğunu yıllardır söylüyoruz. Belediye her yıl 8-10 tane, dans-performans-tiyatro-

sergi-konser-resital vb. etkinliğe, projeye destek sağlasa İzmir “ithal sanat”la beslenen bir panayır kentinden üreten bir sanat kentine dönüşebilir. Tüm arkadaşlarımızın ve benim de çabamız hep bu yönde... Alternatif olmak değil sadece “olmak” ya da daha doğrusu sadece “yapmak” dileğinde olan yüzlerce insan var. Bu insanlar için biraz oksijen, bir parça toprak, bir yudum su dileğimiz...

Nasıl bir tiyatro dili etrafında toplanıyorsunuz?

Repertuarınızı oluştururken nasıl bir yol takip ediyorsunuz?

Semih Çelenk: Kuşku yok ki her yapımda farklı bir birliktelik söz konusu oluyor. Ama ben kendi içinde bulunduğum çabaların ortak paydasını söyleyebilirim size. Bir kez genellikle Türkiye ya da dünya prömiyeri yapıyoruz. Oynadığımız oyunlar muhakkak yeni oluyor. Ben tiyatroyu yalın olarak bir yükselti üzerinde “hikaye anlatmak”, “hikayenizi paylaşmak” işi olarak görüyorum. Derdimiz genellikle “yeni” hikayeler anlatmak oluyor. Daha çarpıcı, belki zaman zaman ters, zaman zaman cüretkar, anarşist hikayeler oluyor bunlar. Tiyatro yapıyorsanız yaşamla bir kan dolaşımınız olması gerektiğine inanıyoruz. Ya da ben böyle bakan insanlarla bir arada olmak istiyorum. Tiyatro, kimliksiz yapılan bir icra sanatı değildir. Derdi, tasası vardır. Niye o oyun değil de bu oyun dediğinizde açıklama getirmeniz gerekir. Anlattığımız hikayenin ülke, dünya gündemiyle ya da sanatçı olarak sizin gündeminizle ilgili bir bağlantısı olması gerekir. Ama bugün “Hadi Moliere yapalım”, “Hadi güzel bir Çehov yapalım” gibi kimliksiz bir tiyatro yapıldığını görebiliyorsunuz.. Dil demiştiniz değil mi? Dili belirleyen genellikle bu

düşünce oluyor bizim yaptığımız işlerde. Bir de “sahici” olmaya çok dikkat ediyoruz. Samimiyet çok önemli bizim yaptığımız işlerde... Tiyatronun kulisine küfrederek girip, sahici bir hikaye anlatamazsınız. Metinlere bakarken de bizi, bugünü ifade eden, sürprizli, ironik, düşünsel yanı ağrı basan ama asık yüzü olmayan metinlere öncelik veriyoruz. Oyun önerisi birlikte çalıştığımız herhangi bir arkadaşımızdan da gelebiliyor... Muhakkak bir kişi oluşturmuyor repertuarı. Herkes bu oyuna inanıyorsa sorun kalmıyor tabii...

İzmir’de tiyatro seyircisi profiline bakarak, kent halkının tiyatroya ilgisi ne düzeyde, var olan tiyatrolar seyirciye cevap verebiliyor mu?

Semih Çelenk: *İzmir’in 19. yüzyıldan gelen bir seyir geleneği var. Seyir geleneği yerleşmiş bir kent İzmir. Ancak o yılların bir alışkanlığı olsa gerek; hep dışarıdan gelen tiyatrolara “meşhurlar” a teveccüh gösterir nedense. Bu kente ait olan, bu kentün üretimi olan ve henüz meşhur olmamış oyuncular tarafından oynanan oyunlar yeterince ilgi görmez bu kent seyircisinden. 1940’larda rahmetli Avni Dilligil şehir tiyatrosunu kurduğunda da kapıda seyirci beklediklerini anlatıyor. Değişen bir şey yok demek ki... Bu sorun nasıl aşılır inanın ben de bilmiyorum. Bu sosyo-genetik bir şey olsa gerek. Geçen gün bir hesap yaptık. İzmir’de her yetişkin bir kez tiyatroya gitse yılda, Devlet Tiyatrosu dışında 25 tane özel tiyatro olması gerekiyor İzmir’de... Bilebildiğimiz rakamlar yılda 200-250.000 tiyatro bileti satıldığıdır İzmir’de.. Kent nüfusunun üç buçuk milyon olduğunu düşünürseniz*

bu yüzde altıya denk gelir ki, bu da “tek seyirci” olarak yüzde 3 ya da 4’e denk gelir. Bu korkunç bir rakamdır. Herkes tiyatroya, sinemaya gitmek zorundadır demiyoruz ama... Bu başka birşeyin, kentliliğin göstergesi olarak alındığında bir felaket habercisidir. Devlet Tiyatromuz yılda biri çocuk oyunu olmak üzere 6-7 oyun oynuyor ve bilebildiğim kadarıyla doluluk oranı oldukça iyi. Ama onların da biri çok küçük, biri yine küçük ve biri de sinema salonundan dönüştürülmüş, ki yine küçük üç salonu var ve yetersiz. İzmir’de 100 bin civarında üniversite öğrencisi var. Ancak ne üniversite yönetimleri, ne hocalar, ne yerel yöneticiler bu gençlerin üniversiteyle birlikte uygar yaşantının olmazsa olmazı olan bir “sanat seyircisi” olarak yetiştirilmesi konusunda hiçbir çaba göstermiyorlar. Şimdiye kadar birçok fakülte ve üniversiteye yaptığımız işleri neredeyse bedava denilecek fiyatlara (mesela 2 YTL) sergilemek istedik; bizden salon parası istediler. Olayın daha farkında değiller. Anadolu’nun bir kentinden üniversite okumaya gelen, dört yıl kampüsten çıkmadan mezun olan, kentteki hiçbir sanat etkinliğinden haberdar olmadan tekrar kendi memleketine dönen binlerce genç var. 1980’den bu yana kültürün ve sanatın altı hiçbir zaman çizilmedi. Toplum olarak “dibe vurma” diye tanımladığımız durumlar yaşıyoruz. Belki daha da kötü günler yaşayabiliriz. Yetkililer, ilgililer bu durumun bir an önce ayırına varıp, “sanat seyircisi” yetiştirmenin kentli, uygar insan yetiştirmek demek olduğunu, insana yatırımın en önemli yatırım olduğunu görmeleri gerekiyor.

'İzmir Sanat' kurumu nasıl bir yapılanma? Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı bir kurum bildiğim kadarıyla? Belediye destek oluyor mu tiyatruza? İlişkileriniz nasıl?

Semih Çelenk: İzmir Sanat, Büyükşehir Belediyesi'nin Ahmet Piriştina başkan zamanında kurulmuş ve kültür sanat etkinliklerini organize eden bir kuruluşu... Sanırım mali olarak İzelman'a bağlı.. Ayrı bir yönetimi var. Burada yıllık etkinlik programları yapıyor. Çok önemli sergiler, konserler, dinletiler, oyunlar sergileniyor yıl içinde. Çok dinamik, işini severek yapan bir kadrosu var ve bu haliyle İzmir'de büyük bir boşluğu dolduruyor. Birkaç yıldan beri sürekli temsiller veren bir Çocuk Tiyatrosu da var ve oyunları kapalı gişe oynuyor. Burası Metin Deniz'in yaptığı, daha doğrusu dönüştürdüğü bir salon. Önceki yıllarda burası belediye televizyonu olan Kanal Ege'nin stüdyosuydu. Ancak ne de olsa burası bir etkinlik salonu ve prova aşamasında burayı çok fazla kullanamıyoruz. Belediye'nin bir hangar ya da benzeri işlevsiz bir mekanı "prova sahnesi" olarak amatörler ve profesyonellere açması (hatta ücret karşılığı bile olabilir bu) çok büyük bir iyilik olur. Sürekli çalışabileceğimiz bir sahnemiz yok ne yazık ki... Belediye ya da devlet desteğiyle ilgili olarak söyleyeceklerim beni bağlar tabii ki ama, ben devletin ya da belediyelerin tiyatrolara, sanata nakdi yardım yapmak yerine, sanat üretkenlerin işlerini kolaylaştıracak önlemleri hayata geçirmesini yeğlerim. Örneğin belediye İzmir'de sanat faaliyeti gösteren kurumlardan tüm çalışanları için indirimli bilet alsa, bir prova sahnesi ayırabilse, tanıtımları için kimi ücretsiz billboardlar tahsis etse, kısacası tiyatro üretkenlerle işbirliği, dayanışma içinde olsa görevini çok

daha iyi yerine getirmiş olur kanısındayım. Ama nakdi yardım anlamında bir şey soruyorsanız, buna yanıtımız hayır. Şimdiye kadar yaptığımız projelerde hiçbir nakdi yardım almadık. Belediye kent çeperlerindeki çocuklara, yetişkinlere tiyatro götürmek için gerek bağımsız yapımlara, gerekse Devlet Tiyatrosu'na işbirliği teklifleri götürebilir. Çünkü amaçlarımızın ortak olduğunu düşünüyorum: Bu kentin insanına sanat, kültür üretmek, kentlilik bilincinin oluşmasına katkı sağlamak. Umuyoruz ki bizim bu bakış açımızı paylaşan yöneticiler bir gün bu konuda kimi girişimlerde bulunmak gereğini hissederler. Yine de İzmir'de bulunmaktan, tiyatro yapmaktan, tüm arkadaşlarım da, ben de çok mutluyuz.

2005, Suha Çalkıvık
NTVMSNBC.com

TİYATRO BİZ RÖPORTAJI

TİYATRO BİZ: Bir oyuncu nasıl tarif edilebilir, nasıl oynar?

CİVAN CANOVA: Yalanı gerçekmiş gibi söyler, inandırarak söyler ki, burada oyuncunun samimiyeti çok önemli. Zaten samimiyet olduğunda gerisi geliyor. Bir de olmazsa olmaz olan eğitim olmalı, bu okulda alınan eğitim de olabilir diğeri de, tartışılır bir şey ama oyuncunun kendini eğitmesi gerekiyor. Tekniğini eğitmesi gerekiyor, donanımını eğitmesi gerekiyor. Sahnede her şey eğitimde bitiyor, samimiyette bitiyor. Bir de tabii yılların çok önemi var. Her duygunun yüreğinizde karşılığı oluyor. Acıyı okuduğunuz zaman eğer benzer bir acı yaşadıysanız, yaşanmışlık bir şeyler katıyordur size, yorumunuz ona göre değişir. Sesinizi, vücudunuzun yapısını bozmanıza gerek kalmıyor, ayrıca, o zaten bozuluyor. Onun için de, içine duygu kattığınız zaman, bu yaşanmışlık olduğu zaman içinizde, yüreğinizde, çok daha güzel paylaşım oluyor, bunu güzel buluyorum ve bunun için yazıyorum zaten. Samimi buluyorum kendimi. Çünkü bir mesaj verme derdim yok. Ne düşünürsem onu yazıyorum.

TİYATRO BİZ: Bu oyunu yazarken çıkış noktanız neydi?

CİVAN CANOVA: Oyundaki ilk çıkış noktası farklı bir mekan arayışı. Tiyatroda hep dört duvar, çerçeve sahne üzerinde hep aynı mekanları görüyoruz. Niye o olayın geçtiği, olayın bir bölümünün yansıdığı herkesin uğradığı başka bir mekan, mesela tuvalet, kullanılmasın? Orada diyaloglarla bir şeyler paylaşılan mekan ve o asıl olayın dışarıda geçtiği bir oyun yazma fikri doğdu birden. Değişik bir şey yazabilir miyim diye düşünmeye başladım 2000 yılında ve sonra giderek oyunu kafamda geliştirdim. Düzen sorgulamasına, sistem sorgulamasına, ilişki sorgulamasına kadar geldi iş. İnsan egosu, iktidar, cinsellik sorgulaması gibi kafamda olan şeyler, oyunun içine yerleşti. Ne kadar başarılı oldu bilemiyorum.

TİYATRO BİZ: Oyundaki diyaloglara gelirsek, bunlar mı konuşuluyor erkekler tuvaletinde?

CİVAN CANOVA: Yok bunlar sembolik, çok stilize bir şey, hatta ben şimdi bir izleyici olarak acaba, ya biraz fazla mı endazesi kaçmış dedim. Tereddüt geçirdim çok mu fazla olmuş diye. Ama bilemiyorum. Kötü bir niyetim yoktu, masumum. Alt metinler önemli benim için. Bu ilişkiler de ancak bu lisanla anlatılır diye düşündüm. Böyle dejenere olmuş, bu kadar ego üzerine, tamamen bencillik üzerine kurulmuş ilişkiler ancak bu dille anlatılır diye özellikle seçtim.

TİYATRO.BİZ: Oyunda karakterlerin isimleri yok. Her birinin takma adı var. Bunların Ahmet, Mehmet olması önemli değil, onlar sadece sorguladığınız bozuk düzenin birer parçası, her gün karşılaştığımız sıradan insanlar mı?

CİVAN CANOVA: Oyunu Ahmet, Mehmet gibi isimlerle lokalize etmek istemedim galiba. Ben ülkemizde geçen bir olayı anlatmadım. Sadece çağdaş dediğimiz ama yalan ve çıkar üzerine kurulmuş bir düzene, absürt biçimde ve komedi üslubuyla yaklaşmak istedim. Bu nedenle de isimleri üsluba yakışacak biçimde seçmeyi yeğledim. Yerli isimler ya da yabancı kişi adları kurmak istediğim dünyaya uymayabilir, farklı çağrışımlara yol açabilirdi.

TİYATRO BİZ: Oyunda sahne değişse de karakterler ve bazı diyaloglar hiç değişmiyor. Bunun bende yaptığı çağrışım, sorgulanan düzen aslında hep aynı tipte insan yaratıyor şeklinde oldu. Sizin tercihiniz neden bu şekilde?

CİVAN CANOVA: Kişiler ve mekanlar istediği kadar farklılaşsın, şartlar aynı kaldığı sürece değişen bir şey olmuyor. Benzer cümlelerle konuşuluyor. Aynı tezgahlar kuruluyor ve aynı amaçlara gidiliyor. Sizin de söyledığınız gibi bunu anlatmak istedim.

TİYATRO.BİZ: Karakterlerin isimlerinin bir kısmı iskambil kağıtlarından seçilmiş. Hayatta kalabilmek bu bozuk bir düzende kumar mı yoksa ancak iktidara egemen olan-

lar, iktidar mücadelesinde/kumarında her ne pahasına olsun kazanmayı göze alanlar mı?

CİVAN CANOVA: O kumar ortamında (*ya da iktidar mücadelesinde*) rol alan kişilerin hepsi, o casinonun (*ya da sistemin*), birer iskambil kağıdı (*ya da ferdi*). İsimleri de rollerine uygun olmalı diye düşündüm. Çok mu karışık oldu?

TİYATRO.BİZ: Sahne değişse bile karakterler bir önceki sahneyi hatırlatacak sözler ederek, izleyicide geri dönüşüm yaratıyor. Karakterlerdeki değişimlerse hep kötüye doğru! Bu sizin, içinde yaşadığımız düzenin düzelmez/düzeltilemez olduğuna dair inancınızın bir yansıması mı? Karamsar mısınız bu konuda?

CİVAN CANOVA: Karakterler kötüye doğru gidiyor demeyelim. Tamamıyla kötü bir karakter de yok ortada. Öyle bir sistemin ölçülerine göre iyi bile sayılabilirler. İzleyici için de itici olduklarını sanmıyorum. Belki saçma bir örnek olacak ama; bir kabileden yüzyıllardır insan eti yeniyorsa onu parçalara ayıran kabile kasabı için kötü insan diyemeyiz. Beş ayrı epizot var ve hepsi benzer finalle sona eriyor. Sonuçta kazanan olmuyor yani. Ulvi bir hüküm değil tabii bu. 'Böyle bir sistemde kazanan olmaz' diye kesin bir mesaj vermek istemem. Bence yanlış bu... Bal gibi oluyor, kazananlar ve afiyetle de sürdürüyorlar varlıklarını, inançlarını, değer yargılarını ve de düzenlerini.. Ben sadece benim gözümde 'kazanmak' kavramının ve de 'kazanma dürtüsü'nün böyle olmaması gerektiğini söylemek istedim. Başka

hiçbir oyunumda kullanmadığım yer yer pornografik dili ise o rollere bürünenlere -onları biraz da küçümse-diğimden olmalı- layık gördüğüm için kullandım. Yoksa erotik cümlelerle prim yapmak gibi bir derdim olamaz. Erotik bir resim yapmadım sonuçta. O ortama neyi yakıştırdıysam onu sürdürdüm tuvalime. Yer yer çamur, yer yer pislik, toz toprak...

TİYATRO BİZ: Kadın karakter için seçilen isim oldukça ilginç. Bonus. Bu kirli ilişkiler yumağında, kadınların tek işlevi bonus olmak mı? Paralı ama kirli erkeklerin dünyasında bir aksesuar ya da ödül olarak!

CİVAN CANOVA: O dünya, dediğiniz gibi erkeklerin dünyası. Üstelik kötü niyetli ve bencil erkeklerin dünyası! O halde rolleri de, isimleri de onlar belirliyor. Bilinçsiz ve de savunmasız bir kadın, kötü niyetli bir erkek için 'Bonus'tur. Bir de tersini düşünün. Bilinçsiz ve savunmasız bir erkek, en kötü niyetli kadın için bile, olsa olsa 'Bakıma muhtaç'tır. Aradaki fark bu işte! Oyundaki King Kong Jr. bile, bir nebze kadınlıktan nasibini alınca duygusallaşıyor, kişisel erklerini ikinci plana atıyor. Hayata bakışı değişiyor. Ama komik bir oyun yazmak ve yazarken eğlenmek istediğim için, ben bunu komedi diliyle anlattım. Ama kanımca dünyayı kadınlar yönetseydi, kimse kimsenin 'bonus'u olmazdı. Ve de böyle bir isme ihtiyaç kalmazdı. Daha az sömürü olur, saçmalıklar azalır, dolayısıyla da erkekler tuvaletini anlatan saçma bir oyun da yazılmazdı.. Ben de bir erkeğim ama asırlardır dünyamızda hüküm süren hemcinslerimi pek sevdiğim söylenemez.

TİYATRO BİZ: Profesyonel bir tiyatrocun ve yazarın olarak, amatör-profesyonel tiyatrolar hakkında ne düşünüyorsunuz?

CİVAN CANOVA: Amatör-profesyonel diye bir şeyi ben kabul etmiyorum. Ben hala kendimi amatör olarak görüyorum. Bu işten ekmeğimi yiyorum, paramı kazanıyorum ama. Yaşam biçimim bu, tiyatroculuk, sanatçılık yani, birisinden bir maddi destek görmeseniz bile sizin ekmeğimi su gibi bence yapmanız gereken, kendi yaradılışınızın gereği zorunlu olan bir şey bence. Ben onun için yapıyorum, bu iş beni doyursun diye yapmıyorum. Onun için gerek amatör sanatçılar olsun, gerek yeni mezun arkadaşlar, gerekse okuyan arkadaşlarımız olsun, hepsini de sonuna kadar desteklemek lazım diye düşünüyorum. Tiyatro bir bütündür, bir bütünün parçasıdır. Ben vodvil tiyatrosundan hoşlanmayabilirim ama bunu hiçbir zaman inkar edemem. Çünkü o da tiyatro bütününe bir parçasıdır. Amatör tiyatrodan yetişmiştir bizim bütün ustalarımız. Bizi eğiten insanlar da, benim babam da halkevlerinden yetişmiştir ilk olarak. Bütün sanatçıların çoğu da amatör ruhla başlamıştır ve keşke o ruh devam etse. Hepimizin hocası babam Mahir Canova -ki konservatuarın ilk mezunlarından- rahmetli Sadi Canar, Muazzez Kurdoğlu, Melek Ökte, Nüzhet Şenbay, daha sonraki yıllarda Cüneyt Bey, Nermin Sarova yine babamın döneminden. On parmak bile değiller ama baktığınızda Türkiye'de ilk tiyatroyu kuran insanlar.

TİYATRO BİZ: Devlet desteği olmalı mı tiyatrolara?

CİVAN CANOVA: Devletin gücü varsa olmalı, niye olmasın ki? İngiltere'de de belediyelerden yardım alıyor tiyatrolar. Her kasabanın, şehirlerin hepsinin Almanya'da, İngiltere'de, Fransa'da kendi özel tiyatroları var. Bunların hepsi ödenekli tiyatrolar. Kimine belediye bakıyor, kimine devlet destek gösteriyor. Ama niye? Sanat, kültürlerinin bir parçası adamların! Okul yapar gibi, akademi yapar gibi düşünüyor bunu. Üniversite yapar gibi tiyatroya halkının kültür karşılığı parasını, desteğini veriyor. Yani gıda yardımından hiçbir farkı yok. Şart tabii, gücü olduğunca yardım etmeli diye düşünüyorum. Çünkü kendi yağı ile kavrulmak çok zor. İster istemez kalite düşüyor. İster istemez talebe göre iş yapmaya başlıyorsunuz. Ticarete döküyorsunuz, maddiyat ağır basıyor. Bir yerde bunun karşılanması gerekiyor ki işinizi yapabilesiniz.

TİYATRO BİZ: Galiba bu söyledikleriniz yazarlık için de geçerli. Yazar da ticari olanı yazmaya başlamıyor mu anlattığınız koşullarda?

CİVAN CANOVA: Tabii ki. Televizyona iş yapıyorsunuz. Talep nedir, a işte o bölümün reyting patlaması oldu, şu olmadı, ne istiyorlar, onu yazıyorsunuz. Bu şimdi sanat mı? Değil. Bu hesap. Hesap kitap. Haa, çok güzel yapanlar da var. Ben de yazdım. Dizi de yazdım, para da kazandım o işten, ama bu başka bir şey. Mesleğim değil.

TİYATRO BİZ: Yazarlığı mı yoksa sahnede olmayı mı tercih ediyorsunuz?

CİVAN CANOVA: Her gün değişiyor. Bir gün o, bir gün o. Şimdi karar verdim onu yapacağım diyorum, yapamıyorum. Karar veremiyorum ama ikisinin de farkı yok. Sanki biri daha mı uzun ömürlü! Bilmiyorum ki. Ya da çıkan esere bağlı, hiç ömrü de olmayabilir. Oyunculuk nankör.

TİYATRO BİZ: Kendi oyununuz ama, profesyonel bir tiyatrocunun oyununu eleştirisini yapabilir misiniz?

CİVAN CANOVA: Çok canla başla oynadılar. Samimiyet çok önemli konuşmamın başında da belirttiğim gibi. Samimiyet seyirciye geçtiği zaman oyundaki ufak hatalar kabul görüyor, hoş görülüyor. Hatalar vardı- yoktu, bu nedenle o gözle hiç bakmadım. Samimiyet çok önemli.

TİYATRO BİZ: Peki oyunu yazarken ki duygularınız mıydı sahneye aktarılan?

CİVAN CANOVA: Aktarıldı tabii ki.

TİYATRO BİZ: Söyleşi için teşekkür ederiz. Kaleminize sağlık.

Gülnur Erdoğan

